

ÚTOYGGJAÁLITIÐ

Útoyggjanevndin

Løgmansskrivstovan
2001

Útoygjaálið

Útoygjanevndin

Útgevari: Lögmannskrivstovan 2001

Umbróting: Miðil

Repro: ReproZ

Prent: Estra

Innbinding: Helge Justinusen

ISBN 99918-962-0-1

Innihalsyvirlit

Formæli	5
Skipan av útoyggjaverkætlanini	7
Samandráttir og tilmæli	11
1. Partur	21
Frá heildarsamfelag til ”út”-oyggjar	21
Grundgevingar fyrir búsettum útoyggjum	39
2. Partur	47
Lýsing av oyggjunum í verkætlanini	47
Talvu- og myndafrágreiðing	48
Fugloy, Svínoy, Mykines og Skúvoy	51
Fugloy	51
Svínoy	63
Mykines	71
Skúvoy	81
Kalsoy, Hestur og Nólsoy	89
Kalsoy	89
Hestur	105
Nólsoy	115
Stóra Dímun og Koltur	123
Stóra Dímun	123
Koltur	129
Gásadalur	135
3. Partur	141
Tænastuveitingar og vinna	141
Búskaparliga sjónarhornið	141
Undirstöðukervið	141
Samskifti og kunning	153
Vinna	158
Landbúnaður	162
Mentanarliga sjónarhornið	175
Mentan og frítíð	175
Skúlin	179
Sosiala sjónarhornið	185
Heilsutænastur og trygð	186

4. Partur	191
Kommunal viðurskifti	191
5. Partur	197
Uppskot til útoyggjapolitikk	197
Aðalmálið við útoyggjapolitikkinum	201
Uppskot og tilmæli	201
“Heildarsamfelagið bygdin”	222
Heildarsamfelagið BYGGIN	225
6. Partur	226
Kelduávísingar og heimildarfólk	226

Formæli

Í samgonguskjalinum boðar landsstýrið frá, at besta grundarlagið undir samfelagnum er virksemi og trivnaður á öllum plássum í landinum. Staðfest verður, at útjaðarin í hesum hópi er í eini serligari stöðu. Samgongan er tí samd um, at neyðugt er at fremja verulig tiltök, um útoyggjum og smáplássum skal verða lív lagað.

Við stöði í hesari fráboðan, setti Anfinn Kallsberg, lögmaður, í apríl 2000 eina nevnd. Nevndin fekk litið upp í hendi at lýsa og viðgera útoyggjaviðurskifti soleiðis, at politisku myndugleikarnir hava eitt grundarlag at taka stöðu útfrá í sínum arbeiði at fremja verulig tiltök, sum skulu virka til at útoyggjarnar og smáplássini ikki doygga út.

Uppgávan hjá nevndini hevur verið at handa lögmanni eitt álit, sum lýsir, hvat skal til fyrir at skapa virksemi og trivnað á útoyggj. Arbeiðið er nú greitt úr hondum og farast kann undir almenna og politiska orðaskiftið og at fremja neyðugar broytingar til tess at tryggja, at útoyggjunum verður lív lagað. Skal gongdin vendast, er neyðugt at fremja munandi broytingar á fleiri grundleggjandi økjum.

Verður arbeitt miðvist og stöðugt við teim leiðum, sum nevndin mælir til, fer vónandi at bera til at steðga fráflytingini, økja um fólkatalið og skapa eitt javnari aldursbýti, sum ber við sær storri trivnað á útoyggjunum. Til tess at hetta skal gerast veruleiki, er tó neyðugt, at fólkid eins væl og politikarar arbeiða í felag fyri at rökka hesum máli.

Nevndin takkar teimum nógvu úti á teimum smáu oyggjunum og kring landið, einstaklingum og stovnum, ið hava víst arbeiðinum áhuga, og sum í skrift og talu hava latið tilfar til áltið. Eisini eiga Gestur Hovgaard, samfélagsfrøðingur, Ph.D., ið hevur luttíkið fyrir Granskingardeplin fyrir Ókismenning, Abraham Mikladal, kunningartökningur og Kristina Háfoss, búskaparfroðingur stóra tökk fyrir teirra leiklut í arbeiðinum. Fyri rættlestur og málsgliga vegleiðing eiga Ólavur Waag Høgnesen og Jógvan Brim Joensen eisini eina tökk.

Klaksvík, á mariumessu 2001

Olga Biskopstø
samskipari og formaður

Nevndarlimir og umboð fyrir oyggjarnar:

Zacharias Zachariassen, Fugloy, Jógvan Edmund á Geilini, Svínøy, Herfríð Sørensen og Pouline M.K. Eliassen, Kalsoy, Katrina Johannessen mótti fyrir Meinhart Johannessen, Mykines, Óla Jákup úr Dímun, Stóru Dímun, Arne Jensen, Skúvoy, Petur Lyngvej, Hesti, Bjørn Patursson, Koltri, Leo Poulsen, Nólsoy, Gutte Guttesen, Børur, umboðaði Gásadal.

Fyri Lögmannsskrivistovuna:
Barbara á Tjaldrafløtti og Suffia Eliasen.

≡ |

| ≡

≡ |

| ≡

Skipan av útoyggjaverkætlani

Uppgávan hjá nevndini var at orða uppskot til ein útoyggjapolitikk, sum tekur stöðið í økismenning. Setningurin varð útgreinaður og lýstur soleiðis:

- At lýsa, hvat krevst, til tess at skapa virksemi og trivnað á útoyggjunum.
- At gera ítökilig menningaruppskot, ið kunnu tryggja virksemi og trivnað á útoyggjunum, við atliti at tí serstaka umhvørvi, ið eyðkennir hesi stöð
- At hyggja nærrí at gongdini á útoyggjunum fram til í dag, og at nevndin setir seg inn í viðurskifti sum eitt nú fólkatalið, aldursbýtið, livibreyðið, virksemið ígjönum árið, skúlar, ferðasambandið, kunningartökni, ognarviðurskifti, almennar tænastur o.a.
- Menningaruppskotini eiga at taka stöði í einum mentanarsjónarhorni, einum búskaparsjónarhorni og einum sosialum sjónarhorni.
- Lýst verður, um uppskotini krevja longri ella styttri tíðaráætlanir, og ein meting verður gjörd av, hvussu uppskotini kunnu raðfestast.
- Lýstir verða möguleikar, sum kunnu tryggja, at arbeiðið við økismenning framhaldandi kann virka.

Til tess at loysa hesa uppgávu, var í fyrsta lagi farið undir at leggja arbeiðið til rættis. Útgangsstöðið var, at neyðuga vitanin skuldi fáast til vegar á staðnum. Skipað varð tí fyrri:

- Nevndarfundum, fimm í tali, har arbeiðssetningur, endamál og tilfar varð viðgjört og lýst.
- Oyggjafundum, einum á hvørjum stað, har øll, ið voru áhugað, kundu koma við sínum sjónarmiðum og hugskotum í skrift og talu
- Samskifti og fundum við stovnar við tilknýti til oyggjarnar, har heitt varð á stovnarnar um m.a. at lýsa virksemi teirra

Bygdaráðini hava somuleiðis havt høvi at koma við viðmerkingum og broytingum til innihaldið í verkætlani. Har tað var mett neyðugt, hevur verið heitt á serkön um útgreiningar og viðmerkingar, eins og leitað hevur verið fram tilfar úr okkara grannalondum, sum lýsa viðurskifti, ið kunnu samanberast við okkara.

Í útgreiningararbeiðinum er nögv týdningarmikið og áhugavert komið undan kavi. Nögv av hesum hevur tørv á at verða kannað og/ella granskað nærrí, tí kann hetta álitið eisini nýtast sum grundarlag fyrir framhaldandi útgreiningum og viðgerð av útoyggjasprungum.

Verkætlani fevnir um níggju av okkara smáu oyggjum umframt Gásadal. Oyggjarnar eru: Fugloy, Svínøy, Kalsoy, Mykines, Hestur, Koltur, Skúvoy, Lítla Dímun og Nólsoy.

Oyggjarnar og Gásadalur hava verið umboðaðar við einum limi, tó hevur Kalsoyggin, sum hevur tvær kommunur, verið umboðað við tveimum limum. Nevndin hevur harumframt verið mannað við tveimum limum frá Nýskipanardeildini á Løgmansskrivstovuni. Samskiparin hevur verið formaður í nevndini, og hevur skrivað og lagt arbeiðið til rættis.

Roynt hevur verið at skipa verkætlana á ein slíkan hátt, at hon er løtt at lesa og løtt at koma at hjá öllum við áhuga fyri evninum. Av tí at tilfarið er fjoltáttar og fevnir víða, er ein roynd gjörd at býta tað í bólkar undir viðkomandi yvirskriftum.

Orðið "útoyggj"

Undir nevndararbeiðinum tók kjak seg upp um orðið 'útoyggj' og hvønn týdning hetta orðið hevur. Sambært føroysku orðabókini hjá Føroya Fróðskaparfelag 1998 merkir orðið útoyggj "lítill fjarskotin oyggj, oyggj ið liggur uttarlaga í oyggjalandi". Eitt dømi um nýtslu av orðinum útoyggj er m.a. at finna í bókini "Ein yrkjari á útoyggj". Bóklingurin viðger Símun Michael Zachariasen, ið var lærari í Fugloy og Svínoy, skald og tjóðskaparmaður, ið búði og virkaði í Fugloy stórssta partin av lívi sínum

Orðið útoyggj hevur eina breiðari merking í dag enn áður og hevur fингið týdningin: "oyggjar, ið ikki hava eitt nøktandi ferðasamband og ikki hava somu menningar-möguleikar sum meginokið".

Samheiti

Er tað rætt ella skeivt, at nýta orðið útoyggj í hesum "nýggja" týdningi? Ein av nevndarlimunum í útoyggjanevndini bar upp á mál, at tað ikki varð dámt, at kalla eitt nú Kalsoynna fyri útoyggj, tí nú var so stutt á mál, til ferðasambandið fór at vera nøktandi. Eisini hevur nevndin fингið áheitan frá fólkum at finna annað hóskandi heiti, tí ávis mettu heitið útoyggj vera "niðrandi", sum tikið varð til. Á einum oyggjafundi varð eisini víst á negativa týdningin, ið hongur uppi við týdninginum í orðinum "útoyggj". M.a. varð sagt, at:

"nú verður bara tosað um útoyggjar, nøvnini á oyggjunum verða nærum ikki nevnd longur, og vit eru ikki longur verd tað sama sum onnur, tí vit búgvá á "útoyggj". Her er okkurt galið".

Um hugt verður at heitinum í landafröðiligum týdningi, fevnir tað ikki um allar tær smáu oyggjarnar, tí m.a. Hestur og Kalsoy liggja ikki uttarlaga í oyggjalandi, og eru ikki fjarskotnar oyggjar.

Viðgerð av heitinum

Útoyggjanevndin hevur viðgjört spurningin um eitt beinrakið hugtak fyri tey bygdsamfelög, ið nevndin hevur havt til umrøðu, og skotið varð upp at nýta orðið 'smá-oyggj' ístaðin. Meirilutin - stívliga helvtin metti, at heitið 'útoyggj' framhaldandi skuldi nýtast, tí tað lýsir betri ta støðu, hesar oyggjar eru í, meðan hin helvtin tók undir við

heitinum ‘smáoyggi’, ið mett var at vera eitt meira positivt heiti. Avrátt var framhaldandi at nýta heitið “útoyggi”.

Heitið útoyggj/ar í verkætlani

Í álitinum kemur ofta fyrir, at tað er neyðugt at nýta eitt samnevni fyrir oyggjarnar. Í sumnum fórum verður sagt, “útoyggj” og í øðrum fórum “tær smáu oyggjarnar” serliga tá talan er um samanberingar við tær størru.

U

| L

U

| L

Samandráttir og tilmæli

”Sigl oyggj fram úr mjörka, nú ert tú eitt skip”. Hesi orð úr yrking eftir Chr. Matras fara vit at nýta sum eina myndlysing av endamálinum við hesum álti, havandi í huga, at tað er ætlað sum amboð hjá borgarum, politikarum og stovnum, til tess at fáa ferð á útoyggjaskútuna, so hon stevnir út úr mjörkanum, higartil eyökend av fráflyting og afturgongd, og inn í eina framtíð við framgongd og menning. Útoyggjaverkætlanin skal eggja til búseting og økja möguleikarnar fyri inntøku, tryggleika og tí góða lívinum; men um hetta verður framtíð verki, velst um so mangt: Raðfesting – og harvið figgjarliga orku – ið politiska skipanin tilskilar útoyggjunum, hugflog og vilja hjá teimum, ið búleikast og sum kunnu hugsa sær at búleikast á útoyggj, og ikki minst velst tað um samstarvsvilja millum allar partar, ið hava áhuga í eini útoyggjamenning.

Útoyggjaáltið er skipað í seks pörtum:

1. partur er ein sögulig lýsing og grundgeving fyri tørvinum á búsettum útoyggjum.
2. partur lýsir hvørja einstaka oyggj
3. partur tekur samanum tey viðurskifti ið krevja ábøtur
4. partur viðger nøkur kommunal viðurskifti
5. partur er uppskot til ein útoyggjapolitik
6. partur vísir á bókmentir og aðrar heimildir ið tilfarið byggir á

1. Partur - viðger útoyggjarnar söguliga frá bónadasamfelagnum til í dag fyri at gera tað lættari at skilja, hvussu verandi stöða er íkomin. Eisini er ein viðgerð av trupulleikum, möguleikum og resursum í útoyggjunum, og tað verður grundgivið fyri, hví tað er ein fyrimunur fyri Føroyar at hava allar oyggjarnar búsettar.

Söguliga gongdin vísir, hvønn avgerandi leiklut útoyggjarnar høvdú í menningini av Føroyum frá steinrunnum bónadasamfelag við avmarkaðum möguleikum til eitt ríkt, framkomið vinnu- og vitanarsamfelag. Prísin fyri ta skjótu og umfatandi broytingina av samfelagnum hava m.a. tær smáu bygdírnar og oyggjarnar í Føroyum goldið. Tær eru vorðnar avskornar frá at fáa lut í vökstrinum, sum tær sjálvar lögdu lunnar undir fyri skjótt 200 árum síðani.

Politiskt hava útoyggjarnar ikki verið raðfestar høgt. Tey tiltøk, ið eru gjørd, hava oftast verið stök tiltøk heldur enn partar av miðvísum og samskipaðum útjaðarapolitikki.

Útoyggjarnar, Nólsoy undantíkin, eru í dag – við ávísing til fólkatalið - á sama stöði, sum tær vóru fyri 200 árum síðani. Munurin er bert tann, at fyri 200 árum síðani, var bygdarsamfelagið ein væl skipað figgjarlig, sosial og mentanarlig eind, ið megnaði at endurnýggja seg sjálva. Í dag eru tað almennir stovnar á meginøkinum og kommunurnar, ið skulu tryggja eitt hóskandi tænastustöði, men tað hevur ikki eydnast til fulnar. At tað kortini hevur eydnast at halda lív í smáplássunum, er teirri innaru styrkini í bygdarfelagsskapunum at takka.

Hóast gongdin í dag er fyri alt storri menning av býarøkinum, so er greitt at henda gongdin í framtíðini kann broytast. Flyting til og frá býarøkjum er altíð farin fram í

størri ella minni mun; hetta ein partur av dynamikkinum í samfelagnum, ið ber boð um, at fólk leggja seg eftir at trúvast og klára seg í góðum eins væl og í ringum tíðum og skiftandi umstøðum annars, tí verður víst á, at tær smáu oyggjarnar eiga at vera eitt neyðugt og sjálvsagt tilboð í millum teir möguleikar, ið standa borgarunum í landinum í boði.

Tey samfélagsvirði og teir fyrimunir, ið natúrliga eru í einum oyggjasamfelag, skulu føroyingar fjálga um. Eitt nú eru nógvir ótroyttir möguleikar á útoyyggj, ið kunnu skapa grundlagr fyri storri og breiðari búseting í framtíðini. Gagnnýta vit tað tilfeingið, sum liggar í okkara náttúru og umhvørvi, og ganga vit undan í viðurkenningini av törvinum, ið okkara vitanarsamfelag kemur at hava, eru nógvir ótroyttir búskaparligr fyrimunir á teimum smáu oyggjunum. Altjóðagerðin setur stór krøv til føroyska samfelagið. Skulu vit liva upp til hesi krøv er neyðugt at Føroyar framhaldandi eru eitt fjølbroytt samfelag. Tískil er neyðugt at styrkja og menna tær smáu oyggjarnar og tey smáu bygdarsamfelögini í Føroyum. Við at varðveita hesi smáu samfelög, varðveita vit ikki bert stórar partar og berarar av sögu og mentan Føroya, men eisini eina av lívservunum til framtíðar menning og framburð.

Longu í dag eru ríkir möguleikar fyri, at skapa góðar karmar fyri búseting á smáu oyggjunum, og alt talar fyri, at framtíðartøkni v.m. fer at gera karmarnar uppaftur betri. Við støði í grundgevingini í álitinum, eiga vit at leggja okkum eftir at fáa tað “traditionella” og tað “modernaða” at ganga hond í hond, soleiðis at styrkin frá báðum kann brúkast sum undirstøði til at klára tær avbjóðingar, ið nýggjar tíðir seta.

2. Partur - viðger hvørja einstaka oyggi. Lýst verður m.a. hvussu støðan er nú, og í hvønn mun möguleiki er fyri menning sæð frá serstökum staðbundnum umstøðum. Útoyyggjanevndin hevur sett seg inn viðurskifti sum eitt nú fólkasamanseting, undirstøðukervi, livibreyðið, mentan-, sosial-, kommunu- og jarðarviðurskifti.

Samanumtikið kann sigast, at viðgerðin av hvørjari oyggi sær gevur eina mynd av, hvussu ymiskar oyggjarnar eru, og at tær tí hava ymiskan tørv, tá ið tað kemur til at seta ítøkilig stig í verk. M.a er landafrøðiliði munurin stórur, bæði støddin á oyggjunum, staðseting og bygnaður. Fólkatalið, vinnuvirksemi og jarðarviðurskiftini eru eisini ymisk. Tað, sum allar oyggjarnar tó hava til felags, er vánaliga undirstøðukervið og tað vantandi útboðið av tænastum.

Fólkatalið, kyns- og aldursbýtið eru skrásett fyri hvørja av oyggjunum/bygdunum. Hetta vísir í fleiri fórum eina sera dapra mynd. Verða hesar umstøður samanbornar við vinnuligu umstøðurnar á hvørjum staði, gerst myndin ikki betri. Arbeiðsplássini eru fá, og möguleikarnir fyri at vinna til lívsins upphald á staðnum eru smáir. Á mentanarøkinum er lítið og einstáttæ virksemi sæð við stórbýareygum; men mentanarligi- og sosiali felagsskapurin, ið er innbygdur í gerandisdagin, gevur rúm fyri samveru og upplivingum. Samanhaldið er sera ymiskt frá bygd til bygd. Á heilsuøkinum vísir ein skráseting av tænastútboðnum, at tænastustøðið als ikki kann samanberast við tað á meginøkinum. Tað er eisini sera ymiskt í hvønn mun oyggjarnar samstarva við meginøkið.

Jarðarviðurskiftini eru lýst fyrir hvørja oyggj sær. Vist verður, hvussu stórur partur av jörðini er ávikavist kongs og óðal, og hvussu stórum parti av jörðini tey fastbúgvandi hava fult ræði á. Úrtókan av jarðarbrúkinum og gagni tað ger fyrir útoyggjarnar gevur eina greiða ábending um, at vinnan ikki hevur bestu umstöður at virka undir. Skal bústaðarhugurin styrkjast og skulu oyggjarnar mennast, so er alneyðugt at tiltök verða fyriskipaði alt fyrir eitt, soleiðis at bøtast kann um tey ringastu árinini.

3. Partur - viðger tær tænastur og tey tiltök, sum verða boðin borgarum í störru oyggjunum, men ikki rökka út til tær smáu. Eisini er vist á fyriskipanir og tænastur, ið kunnu fremja búskaparligan vökkstur, trivnað og tilflyting. Grundsjónarmiðið er at lýsa tænastur og tiltök við stöði í tí, sum tey, ið búgva á útöyggj, hava greitt frá, og tí, sum hvør einstakur stovnur ella hvört einstakt felag metir vera trupulleikan. Loysnirnar byggja í stóran mun á uppskot frá brúkarunum og teimum, sum umsita hvört einstakt öki.

Evnini verða flokkaði út frá trimum sjónarhornum. Tað fyrsta er tað búskaparliga sjónarhornið (undirstöðukervið og vinnuligar umstöður). Harnaest kemur tað mentanarliga sjónarhornið (mentan, frítíð og skúli). At enda kemur tað sosiala sjónarhornið (heilsu- og sosialviðurskifti).

Undirstöðukervi

Tað fyrsta evnið, ið verður lýst, er undirstöðukervið. Útöyggjanevndin ásannar, at skulu nýggjar vinnur taka seg upp, skulu samferðslu- og samskiftismöguleikarnir vera góðir, eins og allar aðrar grundleggjandi fyritreytir, sum t.d. orka, renovation v.m. Á smáu oyggjunum er langt eftir á mál. Á sumnum ókjum er komið nakað áleiðis, men nógv vantar í.

Á samferðsluókinum er tað fyrsta evnið ferðafólkaflutningurin. Hesin er ikki nøktandi til tær flestu oyggjarnar. Skipini eru ikki tíðarhóskandi, og tað er ov langt millum túrarnar. Somuleiðis verður hildið, at tyrlan flýgur ov fáar túrar. Farmaflutningurin er heldur ikki nøktandi á flestu farleiðum.

Viðvíkandi vegum, tunlum og lendingum eru ábótur gjördar og útbyggingar framdar á flestu oyggjum tey seinnu árin. Hetta hevur viðfört, at tað nögvastaðni eru góðir vegir í og ímillum bygdir. Men enn er langt á mál. Skal vegakervið, lendingar og tunlar kunna nøkta tórvín á einum óktum, útbygdum og nýmótansgjördum ferðasambandi, er neyðugt at styrkja henda partin av undirstöðukervinum samsvarandi.

Innan el-orku, oljuveiting og renovation, eru viðurskiftini sum heild góð, við undantak av forðingum sum liggja í vánaligum ferðasambandi, m.a. at oyggjar, ið ikki hava umstöður til, at oljubilur kemur í oynna, noyðast at nýta smáar tunnur, ið er ein sera ótíðarhóskandi háttur at fáa oljuna til höldar.

Á samskiftis ókinum eru umstöðurnar ógvuliga ójavnar eins og möguleikarnir eru skerdir á sumnum oyggjum fyrir einum nøktandi samskifti. Ein av grundgevingunum fyrir hesum er t.d. at tað ikki er ein alment orðaður politikkur, ið greitt víssir, hvat stöðið skal vera innan samskifti og kunning, og hvør í landinum skal hava ágóða av hesum.

Vinnumöguleikar

Bert 14 % av úrtökuni hjá íbúgvunum á útoyggj stava frá jarðarbrúki. Hóast nógva fruktagóða jørð og möguleikar fyrir fuglaveiðu á flestu plássum, so verður hetta tilfeingið ikki gagnnýtt til fulnar. Orsókirnar eru bæði at finna í umstöðunum fyrir jarðarbrúki á útoyggj, í vantandi landbúnaðarlóggávu og ikki minst í avskeplaðum jarðarviðurskiftum. M.a. gera hesi viðurskifti sít til at máa stöðið undan búsetingini í fleiri bygdum. Í lötuni stendur valið ímillum at fjálga um eitt frítiðarátriv og eina búseting.

Hóast dentur skal leggjast á ein burðardyggan landbúnað og gagnnýtslu av náttúrutilfeingi annars, so er samstundis stórur tørvur á at menna aðrar vinnugreinar. Tey, sum flyta aðrastaðni at búgva og arbeiða, og tey, sum ferðast ímillum dagliga, hava ongan valmöguleika, tí onki tilboð er um arbeiði í heimbygdini

Skulu hjún kunna flyta til smáu oyggjarnar, so má dentur leggjast á, at arbeiðspláss eisini eru til konufólkini. Tað er aloftast neyðugt við tveimum inntökum, skulu endarnir rökka saman. Tá ið talan er um at skapa eina burðardygga vinnu mugu aldurs- og kynsbýtið havast í huga. Í onkrari oyggj er miðalaldurin sera högur, og eisini eru oyggjar, sum hava fleiri börn og gomul enn fólk í arbeiðsförum aldri. Tí verður nógvastaðni neyðugt við tilflyting av arbeiðsorku.

Smáidnaður og smoltaling, KT-vinnutiltök og fjararbeið eru vinnur, ið kunnu setast á stovn í útoyggj.

Tær umstöður, ið skulu styrkjast, eru umframt undirstöðukervið eisini kunning, gransking og förleikamenning, men ikki minst umstöður fyrir fíggj og vegleiðing til at seta burðardyggt virksemi í gongd. Amboð í hesum arbeiði er m.a. ráðgeving, leiðbeining, rímiligar fíggjarligar umstöður og positiv serviðger í ein ávísan mun, m.a. at fyritókur, sum verða stovnsettar á smáu oyggjunum, fáa skattafyrimunir í eitt ásett áramál.

Mentan

Tá tosa verður um mentan á teimum smáu oyggjunum, er tað mentan ið er tengd at mátanum at lívbjarga sær uppá, mátan at brúka vitan uppá, at stuðla og hjálpa hvørðum. Tey mentanartiltök ið eru vanlig á meginókinum, eru ikki mong í talið á útoyggj. Skulu hesi smáu samfelög megna at taka tær avbjóningar ið liggja fyrir framman, er eitt skipað mentan- og frítiðarlív av týdningi fyrir smáu bygdírnar. Men mentan skal hava karmar at virka innanfyri, hava samkomustöð, har bygdafólkvið kann virka saman, og har eisini fólk uttaneftr kunnu koma. Tí verður lagt upp til, at lítil ítróttarhóll, bygdarhús og skipaði barna- og ungdómstiltök skulu vera í öllum teimum smáu oyggjunum. Varðveisla av gomlum síðvenjum, handverki og framleiðslum eru eisini átrokandi evni at fáa fram í ljósi. Hetta eru tilök, ið bæði eru til gagns fyrir mentan og vinnulív í oyggjunum. Tað er av týdningi at tær smáu oyggjarnar standa saman og seta seg inn í teir möguleikar, sum eru fyrir at fáa sett í verk og fíggja tiltök innan hesi øki.

Bygdarskúlin hefur ein stóran leiklut í menningini av smáoyggjasamfelagnum. Skipanin, sum nú er gallandi, har 8.-9. flokkur skal hava serliga góðkenning, er ikki nóg trygg. Tí er tørvur á, at allar tær smáu oyggjarnar hava rætt til framhaldsdeild, eisini hóast báтур siglir til meginókið morgun og kvöld.

Tað skal hjúklast um bygdarskúlan, og úrvalið av útgerð og undirvísing má styrkjast,

m.a. við at skipa fyri samstarvi ímillum bygdarskúlan og skúlar á meginøkinum. Ein væl fyriskipaður bygdarskúli kann gerast sambindingarlið ímillum tey ungu og eldri í bygdini, og sambindingarlið til skúlar og tiltök á meginøkinum og longur út í heim. Frítíðarundirvísing er í lötuni eitt tilboð, men úrvalið av lærugreinum er ov lítið.

Heilsuøkið

Ein skráseting av almanna- og heilsutænastunum vísa, at stórir veikleikar eru á flestu økjum. Hetta ber boð um at heilsutænastan í Føroyum er ikki enn so væl skipað, at hon kann veita øllum borgarum somu tænastu. Av Almanna- og Heilsustýrinum er grundgevingin vantandi fíggjarligar umstøður, tørvur á útbúnum fólk, sum vil flyta út á smáu oyggjarnar at starvast, og tað vánaliga ferðasambandið, sum er ein stór forðing.

Tað er umráðandi at hava eina góða og virkna heilsuskipan á øllum oyggjum. Talan er um at samskipa allar heilsutænastur innan nýmótans karmar, til dømis á einum heilsudepli, so útoyggjaborgarin fær eina eins góða tænastu sum á meginøkinum, og harvið upplivir, at vælferðarsamfelagið ikki bert er til frama fyri tey sum flyta av oynni. Ein heilsudepil kann harafturat gerast eitt gott arbeiðspláss til útbúgvín fólk og kann harvið styrkja búsetningina.

Innan eldrarøkt eru viðurskiftini ikki nøktandi, tí verður víst á tiltök ið kunnu økja um trivnaðin hjá teimum gomlu.

4. Partur – greiðir frá, umstøðunum hjá kommununum á útoyggj og leikluti teirra í menningini. Afturat hesum verða viðurskifti, sum á ymiskan hátt eru tengd at menning av lokalsamfelagnum viðgjørd.

Kommunurnar hava fleiri trupulleikar at dragast við. Summir teirra eru púrasta staðbundnr, meðan aðrir er tengdir at viðurskiftum, sum allar tær smáu oyggjarnar hava í felag. Fíggjarligu karmarnir eru sera trongir og loyva bert fåum ílögum, sams-tundis sum tørvur er á nógum og fjøltáttuðum tiltökum, skal økið gerast áhugavert sum búsetingar- og vinnuøki. Smáu kommunurnar eru ógvuliga varnar, tá ið talan er um kommunusamanleggingar. Men uttan mun til, hvør loysn verður á hesum spurningi, so er eitt neyvt samstarv ímillum útoyggjakommunurnar eitt tiltak, ið kann hava við sær stórar fyrimunir. Hetta samstarv kann skipast í einum útoyggjafelag. Somuleiðis kann eitt útoyggjaumboð koma at virka fyri, at politiskir málsetningar um menning av smáu oyggjunum verða útintir í verki, í neyvum samstarvi við politiska myndugleikan og útoyggjafelagið.

Fyri at skapa tilflyting til útoyggjakommunurnar eru nógvi viðurskifti, ið skulu vera í lagi í kommununi. Eitt av teimum er möguleikin at fáa ein bústað. Hóast stórt tal av tóumum húsum í hvørjari bygd, so er trupult at fáa innivist, uttan mun til um tað er í longri ella stytri tíð. Møguleiki er at byggja hús, men hetta er kostnaðarmikið og í ávísum fóri ein ótrygg loysn. Víst verður á tørvin, ið er á at kommunurnar viðurkenna tann stóra týdning, tað hevur fyri økið, at fólk kemur uttaneftr. Avstaðarfólk eiga at hava tær bestu umstøðurnar, tá tey vitja í kommununi. Hetta er ein partur av einum livandi útoyggjasamfelag.

Ein stór uppgáva hjá útoyggjakommununum er at skapa karmar fyrí tey børn og tey ungu, sum vaksa upp í kommununi. Trívast tey, so kann tað skapa gróðrarbotn fyrí, at tey möguliga leita aftur til heimstaðið eftir lokna útbúgving. Tað áliggur ikki minni kommununum at vera virkin, tá ið um karmar ræður til borgararnar sum heild, so staðið gerst lokkandi sum bústaður. Størsta avbjóðingin hjá útoyggjakommununum er at tora at ganga nýggjar leiðir, at vera opin fyrí nýhugsan og ótraditionellum loysnum, og geva rúm fyrí einum neyvum samstarvi við og ímillum tey búsettu.

5. partur - er eitt uppskot til ein útoyggjapolitikk við støði í økismenning. Áðrenn tey ítökiligu uppskotini verða løgd fram, verður hugt at m.a. økispolitikki í okkara grannalondum frá 1970'unum og fram til 1990'ini, og týdninginum av bygdamenningarpolitikkinum, sum var framdur í Føroyum í sama tíðarbili. Nomið verður eisini við tørvin á økisrættaðum politikki.

Ein góður og málrættaður økispolitikkur leggur dent á spjaðing og viðurkenning av ymiskleikanum í hvørjum einstakum økið samstundis sum ansað verður eftir, at ikki verður skapt ein ójavn menning.

Vist verður á, at tað yvirornaða málið við einum útoyggja- og økispolitikki eיגur at verða at varðveita megintáttin í búsetingarmynstrinum í Føroyum við at skapa sterkar búskaparligar- og mentanarligrar eindir kring alt landið. Ein útoyggjapolitikkur skal staðfesta týdningin av at hava búsettar útoyggjar og harvið skapa teir neyðugu karmarnar fyrí at oyggjarnar ikki bert eru búsettar, men at tær hava vakstrarmöguleikar og at tær í tænastustøðið verða javnsettar við landið sum heild, tá ið um tænastur ræður.

Útoyggjapolitikkurin skal viðföra, at stovnsett vera varandi og lónandi arbeiðspláss á útoyggjum, bygd á tær fyritreytir, ið finnast í økinum. Tiltæk, sum fremja kappingarføri, eru framtíðarrættað og kunnleikagrundað eiga at verða raðfest frammalaga.

Tað er neyðugt, at útoyggjapolitikkurin í nøkur ár setur útbygging av undirstøðukervinum, ílögur í karmar ið kunnu skapa menning og trivnað, bæði innan vinnu, mentan og sosiala økið, ovast á dagsskráんな, og í hesum sambandi at byggir upp eina skipan, ið gevur útoyggjakommununum fíggjarligar karmar at gera neyðugar ílögur við.

Ein útoyggjapolitikkur krevur ikki bert, at øll aðalstýrini samvinna, men eisini umsiting og stovnar, og tí er avgerandi neyðugt at skipað verður fyrí einum neyvum samstarvi ímillum allar avvarðandi partar.

Eftir einari útgreinan av politiska málsetninginum og einum útoyggjapolitikki verða sett fram tey tilmæli og tey uppskot, sum eru komin fram undir arbeiðnum við hesum álti.

Áltið endar við einum uppskoti um eina verkætlan, nevnd ”heildarsamfelagið BYGDIN” Hetta er ein verkætlan, ið byggir á øll tey hugskot og tilmæli, ið útoyggjaverkætlaniń rúmar. Sostatt er hetta eitt uppskot um eina ítökiliga tilgongd til aðalmálið við verkætlaniń, nevnliga at tær smáu oyggjarnar gerast javnbjóðis partar í føroyska samfelagnum.

Uppskot og tilmæli samanumtikið

- Fyri at tryggja at útoyggja- og økismenning framhaldandi verður á dagsskránni, mælir útoyggjanevndin til, at lögmaður ella ein av landsstýrismonnunum samskipar útoyggja- og økismenning og situr fyri hesum málsøkið.
- Sett verður eitt útoyggjaumboð, sum skal virka fyri, at politiski málsetningurin um útoyggjamenning verður útintur í verki.
- Álagt verður umsitingini at eygleiða og meta um árin og ávirkan, ið nýggjar ella broyttar lógin kunnu hava á menningina av útoyggjum
- Lagt verður upp til, at útoyggjakommunurnar skipa seg í felag og fara undir miðvist samstarv fyri menning. Vist verður samstundis á, at hesar kommunur ikki sum er hava figgjarliga orku til sjálvar at seta í verk tær neyðugu útbyggingarnar, og tí mælir útoyggjanevndin til, at landskassin figgjar hetta tiltak.
- Orðast má ein ein greiður samferðslupolitikkur, har m.a. eitt minstamark fyri tænastustöði á ferðafólka- og farmaflutningi eigur at verða staðfest við lög. Tænastustöðið skal hækka munandi, bæði á ferðafólkatænastu og titteika á öllum farleiðum.
- Mælt verður til, at tað almenna skrásetur og kostnaðarmetir tørvin á ábótum og útbyggingum á vegakervi, tunlum og lendingum o.l., og leggur eina tíðarætlan fyri fremjan av neyðugum tiltökum. Mælt verður somuleiðis til, at arbeiði, sum er sett út í kortið ella eru í gongd, verða framd eftir ásettari tíðarætlan, ið íbúgvarnir í viðkomandi oyggj verða kunnaðir um.
- Innan samskifti og kunning er bráðneyðugt, at tað almenna tryggjar, at öll í landinum, t.v.s.eisini tey, sum búgva á smáu oyggjunum, fáa somu möguleikar til ásettar samfelagsveittar tænastur. Her er talan m.a. um fjarskifti, postflutning, blaðútbering o.l. Góðskan á tænastunum skal vera eins fyri alt landið.
- Dentur skal leggjast á, at menna kappingarførar vinnur á útoyggj. Skal hetta kunna útinnast í verki, er neyðugt at tað almenna ger umstöðurnar fyri vinnu so góðar sum gjörligt; neyðugt verður at taka hædd fyri tí serstöðu útoyggjarnar eru í.
- Útoyggjanevndin vísir á nokur vinnupolitisk amboð, ið kunnu virka fyri vinnuligari menning, hesi er m.a. ein útoyggja- og økismenningargrunnur, ið kann ráðgeva og fíggja tiltök úti í økinum. Skattafyrimunir, ið kann styrkja verandi

fyritøkur og eggja til stovnsetan av nýggjum vinnutiltökum eins og miðvísari útbúgving, gransking og kunning til frama fyrir nýggjar verkætlarir á teimum smáu oyggjunum, eiga at verða umhugsaðir.

- Landbúnaðurin skal hava betri umstöður at virka undir. Jarðarviðurskiftini skulu broytast, öll jørð skal góðskumetast og flokkast, bæði ódals- og kongsjørð. Síðani verður mælt til, at jarðarbrúk verður skipað við kravið um fastan bústað har jørðin er, eins og álögd verður framleiðsluskylda á alla landbúnaðarjørð.
- Mælt verður til, at jørð ið er flokkað sum landbúnaðarjørð verður býtt í hóskandi framleiðslustøddir, og at flokkingin verður gjørd við atliti til, hvat jørðin er best egnað til. Ein almenn meting av, hvat ein “mynsturgarður” kann framleiða, verður at nýta sum málistokkur fyrir framleiðslu. Framleiðsluhús skal vera í hvørjari oyggj, ið kann hagreiða og góðska alt tilfeingi frá jarðarbrúkinum, fuglaveiðu og fiskivinnu eftir heilsufrøðiligum forskriftum.
- Lunnindi vera loyst úr verandi jarðarskipan og rætturin at veiða m.a. fugl fellur til tey, sum eru fastbúgvandi á staðnum eftir ásettari skipan. Hvort húski, ið ikki hefur landbúnað sum vinnuveg, fær tilluta eina trøð, at gagnnýta til húsarhaldið.
- Fuglaveiðulógin skal broytast, soleiðis, at tey fastbúgvandi hava rætt at taka hellufugl, og fara í bjørgini at veiða fugl eftir gomlum siði. Eitt ásett økið runt hvørja av smáu oyggjunum skal friðast fyrir fuglaveiðu frá báti.
- Á mentanarøkinum vísir útoygganevndin á, at tað er neyðugt, at tað almenna stuðlar undir eitt áhugavert og virkið mentanar- og frítíðarlív á smáu oyggjunum. Tí verður mælt til, at tey intiativ, ið vera tikan úti á oyggjunum fáa eina positiva viðgerð og vera stuðlaði.
- Skotið verður upp, at ein partur av teimum pengum, sum áliga verður játtaður til mentan, verður oyramerkur til útoyggjarnar.
- Skúlamál eiga at fáa eina höga raðfesting og bygdaskúlin skal mennast. Menta-málastýrið og skúlamyndugleikarnir annars skulu skipa fyrir einum samstarvi ímillum bygdarskúla og megin-skúla í økinum, og neyðug tækni útvegast til m.a. fjarundirvísing og samskifti ímillum næmingar. Rætturin at hava 8. og 9. flokk á öllum oyggjum, ið ikki hava fast vegasamband við meginøkið, eigur at verða staðfestur í skúlalóginu.
- Á heilsuøkinum mælir útoyggjanevndin til, at tænastan til borgaran á útoyggj

verður eins góð og á meginøkinum. Tað eיגur at verða viðurkent, at viðurskiftini kunnu vera ymisk, men ikki ójövn. Læknaviðtaluhóli eiger at verða í hvørjari oyggj, og settur verður økislækni, ið hevur sum starv burturav at ferðast til útoyggjarnar eftir fastari skipan. Galdandi kommunulæknaskipan skal framvegis umsíta bráfangis læknaviðtaluna.

- Sjúkrasystir verður sett í hvørja oygg. Sjúkrasysturin skal verða útbúgving til at taka sjúkuavgerð (diagnosu). Møguleiki skal vera fyri telemedisin. Sjúkrasysturin skal hava hjálparfólk og/ella eina avloysaraskipan í samstarvi við meginøkið. Dentur skal leggjast á, at heilsu- og umsorganarstøðið er gott úti í økinum, soleiðis at børn, tilkomin og gomul skulu verða trygg, hóast tey velja at vera búsitandi á útoyggj.

Útoyggjanevndin vil til seinast vísa á, øll tey mongu uppskot og tilmæli, ið eru sett fram í hesum álti, kunnu - um bert politiskur og fólksligur vilji er til tess - verða við til at rætta ta skeivu kós, sum tær smáu oyggjarnar í Føroyum í lötuni sigla..

U

| L

U

| L

1. Partur

Frá heildarsamfelag til "út"-oyggjar

Gløgt er gestsins eygað

-At ferðast úr oyggj í oyggj í Føroyum er sum at ferðast ígjønum tíðina, siga útlendsk ferðafólk !

Tað kenst sum at stíga inn í eina aðra tíð at fara av teimum breiðu og væl hildnu vegunum við nógvari ferðslu og umborð á tann gamla træbátin, sum siglir út í ta lítu oynna. Ein samanrenning av gomlum og nýggjum, nýggjum tøkni og gamlari mentan. Soleiðis kendist tað at koma á land á tí nýggju lendingini, sum er stoypt upp at brattlendi. Ein nýggjur traktorur, ein gamal slitin lastbilur og trillibørur fluttu vøru og fólk til húsa. Oljutunnurnar stóðu eftir á bryggjuni! Inni í bygdini vóru vegirnir smalir og illa hildnir. Órudd lá í ánum, við vegjaðaran og í onkrari gróthúsatoft, fleiri hús sóu tóm og forfallin út. Men ongastaðni sá eg hugnaligari bygdralag – ein friður lá yvir hesum fjarskotna staðið, ein friður, sum fær alla strongd at hvørva. Tá gingið varð um túnini, legði eg til merkis eitt nýmótans fjós, okkurt nýtt hús, men tey flestu elligomul. Eg undraðist á allar tær niðurdotnu grótlaðingarnar og smáu úthúsini. Hvæt mundu tey bera boð um?

Ein eldri maður greiddi frá, at hetta var søgan hjá bygdini. Søgan um kornvelting og torvskurð, um turkað kjøt, fugl, fisk og hoyggj. Um eplini, sum vórðu goymd, um tær góðu hvannirnar. At ross høvdu staðið á beiti og hví bátaneystini stóðu heilt uppi í bygdini. Hann vísti mær toftirnar av einari gamlari mylnu og einari smiðju.

Aftur at hesum var vakurleikin í náttúruni, fuglalívið og tað fryntliga fólkið. Harmiligt, at onki alment wc og ongin matstova var, men tað hevði kanska oyðilagt kensluna av tí "primitiva bygdravinum !" (samanskriwað úr spurnarkanning gjørd, við útlendsk ferðafólk á sumri 1999)

Hetta brotið vísir, at sæð við gestsins eyga, eru hetta tilafturskomnar, men hugnaligar, smáar bygdir. Men tað, sum ferðamaðurin ikki veit, er, at hesar smáu bygdir ikki kunnu liva, hvørki av fortíðini, ferðavinnuni ella av tí, ið oyggjin gevur av sær og eru bygdirlar tí við at avtoftast. Tað, sum ferðamaðurin heldur ikki veit, er, at í hesum bygdarsamfelag liggja goymdar fortreytir fyrí menning, ein íborðin styrki, sum hevur ment seg upp gjøgnum oldir – hengan styrki liggar í bygdrfelagsskapinum, í mentanini og tí føroyska hugsanarháttinum. Hetta er eitt tilfeingi, sum fer at vísa seg at vera tað, ið aftur kann fáa tær smáu oyggjarnar á føtur. Samfélagsligu broytingarnar í nýggjari tíð hava máað støðið undan búsetingini. Hetta fara vit at vísa á í hesum 1. parti av álitinum. Í seinni pörtum verður víst á, hvussu vit sum tjóð kunnu broyta hesi viðurskifti.

Tær 4 tíðirnar

Hetta stóra lopið ímillum ”nýmótans” meginlandið og ”primitiva” útoyggjasamfelagið er íkomið tey seinastu 70 árinu. Tey, sum í dag um 80 ára gomul, minnast, tá rættiligt lív var í bygdunum og skúlastovurnar vóru fullar av lívsfrískum ungdómi. Hesi gomlu fólkini kunnu eisini siga frá bóndasamfelagnum, ið teirra foreldur vuksu upp í, og tað var aftur ein heilt onnur tíð. Føroyar hava sostatt verið gjøgnum tríggjar, skjótt fýra ymiskar tíðir í eitt stívt 100 ára skeið: bóndasamfelagið, broytingin til fiskivinnusamfelagið, síðan tað nýmótans ídnaðarsamfelagið og nú vitanarsamfelagið. Ein gomul kona, ið varð fødd fyri næstseinasta aldaskiftið, tekur soleiðis til:

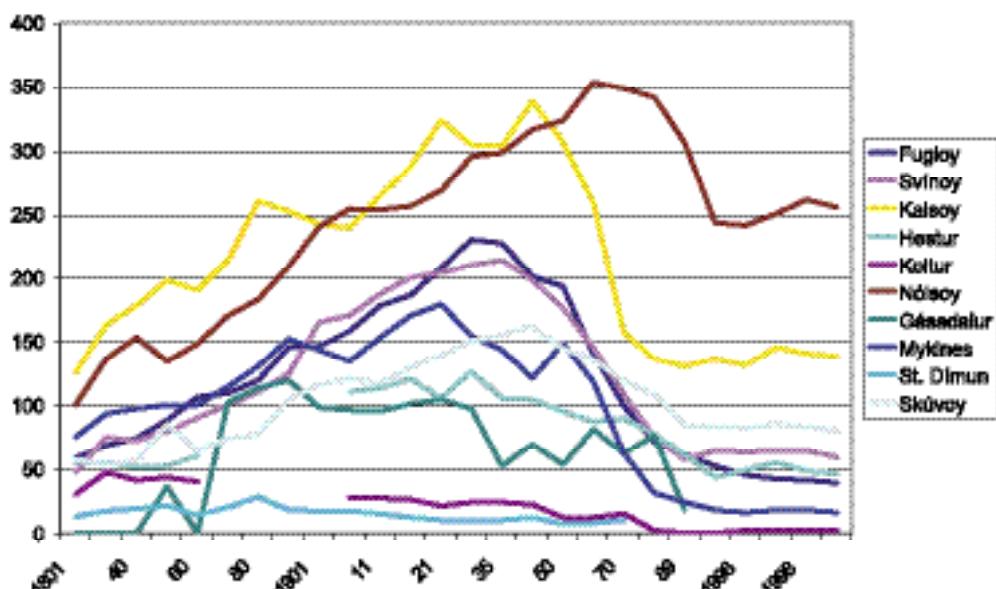
”Broytingin er fyri mær sum harðasti streymur – ella mysing. Hetta er galldandi bæði í tí handaliga og andaliga. Óvanlig framstig eru gjørd til bata. Men tað gamla orðið sigur, at tað skal breiður ryggur til at bera góðar dagar. – Tað er vandi í hvørjari vælferð..” (Maria Eide Petersen, Snøklar, H.N.J.Bókahandil 1982)

Vandin í vælferðini hevur verið, at menningin ikki hevur verið jøvn í øllum landinum. Sum árinu hava gingið, hevur munurin ímillum tey væl mentu og tey tilafturskomnu økini alsamt vaksið. At vit ikki hava megnað at stýrt broytingunum, mugu vit í dag ásanna, men tað ber okkum ikki framá at gráta um tað. Støða skal heldur takast til, hvussu vit nú og framvegis kunnu rætta hetta ójavna býtið. Fyri at koma tí útgangsstøði nærri – har menningin av útoyggjunum eiger at byrja, er tað neydugt at finna kjarnuna í trupulleikunum. At fää greiðu á, hvar alt byrjar. Tað gera vit best við at hyggja at tí samfelagi, sum bygdirnar eru sprotnar úr og tí hendingagongd, ið hevur skapt tey útoyggjasamfelög, vit hava í dag. Møguliga kann lykilin til menningina finnast her!

Týdningurin, sum vit leggja í orðið menning, er: búskaparligur, mentanarligur og sosialur framburður. Eitt ágrýtið samfelag, har tey búsettu trúvast og í felagsskapi virka fyri framgongd. Menning er sostatt ikki eitt, ið kann viðtakast, men tað, ið verður skapt í samstarvið millum borgara og samfelag.

Fólkatalið í Føroyum ár 1801 til 2000

Ein tann besta og greiðasta myndin av søgu útoyggja er næsta strikumynd. Hon lýsir tíðina, frá tí at bóndasamfelagið misti sína serstøðu og fram til okkara framkomna tøknisamfelag. Hon lýsir eisini tíðarskeiðið, tá útoyggjarnar tóku dik á seg og mentust við nógvari ferð til aftur at enda á byrjunarstøði, sum er 1801, hvat fólkatalinum viðvíkur, og ikki minst: fara frá at vera ”smáar” oyggjar í Føroyum til at verða ”út”-oyggjar.

Fólkatalið ár 1801 til 2000 á Útoyggjunum, Kelda: Landsskjaliasavnið og Landsfólkayvirlitið

Vit fara ikki inn í nakra nágreiniliga söguliga lýsing, men lýsa í stuttum nøkur eyðkenni, ið hava verið myndandi fyrir tær ymisku tíðirnar, ið nevndar eru omanfyrir.

Bóndasamfelagið

Tað lítla heildarsamfelagið - bygdin

Tey, ið fyrst búsettu seg á teimum smáu oyggjunum, hava mett, at menningarmøguleikar hava verið á staðnum, tað veri seg lendi at byggja á, tryggleiki og at náttúrutilfeingið á oynni kundi lívbjarga niðursetuhúskinum. Møguleikin at sökja sjógvini hevur eisini verið avgerandi. Hildið verður, at upprunaliga var bert ein garður á hvørjum staði, men at hesir garðar, sum tíðir liðu vórðu býttir sundur í smærri eindir ella býlingar. Tað er eisini hugsandi, at jarðar- og ognarviðurskiftini hava havt ávirkan á, hvar valt varð at seta búgv.

Heimrustin – sum allar bygdir eisini kenna og nýta í dag, stavar frá hesi bygda-skipan. Á heimrustina kundu bøndur byggja sær gróthús, hjall, hoygarð, skera flag o.s.fr. Bygdagötturnar og tann sokallaða geilin vórðu nýttar at reka neytini eftir út í hagan. Tey ognarleysu áttu eisini rætt at nýta heimrustina. Harumframt var eisini eitt øki at tjóðra ross á og nýta til rossabeitir.

Hetta bygdarsamfelagið, kallað tað “gamlá bóndasamfelagið”, var at kalla óbroytt í mong hundrað ár og utan stórvegis fólkavøkstur. Tað var eitt stirvið og avbyrgt samfelag utan stórvegis menning. Tað var hvørki áhugi hjá óðals- ella kongsbóndum at fáa meira enn eitt ella tvey børn. Vóru fleiri børn, hevði tað við sær, at jørðin hjá óðalsbónanum

skuldi skiftast sundur og hjá kongsbóndanum, at hann skuldi finna annað livibreyð til næstelsta barnið og möguliga onnur börn. Teir, ið áttu jørðina, høvdu mesta valdið í bygdini, og bert teir kundu møta á tingi og á grannastevnum, har avgerðirnar vórðu tiknar. Tey ognarleysu vóru mest í arbeiði á görðunum.

Felagsskapurin

Tann arvur, ið liggur eftir hetta bóndasamfelag, er ikki bert sjónligur á tann hátt, ið hin fremmandi ferðamaðurin sær hann, m.a. í staðsetingini av húsunum í bygdini og gróthúsagrundum. Arvirin liggur eisini í felagsskapinum! Bóndasamfelagið var væl skipað niður í minstu smálutir. Óll høvdu sínar ásettum skyldur og rættindi og kendu sítt pláss í skipanini. Bygdin var eitt heildarsamfelag við einari sterkari rótfestari mentan. Lívsákoðanin, arbeiðið, verðsligheitin, høgtiðir og kristinlívið – alt var væl tillagað teimum harðbalnu lívskorunum. Bygdin var tá ein felagsskapur, ið tørvaði øll, bæði ung og gomul. Tað varð samstarvað á øllum arbeiðsökjum, m.a. í samband við at framleiða klæðir og amboð, at hagreiða matin, at arbeiða í torvi, í hoyna, í haga, í bjørgum og á báti.

Men tíðin fór frá hesum felagsskapi. Tær stóru samfelagsbroytingarnar í 19ndu og 20ndu øld høvdu við sær, sum tíðin leið, at húskini hvørt fyrí seg, tóku sær av gerandisuppgávum, og grundarlagið undir tí samstarvi, ið arbeiðsfelagsskapurin hevði havt, var soleiðis á mangan hátt ikki til longur. Ein felagsskapur, ið tíðin ikki fór frá, var jarðarfelagsskapurin. Tað var framhaldandi neyðugt at samstarva, tá hagin, fjøllini og bjørgini skuldu røkjast. Felagsskapurin bygdi í sínum uppruna á, at allir ognar- og kongsbøndur høvdu rættindi til ágóðan av haganum, helst sum partur í seyðinum, lunnidum, frælsi til neyt og ross, torvheiðar, nýtslu av fuglabjørgum, rættindi til at taka sand, tara, rekavið o.s.fr. Tá ósemjur og ivamál tóku seg upp, vórðu tey viðgjørd og hetta varð í flestu fórum avgreitt á grannastevnunum.

Tær skyldur og tey rættindi, sum lógu í jarðarfelagsskapinum, eru ikki broytt stórvegis gjøgnum tíðirnar. Tann största broytingin er óivað, at tey flestu, ið manna hendan felagsskapin, ikki búgva í bygdini longur, og at jørðin vegna arv og sølu er vorðin enn meira sundurbýtt. Viðvíkjandi kongsjørðini eru lógin og broytingar gjørdar í nýggjari tíð, men eingen felags jarðarlóggáva, ið fevnir um alla jørð, er galddandi í Føroyum.

Fiskivinnusamfelagið

Tann nýggja tíðin

Frá 1801 til uml. 1890 misti tað gamla bóndasamfelagið sín seinasta skansa. Eina-handilin varð avtikin, bátsbandið, húskalla- og arbeiðskonulógin og forðingin fyrí, at ognarleys kundu giftast, vórðu eisini avtikin. Í 1872 varð lógin um kommunuskipan sett í gildi. Hon ásetti, at hvør sókn skuldi hava eitt fólkavalt sóknarstýri og seinni, í 1891, bleiv grannastevan nýskipað við lögum og rættindum. Meðan bøndurnir høvdu havt allan avgerðarrættin fyrr, fekk kommunan nú hesi rættindi. Við kommunuskipanini broyttist einkarætturin hjá bónunum til, at øll fingu möguleika at ávirka og taka støðu.

Latið varð upp til útheimin, fleiri vørur fingust í handlunum, og smáognarmenn og ognarleys høvdú nú frítt at fara, t.d. til skips, og selja fiskin til keypmannin. Heilsuviðurskiftini hjá fólknum batnaðu og búskaparlig framgongd var í øllum landinum. Í hesum tíðarskeiði og fram til annan heimsbardaga mentist føroyska fiskivinnan nögv. Garðarnir mistu nögvva arbeiðsorku, tí húskallarnir gjørdust fiskimenn og skaptu sær eina fría tilveru við at seta fetur undir egið borð. Ungir menn kundu byggja sær hús fyri pening, teir forvunnu í fiskiskapinum og genturnar høvdú ikki longur fyri neyðini at vera arbeiðskonur, tær kundu t.d. arbeiða í fiski ella fara til Havnar, m.a. at læra at seyma ella tæna. Fleiri dreingir og menn nomu sær útbúgving sum skiparar, motorpassarar o.l.

Tann nýggja tíðin gav nýggjar möguleikar og pláss til onnur virðir enn tey, sum tað gamla bóndasamfelagið kundi bjóða. Búskaparliga hevði tann stóra samfelagsbroytingin, tað við sær, at farið varð frá bónabúskapinum (naturaliebúskapinum) til pengabúskap. Bónabúskapurin misti ikki sítt tak við tað sama, tí serstakliga í teimum smáu bygdunum vóru bæði bóna- og pengabúskapurin saman rættiliga leingi. Bæði tann figgjargliga menningin og tann stóri fólkavæksturin høvdú við sær, at bygdirnar broyttu skap. Sjónligast vóru tey nýggju fiskimannahúsini við kjallara, miðhædd og lofti, men eisini teir gomlu bónagarðarnir vórðu umbygdir og nýmótansgjördir. Bygdirnar fingu vegir og bött lendingarvíðurskifti. Handil og skúli komu í nærum hvørja bygd.

Mentanarliga hevði henda nýggja tíðin eisini stórar broytingar við sær. Upp komu kristin feløg, ungmannafeløg, bygdafeløg, fráhaldsfeløg og t.d bindiklubbar. Føroyskur dansur varð fyri ein part avloystur av "enskum" dansi, o.s.fr. Tjóðskaparrørsan, sum var stovnað um hetta mundið, var farin undir miðvist arbeiði fyri at varðveita og menna tað føroyska málið, skriva upp kvæði, tættir, sagnir, ævintýr o.a. tí tann nýggja tíðin bar so nögv nýtt við sær, so at hesin arvur var við at verða køvdur og kundi fara fyri skeytid. Tann nýggja tíðin flutti sostatt tilverugrundarlagið í tí lítlu bygdini frá eini tilveru, ið var treytað av ognarrætti og ræðisrætti hjá bónadunum, til aðra, ið var, treytað av liberalari vinnu og nýggjum sambondum úteftir.

Tær smáu oyggjarnar

Allar Føroyar vóru sostatt í stórarri menning í hesum árum og tær smáu oyggjarnar lógu ikki aftanfyri, tá talan varð um at ganga nýggjar leiðir. Tað, at fólkatalið vaks í stórum, bar boð um, at tey, ið búðu í Føroyum trúðu upp á framtíðina og vóru virkin í menningini. Tann största orsókin til, at tær smáu oyggjarnar áttu ein so stóran leiklut í menningini fram til 1920-30'ini, var möguleikin, ið lá í vinnuskipanini um tað mundið. Henda tíðin verður eisini nevnd slupptíðin.

Tað bar til at búleika á teimum smáu oyggjunum við lutvist at liva av tilfeinginum í oynni og lutvist at vinna pening í fiskivinnuni. Henda möguleika høvdú ikki bert tey, ið áttu nakað av jørð frammundan, men eisini hini ognarleysu, ið fingu möguleika at leggja traðir inn, soleiðis at tað bar til at hava eina kúgv, velta eplir o.a. sum ískoyti til húscarhaldið. Heimafólkid kundi á henden hátt búleika í tí lítlu bygdini og taka sær av arbeiðnum við jørðini, meðan húsaðirin var undir Íslandi ella Grónlandi og fiskaði. Tá hann var heima í millum túrarnar, tók hann sær av tí tunga arbeiðnum við jørðini o.o. Hetta

brotið frá einum útoyggjafundi lýsir tíðina soleiðis:

“Teir eldu menninir, sum ikki fóru á Suðurlandið, men vóru eftir í bygdini, høvdu ómetaliga stóran týdning. Annars vóru bara konufolk og børn eftir. Tá ein byrða skuldi berast ella okkurt annað, ja, so vóru teir gomlu har, og kom grind, so skuldu teir taka sær av tí. Tá tað var gott torvveður í juni, var bygdin tóm –kanska onkur gomul kona sat heima og vaggði einum nýføðingi. Eg minnist vit fóru niðan um morgunin, tá reyk úr hvørjum húsi, tá vit komu aftur, tá reyk bara í onkrum húsi, soleiðis var lívið tá. ...Teir vóru innulögumenn, teir livdu ikki av pengum. Tá teir vóru afturkomnir av Suðurlandinum, varð velt og eplir sett niður. Tá líkindini vóru góð, drógu teir bátarnar og fóru til útroðrar, tað skuldi ikki mangla matur”.

Hetta vísis okkum eitt samfelag í góðari javnvág, ið byggir á ein vælskipaðan og sterkan heimligan felagsskap, eitt samfelag í tørvaði øll. Stöðan hjá bónendum á hesum smáu oyggjunum broyttist ikki stórvegis hesa tíðina. Kongsböndurnir høvdu framvegis festini, sum elsti sonurin vanliga festi, og kundu lívbjarga sær av tí, ið jørðin gav. Landbúnaðurin stóð í stað, har vóru ikki gjørdar stórvegis íløgur og lítið var av nýhugsan og menning. Í stuttum kann sigast, at menningin bert lutvist lá í möguleikanum at lívbjarga sær á oynni, meðan høvuðsinntøkugrundarlagið hjá teimum flestu lá uttan fyri oynna.

Tað, sum vit kunnu fáa burtur úr hesum, er at tað var möguligt at hava búsetur á útoyggjum, tá umstöður vóru til staðar at kunna vinna sær pening uttan fyri oynna í sameining við tann sosiala- og mentanarliga felagsskap í oynni. Á oyggjarfundinum í Svínoy, var bygdarfólk ið ikki í iva um, at ein tunnil og ein ferjulega yvuri í Havn fóru at hava við sær, at ein partur av svínoyingum kundi vinna pening á meginøkinum og sams-tundis búgva í Svínoy, og at hetta hevði kunna økt um fólkatalið í oynni aftur. Henda sama hugsan er galldandi í Kalsoynni, har íbúgvarnir seta stórar vónir til eitt gott ferðasamband. Men taka vit stöðið í söguligu gongdini, treytar eitt gott ferðasamband og harvið vinnumöguleikar uttan fyri økið, at verða í sameining við tann sosiala og mentanarliga felagsskapin í oynni, og at hetta hevði kunnað økt um fólkatalið aftur.

Tað veika grundarlagið

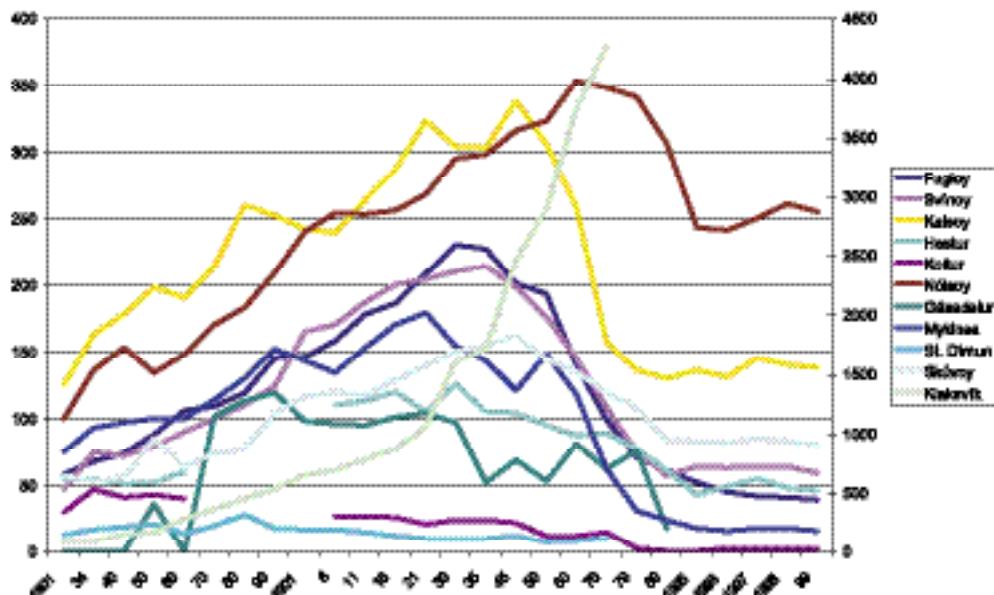
Bygdarsamfelagið á teim smáu oyggjunum, har sum fólkatalið var økt við millum 100-200 eitt lítið hundraðáraskeið, var ógvuliga viðbrekið. Í fyrsta lagi, tí möguleikarnir í landbúnaðinum vóru avmarkaðir og í øðrum lagi, tí inntökumöguleikarnir hjá teimum allar flestu húskjunum vóru bundnir at úrtökuni frá fiskivinnuni, ið var stórliga ávirkað av marknaðarkreftnum og skiftandi umsetningi.

Búskaparligu niðurgangstíðirnar í ídnarðarheiminum í 1930'um, merktus eisini í Føroyum. Men framhaldandi menti fiskivinnan seg. Menningin lá í broyttum fiskivinnuamboðum, nýggjari tøkni og umskipan av veiðumynstrinum. Men tað, sum kom at týða mest fyri tær smáu oyggjarnar var, at menningin avmarkaði seg til meginøkið, har tær landafrøðiligu umstøðurnar vóru góðar, bæði viðvíkjandi havnum til skip og bátar og umstøðum at byggja eina góða infraskipan. Vinnuliga virksemið gjørdist alt

meira bundið at meginøkinum, og við hesum varð grundarlagið so við og við máað undan teim smáu oyggjunum.

Tað var ikki grundarlag fyri at kunna menna eina berandi vinnu á staðnum, tí tilfeingið, sum var at vinna í oynni, lá undir fastari skipan, har jørðin nú varð alsamt meira og meira sundurbýtt og víddin av uttanbýggjajørð tí øktist. Harnæst tí tær náttúrugivnu fortreytirnar ikki voru til staðar til m.a. at gera hóskandi atlögumöguleikar og eina góða infraskipan. Her er tað aftur ein strikumynd yvir fólkatalið, ið kann lýsa stöðuna best.

Sum sæst á talvuni kemur fólkavøksturin í hæddina í 1920'um. Tað merkir, at longu her er fráflytingin byrjað. Nólsoy, St.Dímun og Koltur eru tó í einari aðrari stöðu, hon verður lýst seinni.

Fólkatalið ár 1801 til 2000 á útoyggjunum og Klaksvík

Kelda: Landsskjalasavnið og Landsfólkayvirlitið

Hendan tíðin í söguni hjá smáu oyggjunum kann millum annað lýsast við hesum brotinum úr Klaksvíkar kommunalu sögu, (legg til merkis fólkatalið í Klaksvík um hetta mundið í strikumyndini omanfyri)

"Í 1920'um øktust arbeidsplassini í Klaksvík sum neyvan nakrantíð. Tilflytanin av fólk i aðrastaðni frá nördist, og ikki so fair fiskimenn, skiparar og aðrir fluttu til Klaksvíkar, summi teirra bæði við fiskiskipi og pengum. Í 1930 voru 27 sluppir og skonnartir í Klaksvík til fiskiskap. Hóast fiskurin undir Føroyum minkaði, nördist talið av motorbátum, sum røktu útróður, hetta kom einamest av, at útróðrarmenn saman við handilsmonnum og útgerðarmonnum fingu skipað soleiðis fyri, at útróður gjørdist heilárvinnu. Í 1940'unum røktu stundum 30

motorbátar í Klaksvík heilársróður” ...í 1931 var elverkið á Strand sett í gongd, tá lýstu götuljósini á fyrsta sinni í Ánumum og Klaksvík. Í 1937 var nýtt havnalag tikið í nýtslu”.(Klaksvíkar Kommuna 1908 – 1989, útgevari Klaksvíkar kommunu 1990).

Hetta dömi víssir, hvussu tað vinnuliga virksemið verður knýtt at teimum størru bygðunum, ið hava landafröðiligar fyrimunir. Serliga er tað heilárvinnan, ið tekur seg upp við motorbátum, ið ger tað neyðugt at flyta, skal ein taka lut í hesari vinnu. Infraskipanin, handils- og vinnulívið á meginókinum mennist skjótt, og verður byrjanin til *munin* á at búgva í hesum menningarökjum fram um at búgva í teimum smáu bygdunum á útoyggj.

Motorbátar og útróður

Motorbátarnir komu í staðin fyri sluppírnar, og heilársútróðurin tekur seg upp. Tíðin har sluppírnar sigldu “bay a bay” og settu manningina av á teimum smáu oyggjunum, var farin. Tíðin var eisini farin frá möguleikanum hjá forsyrgjaranum at vera í heimbygdini og velta, seta eplir niður o.a. Fiskimaðurin skuldi vera tøkur alt árið í fiskiskapinum. Ongin orsök var hjá konum og børnum at sita eftir úti á smáplássunum, tá maðurin var burtur tað mesta av tíðini. Hetta er eisini byrjanin til fráflytingina, sum um hetta mundið tekur seg upp. Eldri maður á Kalsoynni greiðir soleiðis frá:

“Eg var ungur og farið mátti tá vera burtur, tí tað var onki at vera her til, tað mátti okkurt annað til enn tað, ið bygdin kundi bjóða. Eg fór so til Klaksvíkar at rógvu út, tað var strævið! –Tá vit komu heim av útróðuri og voru avriggaðir, fóru vit við einum 4 mannafari yvir til Húsar – og so innaftur kl. 4 um morgunin fyri at fara til útróðrar aftur, tað var strævið – í staðin fyri at vit róðu út hiðani!”

Sambært hesum var tað fyrst og fremst ungdómurin, ið flutti og kom ikki aftur. Ta fyrstu tíðina voru tað eisini fleiri, sum feraðust ímillum heimbygdina og arbeiðsplássið, men samferðsluviðurskiftini voru vánalig og tí var hetta ikki nøktandi í longdini. Eldri fólk siga, at tað voru teir stóru árgangirnir av børnum, sum í 30’unum voru tilkomín, ið fluttu burtur at vinna sær pening. Tey greiða eisini frá, at ta fyrstu tíðina fór tað mesta av lónini til at upphalda foreldrúnunum og teimum systkjum, sum voru eftir heima. Undir seinna heimsbardaga og serliga árini aftaná, fluttu serliga nóg. Tá øll børnini eru flogin úr reiðrinum, og ongin ungdómur kemur aftur at seta búgv og fáa børn, er grundarlagið fyri menning horvið. Tey gomlu doyggja ella flyta inn til børnini á meginlandinum. Tey, sum eru eftir á útoyggjunum eru festibøndurnir og onnur, sum hava nakað av jørð at liva av og okkurt smávegis arbeiði afturat, nakrir sjómenn og nakað av eldri fólk.

At hetta er eitt grundarlag, ið er ov veikt til at fáa fólkatalið at økjast, kann m.a. grundgevast við, at tey, sum eru eftir á smáplássunum, hava eina inntøku, sum tey so dánt kunnu liva av. Ynskir t.d. ein ellar annar av teimum fráfluttu ungu at venda aftur til heimbygdina, noyðast tey antin at yvirtaka okkurt av tí arbeiði, sum er í bygdini, frá foreldrum ella familju ella skapa eitt nýtt arbeiðspláss. Umstøðurnar at skapa nýggjar vinnur og at búleika á teim smáu oyggjunum hava ikki verið góðar. Gjógvinn ímillum

möguleikan at búleikast á meginøkinum og á smáu oyggjunum er við árunum alsamt breiðkað. Hetta fer parturin um ídnaðarsamfelagið at lýsa nærri.

Ídnaðarsamfelagið

Frá oyggj til "út"-oyggj

Føroyar fara í árunum frá 1945 til 1980 ígjønum stórar búskaparligar og tøknilar broytingar, og búsetingarmynstrið broytist samsvarandi. Aftur at Tórshavnar-økinum voru tað á øllum teimum stóru oyggjunum bygdir, ið mentust skjótari enn aðrar, ein vökstur, sum í høvuðsheitum var knýttur at undirstöðukervinum og umstøðunum fyrir menning av vinnulívinum. Sum onkur á útoyggjafundunum bar fram, so voru tær ytstu oyggjarnar "gloymdar", tá hendar menningin rættilega tók dik á seg. Eini 30- 40 ár tók tað m.a. at fáa ein hentleika sum ravmagn út til Fugloyar, Mykines, Svínoyar o.a. Við ongum ravmagni var jú eingin möguleiki at kunna fáa gagn av øllum teimum ravmagnshentleikum, ið voru til at taka.

Á øllum økjum gjørðust tær smáu og serliga tær ytstu oyggjarnar eftirbátur. Útbygginingin har av vinnu, handli og samferðslu, samskifti o.ø. var ikki ein sjálvsagdur framburður, heldur ikki broytingar innan fyrir landbúnaðin fyrir at bøta um möguleikarnar á hesum økjum. Sosialt og mentanarliga var meginøkið eisini eins og ein annar heimur samanborið við útoyggjarnar. Býarlív, dansur og undirhald fyrir tey yngru, felagsskapir og mentanartiltök fyrir tey eldru. Dagstovnar, heilsustovnar, røktarstovnar, framhaldsskúlar, vinnuskúlar o.m.a. Alt tiltök, sum ikki rukku út um býin og tær störstu bygdinrar.

Tey sosialu bondini í bygdini viknaðu nögv í broytingartíðini og tær flestu sosialu uppgávurnar vórðu lagdar inn á stovnar á meginøkinum at umsita. Hesir stovnar skuldu tryggja, at tænastuveitingarnar rukku út aftur á tey smáu økini.

Heildarsamfelagið syndrast

Í dag kunnu vit ásanna, at hendar trygdin ikki hefur rokkið til. Inni á meginøkinum merkti borgarin at hann var vorðin ein partur av vælferðini, meðan tey, sum voru búsett á teimum smáu oyggjunum bert í lítlan mun fingu gagn av hesum. Orsøkin kann í stuttum sigast at vera, at hendar trygdin hefur verið tengd at teimum fíggjarligu karmunum hjá kommunum og almennum stovnunum. Eingin heildarskipan ella almennur politikkur hefur tryggjað tænastustøðið á smáplássunum.

Hendar stóðan, at vera eitt hálvit nýmótans samfelag og eitt hálvit gamalt siðbundið bygdarsamfelag, hefur elvt til, at tann innari bygnaðurin í hesum oyggjasamfelögum syndraðist. Tann politiski boðskapurin var, at tað almenna skuldi tryggja heilsu og vælferð, samskifti og samferðslu, meðan tað í verki ikki vísti seg at røkka til. Einstaklingurin í bygdarsamfelagnum kom á henda hátt at standa utan ábyrgd sjálvur fyrir tí sosiala og mentanarliga felagsskapinum, utan at nakað munagott kom í staðin. Hetta hefur við tíðini gjört bygdarsamfelagið veikt og móttsetningsfult, tí tørvur hefur alla tíðina verið á samstarvi og felagsábyrgd.

Á útoyggjafundunum voru fleiri dömi um hesi viðurskifti, millum annað lýst við hesari endurgeving:

”tað er lívæðrin í oyndi, at fólk ið samvinnur, men sum tíðin er farin, koma vit hvørjum øðrum minni og minni við. Stóð eg og lossaði postbátin, so var tað líka mikið um JS ella EP átti vöruna, eg tók mær av henni og fekk hana til eigarmannin. Nú skal eigarmaðurin vera har og taka pakkan sjálvur, um hann ikki hevur farmabrév. Her kom eitt starv í oyndi, sum var at skipa fraktina og postin og tað er eitt øgiligt snakk um, hvør hevur fangið tað. Soleiðis er tað, endar eitt alment starv í forkertari bygd, so skal man hoyra um tað. Tað týdningarmesta er, at vit sjálvi samvinna í okkara bygd og okkara kommunu og síðani öll oyggini. Tað er neyðugt við meira forstáilsi, skal nakað munagott henda her”.(frá útoyggjafundi).

Hendan endurgevingin vísir tað misljóð, ið við tíðini er íkomið á smáplássunum og stuðlar ikki áhuganum hjá tí yngra ættarliðinum at venda aftur til heimbygdina.

Menning kostar

Men eitt fórir eitt annað við sær. Alt hevur sín pris – verður sagt – og soleiðis varð eisini við menningini. Omanfyri nevndu vit tann sosiala og mentanarliga felagsskapin og trygdina fyrir tænastuveitingum, men livistöðið er eisini ein av teimum stóru mununum. M.a. varð tikið soleiðis til á einum útoyggjafundi:

”so komu girokortini, og tá varð tað fyrir øllum greitt, at grundarlagið ikki var fyrir búseting longur, ongin hevði pening at gjalda hesi girokortini við”. ”Fólk ið, sum er her, eru góð við staðið, men teir sosialu möguleikarnir eru ongir, tú fortjenar onki á einum sovorðnum plássi, og ikki fært tú nakað av tí, sum hini hava á stórplássunum, men tú betalir skatt, kommunu- og landsskatt”, ”Fólk ið hevur verið forferdiliga sparsamt, tað hevur ligið væl fyrir at fáa fugl og eplir afturat tí, sum jörðin gav, men man hevði ongar pengar, her hevur altið verið frá hondini í munnin. (endurgivið frá oyggjafundi)

Tey búsitandi lýsa við hesum, hvussu smáir inntökumöguleikarnir hava verið, at tað ikki hevur borið til at notið teir ágóðar, ið nýmótans samfelagið hevur at bjóða, uttan lutvist ella heilt at hava lont arbeiði á meginlandinum. Hetta hevur stuðlað undir framhaldandi fráflyting. Sum frá leið, gjördist munurin í millum tær stóru og tær smáu oyggjarnar alt meira sjónligur. Helst er tað hesin misjavni, ið hevur elvt til at tað gamla orðið ”útoyggj” í dag eisini verður fata sum eitt ”negativt” orð.

At vera ein útoyggj merkir nú: at vera har úti, ið menningin ikki røkkur. Á fyrsta fundinum hjá útoyggjanevndini bar ein av nevndarlimunum upp á mál, at ”teirra oyggj ikki fann seg í at vera kallað ”út”-oyggj”. Hetta, tí at viðkomandi metti, at tað lá ein negativur boðskapur í hesum orðinum. Ferðafólk ið nevndi eisini útoyggjarnar fyrir ”tað primitiva” bygdarsamfelagið.

Tá dreymarnir bresta

Tað er eingin ivi um, at stóðan sum ”útoyggj” hevur eggjað fólk til at flyta inn á meginokið til teir fyrimunir og tann materiella- og sosiala tryggleikan, ið har er. At útlit ikki hava verið til, at stóðan fór at broytast, hevur ikki gjört tað betur:

” Vit hava stríðst (í Gásadali) við at fáa veg og tunnil í meira enn 30 ár, nú eru vit troytt. Pápi plagdi at skriva eina ferð um vikuna, nú er hann deyður”, ”teir fáa ov fáar atkvöður her og tí leggja teir einki í okkum!” Á Kalsoynni hevur dreymurin um, at ferðasambandið fór at vera bött munandi, borið við sær, at bygdirnar eru mentar, men sum árini ganga og onki munagott hendir, missir fólkidó vónirnar aftur. (endurgivið frá oyggjafundum).

Tey, ið hava roynt at menna okkurt nýtt og hava sett pening í tiltök á útoyggjunum, greiða frá, hvussu torfört tað hevur verið at fáa stuðul og undirtøku. Umberingar, sum byggja á vánaligt flutningssamband, veiki undirstoðukerviurin og tað lítlia virðið á m.a. bygningum, eru tær mest vanligu:

”Ein skal stríðast fleirfaldað tað, ið tey, sum búgva á meginokinum, skulu stríðast fyri, bara at verða hoyrdur”.

Á oyggjafundunum var eisini greitt frá royndum at skipa vinnulig tiltök í økinum. Okkurt var komi í gongd, men hevði havt stutta livtíð, m.a. sekkjavirkioð á Húsum. Okkurt var projekterað men fekk ikki neyðuga fíggung ella neyðug loyvi, og annað var steðgað orsakað av væntandi ráðgeving. Tí er tað ikki uttan orsök, at hugalagið bar á brá at vera mótnöysi - tey voru móð av at vænta og vóna uttan úslit.

Tey, ið ikki fluttu

At eitt tilverugrundarlag framhaldandi hevur verið til staðar, er bert grundað á möguleikan at liva av tí ið natúran gevur, m.a. seyðaúrdráttum, mjólk, fiski, fugli, grind, eplum, o.þ. og eitt sindur av sølu av seyði og fugli til meginokið. Nøkur hava havt möguleikan at vinna sær nakrar krónur við at rökja almennar tænastur, eitt nú post-tænastu, elverk, strandferðslu og ikki minst vegagerð hjá landsverkfrøðinginum. Nakrir av festibóndunum hava havt mjólkarkrvotu, og tað hevur givið teimum eina hampiliga trygga inntøku, meðan neytakjøtframleiðsla enn ikki hevur fengið fótin fyri seg. Tað er ógvuliga stríggjóð at reka vinnu á útoyggj – og úrtøkan kann ikki javnmetast við stríðið. ”Hví eru tit ikki flutt inn á meginoki, til allar fyrimunirnir har ?” spurdu vit fólk á oyggjafundunum. Svarini voru mong og ólík:

”Vit búgva her, tí her er deiligt at vera!”. ”Eg havi altið verið her og kundi ikki hugsað mær annan heimstað!”. ”Eg kom út aftur at búgva, tí mær longdist so illa eftir friðinum her úti!”. ”Her er so friðarligt og gott at vera!”. ”Her er gott fyri børnini og altið nokk at takast við!”. ”Her keðir man seg ongantíð!”. ”Man trúivist best, har man er barnvaksin!”. ”Eg giftist higar, og mær hevur altið dámpt

her!”. ”Tað finist onki betri stað at búgva á!”. ”Tað hevur verið tungt at fáa endarnar at rökka saman, men eg átok mær arvin eftir pápa míni, og tað hevur dámt mær væl!” o.s.fr.

Hesar endurgevingar vísa, at tørvurin á materiellum ágóðum hevur verið nögv minni enn bústaðarhugurin og tokkin til heimbygdina. Hetta vísir eisini, at tað eru tey bleytu virðini, sum eru avgerandi fyri, at tær smáu oyggjarnar framhaldandi eru bygdar. Hóast tokkan til heimstaðin eru tey búsitandi fult greið yvir, at tey standa á einum vegamóti. Tey greiða frá, hvussu vónleys framtíðin er fyri oynna, at børnini og tey ungu ikki koma aftur.

”Eg eigi 6 börn, men her siti eg einsmallur eftir, tey koma út at hoyggja, á fjall og fleyga fugl, men so er friðarligt aftur.” , ”Tey ungu koma ikki aftur, tí her er onki at koma til! Vit mugu skapa fortreytir fyri, at tey ungu skulu tíma at koma aftur!” Hesi orðini vóru afturvendandi á fleiri av oyggjafundunum.

At onki er at koma aftur til verður grundgivið við, at onki arbeiðspláss ella lönandi vinna er á staðnum. Áhugin er tengdur at tí innihaldsliga, tí sosiala lívinum og ikki minst heildarbygnaðinum.

Bygdamenning

Orðið ”bygdamenning” kom á politisku skráanna í 1974. Tá var fráflytingin frá teimum smáu bygdunum vorðin so sjónlig, at tað var neyðugt at seta hetta evnið á dagsskránná. Bygdamenningin bar við sær kjak um undirstöðukervi, og at allar bygdir skuldu vera íbundnar eitt landsvegakervi ella hava sjóvegis ferðasamband. Smáplássini kundu sökja um studning til m.a. vegagerð, ábøtur á lendingar o.t. Landsverkfrøðingurin hevði umsitingina av arbeiðinum um hendi saman við fólk á staðnum. Vit kunnu í dag staðfesta, at bygdamenningin ikki hevur meynað at vent gongdini á útoyggjunum. At tey tiltøk, ið eru framd, ikki hava lagt tað neyðuga grundstöðið at byggja eina menning á.

Brot úr grein, sum Niels Juel Arge, sáli’, skrivaði um Mykines fyri 30 árum síðani.(Eygað: nr.9, –september 1974- 3.árg.) ”Mykines í andaleypí:

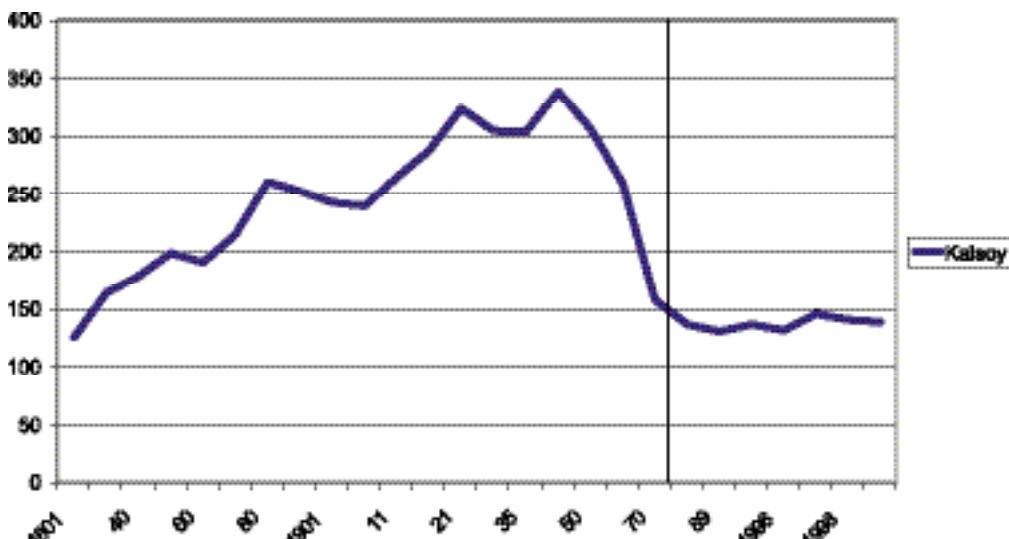
Fyri einum fimm og tjúgu árum síðani fóru fólk at flyta úr útoyggjunum, og vandi er nú fyri, at summar av teimum verða so illa mannaðar, at har verða ikki líkindi at búgva longur. Ofta hevur verið havt á málið, hvussu vend kundi fáast í hesa skeivu gongd, tí tað kundi ikki vera beint, at oyggjar, sum hava verið bygdar í túmund ár, skulu koma at ligga fólkatómar. Prátið um hetta hevur hildið fram manna millum, onkur stubbi hevur staðið í blöðunum av og á, men eingin hevur gjört nakað við spurningin uttan tey, sum hava búð í útoyggjunum: Tey hava hildið fram við at flyta burtur.

Tríati fólk í tíggju húsum. –Seinasta veturnar fólk í tíggju húsum (í Mykinesi) og samlaða fólkatalið var 30. Um summarið koma nokur gomul fólk aftur á klettarnar, tí húsini standa enn uppi. Onnur hús eru farin í arv til børn, sum fyri fleiri árum síðani eru farin av oynni...hús standa tóm og kold alt árið.) Men tá

ið fólkvið fór at rýma, og ognarjørðin arvaðist av oynni, hvarv grundarlagið undir samfelagnum Mykines. Tey, sum áttu utanbíggjarjørðina, uppfyltu ikki sínar skyldur í felag við hinarr eigararnar at rökja bjørg og haga. Mykines gekk til grundar.”

Mykines hevur havt støðuga afturgongd í fólkatalinum, síðani henda grein varð skrivað fyri 30 árum síðani. Greinin lýsir eitt samfelag, ið er um at doyggja og spakuliga bløðir út, so hvørt sum fólkvið flytur ella doyr burturav. Í løtuni eru 9 eftir í bygdini á vetri.

Vit síggja m.a., at tað økta túratalið hjá strandferðsluni, tyrlutænastan og onnur útbygging av heildarbygnaðinum síðani 70’um ikki hevur økt búsetingina á útøyggjunum. Í onkrum føri kann hetta hava virkað fyri at steðga ferðini á fráflytingini. Skal fólkatalið aftur økjast, er neydugt, at onnur viðurskifti í lokalsamfelagnum vera ment aftur at styrktari samferðslu. Taka vit Kalsoynna sum dömi, lýsir strikumyndin, at fráflytingin støðgaði í kjalarvørrinum á vega- og tunnilsætlanunum í oynni.

Fólkatalið ár 1801 til 2000 í Kalsoy við frámerki tá tunnilsgerin byrjaði

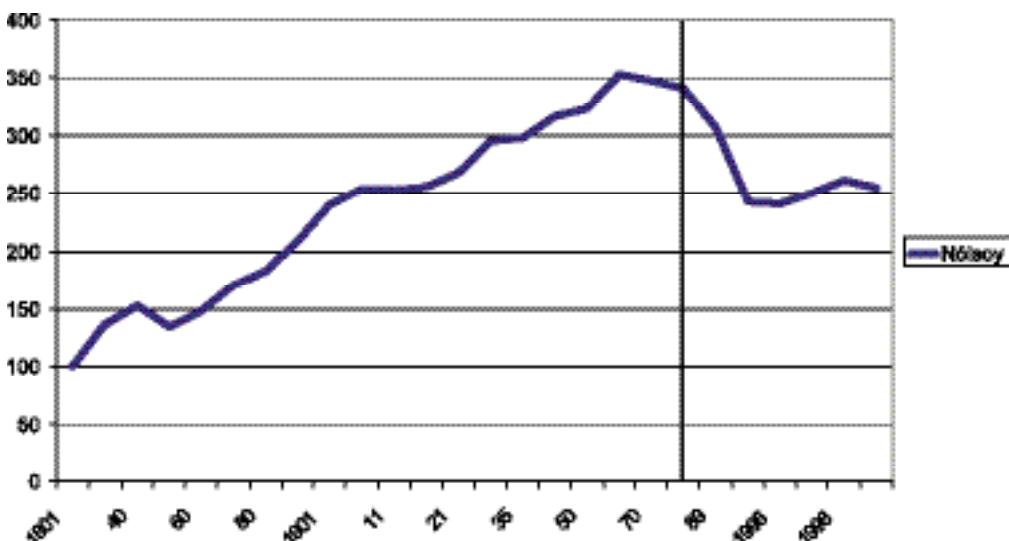
Men tey búsitandi í Kalsoynni ivast onga løtu í, at oyggin má fáa moderniserað ferðasamband við ferju og ferjulegu aftur at menning á vinnuliga økinum, fyri at fólkatalið kann økjast.

Nólsoyggin

Um 1800 var Nólsoy meinlíc hinum oyggjunum í Føroyum, og fólkatalið var nakað lægri enn m.a. í Kalsoy. Men Nólsoyggin megnaði at bera tann stóra fólkavæksturin í seinastu øld, nógv longur enn hinarr oyggjarnar. Tann stóri munurin á Nólsoy og hinum smáu oyggunum var, at hon menti eina fiskivinnu á staðnum og kom tí ikki í tað støðu,

at fólkið noyddist av oynni at vinna til dagligt breyð, tá slupptíðin var av. Nólsoyggin menti bæði nær- og fjarfiskiskap og fekk eisini eitt flakavirki í oynna.

Nólsoyggin kom við í útoyggjaverkætlana fyri at kunna samanbera eitt øki, ið hevur góða samferðslu, við tær oyggjarnar, ið eru verri fyri á hesum øki. Hyggja vit at strikumyndini av fólkatalinum í Nólsoynni, síggja vit, at vöksturin er støðugur heilt fram til kreppuárini 1985-1995, tá lækkar fólkatalið við meira enn 100 fólkum. Fráflytingin steðgar tó aftur og kemur í eina javnvág nakað væl hægri enn á hinum oyggjunum, men annars er mynstrið tað sama.

Fólkatalið ár 1801 til 2000 í Nólsoy, við frámerki tá flakavirkið í bygdini lat aftur.

Tað, sum er áhugavert at leggja til merkis, er, at Nólsoyggin fær eina stóra fráflyting ta lótu, flakavirkið í bygdini letur aftur, og fiskivinnan í oynni kemur í kreppu. Samanbera vit gongdina við hinar útoyggjarnar, fellur fólkatalið eins og í Nólsoy, tá vinnumynstrið broytist. Samferðslan er góð í Nólsoy eisini tey árin, kreppan vardi, og tað er tí mest nærliggjandi at halda, at menningin av Nólsoy ikki liggur í tí góða ferðasambandinum, men tí, at oyggin hevur ment eina vinnu á staðnum. Tó er tað góða ferðasambandið í dag uttan iva ein orsók til, at fólkatalið ikki framvegis fellur, tí tað gevur möguleika at arbeiða inni á meginókinum og samtíðis at búgva í Nólsoy. Nólsoyingar vilja tó vera við, at hóast ta góðu staðsetingina og nærlíkan við Havnina, so hevur bygdin í dag trupuleikar, sum líkjast teimum á hinum oyggjunum.

Stóra Dímun og Koltur

Stóra Dímun er eisini øðrvísi enn hinrar oyggjarnar. Har hevur altíð verið eitt festi og oyggin kann framvegis föða eina familju av tí, ið oyggin gevur. Í Koltri øktist búsettingin í fyrra parti av 1800'talinum, men fólkatalið lækkaði seinni stöðugt, til tað aftan á 1945 ikki kláraði at vinna javnvág aftur. Í 1989 fluttu tey seinastu fastbúgvandi fólkini burtur. Í Koltri er öll jörðin festijörð, og nú eingin festari var, arbeiddi ein bólkur við eini ætlan um at friðað oynna fyri allan fenað og leggja Koltur av til granskingarøki. Í 1992 tók landsstýrið avgerð um, at Koltur skuldi festast aftur, tó Treyta av, at havast skuldi atlit at teimum fornminnum, sum har eru. Áðrenn hetta kom fyri, varð oyggin lögð saman í eitt festi, sum í 1994 varð fest einum bóna. Í 1996 var oyggin aftur bygd av einum húski. Men framhaldandi búseting á hesum báðum oyggjum er, eins og aðrastaðni, treytað av einum hægri tænastustöði og menning.

Framtíðin – vitanar- og oljusamfelagið

Nýggir möguleikar

Føroyar eru nú partur av altjóða vitanarsamfelagnum. Hetta er eitt samfelag, ið mennist við nógvari ferð. Vit byrjaðu í bónadasamfelagnum, har menningin bert var treytað av náttúrugivnum fortreytum, síðani mentist eitt fiskivinnusamfelag, sum í sínum vinnuskipan var gagnlig fyri útoyggjarnar. Tá vinnan mentist og ídnaðarsamfelagið tók seg fram, fullu útoyggjarnar frá, serstakliga tí øll menning var tengd at landafrøðiligum viðurskiftum og kravdi dýrar og tøkniliga krevjandi útbyggingar av undirstøðukervinum.

Nú eru vit komin til vitanarsamfelagið, har øll framstig og menning eru tengd at einum góðum undirstøðukervi og vitan, ið ikki krevur stórar atlögubryggjur og flutningsamboð. Eitt væl útbygt telesamskifti og góð nýmótans KT-útgerð er grundstøðið undir eini munadyggari vinnu í dag. Henda möguleika kunnu tær smáu oyggjarnar lofta, tí slik menning krevur vitan og hugflog í staðin fyri náttúrutilfeingi og landafrøðiligar fortreytir. Longu nú eru nakrar av teimum smáu oyggjunum afturútsigldar á hesum øki. Til dømis innan fyri telefon-, internet- og postøkið. Grundgevingin er, at "kostnaðurin pr. íbúgva" er ov høgur á hesum oyggjum

Ein mögulig oljuvinna stendur nú fyri durum, og er eingin ivi um, at henda vinna – um hon gerst veruleiki - fer at fáa stóra ávirkan á tað føroyska samfelagið sum heild. Um rætt verður atborið, kann partur av oljuvinnuvirkseminum leggjast úti á teim smáu oyggjunum. Somuleiðis kann øktur eftirsprungur eftir vørum og tænastum skapa grundarlag fyri øktum virksemi á smáu oyggjunum. Oljuvinnan kann soleiðis koma at fáa avgerandi leiklut í framtíðini hjá smáu oyggjunum, men neyðugt er, at stig verða tikan til, at so verður.

Í framtíðini verður tilfeingið í havi, í bjørgum og haga framhaldandi ein av grundstuðlunum undir tilverðuni á teim smáu oyggjunum, men nýggj arbeiðspláss og nýggjar vinnur verða avgerandi fyri, um ungfólk flyta út aftur eftir lokna útbúgving. Framhaldandi lýsingin, sum fatar um framtíðarártlit sæð út frá aldursbýtinum, ber boð um, at uttan tilflyting til tær smáu oyggjarnar sær framtíðin døpur út.

Framtíðarúlit sæð út frá aldursbýtinum.

Fólkatalið á teimum smáu oyggjunum er í dag á leið tað sama sum í 1801 og fólkatalið minkar ikki so skjótt longur. Tað kann vera freistandi at gera ta niðurstöðu, at búsetningin er komin í eina fasta legu. Eru vit bersøgin, kunnu vit siga, at tær smáu oyggjarnar, við undantak av Nólsoy, fingu mœnustingin umleið 1970-75. Tá voru stórt sæð bert tilkomin og eldri fólk eftir. Tey sum voru um 40 ár tá eru um 70 ár ídag.

Landssstýrið, ið varð sett í 1974, setti bygdamenning á skránum, og hevur hon möguliga hafið eina lítla ávirkan á, at fallið í fólkatalinum á teimum smáu oyggjunum minkaði. Tó bendir nógv á, at fólkatalið var komið niður á eitt so lágt stöði í 70'unum, at tey fáu störvini og jörðin á oyggjunum hava kunnað breyðfött fólk, ið eftir var. Beinleiðis fráflytingin er steðgað ella munandi minkað síðani í 70'unum. Framhaldandi fallið í fólkatalinum kemst av, at tey gomlu, sum frá líður, flyta á ellis- og røktarheim ella doyggja. Tey, ið eru eftir, eru tey 40 ára gomlu og eldri. Tey ungu, sum koma til árs, flyta og koma ikki aftur. Alt bendir sostatt á, at tær flestu smáu oyggjarnar, sum frá líður, fara at doyggja nátúrliga út yvir eitt ávíst áramál – um munagóð tiltök ikki verða sett í verk til tess at broyta gongdini frá fráflyting til tilflyting.

Fólkatalið á útoyggjum býtt á aldursbólkar og kyn

	0-19 ár	20-69 ár	70-89 ár	Í allt	Kalikyn	Kvennkyn
1990	185	448	118	751	408	343
2000	159	383	104	646	358	288
Broyting	-14,1%	-14,5%	-11,9%	-14,0%	-12,3%	-16,0%

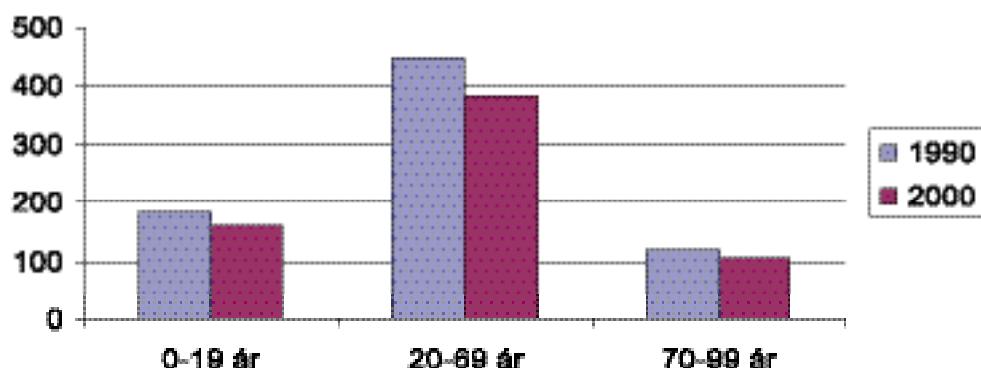
Kelda: Fólkayvinnið 2000

Omanfyristandandi talva víssir greitt, at minkingin í fólkatalinum á útoyggjunum hevur hildið fram í 1990'unum. Fólkatalið á útoyggjunum er minkað heili 14% frá ár 1990 til 2000. Eisini er greitt, at tey eldru á útoyggjunum gerast lutfalsliga fleiri í tali, eins og tað eru lutfalsliga færri kvinnur enn menn á útoyggjunum ár 2000 um samanborið verður við árið 1990.

Skal fólkatalið á útoyggjunum ikki stöðugt minka komandi ár, er alneyðugt, at henda gongdin, at teir ungu og arbeiðsfóru íbúgvarnir flyta av útoyggjunum, verður steðgað. Hartil kemur, at tá ið lutfalsliga færri ung konufólk verða á útoyggjunum, hevur eisini hetta við sær, at möguleikarnir fyri smábörnum og börnum í skúlaaldri gerast alsamt minni. Sum heild kann sigast, at av tí, at talan er um so fáar íbúgvær á hvørji oyggj sær, er ikki möguligt við vanligari demografiskari viðgerð av tölunum. Av stórstum týdningi er, at allir aldursbólkar eru umboðaðir og at bæði fólkatal og aldurssamansetning er av slíkari stödd at tað er áhugavert at búleikast á útoyggjunum.

Vit kunnu ikki rokna við at oyggjarnar í framtíðini kunnu reprodusera seg sjálvar, men at ein jövn tilflyting av tilkomnum fólk kann verða kjarnin í búsetingini. Vanligt er at lýsa eina sunna samansetning av fólkvið einum pyramiduskapi – har tað eru flest börn og ung og fægst eldri og gomul og at býtið í millum kvinnur og menn er eins. Men fyri útoyggjarnar er meira realistiskt at tosa um eitt fimmkantaskap har flest eru miðaldrandi, fá eru eldri og naka av börnum, men bæði kyn eru eins væl umboðaði.

Fólkatalið á útøggjum býtt á aldursbólkar

Kelda: Landsfölkayvirlitið 2000

Fólkaflyting millum útoyggjar og meginoyggjar í dag

Eisini í dag fer ein ávis flyting fram ímillum útoyggjarnar og meginøkið.

Tilflyting frá meginoyggjum og fráflyting til meginoyggjar 1995-1999 í alt

Útoyggjakommunur	Tilflyting	Fráflyting	Netto-tilflyting
Fugloyar	10	16	-6
Svinoyar	2	6	-4
Míldedals	12	10	2
Húsa	19	8	11
Hesta	11	16	-7
Nólsoyar	47	46	1
Bíogjar	11	13	-2
Mykines	3	4	-1
Skúvoyar	8	7	1
Útoyggjakommunur í alt	123	128	-5

Kelda: Høgatova Føroya, august 2000

Tíverri eru ikki nögv hagtöl at finna, ið lýsa flyting millum kommunurnar í Føroyum, men möguligt hevur verið at fáa töl fyri undanfarnu 5 árinu, tvs. ár 1995-1999. Gongdin hesi árini vísir, at tað hevur verið bædi tilflyting frá meginoyggjunum og fráflyting til meginoyggjarnar. Tó hava útoyggjarnar yvir hetta 5-ára skeiðið fingið eina netto-fráflyting á 5 persónar. Áhugavert kundið verið at kannað nærri, hvørji fólkini vóru, ið vóru til- og fráflytarar. Helst gøgna ávis fólk aftur í hagtölunum, soleiðis at skilja, at tað uttan iva í ávisum fórum eru somu fólk, ið flyta av útoyggjunum, ið síðan flyta út aftur.

Hóast vit ikki hava töl, ið prógva hetta í hesi verkætlani, so skal verða hugsað um, at árini 1995-1999 vóru uppgangstíðir, og er tað vanligt, at fleiri flyta til meginøkið, tá ið

tíðirnar eru góðar til tess at fáa arbeiði. Í búskaparkrepputíðum, tá ið arbeiðsloysi ger um seg, vísið tað seg at vera afturvendandi, at fólk venda út astur á útoyggjarnar og út á tey smærru støðini í Føroyum.

Árini 1995-1999 vísa tó ikki ta heilt stóru netto-fráflytingina, og kann hetta bera boð um, at fólkatalið, ið er eftir á útoyggjunum í dag, er komið niður á eitt sovorðið støði, at tey, ið eftir eru, kunnu liva av tilfeinginum á oynni og vinnum, eitt nú sjóvinnu og almennum arbeiði, at tey ikki verða ávirkað serliga nógav upp- og niðurgangstíðum. Sjálvsagt er munur á útoyggjunum, og hava ávísar oyggjar betri möguleikar at reka vinnuvirksemi sum t.d. smoltstøð, flakavirki o.a., enn aðrar. Fólkvið, ið eftir er á útoyggjunum trívast á hesum oyggjum hóast umstøðurnar. Tað kann tó ikki væntast, at komandi ættarlið, ið m.a. skulu inn á meginoyggjarnar í skúla o.a., í sama mun fara at trívist undir somu umstøðum, sum núverandi ættarlið á útoyggjunum. Neyðugt verður tískil við munagóðum tiltökum til tess at gera umstøðurnar hjá komandi ættarliðum betri so at fólk kann búgva á útoyggjunum – eisini í framtíðini.

Útoyggjar í avtøku

Útoyggjasamfelagið er í avtøku – í lötuni verður tað bert borið uppi við góðum vilja frá fólkvi, ið eru barnvaksin á staðnum ella á annan hátt hava tilknýtið til staðið, og sum enn royna at halda endanum. Tað er eitt tolið fólk, ið ikki krevur eitt høgt livistøði. Tey hava livað við, at almennar og sosialar skipanir ikki rökka út til teirra, at m.a. postflutningur, farmaflutningur og samferðslan eru á einum nógav lægri tænastustøðið enn á meginoyggjunum. Eitt annað sjónligt dömi um at útoyggjarnar eru í avtøku, eru jarðarviðurskiftini. Tey, ið eru flutt, hava tikið jørðina ‘við sær’ og standa við einum beini á meginøkinum og hinum á útoyggi. Somuleiðis standa tey tómu húsini og boða frá, at tíðin er farin frá teimum smáu bygdunum. Fólkatalið og aldurbýtið bera somu boðini um afturgongd, og á ávísum støðum er bert ein veik javnvág – alt bíðar og vónar. Tað verður í lötuni bíðað eftir støðutakan politikaranna – bíðað eftir at sett verður út í kortið, at útoyggjarnar skulu avtoftast ella mennast astur.

Í dag rúmar tað føroyska samfelagið nógum nýggjum möguleikum, eins og nýggjar tøknilar og samskiftislar fyritreytir eru fyri at skapa menning. Hesar avbjóðingar eiga at koma okkara smáu oyggjum til góðar, ikki minst tí tað eisini kemur at gagna framtíðini hjá tí føroyska tjóðini. Tað verður brúk fyri einum fjølbroyttum samfelag við einari spjaddari búseting. Hetta fer framhaldandi viðgerin at lýsa nærri.

Grundgevingar fyrir búsettum útoyggjum

Inngangur

Frammanfyri varð víst á, at tann gamli bygdafelagsskapurin er nógv viknaður, og at hetta í serligan mun er gingoð út yvir tey smáu plássini við truplum náttúrufyrityrum. Stóðan er fleiri staðni somikið ring, at vit av álvara kunnu spyra, um tað í heila tikið er skilagott at gera ílögur í nakrar smáoyggjar, við einum rættuliga ivasomum tilverugrundarlagi? Eyðvitað er tí, at ein økispolitikkur fyrst av öllum má hava eitt svar uppá, hvort vit ynskja allar oyggjar í Føroyum búsettar, og ikki minst hví. Svarið hjá útoyggjanevndini er púra greitt, at útoyggjarnar og smáplássini eiga at vera ein samanrunnin partur av tí føroyska samfelagnum. Vit fara tí í hesum partinum av álitinum á einum almennum stöði at grundgeva fyri, hví ein búseting av öllum oyggjunum er ynskilig og neyðug.

Bygdin - sum trupulleiki

Vanligt er, at tað modernaða og tað traditionella verða sett upp sum mótsetningar. Bygdin umboðar tá aloftast tað traditionella, sum er vorðið nakað *stirvið, gamalt og keðiligt*, meðan býarlívið umboðar tað modernaða, sum er *dynamiskt, nýtt og spennandi*. Vit kenna eisini hesar mótsetningar sum teir millum miðstað og útjaðara, ella millum nýggjar og gamlar vinnuvegir.

Fyri ártíggjum síðani høvdú útoyggjarnar góðar fyritreytir fyri vøkstri og trivnaði. Tá ið ídnaðarsamfelagið tók dik á seg, broyttist hesar fortreytir, og afturgongdin var ein veruleiki. Í dag er tann stóðan, sum útoyggjarnar stóðu í fyri 40 árum síðani, ein veruleiki, eisini fyri onnur øki í føroyska samfelagnum. Orsókin er, at tær fyritreytirnar, sum ídnaðarsamfelagið bygdi á, nú minka í týdningi. Við øðrum orðum: tað sum er modernað og tað, sum er traditionelt er nakað umbroytiligt. Meðan ídnaðararbeiði (t.d. á flakavirk) í 1970unum var ein möguleiki fyri fastari inntøku og einum tryggum lívi í ella nærhendis heimbygdini, so eru tað í dag tey heilt fáu, sum ynskja hetta sum lívsstarv. Í dagsins tykissamfelagi eru tey ráðandi arbeiðini tað persónsrættaða tænastuvirksemið, eitt nú læknar, sjúkrasystrar, umsorgan, edv, fyrisiting, granskning og pengahandil. Við tilíkum "modernaðum" arbeiðsmarknaði kunnu bóna- og fiskivinnubygdirnar síggjast sum ein trupuleiki, tí tær ikki eru "attraktivar" fyri hesar nýggju "vakstrarvinnur". Ungdómurin leitar burtur og sær ikki möguleika fyri at venda aftur, og tí blíva fortreytirnar fyri menning ein støðug gongd skeiva vegin. Býtið millum "tað traditionella" og "tað modernaða", sum tveir mótsetningar, kann av somu orsók síggja út til at gera seg meiri galldandi í dag enn nakrantið.

Eftir okkara tykki, er nevndi mótsetningur millum "modernað" og "traditionelt" tó ein skeiv mynd av sosiala veruleikanum. Vit síggja "tað gamla" og "tað nýggja" sum nakað, ið altið er samantvinnað: í einstaklinginum, í bygðini og í býnum. Menniskju, antin tey búgva á bygd ella í bý, vilja fegin liva eitt modernað lív, og bæði á bygd og í bý

vilja tey eisini varðveita sambandið við og fáa tað besta burtur úr ”tí gamla”. Tað finst við øðrum orðum ikki bara ein móttsetningur, men í stóran mun eisini eitt samanspæl millum gamalt og nýtt, millum sentrum og útjaðara, millum bý og bygd. Hesum samanspælinum verður mangan í alt ov stóran mun sæð burtur frá.

Taka við støði í júst nevnda sjónarmiði, so er greitt, at ”tað traditionella” ikki bara er ein forðing fyrir samfélagsins menning, men *kann* vera ein styrki og ein stuðul. Her verður bygdin ikki bara trupulleiki, men eisini *ein möguleiki*, ikki bara ein ”leivd”, men nakað við einum veruligum ”rationaliteti” í sær. Tað er hesin ”rationalitetur”, ið er um at gleppa okkum av hondum. Vit mugu tí megna at fáa ”tað traditionella” og ”tað modernaða” at møtast soleiðis, at styrkin frá báðum kann brúkast sum undirstøði til at klára tær avbjóðingar, ið nýggjar tíðir seta.

Bygdin – sum möguleiki

Tá bóndasamfelagið, sum greitt frá, so smátt tók at syndrast, vóru tað serliga tær ráðandi markatalssbygdirnar, ið kendu sviðan av hesum. Í tí fiskivinnusamfelagi, ið tá vaks fram, vóru tað plássini við góðum náttúruhavnum, ið fingu avgerandi fyrimunin (eitt nú Vág, Tvøroyri, Klaksvík, Fuglafjørður). Tær ráðandi bygdirnar í bóna- og fiskivinnu/íðnaðar samfelagnum høvdu tó tað til felags, at tað var teirra náttúrliga umhvørvi, ið gav teimum ein fyrimun.

Í dag hevur bóndasamfelagið heilt mist sína støðu, og heldur ikki ein góð náttúruhavn er í dag tann fyrimunur, sum hon var fyrir millum 20 og 100 árum síðani. Hetta er júst tengt at, hvørjar fyritreytir eru avgerandi fyrir eina nútímans bygda-/økismenning. Við upploysnini av bóndasamfelagnum byrjaði eisini ein frígering frá bindingunum at náttúruni og heimstaðnum, ein frígering, sum hevur tikið alt meiri dik á seg. Í tykissamfelagnum kunnu vit siga, at tann bindingin til náttúruna og heimstaðin, sum hevur verið ein fyritreyt fyrir menning, í prinsippinum er burtur. Hetta vil ikki siga, at náttúran og heimstaðurin ongan týdning hevur longur, men hinvegin, at tað í nögv storri mun enn áður eru aðrar fyritreytir enn tær náttúrugivnu, sum avgæra, hvort ein bygd megnar at mennast. Tann felagsskapurin sum bygdin umboðar, skal í nögv storri mun enn áður skapast og skipast av teimum, sum velja at búgvá á einum staði. Í hesum samanhangi hevur tað feroyska samfelagið stórar fyrimunir, sum vit í alt ov lítlan mun geva okkum far um.

Søgan vísir okkum til dømis, at tað er ymiskt, á hvørjum staði ein menning byrjar, og hvørji støð blíva ein drívmegi í samfelagnum. Dagsins útjaðari kann gerast miðdepil eftir fáum árum, og miðdepilin kann gerast útjaðari. Gongdin í Suðuroynni er eitt dømi um hetta. Søgan vísir eisini, at útjaðarin hevur verið tann stoytdoyvarin, sum hevur tikið við, tá ið miðdepilin kemur í kreppu. Tá hava fólk flutt frá bý í bygd fyrir at lívbjarga sær og sínum og aftur skapt nýggjar möguleikar.

Fyri fáum árum síðani var tað feroyska samfelagið í eini ógvuliga svárari kreppu. Eisini tá var tað í stóran mun tann *gamli* mátin at lívbjarga sær uppá, sum vísti sína styrki. Fólk fóru í storri mun at brúka sína gomlu vitan um at hjálpa og stuðla hvør øðrum við mati, arbeiðsmegi og persónligum stuðli. Tað vóru í stóran mun tær óformligu,

men framvegis livandi skipanir, sum tóku yvir, tá ið tær formligu syndraðust. Í hesum livilháttinum liggur sostatt ein styrki og ein háttur at fullnýta, ið vit kunnu læra nakað av: sjálvbjargni, sosialt sjálvræði, kensluligt tamarhald og talugávur.

Missa vit útjaðaran (útoyggjarnar), sum eitt livandi ökið, so verða vit eisini hesum möguleikunum fyrir samfelagsligum dynamikki fátækari. Nevndu dömini siga nakað um týdningin av einum spjaddum búsetingarmynstri, herundir eisini av smáplássunum. Tey smáu bygdasamfelögini eru kanska veik, tá ið tað kemur til figgjaligar fyritreytir og figgjarligan kapital. Men tey hava ein sterkan *sosialan kapital*, tvs. eina vitan um, hvussu ein fyriskipar og megnar at fáa sum mest burtur úr einum tilfeingi, eina vitan um samverumátar og samstarv, um treytir fyrir at geva og fáa, sum eru heilt avgerandi, eisini fyrir hvussu eitt sokallað modernað samfélag eigr og kann virka. Vit kunnu bert varðveita hesa styrkina, um vit varðveita eitt fjølbroytt búsetingarmynstur. Tað er eisini spjadda fóroyska búsetingarmynstrið, ið gevur fólk moguleikan at liva tað modernaða lívið (spennandi arbeiði) og samstundis nýta gott av ”tí traditionella” (spennandi frítíð sum útróður, at ganga á fjall o.s.fr.). Her síggja vit týdningin av einum samanspæli millum sentrum og útjaðara, sum er ein avgerandi partur av vælferðini hjá teimum mongu, sum veruliga hava henda moguleika.

Vit eru sjálvsagt greið yvir, at klandur og vánaligt stev eisini er partur av tí fóroyska bygdalívinum. Tílikt er partur av øllum sosialum lívi. Tað, hesi dömini eisini siga nakað um, er at tann samvera, ið er, at finna í smásamfelagnum, er samverumátar, sum hava ein sterkan ”íbornan bygnað” í sær. Hesin ”íborni bygnaður” er ein styrki fyrir alt tað fóroyska samfelagið, men má samstundis vera tillagaður tær fortreytir, sum menniskju seta til nýtímans tilveruna. Tað er ein tilíkur bygnaður, ið útoyggjanevndin fer at leggja upp til at menna við at geva eitt boð upp á eitt nýtt heildarsamfélag, sum verður tilmælt í 5. parti.

Fáment útpláss, góð eitt tilfeingi

Tað er greitt, at tað verður eitt stórt tap fyrir samleika, sögu og mentan fóroyinga, um útoyggjarnar verða óbygdar í framtíðini. Fólk á útoyggi geva góð greitt til kennar, at tey sjálvi ikki ynskja, at oyggjarnar skulu varðveitast, einans av söguligum ella av longsli eftir fornari tíð. Útoyggjanevndin er tí eisini samd um, at útoyggjarnar skulu hava ein moguleika fyrir menning, tí tær verða roknaðar fyrir at vera ein fórleiki í samlaðu menningini av fóroyska samfelagnum. Hesin fórleikin, sum samfelagnum tørvar, liggur bæði í söguni og tí partinum av bygdamentanini, sum vitnar um fjølbroytni og eina øðrvísi virkisorku. Men hann liggur, sum longu nevnt, eisini í evnunum at gagnnýta teir karmar, sum ”nýggja” tykissamfelagið setir.

Menningin av einum fóroyskum smáplássi er meiri enn nakrantíð tengd at tí, vit kunnu kalla globalar fyritreytir. Ein avgerandi partur av hesum globalu fyritreytum er tann nýggjara tøknifrøðin við sínum velduga meldri av upplýsingum (sattelit og alnót), viðkaðaðum undirstøðukervi (flogfør) og modernaðum framleiðsluhættum og –skipanum (biokemi; smáfyritøkur). Ein annar partur er tann liberalisering av heimsmarknaðinum, sum er farin fram seinastu ártíggjuni. Tær seta mørk fyrir statstuðli og loyva alt fleiri

vorum og tænastum at flyta tvørtur um landamørk. Bæði landbúnaðurin og fiskivinnan í Føroyum hava sannað hesar broytingar, eitt nú við herdum krøvum um matvøruframleiðslu, um fríari flutning av djórum, v.m. Frígeringen frá staðbundnu tilveruni, sum vit hava nevnt áður, og sum serliga eyðkennir okkara uppvaksandi ættarlið, er eitt triðja dömi.

Tað er lætt at vísa á mongu trupulleikarnar, sum hesar nýggju fyritreytir seta til tilveruna á útoyggj. Útoyggjarnar hóska heilt einfalt illa til modernaða og flytføra lívsstílin *hjá teimum flestu*. Tó, í hesum nýggju fyritreytum liggja eisini möguleikar.

Útoyggjarnar hava eitt nú nakað, sum tann ”alheimsligi” marknaðurin sprýr nógv eftir. Ein tann mest eftirspurda voran í heimsins stórbýum í dag er friður. Útoyggjarnar hava ein frið yvir sær, sum onki frítíðarsentur kann meta seg við. Júst tað, sum ein mangan hoyrir fólk siga, at ”vit hava onki at bjóða”, er ein umfatandi trotvøra. Hví ikki royna at selja frið, sum tann luksusvøru hon nú einaferð er? Hetta er, um ikki óveruligt, so kaska eitt ómetaliga øðrvísi dömi. Men tað sigur nakað um, at útoyggjarnar sjálvt í tí alheimsliga meldrinum hava fyrimunir. Tann náttúran, tær hava at bjóða, er eisini nakað heilt serligt, og vit vita, at eftirspurningurin eftir vorum og tænastum, sum hava ein reinleika og eina natúrligheit í sær, er í stórum vökkstri. Spurningar um reinan og natúrligan mat fáa veksandi áhuga hjá keypisterkum kundum í framkomnu ídnaðarlondunum. Enn er í Føroyum lítið gjört fyri at fáa fyrimun av hesum möguleikum. Serstøku umstøðurnar hjá útoyggjunum skapa möguleikar fyri nýhugsan innan gagnnýtslu av tilfeingi, til royndarverkætlani, granskingsarumhvørvi, v.m.

Fyri bert fáum árum síðani voru stórar fysiskar eindir hildnar vera motorurin í samfelagsmenningini. Men broytingar innan fyri tøkni og arbeiðsskipanir hava skapt eitt stórt vakstrargrundarlag fyri smáar fyritøkur. Mangan verður hildið, at tøknin ger munin, tá ið um nútímans menning ræður. Men tøknin er tann sama, antin tú situr í Singapore ella Hattarvík. Munurin verður skaptur av teimum menniskjum, sum nýta tøknina, og tá vera tað í stóran mun lokalar, sosialar og mentanarligar fyritreytir, sum hava týdning fyri, hvørt eitt virki ella eitt pláss yvirlivir. Avbjóðingin til at klára seg í einari alt meira umfevnandi globalisering liggur í at hava eina sterka heimliga skipan, mentanarliga og sosialt. Styrkina eiga vit, og hon liggur í, at vit enn hava allar oyggjarnar búsettar. Føroyar kunnu tí - sum eitt væl ment og væl skipað oyggjasamfelag - fáa til vegar tað neyðuga fjølbroytni, ið krevst fyri at standa okkum í kappingini við umheimin. Tær smáu oyggjarnar eru tí ikki bert ein ómissiligr partur av føroysku tjóðini, men eisini ein av grundstuðlunum undir einari framtíðar menning.

Við at styrkja tær smáu oyggjarnar og harvið tað lítlar lokalsamfelagið, styrkja vit ta sosialu meginregluna, ið m.a. ber við sær felagsábyrgd og grundregluna, at geva og fáa. Hesin sosiali kapitalur *kann* umsetast til búskaparligan framburð, fær hann góðar karmar at virka í. Í fyrsta umfari til at gagnnýta áir, vøtn og firðir til eitt nú alivirksemi, ella útnytta betri teir vistfrøðiligu möguleikarnar, útoyggjarnar geva.

Politisk semja neyðug

Vit vilja ikki pástanda, at tað finnast lættar loysnir fyrir útoyggjarnar, tí tað ger tað ikki. Men vit vilja peika á, at möguleikarnir fyrir at endurskapa fóroyska smásamfelagið, eisini á einum búskaparliga burðardyggum grundarlafi.

Skal tann kapasitetur mennast, sum einar bygdar og vælvirkandi útoyggjar kunnu gevna fóroyska samfelagnum, so mugu nakrar politiskar fyrirtreytir skapast. Tað finst allarhelst ein politisk viðurkenning av, at eitt spjatt búsetingarmynstur hevur alstóran týdning fyrir landið. Men, fyrir at henda viðurkenning skal síggjast aftur í verki, má hon vera grunda á eina politiska semju um, hvørja *grundreglur* skulu stýra viðurskiftunum millum tey fóroystu okini, herundir leiklutin hjá útoyggjunum. Á sama hátt sum tað var natúrligt, at el- og telefonkaðalar komu í hvørja oyggi, so má t.d. ein meginregla vera, at allar bygdir, herundir eisini útoyggjarnar, fáa skjóta og javnbjóðis atgongd til hentleikarnar, sum nýggja tøknin innan til dømis informátiós- og teleokið gevur. Verður hetta ikki tryggjað gjøgnum eina politiska semju, so verður ógjørligt hjá útoyggjunum at standa seg í framtíðini.

Sum longu sagt vit byrja ikki á berum, , um roynt verður at skapa karmar fyrir einum vinnuligum grundarlagi á útoyggj. Eitt nýmótans samfélagskrevur sum heild skapandi og fjølbroytt menniskju, til tess at fáa framhaldandi búskaparliga og sosiala menning. Menniskjaliga orkan, sum framtíðarvinnan krevur, er hegni, hugflog, nýskapan, øðrvísi og skapandi hugsan. Tílik evni verða skapt gjøgnum upplivingar, frið og javnvág í tilveruni, afturat einum høgum kunnleikastöði. Tað er eisini alneyðugt, at samfælagið hevur eitt fjølbroytni at bjóða, tí hetta er við til at skapa ta neyðugu sosialu styrkina. Karmarnar til hesa tilveru kunnu smáoyggjarnar vónandi bjóða framtíðar samfelagnum, men eisini hetta krevur eina politiska viðurkenning.

Ein triðja avbjóðing liggar í at vinna möguleikarnar í alheiminum. Tann nýggi út-oyggja- ella bygdapolitikkurin má hava stöði í eini endurnýggjan av tí margfeldi, sum altið hevur verið styrkin í bygdunum ið samstundis leggur seg eftir, at tær skulu vera fórar fyrir at vera ”modernaðar”. Men tær skulu vera modernaðar eftir egnum fyrirtreytum, tí teirra styrki er m.a., at tær eru eitt neyðugt og sjálvsagt tilboð ímillum teir möguleikar, ið verða bodnir borgarunum í landinum og eitt ein möguleiki til tann ráðandi mítan at liva tilveruna uppá.

Nakrar hugleiðinar um aðrar fyrimunir

Málið

Málið sprettur fram úr tí, ein tekst við í gerandislívinum, og tí broytist málið í samsvarandi við broytingarnar í samfelagnum. Ein miðsavnan av fólkinum fer tí at hava við sær, at málið gerst fátækari. Tann málburður og tey orð, ið stava frá einum lívsneyðugum sambandi við náttúruna eru um at hvørva. Tær serstóku dialektirnar ella bygdamálini, sum fjarstøðan ímillum oyggjarnar viðførir, eru eisini um at hvørva. Tá gerandisdagurin og frítíðin gerst nærum eins hjá øllum, verður málið lagað til hesi viðurskifti, tí er neyðugt at hava eina fjølbroytta búseting fyrir at hava eitt fjølbroytt og ríkt mál.

Heimstaðið

Fyri samleika føroyinga hevur ”heimstaðið” stóran týdning. Tað merkir, at føroyingar hava stóran tørv á at vinna sín samleika og sína mentan í rúmd. Harumframt hevur landafrøðin eisini stóran týdning. Heimstaðið merkir ikki bert heimstaðið hjá tí einstaka, men heimstaðið er eins nógv tað sum í hugaheiminum kann knýta tann einstaka til ættarbond og røtur.

”bygdafólk hava sett mørk um bæði tað ítokliga og tað sosiala umhvørvið og hava í øldir uppbygt eina sosiala og mentanarlíga skipan við útgangsstøði í ”heimstaðnum”.

Bygdafólk í Føroyum kunnu ikki verða ”heimstaðið” fyrir uttan. Heimið, bygdin, oyggan er har, tú hoyrir til, um tú skalt varðveita sambandið við søgu tina og arv tín.

Brotsverk, sum eru vanlig aðrastaðni í heiminum, eru ókend í tí friðaligu bygdini. Tey, sum falla uttan fyrir tað, ið er vanligt har, -t.d.at drekka illa, eru kensuliga ófullfør, kropsliga brekað, ring at fáast við ella standa í minniluta í átrúnaðarbólki, -verða vanliga ikki fyrir nøkrum vanbýti, hvørki fysiskt ella figgjarliga. Hurðin hjá teimum flestu er óstongd, og fólk koma at vitja uttan at banka uppá. Staðið er skipað soleiðis, at tað gevur tryggleika og samstundis rúmd til ymiskleikan hjá menniskjanum.

Taka vit t.d. staðarnøvn, so eru tey full av hugsambondum, tey lýsa søgu, hendingar og eyðkenni av ymiskum slag. Staðarnøvn hjálpa eisini til at minnast og föra söguna upp til nútíðina.

Tað merkist á kjøtsmakkum hvar seyðurin hevur ginguð, og fólk vera mett, eftir hvaðani tey eru, tað er ikki bert prátingarlagið, men eisini onnur eyðkenni, ið sigast at mynda staðið, haðani ein kemur”. (samanskrivað lýsing úr bókini In Place?)

Hetta stutta brotið, nemur við fleiri viðurskifti, sum vit ikki dagliga hugsa um, men sum øll eru greið yvir. Tað er eisini okkara fasta tilknýtið til heimstaðið, ið ger okkum so sár, tá vit síggja fyrir okkum manntómar oyggjar. Sum onkur tók til: ”Verða oyggjarnar avtoftaðar, og valið seinni stendur til at byggja tær aftur, verður tann fyrsti steinurin í niðurseturfólkvið móti, ”steinur nr.1. o.s.f”. Søgan um heimstaðið er horvin.

Vit skulu ikki undirmeta tað virðið, sum liggar í tilknýtinum til staðið. Í londunum rundan um okkum, m.a. í ES, er hendar viðurkenning við til at lata milliónir av krónum til menning av útjaðarunum og smáplássum í limalondunum. Tað eru bert tey, sum eru uppvaksin og búgva á hesum smáplássum, ið kunnu bera vitanina víðari um, hvussu staðið er háttáð og hvussu tað ber til at lívbjarga sær har. Tey eru staðkend og tí berarar av staðarnøvnum, sögum og hendingum. Staðarnøvnini verða dúgliga nýtt í samskiftinum, tá ið farið verður á fjall, ella tá ið góð fiskimið skulu sökjast.

Lísvirðir

At liva á einari lítlari oyggj ella í einum lítlum bygdarsamfelagi krevur eitt serligt hegni og kunnleika til, hvussu ein kann liva av tí, ið oyggin gevur. Henda vitan byggir ikki á innlæring úr bókum, men við at taka lut í tí arbeiði og læra av tí, ið hini gera og lurta eftir. Tey, sum búgva har, hava eisini lært at klára seg sjálvi og at hjálpa øðrum. Ein er vanur við at loysa bráðfeingis trupuleikar við tí, ið er til taks og uttan at biðja um hjálp, fyrr enn allir möguleikar eru troyttir. Tann andaliga uppfatanin, átrúnaðurin og tann yvirnatúrliga fatanin verður eisini tilevnað á staðnum. Andslívið á teimum smáu oyggjunum er nærri knýtt at tí dagliga gerandislívinum enn á meginøkinum, har gudfröðin í stórru mun skal útleggjast og tyðast. Lísvirðini byggja á náttúru, umhvørvi og nærléika og ikki á materiellar ágóðar. Dentur verður lagdur á tørvin hjá børnunum at liva í samsvar við náttúruna og tað, sum fer fram í gerandisdegnum, heldur enn á innlæring við námsfröðiligar frálæru.

Persónleikar

Nógv av teimum, ið eru flutt av hesum smáoyggjum inn á meginøkið, eru ikki horvin í bygdar- ella býarmyndini, men hava fingið sett bygdarnavnið afturat ella í staðin fyri sitt vanliga navn, m.a. Saksuningurin, Skúvoingurin, Nólsoyingurin, Fugloyingurin, Mykines Ísak, Meinhard Mikladal o.sfr. Hetta sigur so mikið, at hesir ”persónleikar” hava borið heimstaðið við sær og hava ríkað samfelagið, tey eru komin til við teirra persónleika.

Tað verður ofta havt á orði, at tey skapandi og tey vitugu eru tey fyrstu, sum flyta av teimum smáu oyggjunum og koma ikki aftur. Hetta kann bert tulcast soleiðis, at tær smáu oyggjarnar í mannaminni hava verið útbjóðrarar av vitugum og skapandi fólk, ið eru við til at mynda styrkina í tí føroyska samfelagnum. Um smáoyggjunum verður lív lagað, koma tey eisini at hava henda leiklut í komandi tíðum.

“Tað er eitt faktum, at oyggjarnar vera drenaðar fyrir vitan , tí tey sum duga og vilja fáa sær útbúgving, ið ikki kann nýtast her hjá okkum , hava ikki möguleika at koma aftur at arbeiða tekni og líknandi. Tey mugu tíma at vera her og síðani mugu möguleikarnir eisini vera til staðar. Ein kann gera viðurskiftini so spennandi, at ung tíma at koma higar”. (Frá oyggjafundi)

Hetta merkir, at vit eiga at:

- Varðveita og endurskapa lokalar og aðrar føroyskar siðir til frama fyrir komandi ættarlið.
- Vera við til at varðveita ta mentanarligu breiddina í føroyska samfelagnum og soleiðis eisini vera við til at gera Føroyar til eitt ríkt samfølag, mentanarliga. Mentan skal her skiljast sum tað, ið menniskjuni ávirka hvør annan og umhvørvið við, og ta ávirkan, ið umhvørvið hevur á menniskjuni.
- Varðveita möguleikan hjá fólk, ið dáma og ynskja at búgva á útoygjum, at búseta seg har og harvið fáa ta lívsgleði og góðsku, ið tey ynskja.

- Tað, at føroyingar liva í ymiskum umhvørvi, er við til at gera okkum til eitt fjølbroytt fólk og hetta er somuleiðis við til at gera Føroyar ríkari á mangan hátt.
- Útoyggjarnar og fólkið, ið har býr, er ein partur av samleika og sögu føroyinga.

Við at varðveita hesi smáu samfelög, varðveita vit ikki bert berarar av sögu og mentan Føroya, men eisini eina av lívservunum til framtíðar menning og framburð, og Føroyar gerast eitt fjølbroytt samfølag. At vera eitt fjølbroytt samfølag merkir:

- at samfelagið er samansett av ymiskum mentanarligum, sosialum og búskaparligum skipanum.
- at samfelagið hevur rúm fyri, at fjøltáttaðar fatanir og fjøltáttað vitan framhaldandi kan steyma gjøgnum samfelagið úr meginøkinum til smáu oyggjarnar og úr smáu oyggjunum til meginøkið.
- at samfelagið hevur eina spjadda búseting, ið styrkir menningina sum heild m.a. gjøgnum ta menning, ið fer fram í samspælinum ímillum fjøltáttaða mentan og fjøltáttaðar sosialar veruleikar.
- at alt náttúruríkidømið verður gagnnýtt á skynsaman hátt og harvið fremur búseting og menning sum heild, landinum at frama.

2. Partur

Lýsing av oyggjunum í verkætlanini

Í arbeiðssetninginum varð álagt útoyggjanevndini at seta seg inn í viðurskifti sum eitt nú fólkatal, aldursbýti, livibreyð, virksemi ígjönum árið, skúlar, ferðasamband, kunningartökni, ognarviðurskifti og almennar tænastur v.m.

Hesin parturin lýsir omanfyrinevndu viðurskifti á hvørjari oyggj/bygd sær. Vit hava valt, at flokka oyggjar/bygdir soleiðis:

- Bólkur 1 Fugloy, Svínoy, Mykines og Skúvoy
- Bólkur 2 Kalsoy, Hestur og Nólsoy
- Bólkur 3 Stóra Dímun og Koltur
- Bólkur 4 Gásadalur

Flokkingin tekur stöði í fylgjandi:

Bólkur 1: Tað er ein söguligur veruleiki, at tær fjarskotnastu oyggjarnar voru seinastar at fáa almennar hentleikar. Hesar eru framvegis ringast fyri, tá ið um tænastur ræður, og meta seg tí við røttum at kunna kallast ”út”oyggjar.

Bólkur 2: Hesar oyggjar hava sum felagsnevnara, at tær liggja nærrí meginókinum og landafröðiligu umstöðurnar gera, at tað ber til at skapa góðar umstöður fyri samferðslu og við hesum búskaparliga menning.

Bólkur 3: Hettar eru tær minstu oyggjarnar. Bert ein familja er búsett í hvørjari, og tær hava onga uttanbíggjarjörð. Oyggjarnar hava eitt livigrundarlag í náttúrutilfeinginum, men teir ytru karmarnir skapa trupulleikar fyri búsetingina, m.a. eru samferðslu- og samskiftisumstöðurnar sera vánaligar.

Bólkur 4: Gásadalur hevur ikki havt góðar umstöður fyri menning, men framtíðarúlitini fyri Gásadali eru björt, kemur tunnilin ígjönum og bindur bygdina til vega-kervið í Vágoynni.

Hóast tað omanfyri er gjörd ein roynd at flokka tær smáu oyggjarnar við nokrum flagseyðkennum, kemur frágreiðingin niðanfyri at vísa, at talan er um oyggjar/bygdir, ið hava hvør síni sereyökenni. Tær eru söguliga, mentanarliga og sosialt grundleggjandi ymiskar og tørvar tískil eina sjálvstöðuga viðgerð. Landafröðiligi munurin er stórus, bæði tá ið talan er um stödd, staðseting og bygnað. Eisini eru tær ymiskar viðvíkjandi fólkatali, vinnuvirksemi, jarðarviðurskiftum v.m.

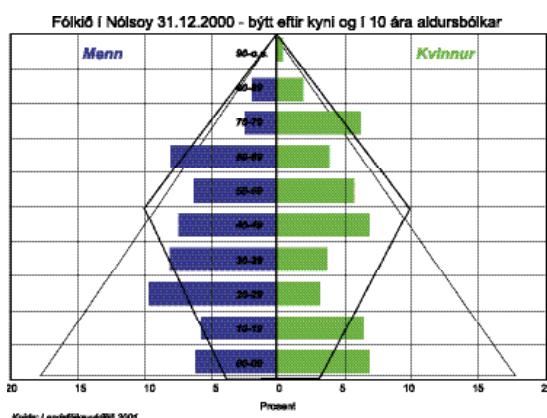
Hóast lýsingarnar eru stuttar, geva tær vónandi eina góða mynd av oyggjunum/bygdunum. Endamálið er ikki bert at lýsa forðingar og vantandi fortreytir fyrir at stöðini kunna mennast búskaparliga, mentanarliga og sosialt, men eisini geva eina mynd av teimum möguleikum, ið liggja í ökinum.

Tilfarið í hesum partinum byggir í høvuðsheitum á tað, sum fólkið á staðnum sigur og meinar um viðurskiftini, ið ávirka teirra gerandisdag.

Í hesum 3. parti viðgera vit tey eyðkennini, ið eru galdandi fyrir hvørja oyggj sær, meðan öll felags viðurskifti verða gjølla viðgjord í 4. parti.

Talvu- og myndafrágreiðing

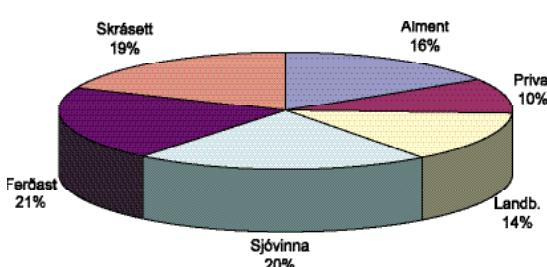
Ymiskar talvur og myndir verða nýttar til at lýsa útoyggjarnar, og verður her í stuttum greitt frá, hvussu talvurnar og myndirnar skulu lesast.

Fólkatalsmyndin ella fólkatalspyramidan lýsir fólkatalið á ymisku oyggjunum, býtt í kyn og aldursbólkum.

Grønu stabbarnir til høgru fyrir miðjuna lýsa prosentpartin av kvinnum á oynni, meðan bláu stabbarnir til vinstru fyrir miðjuna lýsa prosentpartin av monnum á oynni.

Á myndini er eitt pyramiduskap, ið ofta verður nýtt sum idealmynd fyrir eina fólkasamansetning og eitt fimmkantaskap, ið nevndin metir, sum meira realistiska samanseting av fólkunum á útoyggjunum.

Arbeiðsbýtiðmyndin, ið lýsir arbeiðsbýtið á oynni, skal skiljast soleiðis, at hvør teigur víslir hvussu nógvi prosent av fólkunum á oynni starvast (umgjört til fulla tíð) innan eitt ávist arbeiðsöki í mun til samlaðu arbeiðsmegina.

Teknfrágreiðing:

Skrásett: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið eru skrásettir hjá fólkayrilitinum sum búgvandi í oynni, men búgva og arbeiða aðrastaðni.

Ferðast: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið ferðast dagliga av oynni í arbeiðsörindum.

Alment: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið starvast innan tað almenna.

Landbúnaður: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið starvast innan landbúnaðin. Talan er um festi- og ódalsbóndir og tey sum hava smávegis jarðarbrúk.

Sjóvinna: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið starvast innan sjóvinnuna. Sjóvinna merkir alt virksemi, ið er knýtt at sjónum: útróður, maskinmenn o.t.

Annað vinnuvirksemi: Prosentvísa talið av íbúgvum, ið starvast innan aðrar vinnur enn landbúnaðin, sjóvinnuna ella tað almenna í oynni.

Tølini, ið myndirnar lýsa, eru fingin til vega frá heimildarfólki úr bygdunum. Fyrivarni verður hapt við smávegis skeivleikum, og at broytingar kunnu henda frá degi til dags.

Jarðarviðurskiftið. Fyri hvørja einstaka oyggj í verkætlani og Gásadal, hevur Matrikulstovan eftir umbøn frá Útoyggjanevndini gjört eitt kort, sum lýsir jarðarviðurskiftini. Talan er bert um innangarðsjørðina.

Grundarlagið undir kortinum er eitt yvirlit frá Matrikulstovuni yvir øll matrikulnummur í hvørjari bygd saman við navnalista, sum eisini lýsir, hvar eigararnir eru búsettir. Heimildarfólk úr hvørjari bygd hava síðani hugt eftir, at adressulistin er rættur. T.v.s. at tey, sum standa at búgva í oynni, búgva har, og at hesi eiga ta jørð, sum er skrásett í teirra navni. Tey, sum búgva aðrastaðni í Føroyum ella í útlandinum, hava fingið ávikavist reytt og gult, meðan tey fastbúgvandi hava fingið grønt. Kortini eru síðani eftirkannað úti á bygdunum einaferð enn.

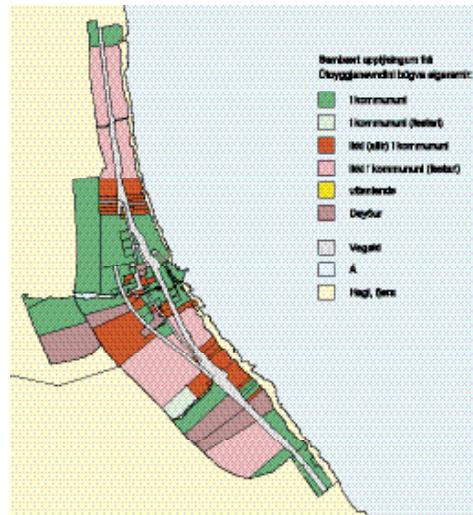
Tó kunnu feilir vera í kortunum. Talan kann vera um broytingar, sum eru hendar í tíðarskeiðinum frá tí, at kortini vórðu framleidd í oktober 2000 og til nú, ella smávegis skeivleikar, sum eru íkomnir av misgáum. Í tí stóra og heila mugu kortini metast at vera røtt.

Teknfrágreiðing:

Í kommununi: Tann, sum eigur hetta matrikulnummarið, er búsettur í kommununi.

Í kommununi (festari): Her er festarin búsettur í kommununi og hevur sítt dagliga yrki í bygdini.

Ikki (allir) í kommununi: Hetta merkir, at matrikulnummarið/jørðin er ogn hjá einum, sum ikki býr í bygdini. Ella ogn, sum fleiri eiga í felag, men har ikki allir eigararnir búgva í kommununi. Útoyggjanevndin hevur avgjört, at hesir jarðarteigar eisini skulu vera reyðir og tískil at meta sum uttanbíggjarjørð. Grundgevingin er, at tá ið fleiri eiga ein jarðarteig, so hevur tann, sum býr á staðnum, ikki fult ræði á honum. Henda jørðin

kann ikki gagnnýtast til fulnar, eftirsum tað ikki ber til at gera ílögur í jørðina sum lið í eini framleiðsluætlan.

Uttanlands: Teir gulu jarðarteigarnir merkja, at eigarin ikki býr í Føroyum.

Deyður: Er jørðin ikki skift, eftir at eigarin er deyður, er stykkið brúnt. Í einkultum føri kann feilur vera komin í her, tí jørðin mæguliga er skift, men kunningin um hetta ikki er komin matrikulstovuni í hendi, áðrenn kortið bleiv gjört.

Vegaøkið, á, fjøra og hagi: Fyri at skilja hesi øki frá tí dyrkaða lendum, hava tey fingið serstakan lit..

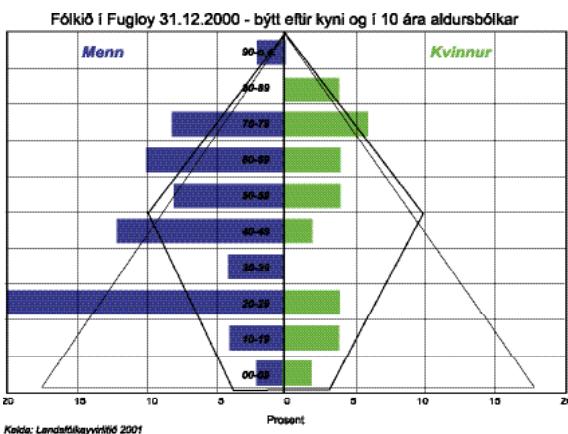
Kortini lýsa innangarðsjørðina og ikki hagapartar. Tað, ið nevndin leggur upp til við hesum korti, er at lýsa í hvønn mun tey fastbúgvandi hava ræði á jørðini í oynni, og hvussu stórur partur er uttanbíggjarjørð. Tað skal viðmerkjast, at á Fugloynni broyttist kortið fyri stuttum, tí eigarar av uttanbíggjarjørð fluttu út aftur í oynna.

Fugloy, Svínoy, Mykines og Skúvoy

Fugloy

Stødd: 11,18 km²
 Bygdir: Kirkja og Hattarvík
 Fólkatal: 50

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Sum myndin vísir, eru sera fá fólk í Fugloynni. Hartil kemur, at stórur partur av skrásettu íbúgvunum als ikki búgva í oynni.

Verður at aldurs- og kynsbýtinum, sæst, at störsti parturin av íbúgvunum eru tilkomin og eldri, harav tey flestu eru mannfólk. Tey fáu ungu noyðast at fara av oynni í lestrar-, læru- og/ella arbeiðsørindum, og koma hesi ofta ikki aftur sum umstöðurnar eru í dag. Tað eru lutfalsliga nógv mannfólk

í aldrinum 20-29 ár, meðan konufólkini mangla í hesum aldursbólkinum. Tað er ein sannroynd, at tað er nógv lættari hjá mannfólk enn hjá konufólk at fáa okkurt arbeiði.

Lítlar talið av íbúgvum ger at Fugloyggini er ímillum tær oyggjar, har avtoftingin stendur fyri durum, og har tørvur er á, at tiltök verða sett í verk alt fyri at styrkja búsetningina.

Um summarið fleirfaldast fólkatalið, men tørvur er á arbeiðsorku og sosialum lívi í bygdunum alt árið. Oyggini verður ikki røkt í tann mun, tað er neyðugt, og tey gomlu hava ikki orku at taka sær av neyðugu arbeiðsuppgávunum, m.a. at fáa oljutunnur av lendingini niðan í bygdina. Stór arbeiðsbyrða og ábyrgd liggar á teimum fáu ungu, sum eru eftir i oynni.

Undirstøðukervið

Ferðasambandið

Másin rókir farleiðina til Fugloyar. Másin er bygdur í 1959 og tekur 64 ferðafólk. Ætlanin var at leingja Másan, so hann kundi taka stórra og tyngri farm, men neyðugt loyvi fekst ikki frá Skipaefstirlitnum. Í 1998 varð skipið klassað og er í góðum standi. Sambært Vinnumállastýrinum, so er störsti trupulleikin, , at möguleiki ikki er at taka

tungan farm, og at ferðin er ov lítil (Samferðsluætlanin s. 96). Gongur, sum Vinnumálastýrið ynskir, so verður farið undir at byggja nýtt skip til hesa farleið í 2004; um so verður, so kann tað vera liðugt tvey ár seinni, men tað eingin samtykt er kortini um hetta enn. Fugloyingar vilja vera við, at stórstí vanskín við ferðasambandinum er, at Másin ikki leggur upp fyrí sjóvarfallinum, men bert siglir, tá ið umstöðurnar eru bestar, heldur enn at rökja túrarnar sambært ferðaætlanini. Varð sight eftir sjóvarfalli, so var ikki neyðugt at avlýsa so nógvar túrar um veturin. Tað kunnu ganga vikur, har einki sjóvegis ferðasamband er við Fugloynna um veturin.

Másin er væl egaður at sigla til Fugloyar, sum er ein óhøglig farleið. Um veturin kann ein túrur taka 2-3 tímar inn á meginokið, ímóti einum góðum tíma, tá ið veðrið er til vildar.

Í Fugloy varð víst á, at ferðaætlanin hjá SL ikki er samskipað nóg væl. Eitt dömi er, at tá ið ein kemur til Klaksvíkar seinasta túrin fríggjadag við Másanum, er Dúgvan, sum siglir um Leirvíksfjørð farin 10 min. frammanundan, og tá ber ikki til at koma viðari inn á meginokið. Vist verður eisini á aðrar trupulleikar, sum m.a. at skúlanæmingar missa ein heilan fríggjadag, skulu teir kunna halda vikuskifti í oyndi, og teir sleppa einans av oyndi sunnudag á middegi.

Farmaflutningur

Umstöðurnar fyri farmaflutningi eru ikki tíðarhóskandi. Tað er alt ov trupult at fáa vøruna til oyndi, og tað gongur ov long tíð. Manningin skal taka stöðu til, hvat skal við hvønn túrin fyri at lasta bátin á skynsamasta hátt. Hetta ger, at vora ofta ikki kemur fram, tá ið brúk er fyri henni.

Tað er sera trupult at fáa stórra farm til oyndi, eitt nú arbeiðsamboð o.tíl. Tveir túrar eru árliga, har SL sendir sandbát ella annað far við farmi, um tørvur er á tí.

Atløguviðurskifti

Stórt arbeiði er lagt í at gera lendingarviðurskiftini góð í Fugloynni, men tað ber framvegis ikki til at siga, at tey eru nøktandi. Seinasta hond verður nú løgd á útbygging av lendingini á Kirkju, og hon verður liðug komandi ár. Av tí at talan er um brimpláss, er nògv slit á lendingarnar, og tær eru dýrar at halda viðlíka. Á Kirkju er nýggjur vegur gjørdur frá lendingini og niðan á bakkan. Við hesum eru umstöðurnar at fáa vøru niðan í bygdina batnaðar nògv.

Alt arbeiði við ábótum á vegir og lendingar í Fugloy verður gjørt av lokalari arbeiðsmegi undir leiðslu av Landsverkfrøðinginum.

Tyrluflúgving

Tyrlan flýgur tríggjar ferðir um vikuna, mikudag, fríggjadag og sunnudag. Hetta er ein avgerandi fyrimunur fyri oyndi. Men túratalið hjá tyrluni eigur at økjast. Ikki tí at tey, ið búgva í Fugloynni nú, hava so stóran tørv á at ferðast, men skal búsettingin varveitast og tilflyting gerast veruleiki, er tørvur ár skjótum og góðum ferðasambandi - og tí at sjóvegisfarleiðin er óhøglig.

Aðrar umstóður

Avgreiðsla av posti er tríggjar dagar um vikuna, men posturin verður borin út fimm dagar um vikuna. Eru vánalig veðurlíkindi, kann ganga long tíð við ongum posti. Tað kemst av, at eingin avtala er ímillum SL og Atlantsflog (tyrluna), sum annars kundi tikið postin við, tá ið líkindi ikki eru at sigla, men kortini at flúgva.

Telesamskiftið er gott. Telefon- og internetsambandið er tískil ikki nøkur forðing fyri at skapa virksemi við stöði í KT-vinnuni. Eitt nú kann talan verða um fjararbeiði av ymskum slag.

Í lötuni verður arbeitt við at víðka verkætlana "Tykissamfelagið Svínøy", so hon eisini kemur at fevna um Fugloynna. Mastur verður í lötuni sett upp á Eysturhøvda. Hetta skal geva íbúgvunum möguleika at samskifta innanhýsis við einum trúðleysum netverki, og at samskifta haðani og út í heim. Henda skipan gevur eitt skjótt og vælvirkandi alnótarsamband.

Viðvíkjandi kloakkviðurskiftum er kommunan farin undir arbeiðið við at leggja öll húsarhald í oynni í eina kloakkskipan.

Vatnviðurskiftini eru soleiðis, at hvør býlingur hevur sín egna vatnbrunn, og nøktar hann tørvin á vatni hjá hvørjum einstakum húsarhaldi, men skal vatn brúkast til annað endamál, er neyðugt at byggja vatnveitingina út. M.a. eru eingir vatnpostar í oynni. Kemur eldur í, er ein leys pumpa, sum kann pumpa sjógv ella vatn úr einum byrgdum hyli. Á Kirkju kann talan bert vera um at pumpa upp úr sjónum, men av tí at hæddarmunurin er so stórvær, verður trýstið so lítið, at tað ikki munar nakað.

El og olja

Í Fugloynni er eitt motororkuverk, sum framleiðir neyðugu el-orkuna til oynna. Veitanarorkan og trygdin er nóg góð, og skuldi tørvur verið á øktari orku, er SEV til reiðar at byggja hana út eftir tørvinum.

Vindorka varð nevnd á oyggjafundinum á Kirkju. Somuleiðis er eitt uppskot komið um at gera eina royndarverkætlun við vindorku. Uppskotið byggir í fyrra umfari á at veita orku til vinnulig endamál, m.a. at turka hoyggj, tøð og tara sum orku til vakstrarhús v.m. Oljan kemur til Fugloynna í tunnum. Hvør einstakur skal bíleggja sær oljuna og fáa hana til hóldar, tá ið Másin hevur ført tunnurnar, sum verða uppskipaðar á bryggjuna. Tað er neyðugt at gera ein felags oljutanga í bygdini, ið öll húsarhaldini fáa úr.

Kommunan hevur vent sær til oljufelögini í samband við spurningin um oljutanga. Oljufelögini hava svarað, at tey vilja bert gerast partar av einari tilíkari loysn, um kommunan átekur sær at eiga oljuna í tangunum og sjálv selur hana til húsarhaldini.

Vegakervið

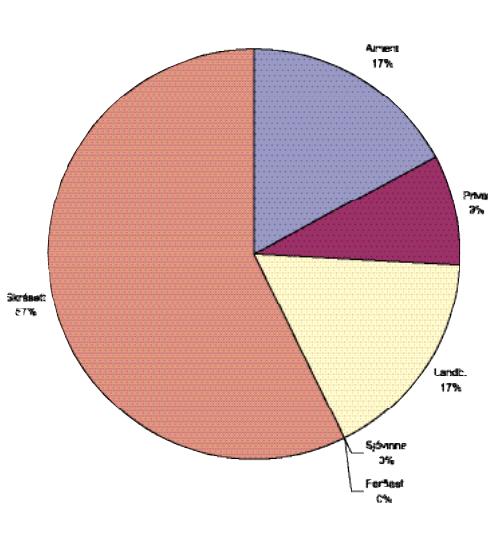
Landsvegur er millum Hattarvík og Kirkju. Tað eru 25 ár síðani at byrjað varð uppá arbeiðið við vegnum. Summarið 2000 varð hann partvist asfalteraður. Enn vantar at seta bilverju upp. Vegurin er brattur og óhøgligur at ferðast eftir. Tað er av stórum týdningi fyri oynna, at vegurin er í góðum standi, tí handil og skúli er bert í aðrari bygdini eins og m.a. sjúkrasystirin skal kunna ferðast ímillum alt árið.

Vinnulívið

Í Fugloy fáast tey flestu við seyðahald og nakað av almennum tænastuvirksemi. Tey störv, sum tað almenna hevur í oyndi, eru störv hjá strandferðsluni, postverkinum, tyrlupalltænastuni, SEV, eitt lærarastarv, handil og eitt partvist heimasjúkrasystastravar. Í summarhálvuni er vega- og havnararbeiði og annað viðlíkahaldsarbeiði. Hesi eru partvist fyrir landsverkfrøðingin og kommununa.

Burtursæð frá landbúnaðinum, so er handilin einasta privata vinnutiltakið á Fugloy. Í lötuni liggja umsóknir hjá Vinnumálastýrinum um loyvi at ala smolt í Hattarvík og á Kirkju.

Myndin lýsir lutfalli ímillum vinnuvirksemi í oyndi.

Sum sæst á myndini hevur nógv tann stórstí parturin av teimum, sum eru skrásett í Fugloyar kommunu, starv á meginøkinum. Tey eru samstundis noydd at búgva á meginøkinum, tí ikki ber til at ferðast ímillum dagliga. Kommunan hevur fyrimun av, at hesi fólk kortini eru skrásett í kommununi, tí tað gevur kommununi eina hart tiltrongda skattainntøku. Av tí at tey fastbúgvandi eru so fá í tali, eru tey bundin av at fáa arbeiðsorku uttanefrir, tá ið nakað munagott skal gerast í bjorg og haga.

Nógv av teimum, ið ikki búgva í oyndi longur, men hava hús og jørð har, koma hagar at rökja síni áhugamál, tá ið høví býðst.

Vinnulig uppskot í Fugloy

Í Fugloy eins og aðrastaðni, hava fólk ta fatan, at landbúnaður ikki kann gerast lónandi vinna. Jørðin er so sundurbýtt, at tað illa ber til at gera nakað, ið krevur storrri jarðarteigar.

“Fugloyggin eiger at leggja seg eftir framleiðslu, sum ikki krevur jørð, og virksemi, sum ikki er bundið at flutningi (gransking, friður)” (Uppskot úr Fugloy).

Ringar royndir við landbúnaðinum liggja sjálvsagt til grund fyrir hesum hugburði. Niðanfyri sæst hvat fuglingar fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður: uml. 400
Mjólkarframleiðsla: 0

Framleiðsla av neytakjöti: 8 (nógv fer til eginnýtslu)

Onnur avgröði til sölus: 0

Flogfenaður: Til eigna nýtslu

Fuglaveiða: uml. 10.000 lundar (havhesturin er við at doyggja út, tí stórbýarfólkið tekur ungarnar)

Jarðarviðurskifti voru ikki nógv umrødd á oyggjafundunum í Fugloy. Útoyggjanevndin hefur tó fingið fleiri áheitanir frá fugloyingum, ið siga, at treytin fyrir menning innan jarðarbrúk er, at brotingar verða gjördar í jarðarviðurskiftunum. Fugloyggin hefur bert dúvað uppá seyðahald, og tí eru nógvir óroyndir möguleikar innan landbúnaðin. Úr Fugloy er komið uppskot um, at ala flogfenað, m.a. dunnur, høsn og gæs. Eisini eru möguleikar fyrir at framleiða grønmeti, eplir o. til. Gøðing av kálvum til kjøtfraileiðslu og størri gagnnýtsla av fuglatilfeinginum er eisini nevnt.

Uppskot eru um at tappa kelduvatn á flóskur við sölus fyrir eyga. Onnur uppskot, ið hava verið nevnd, er at gera smoltstøð í oynni, og at fara undir bátasmíð (talan er um gamla føroyska bátin til kappróður, ferðavinnu ella til útflutnings). Bygdin kann eisini bjóða granskaram at koma í oynna at granska, m.a. við at bjóða teimum hús og góðar samskiftisumstøður. Og at enda eru uppskot um at fáa fjararbeið innan KT-vinnu flutt út í oynna.

Framleiðsluhús í Fugloy

Fyri nøkrum árum síðani varð arbeitt miðvist við at fáa sett á stovn eitt framleiðsluhús í Hattarvík. Ætlanin var at húsið skuldi rúma hagreiðing, køli- og frystigoymslu. Endamálið var at fáa meira burturúr náttúrutilfeinginum og gera tað möguligt at virka vøruna í oynni. Søkt var um ílögustuðul frá m.a. Menningargrunninum, men, sum hattvíkingar siga: ”Tað bleiv bara flent at okkum, og vit fingu noktandi svar”. Teir, sum arbeiddu við verkætlani, eru flest allir fluttir av oynni í dag.

Ung í arbeiði

Fyri at skapa áhuga ímillum ungdómin at koma til Fugloyar, so hevur Fugloyar kommuna, eins og aðrar kommunur, søkt um at fáa pening til skipanina ‘Ung í arbeiði’, sum almannastovan umsitar. Hesar umsóknir hava tó ikki givið nakað úrslit, sum lýst við broti úr skrivinum niðanfyri, sum bygdaráðsformaðurin hevur sent Almannastovuni:

Fyri nøkrum árum síðani søkti Fugloyar kommuna um at sleppa upp í part, tá ið peningur skuldi býtast út til tiltakið ’Ung í arbeiði’. Kommunan metti, at her var ófört høvi til at fáa ungu arbeiði úti í kommununi summarhálvuna ... Kommunan kundi fingið ymiskt, sum krevur at vera gjört, men sum ov lítið fólk er til at gera: væla um gøtur, laða varðar uppaftur, bøta um úthús, hjallar, smiða nýggj portur, laða uppaftur har garðar eru niðurrapaðir o.sfr. Svarið frá almennu myndugleikunum var vónbrot. Í tí var sagt, at kommunur, sum høvdu undir eitt ávist tal av íbúgvum, sluppu ikki upp í part, tá ið peningur skuldi veitast til tiltakið ’ung í arbeiði’. ... Nú kommunan frá almennu myndugleikunum aftur

hefur fингið braev um tiltakið 'ung í arbeiði', gita vit, at krøvini fyri at fåa burtur av játtanini munnu vera broytt. Um landið á hvørjum ári í tiggju ár hefur rindað 5 milliónir krónur til tiltakið, eru til samans latnar 50 milliónir hesi árini. Eftirsum Fugloyar kommunu ikki er sloppin upp í part nakað av hesum tiggju árunum, vóna vit at sleppa upp í part í ár 1999 Vinarliga heilsan, vegna Fugloyar kommunu, Zakaris Zakariassen, Bygdarráðsformaður

Sum sæst á skrivinum hefur kommunan fингið noktandi svar, hvørja ferð hon hefur sökt hesa veiting, og soleiðis var eisini í 1999.

Ferðavinna

Í Fugloynni eru bert fáir gistingarmöguleikar, og eingi almenn toilett ella matarstøð eru heldur. Tey ferðafólk, ið koma í Fugloynna, fara avstað aftur sama dag ella fara niðan í fjöllini og síggjast ikki aftur, fyrr enn á bryggjuni á veg avstað aftur. Tey, sum búgvá í oyndi hava ikki umstøður til at fara virkin inn í ferðavinnuna. Skal ein ferðavinna mennast í oyndi, er tað treytað av, at fólk flytur til oyndna at arbeiða burturav við hesari vinnu. Ein ferðavinna má byggjast á eina góða fyriskipan, eitt nú við neyvum samstarvi við Klaksvík.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Fugloyar kommunu hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 313.976, onga skuld og eina eginogn uppá kr. 2.231.826. Í 1998 vóru 41 íbúgvær skrásettir í Fugloyar kommunu og uml. kr. 29.400 vórðu goldnar í skatti pr. íbúgva. Eginognin var uml. kr. 54.400 pr. íbúgva og skuldin kr. 0,- pr. íbúgva í 1998.

Hóast Fugloyggin hefur ein lítlan búskap, er fíggjarstøðan hjá Fugloyar kommunu sera góð. Bæði yvirskotið fyri 1998, skattainntókan og eginognin pr. íbúgva er væl hægri enn fyri aðrar útoyggjakommunur, eins og kommunan als onga skuld hefur. Hettar kemst partvís av, at fleiri av teimum, sum eru skrásett í kommununi, forvinna sína inntøku aðrastaðni og at henda inntøka er góð. Sum nevnt vísl aldursþýtið í Fugloynni, at har eru mong eldri og fá ung í arbeiðsfórum aldri. Um eingin tilflyting verður komandi árini, fer tað at vera sera tungt fíggjarlíga hjá kommununi. Neyðugt er at fáa skattainntókur til tess, at kommunan skal kunna reka tað virksemið, sum er í kommununi. Hetta kann gerast trupult, um eingi ella fá eru í arbeiðsfórum aldri. Eisini verður trupult at fáa fólk at rökja alment tænastavirksemi v.m.

Mentan og frítíð

Fugloyggin hefur havt ein sterkan sosialan bygnað og ein sterkan felagsskap, ið sam-eindi bygdarlív og arbeiðslív. Eitt dömi um henda felagsskap er, at oyggin í øldir hefur meynað at røkt bjørgini, hagan í urð og brattlendi eins og hon hefur meynað at havt fiskiskap frá brimplássi. Fugloyggin hefur í øldir verið kend fyri sína sterku mentan, ið

er komin til sjóndar í tiltiknum persónum, og innan fakkunnleika, skaldskap og politikk.

Bygdirnar í Fugloynni eru nú so fámentar, at tað ikki hevur verið gjörligt at hildið gamlar siðir uppi. Bert 13. kvøld verður framvegis hildið. Tó kann sigast, at felagskapurin í oynni enn er virkin innan samstarv, tí uttan samstarv bar ikki til at lívbjarga sær úti í Fugloy.

Talvan lýsir mentunar- og frítíðartilboð á Fugloynni:

	Felagsvirksemi			
	Onid	Á staðnum	Ferðast	Ofta / sjálðan
Bygdarhús	X			/
Bygdarfelag	X			/
Bindiklubbar	X			/
Sjónleikur	X			/
Stað til eðri at hittast	X			/
Stað til yngri at hittast	X			/
Sangur og tónleikur	X			/
Kvaldakúli	X			/
Samkamur / hús		X		/
Kirkja		X		/
Hrótbur / nág	X			/

Sum sæst á talvuni kann felagsvirksemið í Fugloy ikki samanberast við tað, ið vanligt er á meginøkinum. Felagsvirksemið í Fugloy er slíkt, sum tey búsettu sjálvi fyriskipa, m.a. at vitja hvør annan, práta, spæla kort og hittast til föðingardagar o.tíl. Tað er einki bygdarhús í kommununi, men tað hevur í langa tíð verið arbeitt við einari ætlan um eitt tilíkt hús. Eisini í hesum fórinum er tað fámenskan, sum ger tað trupult. Lærarahúsini, sum standa tóm, eru umbiðin til bygdahús. Hetta er ikki játtað enn, og málið liggur, sum skilst, hjá Mentamálastýrinum.

Tað hevur stóran týdning fyrir trivnaðin, at eitt ríkt mentanar- og frítíðarlív er á staðnum, serstakliga, tá ið hugsað verður um at fáa ung fólk at flyta aftur í oynna. Í øðrum bygðum, har bygdarhús er, eru royndirnar sera góðar, tí slík hús vísa seg at vera góður karmur um felagslívið har. Skal gróðrarbotnur vera fyrir nýhugsan og virkni í vinnu- og bygdarlívi annars, so er umráðandi at gera ílögur í mentanarkarmar, hóast – ella kanske jüst tí – at oyggín er fáment.

Tá ið talan er um tað ”gomlu” mentanina, er mangt at vísa á í úti í Fugloy. Til ber at byggja karmar um hesa mentan og brúka hana í nútíðar menning, m.a. til at fáa føroyingar at vitja oynna, skúlaungdómur v.fl., bæði í frítíð, men eisini í samband við skeið og undirvísing innan fóroyska mentan og handverk.

Skúlamál

Skúli er í báðum bygdunum, men í lötuni er einki barn í Hattarvík. Trý börn ganga í skúla á Kirkju, harav eitt er í 8. flokki. Tað hevur verið möguligt at ganga í skúla á

Fugloynni upp til 8. og 9. skúlaár, treytað av, at lærari hevur verið tókur. Kvöld- og frítíðarskúli er ikki í oynni.

Viðvíkjandi lærarakreftum er tað soleiðis, at ein akademikari er lærari í oynni. Hann arbeiðir í lötuni við einari granskingaruppgávu og hevur valt at búseta seg í Fugloy hetta tíðarskeiðið.

Tað er ikki altið líka lætt at fáa hendur á skikkaðum lærarum á útoyggjaskúlunum, tí meta tey, sum eru búsett í Fugloy, at Miðfyrisingin eigur at skapa góðar og tryggar umstöður fyrir tey, sum átaka sær hesa uppgávu.

Eldra- og heilsumál

Talvan niðanfyri lýsir tær heilsutænastur, ið virka í Fugloy:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áheilan	Bráfengis tervur	Einki
Jantamótur				X
Heilsusystur				X
Skúlahollsustur				X
Kommunaleikni				X
Skúlaþekni	X			
Tannleikni				X
Skúlatannleikni	X			

	Eldraesk			
	Fest skipan	Onkur í bygðini	Bert famila	Send av plássinum
Holmehjálp			X	
Heimaeðukrarskt		X		

	Umestaður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vlögur á staðnum	Förðost	Flyta
Likamliga breka				X
Andliga breka				X

Talvan víser, at almennar tænastuskipanir ikki rökka út til Fugloyar. Hetta merkir, at íbúgvarnir sjálvbodnir mugu átaka sær sosialu uppgávurnar eftri förimuni. Gomul og sjúk verða send til Klaksvíkar á Røktarheimið, Vistarheimið, Sjúkrahúsið ella til familju har.

Á oyggjafundinum í Fugloy var m.a. henda lítlia sögan. Ein av íbúgvunum ringdi til kommunulækna í Klaksvík (hetta var ein feriuavloysari) og greiddi frá, at hann var í Fugloy og hevði brúk fyrir læknahjálp. “Gaman í,” var svarið, “hvønn veg skal eg koyra fyrir at koma hagar?”..

Tað varð flent at hesari sögu, men samstundis var víst á, at oyggin liggur uttanfyri ”sivilisasjónina”, sum onkur málbar seg á oyggjafundinum. Tey gomlu liggja leingi sjúk, áðrenn tey ringja til læknan í Klaksvík. Tey halda seg aftur, tí ”kanska hevur tað

einki uppá seg”. Tey kenna tað sum at ”órógrva” læknan. At taka leiðina við Másanum á vetrartíð til Klaksvíkar í læknaørindum er krevjandi hjá eldri, sjúkum fólk. Hetta eru umstöður, ið fugloyingar mugu liva við.

Viðmerkast skal, at útbúgvín sjúkrasystir er í oynni. Hóast hon bert hevur bert hevur fáar tímaløntar uppgávur, so kennir hon seg at hava ábyrgdina av uppgávum, ið hon ikki verður lont fyrir. Tey tiltök, ið bygdarfólkini sögdu vera mest átrokandi, voru at fáa eitt stað, har tey eldru kunnu savnast um dagin, at fáa heimarøktina at virka, og fáa læknastovu í oynna, soleiðis at kommunulækni kann hava viðtalú í oynni eftir fastari skipan.

Bústaðarviðurskifti

Á Kirkju og í Hattarvík standa nóg hús tóm, men hetta eru hús, sum eru ogn hjá uttanbíggjarfólk, og húsini koma tí ikki upp á tal, tá bústaður skal finnast til fólk, ið ynskja at flyta til oynna at búgva. Tað tykist at vera torfört at fáa hús til leigu fyrir longri tíðarskeið.

Áheitan frá hattvíkingi: “Ein treyt fyrir, at m.a. Hattarvík skal vera til sum bygd er, at fólk fær nakað at búgva í. Kommunan skal byggja eini fýra nútímans hús (ibúðir) í oynni, tvey í Hattarvík og tvey á Kirkju, sum fólk kunnu leiga og hava sum síttegna yvir eitt áramál – so leingi tey trúvast – hava arbeiði ella byggja sjálvi. Treytaleyst og utan baktankar má kommunan taka sær av hesum í skundi. Fyrsta treyt fyrir, at fólk skal kunna búseta seg – líkamikið hvar – er, at ein hevur tak yvir høvdið. Tað nýtist ikki at vera fólk, sum hava tilknýti til oynna. Bygdin má vera opin fyrir öllum fólkum – sum til dømis Tórshavn er tað. Ein annar möguleiki er, at kommunan bjóðar sær at keypa gomul hús fyrir sámuligan penga, og so leigar tey út undir somu treytum.”

Í hesum skrivi verður lagt upp til, at oyggin er opin fyrir öllum, ið hava áhuga fyrir at flyta út hagar, eisini teimum, sum als ikki hava nakað tilknýti til oynna frammanundan. Tað var sagt á oyggjafundinum bæði á Kirkju og í Hattarvík, at “tey, sum eru fráflutt – tey koma ikki aftur”. Tí er neyðugt at lata dyrnar standa opnar og lata tey á meginøkinum, sum hava áhuga fyrir einum øðrvísi livihátti, hava henda möguleika.

Kommunal umsiting

Fugloyar kommuna hevur seinastu tvey árini gjørt ílögur í eina kloakkskipan í oynni. Hetta er gjørt sambært krøvum frá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni. 900.000 kr. eru brúktar til hetta arbeiðið í tvey ár, og enn restar at gera arbeiði fyrir uml. 4-500.000 kr., áðrenn liðugt er. Ætlanin hjá kommununi er at gera restina yvir 2-3 ár.

Í ár hevur kommunan fengið boð um, at íløgukarmurin bert er 140.000 kr. fyrir Fugloynnna. Hetta er kommunan ógvuliga misnøgd við, tí hon í ár hevur sett 200.000 kr. av til nevnda arbeiðið.

Trupulleikin fyrir kommununa er, at tað eru fólk sum eru búsitandi í oynni, ið ikki hava annað arbeiði enn tað, sum antin Landsverkfrøðingurin ella kommunan geva teimum.

Peningurin, sum landsverkfrøðingurin hevur latið í nógv ár til vegagerðina, er skorin niður í nærum einki, tí vegurin er um at vera liðugur. Aðrir vinnumöguleikar eru ikki í oynni og arbeiðsloysisstuðul kann ein ikki fáa. Í sambandi við fastsetan av kommunalum ílögukarmum átti fyrilit at verið havt við smáu kommunum, ið hava góð fíggjarlig kor. Smáu útoyyggjakommunurnar vera altíð í eini óðrvísi stöðu enn stóru miðstaðarkommunurnar, og hetta átti sjálvsagt at verið tikið til eftirtektar. Hartil kemur, at upphæddirnar eru so smáar, at tað hevði nervað tey fíggarpolitisku atlit (búskaparlig ovurupphiting), sum eru grundgevingin fyri at hava ein almennan/kommunalan ílögukarm.

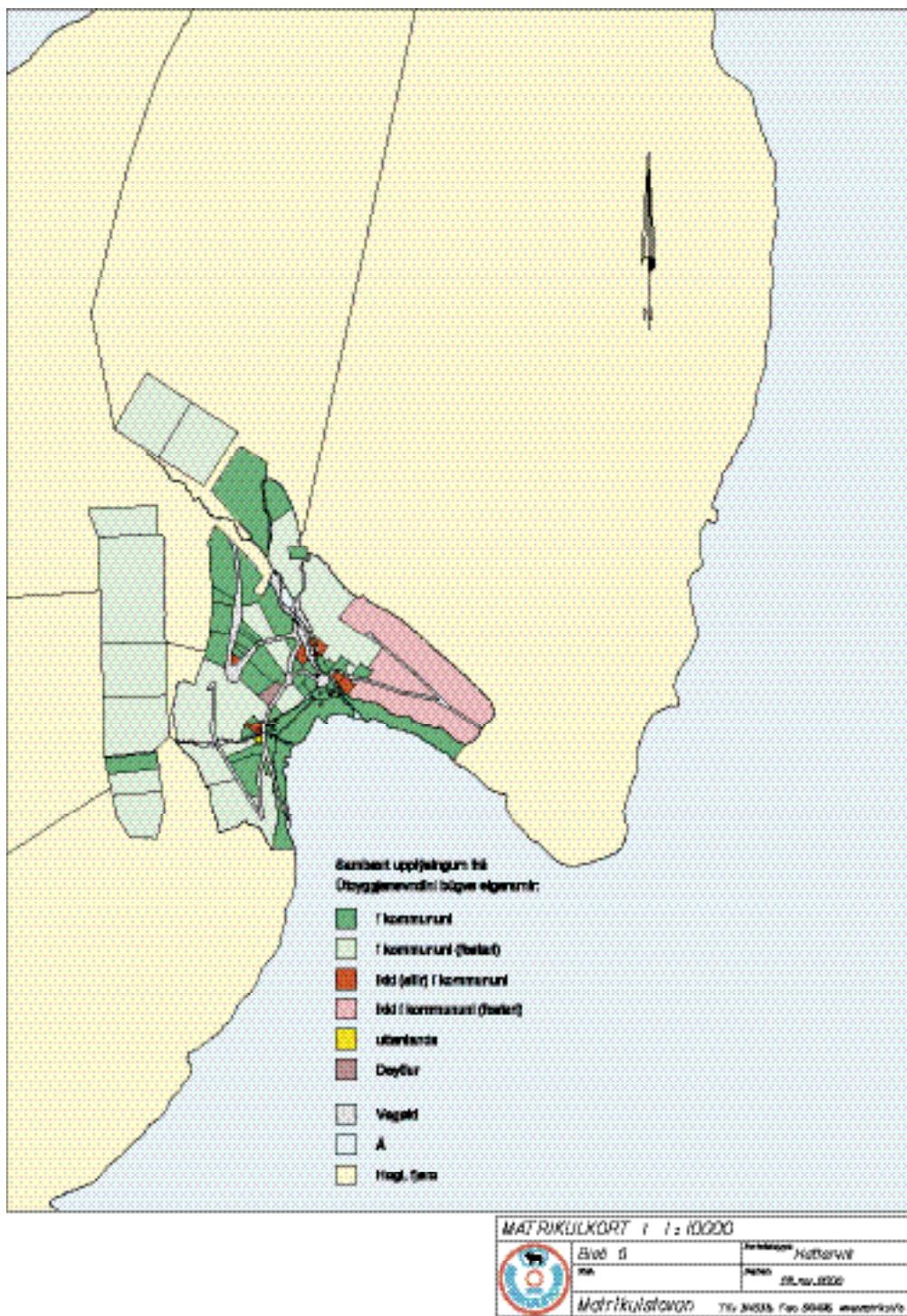
Jarðarviðurskiftini

Á kortunum niðanfyri eru jarðarviðurskiftini á Fugloynni lýst. Kortini lýsa innangarðsjörðina og ikki hagapartar. Tað, ið nevndin leggur upp til við hesum korti, er at lýsa í hvønn mun tey fastbúgvandi hava ræði á jörðini í oynni, og hvussu stórur partur er uttanbíggjarjørð. Tað skal viðmerkjast, at á Fugloynni broyttist kortið fyri stuttum, tí eigarar av uttanbíggjarjørð fluttu út aftur í oynna.

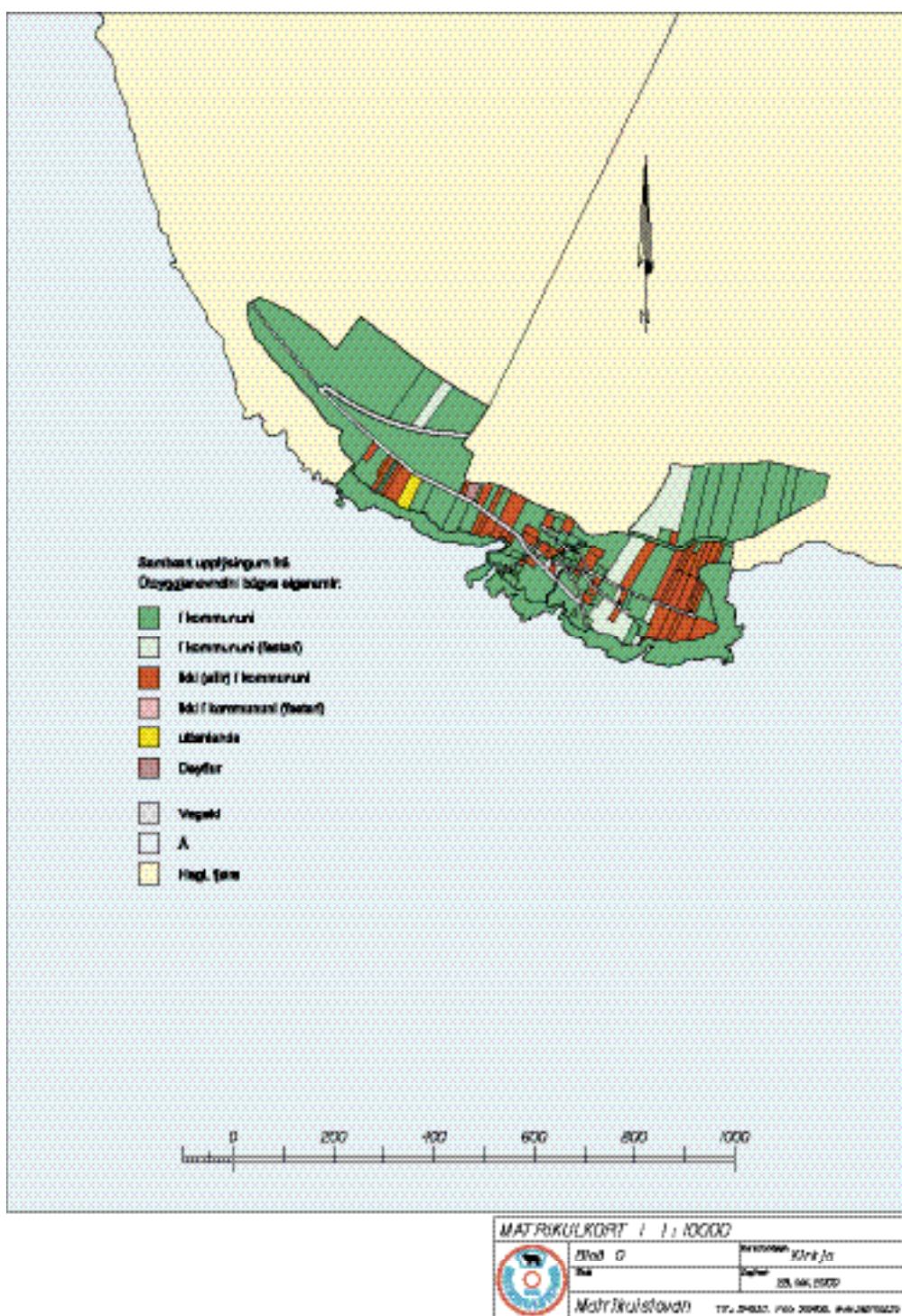
Leggið til merkis, at á Kirkju er nærum alt óðalsjørð, meðan í Hattarvík er meginparturin festijørð. Jørðin er sum allar aðrastaðni ógyuliga sundurbýtt. Men eingin ivi er um, at hon kundi verið gagannýtt til annað endamál enn bert seyðahald.

Í Hattarvík hevur festibóndin uppisitara, sum er góðkendur av Jarðarráðnum, at umsita festið. Av tí at festarin ikki býr í oynni er jørðin ljósareyð

Hattarvík

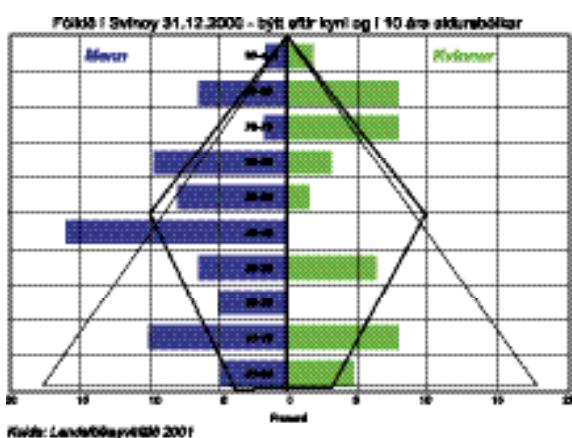
Kirkja

Svínoy

Stødd: 27,35 km²
 Bygdir: Svínoy
 Fólkatal: 63

Fólkatalið býtt á kyn og aldursbólkar

Svínoy er betri fyri, tá ið tað kemur til aldurs- og kynsbýti, enn Fugloy er. Tvær familjur við börnum eru búsitandi í oyndi. Svínoy hefur tó so fáar íbúgvær, at ansast skal væl eftir at íbúgvatalið ikki minkar, soleiðis at tað gerst trupult at endurnýggja búsetingina.

Verður hugt at aldurs- og kynsbýtinum sæst, at störsti parturin av íbúgvunum eru tilkomin og eldri, harav tey flestu eru mannfólk. Tó eru eisini lutfalsliga nögv ung.

Um tey ungu, sum flyta av oyndi skulu koma aftur, ella um tilflyting annars skal vera hugsandi, so er neyðugt, at tiltök verða sett í verk, ið gera tað áhugavert at flyta til Svínoyar.

Undirstøðukervið

Ferðasambandið

Másin røkir ferðasambandið til Svínoynna, og tí eru viðurskiftini ógvuliga lík teimum í Fugloynni. Farleiðin er tó styttri til Svínoyar. Men um veturin kann ein túrur, sum vanliga tekur 40 minuttr meiri enn so taka meira enn tveir tímar, alt eftir hvussu hann er ættaður, og tað kann eisini vera sera trupult hjá Másanum at leggja at. Í Svínoynni eru öll samd um, at tiðin er farin frá Másanum.

Farmaflutningur

Farmaflutningurin er eins og ferðasambandið verri enn so nøktandi. Serstakliga óhøgligt er tað at lossa og fåa farm í land. Talan er ofta um nögvvan farm til m.a. smoltstøðina og landbúnaðin.

Flutningstíðin er ofta alt ov long. Ofta liggar vøra á strandferðsluni í Klaksvík, áðrenn hon finnar leiðina til Svínoyar. Hetta kemur m.a. av teirri avmarkaðu nögdini, ið Másin kann taka, og skjótt er at ólag kemur í. Tað kunnu ganga upp í 14 dagar til ein umbiðin vøra kemur. Hetta er ein ógvuliga svikalig støða, tá ið talan er um vøru til vinnulig

endamál, umvælingar o.a.

Skal stórus farmur flytast í oynna, má eitt stórra far til, men í reglugerðini fyrir frakt og útoyyggjastuðul, er ásett at SL ókeypis skal skipa fyrir flutningi av stórra farmi til tey fastbúgvandi tvær ferðir um árið.

Avgreiðslan hevur ein bil, sum koyrir voru ímillum lendingina og bygdina, og hettar er ein skipan, ið er sera hent.

Tyrluflúgving

Tyrlan flýgur tríggjar dagar um vikuna. Tað hevði bött munandi um trivnaðin og liviumstöðurnar í Svínoynni, um tyrlan hevði flogið oftari. Hetta hevði gjort alt arbeiðið lættari og bött um umstöðurnar fyrir vinnuna í oynni.

Harumframt átti at verið skipað so fyrir, at lesandi fáa avsláttur við tyrluni, eins og onnur lesandi fáa við strandferðsluni.

Ferðaseðlapríslurin er alt ov högur, tá ið hugsað verður um, at ein familja við børnum skal ferðast. Príslurin nærkast einari upphædd svarandi til eina danmarkarferð. Tað er nóg høgligari at ferðast við tyrlu, og um vetrarnar er tyrlan ofta einasti möguleiki at koma til og frá.

Nýggj loysn

Sunnantil á Svínoynni er eitt stað, nevnt Havnin. Har er kyrrupláss og sandur. Haðani er stytsta leið til Hvannasunds. Havnin varð nóg nýtt fyrr í tíðini, tá ið ókyrt var á Svínøyarvík og við Eiðið.

Ætlanin er nú at brúka henda náttúrugivna möguleika, so farleiðin verður stytt og ferðasambandið nútímansgjört. Ætlanin er at gera tunnil úr Svínøyar bygd yvir til Havnar, har ein fergulega verður bygd. Síðan er ætlanin at ein bilferja skal rökja hesa farleið úr Svínøy og inn á Norðoftir ella Hvannasund. Uppskot og kostnaðarætlan er gjörd, og liggur príslurin ímillum 27 og 40 mió. kr.

Í Svínøy er hugsanin tann, at ferjusamband fyrir tað fyrsta fer at bøta munandi um möguleikarnar fyrir vinnuvirksemi í Svínoynni. Eisini fer tað at hækka tænastustöðið á öllum almennum tænastum, eins og tað fer at lata upp fyrir möguleikanum hjá fólk at vinna sær livibreyð á øðrum staði og framvegis búgva í Svínøy.

Samskifti

Telesamskiftið er gott, og royndarverkætlanin “Tykissamfelagið Svínøy”, ið byrjaði í 2000, vísis seg at vera eitt gott tiltak fyrir oynna.

Avgreiðsla av posti er tríggjar dagar um vikuna, men posturin verður borin fimm dagar um vikuna. Her ertískil sami trupulleiki sum í Fugloy, tí posturin kann ikki koma við tyrluni, tá veður ikki er hjá Másanum at sigla.

Ei og olja

Svínoyggin er íbundin meginokið við luftspennum um Svínoyarfjørð, men av trygdarávum er eitt motororkuverk sett upp, sum er til at taka, um kaðal/linjusambandið slitnar.

Oljutunnur eru eisini ein partur av gerandisdegnum í Svínoy. Tunnurnar vera fluttar við Másanum og koyrdar við bilinum hjá avgreiðsluni av lendingini inn í bygdina, haðani bygdafólkið kann fáa tær at húsum. Ofta gongur illa at fáa tunnurnar avstað aftur, og meira enn einaferð er tað hent, at tunnurnar eru skolaðar út av brimi. Oljutunnurnar eiga at vera avloystar við aðra og meira högliga skipan.

Aðrar umstøður

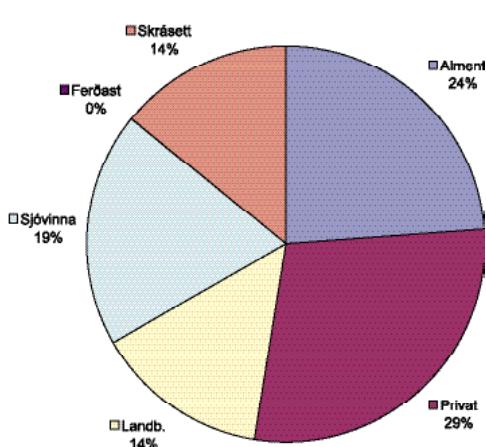
Vegastrekkið av Eiðinum og inn í bygdina er landsvegur. Hesin vegur hevur verið í sera ringum standi, men sambært Landsverkfröðinginum verður vegurin asfalteraður komandi summar. Arbeit hevur verið við at bøta um lendingarviðurskiftini við at gera bátahavn í Glógvansurð. Tað hevur verið gjort við lokalari arbeiðsmegi, men í ár hefur entreprenörur staðið fyrir arbeiðnum. Arbeiðið verður væntandi liðugt næsta ár.

Bátahavnin skal gera tað möguligt at hava bát liggjandi og skapa umstøður fyri m.a. at rógva út frá Svínoy og fara á flot, tá líkindi eru til tað. Bátahylurin ger tað eisini möguligt hjá stuttleikabátum aðrastaðni frá at koma til oynna um summarið.

Vinnulívið

Størsta virksemið í Svínoy er landbúnaðurin og smoltstöðin. Av øðrum starvsökjum í Svínoy eru strandferðslan, postverkið, tyrlumóttókan, eitt lærarastarv, ein heimahjálp og handil.

Tað kemur eisini fyrir, at fólk ferðast út í Svínoynna at starvast í longri og styttri tíð, eitt nú á smoltstöðini og at loysa heimahjálpinu av.

Í Svínoy og trý starvsfólk, ið arbeiða aðrastaðni, men ferðast út til Svínoynna, tá ið arbeiðið loyvir tí.

Á myndini sæst, at privata vinnan eigur ein fittan part av virkseminum. Her er tað smoltstöðin, sum umboðar meginpartin. Har eru fimm fólk í fóstum starvi, meðan heitt verður á onnur, tá ið nóg er at gera. Síðani kemur tað almenna tænastuvirksemið, sum er lutfalsliga eins á öllum teimum smáu oyggjunum, og talan er um grundleggjandi almennar tænastur.

Nakað av landbúnaði er eisini. Talan er um ein mjólkarbóna, ein festibóna við 140 áseyðum og trý smærri festir við ávikavist 80, 32 og 32 áseyðum. Tríggir fiskimenn eru

Niðanfyri sæst hvat svínoyingar fáa burturúr jarðarbrúkinum:

Skurður:	900-1000 íroknað eginnýtslu
Mjólkarframleiðsla:	119.500 l. og 22.100 l.
Framleiðsla av neytakjøti:	0
Onnur avgrøði til sølu:	0
Flogfenaður:	uml. 30 gæs og nakrar fáar dunnur
Fuglaveiða:	uml. 1000 lundar

Tað eru í mangar mátar góðar umstøður at búleikast í Svínoy. Svínoyggin er næsts-torsta oyggin av teimum, sum her verða viðgjördar, og hevur eisini nógvar landafrøðiligar fyrimunir. Har eru góð slættlendi, bæði niðri við bygdina og uppi á oynni. Umstøðurnar til byggilendi til vinnulig endamál eru góðar, eins og umstøður eru at víðka um landbúnaðin, eitt nú við uppdyrkning og/ella djórahaldi fyri eyga.

Bygdarfólkvið vil vera við, at var ferðasambandið betri, var Svínoyggin eitt stað, ið fleiri høvdu valt sum bústað.

KT-vinna

KT-verkætlan, ið er fyriskipað av Vinnumálastýrinum eftir hugskoti úr Svínoy, fevnir um intranet í bygdini og internet út í heimin. Verkætlanin byrjaði á sumri ár 2000 og hevur tískil ikki staðið sína roynd enn.

“Vinnumálastýrið hevur av kontoini KT-ætlan fíggja pilot-verkætlan í Svínoy, hvors endamál hevur verið at geva íbúgvunum í Svínoy betri umstøður at samskifta innanhýsis og úteftir. Íbúgvarnir eru bundnir saman í einum tráðleysum innanhýsis neti, og rættiliga stórur kapasitetur er av oynni út í heim. Eingin annar borgari í Føroyum hevur í lötuni líka gott alnótssamband sum svínoyingar hava. Enn er ov tíðliga at siga nakað um, hvønn týdning hetta fer at fáa fyri íbúgvær og vinnulív á oynni, men um úrslitið verður positivt, er tað upplagt at gera líknandi verkætlanir aðrastaðni eisini”. (Úr skrivi frá Vinnumálastýrinum)

Sum Vinnumálastýrið greiðir frá, so er hetta ein verkætlan, ið kann gerast eitt fordømi fyri aðrar smáar oyggjar.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Svínoyar kommuna hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 189.968, eina skuld uppá kr. 79.982 og eina eginogn uppá kr. 1.854.965. Í 1998 vóru 64 íbúvar skrásettir í Svínoyar kommunu og uml. kr. 11.800 vórðu goldnar í skatti pr. íbúgva. Eginognin var uml. kr. 29.000 pr. íbúgva og skuldin uml. kr. 1.250 pr. íbúgva í 1998.

Fíggjarstøðan hjá Svínoyar kommunu er – í mun til hinar útoyggjarnar – miðal. Bæði yvirskotið fyri 1998, skattainntøkan og eginognin liggja eitt lítið vet lægri enn miðal,

meðan skuldin er sera lág og liggar væl lægri enn miðal.

Talan er tó – eins og í hinum útoyggjakommunum – um ein lítlan og viðbreknan búskap, har peningur ikki er tókur til tær stóru verkætlunar. Um slíkar skulu fremjast í verki, er neyðugt at leggja eina langtíðarætlan, so tær kunnu gjaldast yvir nógv ár.

Mentan og frítíð

Í Svínoy eru eingi alment fyriskipað mentanar- og frítíðartiltök, bert tey, ið hvør einstakur skapar einsamallur ella saman við øðrum í bygdini. Ein dansistova og eitt bygdarfelag eru í bygdini, men eingi tiltök verða fyriskipað.

Talvan niðanfyri lýsir mentanar- og frítíðartilboðini í Svínoy:

	Félagsvirkseini			
	Onki	Á staðnum	Ferðast	Ofta / Sjáldan
Býgdarhús				/
Bygdarfelag		X		/
Blindklúpper	X			/
Sjónleikur	X			/
Stoð til ældri at hittast		X		/
Stoð til yngri at hittast		X		/
Sengur og tónleikur	X			/
Kvæðskúli		X		/
Samkomur / hús		X		/
Kirkja		X		/
Trótbur / slæg	X			/

Sum sæst á talvuni, eru bert fá skipað tiltök í bygdini. Hetta eru umstöður, ið ikki eru nøktandi sum frá líður, serstakliga tá ið talan er um at skapa trivnað og áhuga hjá ungu fölki at flyta til Svínoynna.

Ein gomul tradition er enn virkin í bygdini, og tað er at öll børn og vaksin fara niðan á Torvarheygg at rulla páskaregg 1. páskadag. Aðrastaðni verður rullað 2. dag. Á nýggjárinum brennur hvort húski sítt nýggjársbál. Hetta verður gjört uppi við bögarðarnar. Bálini fækkast hvort ár, og hildið verður, at orsókin er, at tey eldru ikki orka meira.

Skúlamál

Í Svínoyar skúla eru í lötuni átta skúlabørn. Möguleiki er at fáa 8. og 9. flokk í oyndi. At framhaldsdeild kann vera í oyndi er ein stórur fyrimunur fyri öll. Tað hevur m.a. við sær, at kommunan hevur meira pening til egnan skúla, tí hon ikki skal gjalda fyri næmingar, sum fara inn á meginökið. Somuleiðis gerst tað bíligari hjá foreldrunum, eins og landið sparir 15.000 kr. í studningi, sum verður veittur fyri kost og innivist um árið fyri hvønn næming, ið noyðist at gista í aðrar oyggj.

Eldra- og heilsumál

Talvan niðanfyri lýsir tær heilsutænastur, ið virka í okinum:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áhætan	Bréfangis tævur	Einkl
Jarðamóður				x
Heilsusystur				x
Skúlaheilsusystur				x
Kommunlækn				x
Skúlalækn				x
Tannlækn				x
Skúlatannlækn				x

	Eldraerkt			
	Fest skipan	Onkur í byggini	Bart familia	Send av piássinum
Heimahjálp	x			
Heimasjúkranekt	x			

	Umstæður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vögerð á staðnum	Ferðast	Flyta
Likamliga breka				x
Andliga breka				x

Nærum ongar almennar heilsutænastur eru virknar í Svínoy. Fyri ikki at gera nøkrum órætt, skal nevnast, at heilsusystir, skúlaheilsusystir, jarðamóðir og barnatannarøkt eina ferð hava verið í oynni, men tað var eindömi. Í Svínoy hefur tað verið neyðugt at varðveita tann gamla bygdafelagsskapin, hóast hann í dag ikki er so sjónligur. Sosiala dimensiónin í bygdarmamentanini er virkin, tí tey, sum tørva hjálp, fáa hana uttan um ta almennu skipanina.

Í Svínoy er ein heimahjálp, men tað ber ikki til at gera nakra vaktarskipan við einum persóni. Tí hefur heimarøktarskipanin sett eina aðra at avloysa, tá ið brúk er fyri hesum. Av tí at tørvurin á hjálp er skiftandi, hava báðar verið tímaløntar. Heilsurøktin í Norðoyggjum arbeiðir við at finna eina betri loysn á hesum viðurskiftum.

Ein heimasjúkrasystir starvaðist mong ár í oynni, men síðani hon doyði, er eingin onnur sett at rökja hetta starvið. Í kommununi verður víst á, at tað ikki alment er lýst eftir aðrari sjúkrasystur.

Kommunulækní úr Klaksvík hefur verið í Svínoynni tvær ferðir í fimm ár. Tað er altið neyðugt hjá sjúklingum og teimum, ið skulu til kanningar, at leita til Klaksvíkar ella Havnar. Serstakliga á vetrartíð er hetta sera óhøgligt.

Í Svínoy eins og á hinum útoyggjunum er krav um, at ein heilivággoymsla altið skal vera tøk. Tað er kommunan, sum hefur ábyrgdina av heilivágginum og skal gjalda fyri at halda goymsluna við líka. Hetta heldur kommunan vera skeiwt, tí alla aðrastaðni ber heilsuverkið kostnaðin av hesum.

Talan hevur verið um at fara undir at byggja eitt eldrasambýli í Svínoy. Tekningar eru gjördar, og ætlanin er løgd fyrir Íbúðargrunninum. Grunnurin er ógvuliga positivur fyrir ætlanini og er sinnaður at figgja.

Íbúðarviðurskifti

Í Svínoy er stórt tal av tómum húsum. Tey eru ogn hjá uttanbíggjarfólki, ið brúka tey sum frítíðaríbúðir. Tað er ikki sjálvsagt, at hesi hús kunnu keypast ella leigast fyrir longri tíðarskeið, og tí er tað ein trupulleiki, at fáa nakað at búgvá í, um onkur ætlar at flyta til bygdina. Hesi viðurskifti hava stóran týdning fyrir kommununa, skal talan verða um at fáa fólk at búseta seg í oyndi. Eitt skriv er komið frá einum svínoyingi, ið ber uppskotið soleiðis fram:

“Tað almenna byggir sethús/ibúðir (ikki smáttur), sum verða latnar fólk til leigu. Tað kundi verið Íbúðargrunnurin, sum bygdi. Hetta kundi eisini eggjað arbeiðsgevarum at sett okkurt á stovn í oyndi”. Úr skrivi av Svínoynni.

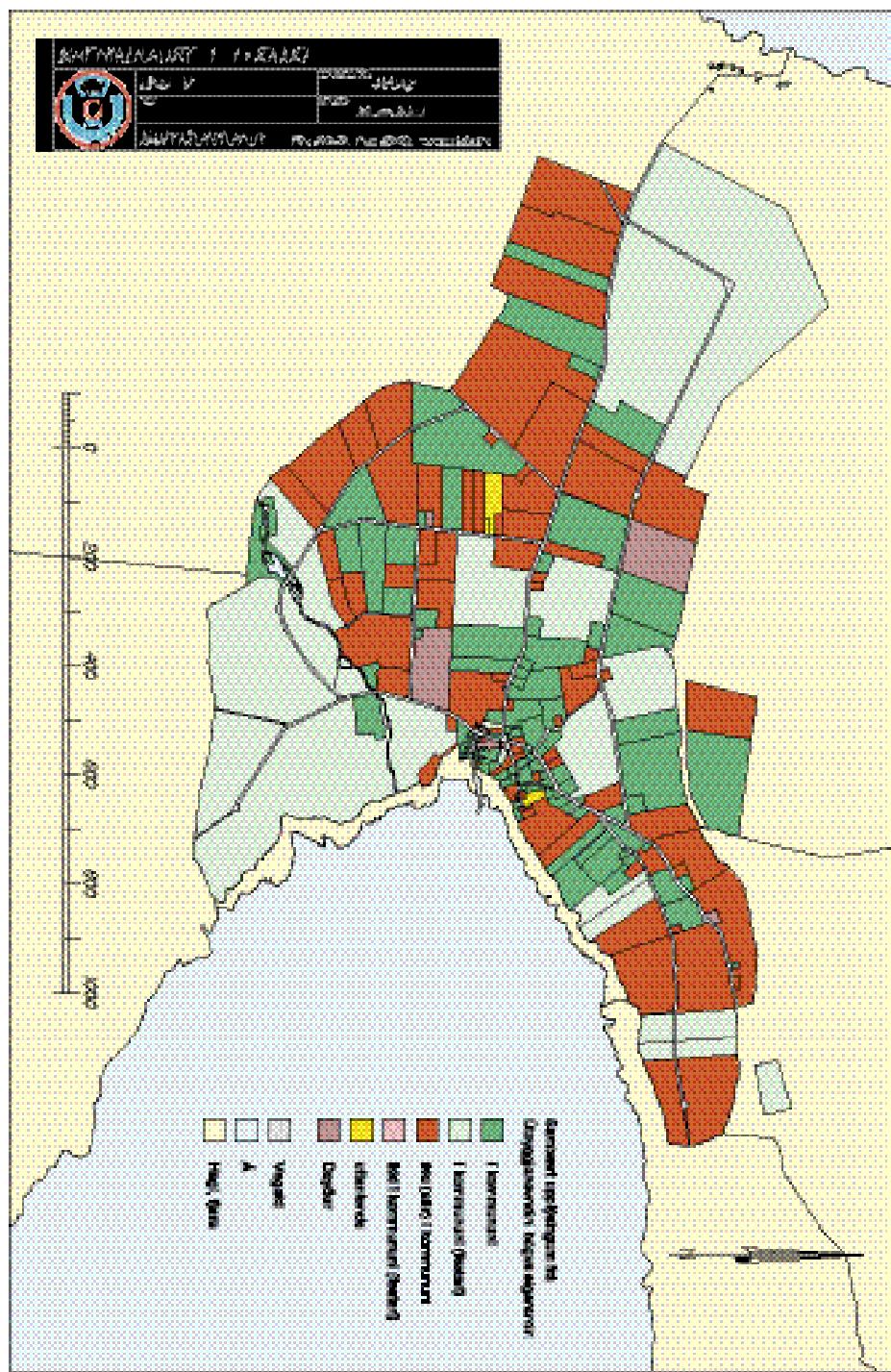
Sum sagt í skrivinum er talan um at fáa Íbúðargrunnin at taka lut í ætlanini, og hetta metir Íbúðargrunnurin vera ein góðan möguleika, og tekur fult undir við líknandi ætlanum.

Jarðarviðurskiftini

Á kortinum, ánæstu síðu, eru jarðarviðurskiftini í Svínoy lýst.

Sum sæst á kortinum, er nógv uttanbíggjarjørð, og harafturat er jørðin sundurpettað í smálutir. Hetta ger tað torfört ella ógjørligt at leggja til rættis nýggjar landbúnaðarframleiðslur í oyndi. Úrtókan av landbúnaðinum er ov lítil í lötuni, men jarðfrøðiligu umstøðurnar í oyndi skuldu gjørt tað möguligt at fingið meira burturúr. (Ákortinum er ognin hjá J. Petersen lita reyð, men skal vera grøn.)

Svínøy

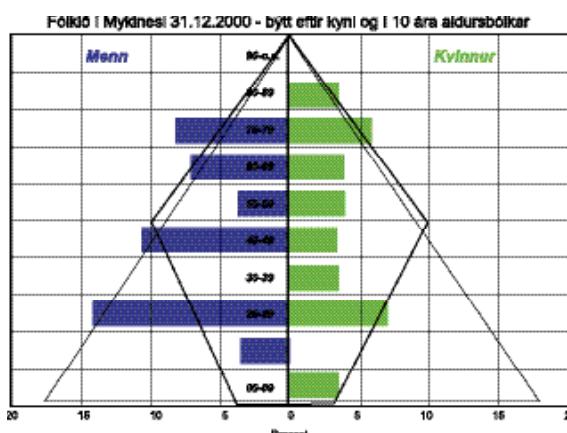
Mykines

Stødd: 10.28 km²

Bygdir: Mykines

Fólkatal: 19

Fólkatalið býtt á kyn og aldursbólkar

viðurskifti vórðu broytt, og umstøður vóru fyrir bústaði og vinnu.

Myndin lýsir støðuna í Mykinesi. Greitt er, at sera fáir íbúgvær nú eru eftir í Mykinesi. 9 fólk í arbeiðsförum aldri, tvey börn og trý eldri fólk. Hetta eru alt ov fá til at endurnýggja búsettingina, og tískil verður neyðugt við tilflyting, skal Mykines ikki verða avtoftað.

Av 19 íbúgvunum í Mykinesi búgva bert 9 í oynni. Tey, sum búgva í Mykinesi, halda, at tað eru fleiri, ið vilja seta búgv í Mykinesi, um bert nokur grundleggjandi

Undirstöðukervið

Fólka- og farmaflutningur

Tað hevur verið ein stórur trupulleiki í nógv ár, at einki líkinda skip hevur røkt rutuna vestur í Mykines. Sambært Vinnumálastýrinum, er Súlan yngsta skipið í flotanum hjá SL; tekniski standurin er góður, so fyrir tað kundi hon røkt hesa rutu mong ár afturat.

Hinvegin vísir Vinnumálastýrið eisini á, at hóast Súlan er væl eagnað at sigla farleiðina til Mykinesar, so er hon ikki nøktandi til ferðafólkaflutningin á farleiðini.

Víðari verður sagt, at verður politisk undirtøka fyrir tí, er ætlanin at byggja ella keypa nýtt skip til Mykinesleiðina seinast í hesum ílöguskeiðinum.

Farleiðin til Mykines verður bert røkt í summarhálvuni, frá 1.mai til 1.november. Túrar verða bert sigldir, um fólk ringja og bíleggja sær pláss. Pláss er fyrir 40 ferðafólkum um summarið og 12 um veturin.

Súlan rullar illa, hon er trønglig, og toilettviðurskiftini eru vánalig. Túrurin tekur 1 tíma og 15 min., tá ið veðrið er gott. Tá hugsað verður um, at uml. 4.000 ferðafólk koma til oynna í hesum tíðarskeiði, er neyðugt bøta um hesi viðurskifti.

Farmaflutningur

Súlan er væl egnað sum farmaskip, men bert tá ið talan er um vanligan farm. Tá ið stórt góðs skal flytast, bjóðar SL tveir ókeypis farmatúrar árliga við stórra skipi. Skulu umstøður verða fyri øktum vinnuligum virksemi, er tað treytað av, at títtleikin á farmaflutninginum økist.

Lendingin og vegakervið

Viðvíkandi undirstöðukervinum annars er einki gjört í bygdini í nýgv ár. Bygdin liggur órókt.

Niðri í gjónni, har Súlan leggur at, er so mikið grunt, tá ið fjørða er, at báturin stendur á stórum steinum. Eisini hettar má okkurt gerast við alt fyri eitt.

Vegurin oman til lendingina er ein stórur trupulleiki, og í lötni stendur hann at leypa. Henda vegin gongur allur farmaflutningur til og frá oyndi, fyri ikki at tala um ferðamannastreymin um summarið. Hettar er ógvuliga vandamikið, og var líknandi stöða aðrastaðni, varð vegurin stongdur til skaðin var umvældur, sigur bygdarfólk.

Mykines kommuna hevur ábyrgd av bæði lending og vegi, og hon skal sambært galddandi skipan eisini bera kostnaðin av möguligum ábótum; men Landsverkfroðingurin (LV) hevur tó verið kommununi til hjálpar í sambandi við, at lendingarviðurskiftini hava tront til bráðneyðugar ábötur.

Kommunan hevur ikki figgjarliga orku til at gera ábötur á vegin, og heitti tí á Vinnumálastýrið um at veita stuðul til hetta arbeiðið. Kommunan hevur fincið noktandi svar við teirri grundgeving, at vegurin í sínari tíð varð gjördur sum "studningsvegur", og tí er tað kommunan, sum hevur skyldu at halda hann. Sostatt er eingin loysn fyri stavn, og fólk eru at kalla í lívsvanda, tá ið tey taka leiðina niðan frá og oman til lendingina.

Brúnna, sum gongur út í Hólmin og tilhoyrandi götur, hevur LV sum uppgávu at rökja saman við Farvandsvæsenet. LV rindar 80% av kostnaðinum fyri hetta arbeiðið og Farvandsvæsenet 20%. Tyrlupallur er í Mykinesi, og hevur LV viðlíkahaldið av pallinum og avgreiðsluna av tyrluni um hendi. Tyrlan er góð, og mykinesfólk eru samd um, at tyrluflúgvíngin eигur lívið í bygdini á vetrartíð, men tað er neyðugt, at tyrlan flýgur oftari. Trupulleikin við tyrlusambandinum er, at um veturin, tá tyrlan ferð til áliga eftirlitið, kunnu ganga upp í tveir mánaðir, utan at oyggin hevur nakað samband. Tá ræður um at hava fullan kova og góða heilsu. Eitt tíðarskeið, tá ið tyrlan ikki kundi flúgva í fýra vikur, var spurt, um sjóverjan ikki kundi gera onkran túrin. Svarið var nei: "Sjóverjan kemur bert um onkur liggur fyri deyðanum".

Samskifti

Postur verður borðin út tvær ferðir um vikuna, og avgreiðsla er tríggjar ferðir um vikuna, um summaríð við Súlni og um veturin við tyrluni. Um summaríð er sami trupulleiki í Mykinesi sum í Fugloy, tí posturin kemur ikki við tyrluni, tá ið rutubáturin ikki siglir. Tað kemur ofta fyri, at posturin er eina viku gamal, tá hann kemur í oyndi; t.d. kann leygardags-Dimmalætting koma eina viku eftir, at öll onnur hava lisið hana.

Sjónvarp og útvarp virka væl, eins og vanliga telefonsambandið, herundir internetsambandið.

Ei og olja

SEV hevur eitt motorverk, sum framleiðir ta neyðugu elorkuna til oynna, og eyka motorar eru til taks, skuldi ein motorur svikið. Í Mykinesi kemur oljan í tunnum til hvört einstakt húsarhald.

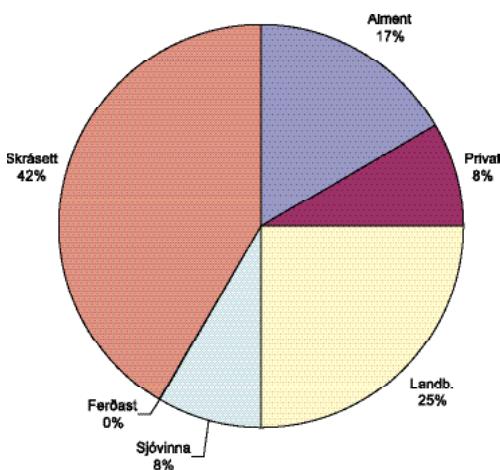
Fyri 4-5 árum síðani tók kommunan stig til at fáa ein oljutanga í oynna. Ætlanin var, at fáa olju samstundis sum SEV fekk olju til motorverkið tvær ferðir um árið. Tað er tó ongantíð komið á mál við hesari ætlan.

Sum er, so verða tær tómu tunnurnar sendar innaftr á meginlandið við Súluni. Men um veturin noyðast tey fastbúgvandi at savna tær tómu tunnurnar saman, sum liggja og rekast uttanfyri tey tómu húsini. Vandi er fyri at tær gera stóran skaða, tá ið illveður er.

Onnur viðurskifti

Fyri at skapa vinnuligar fortreytir í einari bygd sum Mykinesi, so er neyðugt, at viðurskifti sum vatn, kloakk, vegir v.m eru grundleggjandi í lagi. Hetta eru viðurskifti sum kommunan hevur ábyrgdina av. Hesi viðurskifti eru ikki nøktandi í dag, og tí hevur kommunan eina stóra uppgávu fyri framman, men fíggjarliga eru ongir möguleikar at gera nakað munagott, og tí er neyðugt at loysnir eisini verða funnar á hesum økið.

Vinnulívið

Sum sæst á myndini, so fáast tey sum búgva í Mykinesi við landbúnað og almennar tænastuuppgávur, sum m.a. eru at taka sær av el-verkinum hjá SEV, IRF, at bera postin út, avgreiða tyrluna og strandferðsluna. Bert eittans privat rikið arbeiðspláss er afturat landbúnaðinum, og tað er gistingarhúsið Kristianshús, ið er opið í ferðafólkatíðini frá mai til september, og annars eftir áheitan. 50% av fólkinum býr og/ella arbeiðir aðrastaðni.

Jarðarbrúk

Matrikulkortið aftast í hesi frágreiðing lýsir, hvussu stórur partur av jørðini er uttan-bíggjarjörð, og sum jarðarviðurskiftini eru í Mykinesi í lötuni, hava tey fastbúgvandi bert ræði á einum lítlum parti av jørðini.. Tí ber ikki til at nýta tað dyrkaða lendi ella hagan, og heldur ikki ber til at víðka um dyrkilendið ella at hava stórvegis húsdjórahald.

Tí hava tey fastbúgvandi bert smávegis seyðahald og nakrar kálvar. Niðanfyri sæst hvat mykinesfólk fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður:	1000
Mjólkframleiðsla:	0
Framleiðsla av neytakjøti:	uml. 8 kálvar
Onnur avgröði til sølu:	0
Flogfenaður:	0
Fuglaveiða:	virði uml. 700.000 kr. (uml.500 súlur, 25-30.000 lundar. Eingin havestur verður tíkin í lötni)

Tey, sum vilja búgva í oynni alt árið og lata síni børn vaksa upp har, hava roynt at fingeð dyrkilendi og stráfóður til m.a. fleiri kálvar, men uttan úrslit. Tað eru fleiri, sum hava somu ringu royndir við at fáa neyðugu umstöðurnar at liva og virka undir. Og hetta kunnu fleiri, sum eru fráflutt, taka undir við. Andsognin í øllum hesum er, at meðan tey, sum eru búsitandi í oynni, ikki fáa endarnar at rökka saman, verða stór virði í kjøti og fugli flutt av oynni.

Hesi viðurskifti hava longu í fleiri ár verið orsók til at fólk flyta burtur. Tey, sum eiga jørðina, hava ikki áhuga í búseting, tí teirra áhugamál er at hava jørðina sum frítíðarítriv, og tá er tað líka mikið um fólk býr á oynni ella ikki. Hetta sjónarmið verður lýst soleiðis í skrivi frá einum fastbúgvandi í Mykinesi:

”Grundgevingin fyri, at so stórus áhugi er fyri at eiga jørð í Mykinesi, er, at oyggín er vorðin eitt frítíðarstað, og tey, ið eiga jørðina, bert eru áhugað í at koma til oynna at ”sportast”; hesi vilja helst, at oyggín skal avtoftast, tí tá hava tey hana fyri seg sjálv.”

Hetta kann tykjast sum hørð orð. Havandi í huga, at Mykines longu í mong ár hevur staðið á gáttini til at vera avtoftað, og havndi í huga tað stríð, ið tey, ið tey fastbúgvandi hava við at lívbjarga sær í oynni, er tað ikki so óskiljandi. Tað, sum heldur er óskiljandi, er, at tað fóroyska samfelagið letur eyguni aftur fyri hesum viðurskiftum og á tann hátt gerst viðleikari í hesum.

Í Mykinesi, eins og aðrastaðni, er ónøgd við, at festibøndur ikki búgva, har festið er, hóast tað greitt er tilskilað festibóndum í festibrævinum, at bústaðarskylda er galldandi. Teir festibøndur, talan er um, eiga 8,5 merkur av landsjørð. Orsókin til ónøgdina er, at tey, sum búgva fast í oynni, halda, at onnur áttu at fingeð festið, um tann, ið hevur tað, ikki er áhugaður í tí, og tískil ikki býr á staðnum. Tað er brúk fyri fólk, sum býr á staðnum alt árið. Ónøgdir við hesi viðurskifti verður niðanfyri lýst við at endurgeva brot úr skrivi úr Mykinesi:

”Mín uppfatan av treytunum fyri at verða festari av landsjørð er at gjalda kr.16 pr. mörk pr. ár og so ellars gera við hana, hvat tú vilt. Eingin framleiðsluskylda og ongar skyldur annars, uttan tær skyldur festarin gevur sær sjálvum. Eitt

týðiligt dömi um hettar hava vit her í Mykinesi, her liggur so at siga alt bóndaarbeiði í skeljasori”.

Tað er oyðileggjandi fyrir bæði verkliga og sosiala lívið í bygdini, soleiðis sum støðan er í lötuni. Hesin mismunur, sum er ímillum tey, sum ikki búgva á staðnum, og tey, sum eru har, skapar mistrivnað og klandur í tí lítla og frammanundan veika samfelagnum.

Ferðavinnan

Tað eru góðir möguleikar í ferðavinnuni í Mykinesi, men tað krevur at hon verður fyriskipað á rættan hátt. Nógv tiltök kundu verið sett í verk, ið kundu verið ein eyka inntøkukelda hjá íbúgvunum. T.d. kundu ferðafólk goldið fyrir at farið í bjørgini, fyrir at lopið ’bunge-jump’ og fyrir at verið við á ’adventure’túrum. Hettar eru tiltök, ið uttan iva høvdu haft áhuga hjá parti av ferðafólkunum, ið koma til Føroyar.

Ferðavinnan er uttan iva tann vinnan, ið kann geva Mykinesi mest í inntøku, um vinnan verður ment í oynni. Men eins og í øðrum vinnuligum fyritaksemi renna tey, sum hava ætlanir og visiónir, seg ímóti einum múri av forðingum. Hesar forðingar liggja bæði í flutningsmöguleikunum, nýtslurættindum v.m.

Vinnufremjandi uppskot úr Mykinesi

Tað liggur teimum, sum búgva í Mykinesi nógv á hjarta at fáa liviligar umstøður í oynni. Fleiri uppskot eru eisini komin haðani um, hvussu farast kann fram til tess at skapa menning og trivnað. Men sum sagt verður har úti, so

”verða tað nógv sum koma at slúka ógvuliga stórar kamelar, eingin ivi um tað.” (úr skrivi úr Mykinesi)

Uppskotini, sum eru komin úr Mykinesi - eru nevnd her, men verða útgreina í 5. parti.

Røkt av uttanbíggjarjørð og landsjørð við felags fortreytum.

Felagsfjós, Sláturnhús til seyð v.m., Grísahald. Framleiðsla úr fuglaúrdrátti

Onnur vinnulig uppskot eru

- Almenn størv, har toldur og telefon eru arbeiðsamboð.
- Ballað gras til at selja til onnur(“ov nógv hoyggj verður innflutt”).
- Útineyt – eins og í Koltri.
- Dunnufarmur
- Grønmeti.
- Smoltstøð

Góð vinnulig hugskot tróta ikki, men hettar er alt treytað av politiskum vilja til at gera broytingar. Sum sagt var í Mykinesi, ”tað verður neyðugt at vera avgjørdur, og tað ber ikki longur til at ganga í smáum skóm”.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Um rokskapurin frá 1998 verður nýttur, so er torfört at siga nakað um fíggjarstøðuna hjá Mykinesar kommunu, av tí, at eingin fíggjarstøða er gjörd; rokskapurin er tiskil er ófullfiggjaður. Í 1998 voru 18 íbúgvær skrásettir í Mykines kommunu og varð - eins og í Svínøyar kommunu - uml. kr. 11.800 goldnar í skatti pr. íbúgva.

Mentan og frítíð

Myndin niðanfyri vísir mentanar- og frítíðartilboð í Mykinesi:

	Félagsvirksorni			
	Onkl	Á staðnum	Ferðast	Ofta / sjálðan
Bygðarhús	X			/
Bygðarfelag	X			/
Blindklubbar	X			/
Sjónleikur	X			/
Stab til eidi at hittast	X			/
Stab til yngri at hittast	X			/
Sangur og tónleikur	X			/
Kvalidektill	X			/
Samkomur / hás	X			/
Kirkja		X		/
tróttur / slag	X			/

Frítíðartilboðini av tí slagnum, sum finnast í storri oyggjum og bygdum, eru ikki í Mykinesi. Tað er tó ein sannroynd, at tað finnast mong frítíðarítriv á einari oyggj sum Mykinesi, ið ikki finnast í sama mun á meginókinum. Men tað ger ikki tórvin á at fáa atgongd til tilboð, sum vera bjóðað öllum borgarum í landinum, minni, so hesi tilboð eiga eisini á onkran hátt at koma teimum á smáu oyggjunum til góða.

Um summaríð eru so nógv fólk á oynni, at sosiali felagsskapurin gerst ein sjálvsagdur lutur. Um veturin er stöðan harafturímóti øðrvísi; tá er samveran, ið nátúrliga stendst millum skyldfólk og vinir, einasta álítið og trygdin fyri ikki at sita einsamallur.

Skúlamál

Eingi skúlabørn eru í Mykinesi í lötuni. Á oyggjafundinum í Mykinesi varð eisini víst á týdningin av, at børnini kunnu vera í sínum heimaumhvørvið, so leingi tað ber til. Fjarskiftismöguleikarnir, ið liggja fyri framman, ger, at børn á útoygg kunnu samskifta og arbeiða saman við børnum á meginskúla .

Eldra- og heilsumál

Talvan niðanfyri lýsir tær heilsutænastur, ið virka í ökinum:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áheltan	Bráfengis þervur	Elnid
Jarðamóður				X
Hólfusystur				X
Skúlaheilsusystur				X
Kommunaleikni			X	
Skúlaleikni				X
Tannleikni				X
Skúlatannleikni				X

	Eldraeskí			
	Fest skipan	Onkur í bygdini	Bert familis	Sond av plássinum
Holmehjálp			X	
Holmasetíkraskit			X	
Elsheim 1 Vágum				X

	Umsetaður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vlögurð á staðnum	Ferðast á annað	Flyta á annað stað
Likamliga breka				X
Andlige breka				X

Sum sæst á talvuni, er eingin heilsutænasta í Mykinesi. Tey, sum hava brúk fyrir alment fyriskipaðum tænastum, noyðast av oynni fyrir at fáa ágóða av teimum. Tá ið talan er um börn og eldri fólk er hetta sera óheppið og ótrygt. Mykines kommunu hevur samstarvsavtalu við róktarheimið í Vágum, og hagar fara tey, sum gerast óhjálpin.

Sum nevnt kemur stórt tal av ferðafolkum til oynna. Einasti möguleiki fyrir bráðfeingishjálp er 1. hjálp og möguleikin at brúka heiliváginn, sum er í heilivágsgoymsluni í oynni. Men eingin trygd er fyrir, at nakar á staðnum er fórr fyrir at geva neyðugu hjálpinna, tí mykinesfólk fáa ikki nakra skipaða frálæru í hesum og eingin sjúkrasystir er í oynni. Trygdir liggar tí einamest í möguleikanum at fáa tyrluna at flyta sjúklingin av oynni alt fyrir eitt. Somu viðurskifti eru galddandi á øðrum smáum oyggjum.

Sosiali bygdarfelagsskapurin

Í Mykinesi er bygdarfelagsskapurin merktur av tí serligu stöðu, sum bygdin er í. Bygdin er fáment, hon er tyngd av uttanbíggjarhúsum og -jörð, og hon er sosialt veik, av tí at bert ein partur av teimum, sum eru skrásett í kommununi, búgva í oynni. Tey eru tí ikki við í sosiala lívinum og gerandisdegnum har. Tey fastbúgvandi síggja onga framgongd og onga broyting til frama fyrir oynna. Tann fráverandi helvtin av bygdini tykist ikki at hava áhuga í at oyggin mennist, og hetta skapar ónögd og mótnaði.

Nýtt bygdarráð varð valt í november 2000. Tey hava vónir um at kunna lyfta nakrar av byrðunum hjá oynni, men tað krevur, at bygdin stendur saman um at fáa framstig og broytingar framdar, og vónandi við stuðli frá einum virknum útoyggjapolitikki og frá fólki, sum hevur áhuga í at menna oynna.

Stovnar í Mykinesi

Eitt uppskot er komið um at byggja eitt heim fyri børn í Mykinesi. Talan er um eitt barnaheim/bústovn, ella eitt stað, har børn og ung við trupulleikum kunnu búgyva eitt tíðarskeið. Uppskotið verður greinað nærrí aðrastaðni í álitinum, men í stuttum er talan um ein stovn við útbúnum fólki í starvi, ið hevur sum uppgávu at styrkja og menna hesi børn.

Afturat hesum umsorganarstovni, er uppskot somuleiðis úr Mykinesi, at gera ein eftirviðgerarstovn í oynni.

Bústaðarviðurskifti

Eini 30 hús standa tóm í Mykinesi. Tey, sum flyta til oynna, hava kortini torfört við at fáa ein bústað og noyðast at byggja sær hús, skulu tey hava tak yvir høvdið. Í Mykinesi er - eins og á hinum stöðunum - tørvur á, at tað verður möguligt at búseta seg í oynni utan at noyðast at byggja sær hús, og sæð út frá tí veruleika at oyggin ikki kann yvirliva utan eina tilflyting, er hetta viðurskifti, ið ein loysn má finnast á sum skjótast.

Í skrivi úr Mykinesi verður víst á, at tey, sum eiga hús í oynni, eiga at gjalda kommununi fyri tær tænastur, ið bygdin veitir:

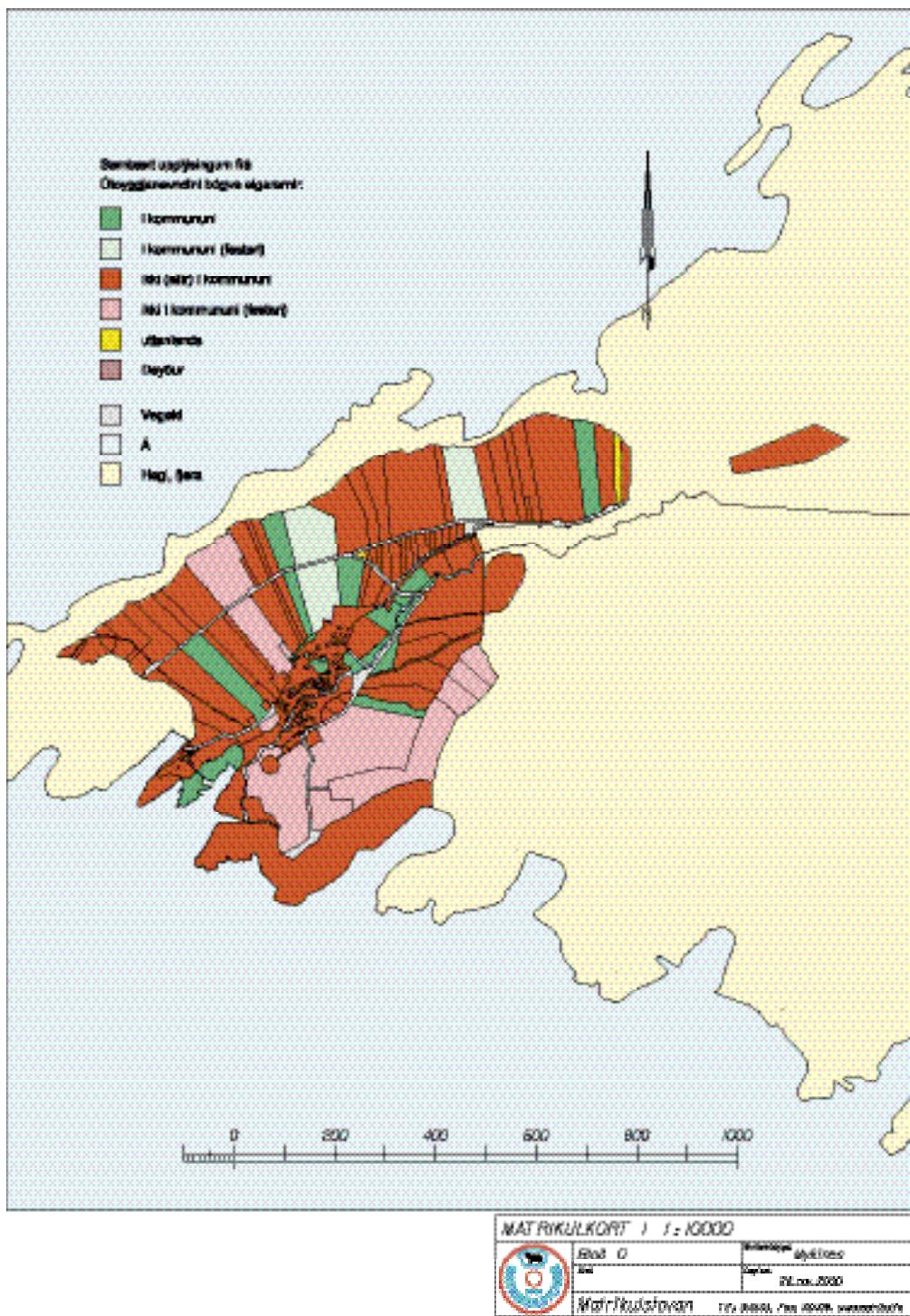
“Sum áður nevnt standa eini 30 hús tóm meginpartin av árinum, tvs. summarhús. Tá ið ein hugsar um, hvussu nógv virði - fuglur, kjøt og ferðavinna - verður flutt av oynni utan so mikið sum ein króna liggur eftir, átti kommunan at kravt eitt fast gjald frá hvørjum húsarhaldi. Hesir húsaigarar eru líkastillaðir við fólkið, ið býr her fast, og fáa tann sama ágóðan so sum brúk av drátti á lendingini, renovátion, vatn, vegir o.s.v., fyri ikki at tala um tað, ið eftir liggur av óruddi, so sum tunnur, emballaga og annað, ið síðan fýkur runt í bygdini um veturin. Burtursæð frá hesum, so reypa vit av okkara reina umhvørvi, men her liggur nógv á láni í so máta”.

Jarðarviðurskiftini

Á kordinum á næstu síðu eru jarðarviðurskiftini í Mykinesi lýst.

Jørðin er, sum sæst á kordinum, sundurpettað, og tað mesta er uttanbíggjarjörð. Sum áður lýst, so er ógjørligt at skapa nakað vinnuvirksemi í oynni, so leingi viðurskiftini eru sum í lötni. Tey fastbúgvandi noyðast at hava ein reellan möguleika at fáa gagn av tí náttúrutilfeinginum, sum er í oynni.

Mykines

U

| L

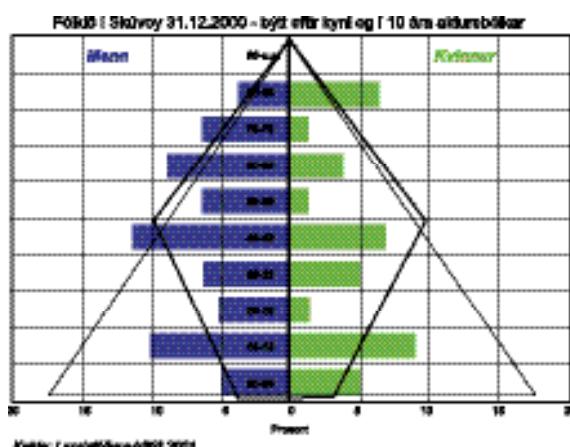
U

| L

Skúvoy

Stødd: 9.9 Km²
 Bygdir: Skúvoy
 Fólkatal: 79

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Myndin vísir at sera fá fólk eru í aldusrbólkinum 20-29 ár. Vandi er fyri, at tey vinnuföri gerast ov fá í tali - tí tey 10-19 ára gomlu sannlíkt flyta av oynni í útbúgving. Orsókin til at tey vinnuföru flyta av oynni - er eyðsýnt tí tað eru ov fá arbeiðspláss

Undirstøðukervið

Fólka- og farmaflutningur

Sildberin rókir ferðafólkaflutningin sjóvegis. Hann siglir ímillum Skúvoy og Sand. Sildberin er bygdur í 1979 og tekur 30/20 ferðafólk. Vinnumálastýrið leggur upp til, at nýtt skip verður bygt til hesa farleið í hesum íloguskeiðnum, men tað fyriliggur eingin samtykt í lögtinginum um hetta.

Í Skúvoy verður sagt frá, at eitt tíðarskeið gavst Ritan, sum flytur farm, nærum at sigla til oynna, tí SL ikki metti, at tørvur var á tí. Men í og við at kommunan fór uppí IRF, kundi IRF vísa á ein tørv á flutningi við ruski, "og Ritan kom aftur í oynna", sum tikið verður til í Skúvoy.

Í Skúvoy verður dentur lagdur á at hava möguleika at ferðast til og frá oynni fleiri ferðir um dagin, men bert um tað er nakar sum skal ferðast. Tí eru flestu túrarnir við Sildberanum tilkallitúrar. Um veturnar verður sambandið ofta darvað av veðrinum, og ofta er neyðugt at avlýsa túrar fyrir brim.

Ferðaætlanini er í stóran mun nøktandi, men tað er ikki nóg gott samsvar ímillum ferðaætlanina og tíðarætlanina hjá teimum, sum koma úr skúla og frá arbeiði í Havn og skulu verða í Skúvoy í vikuskiftinum.

Tyrlan verður nógv brúkt til ferðafólkaflutning, og tí hevur tyrluflutningurin sera stóran týdning fyrir bygdina og trivnaðin í oynni. Tað er stórur áhugi fyrir, at tyrlan ger fleiri túrar.

Farmaflutningurin

Sildberin kann ikki fóra stórvegis av farmi. Tí rókir Ritan farmasiglingina til oynna. Tróndur siglir beinleiðis úr Havn eina ferð um vikuna. Hetta ger, at fóður og annað, ið fyllir nógv, kemur til oynna einasaferð um vikuna, og hetta er ein loysn, ið bygdin er sera væl nögd við.

Havnarlagið

Ábøtur eru gjørðar á havnarlagið í Skúvoy tey seinnu árini. Hetta hevur bøtt nakað um umstøðurnar at leggja at í oynni. Eisini er bátahyllur og vegur niðan frá lendingini gjørdur í sama viðfangi. Hóast hetta, so er atlógan er ikki nøktandi, og bátahyllurin gevur sostatt ikki ta trygd, sum ætlanin var. Orsókin til hesa stóðu er partvíð, at Skúvoy er brimpláss, og tað nýggja havnalagið ikki er nóg væl lagt til rættis eftir umstøðunum. Möguliga ber til at bøta um hesi viðurskifti, men tað verður kostnaðarmikið.

Onnur viðurskifti

Fjarskiftið til og úr Skúvoy er gott, og telefon- og internetsamsbandið er nøktandi. Postútbering og avgreiðsla er tríggjar dagar um vikuna. Í Skúvoy er eitt motororkuverk, sum framleiðir neyðugu orkuna til oynna. Elverkið koyrir alt samdøgríð og hevur eyka motorar, um ein motorur skuldi svikið. SEV er til reiðar at byggja út, um tað víssir seg, at tørvur verður á stórra framleiðsluorku, m.a. um økt vinnuvirksemi verður í oynni.

Oljan kemur í tunnum til húsarhaldini í oynni, hóaste oljuleidningur liggar frá havnarlagnum og út í nærum öll húsini í bygdini. Hetta stavar frá teirri tíðini, tá ið oljubáturin Stathav kom einar til tvær ferðir um árið at fylla tangan hjá SEV. Tá fyldi hann eisini tangarnar í húsunum. Sum kunnugt sakk Stathav, og eingin bátur kom í staðin, og tí datt skipanin burtur.

Skúvoingar vilja sleppa av við skipanina við smáu tunnunum og í staðin fáa eina aðra, meira høgliga skipan. Uppskot er m.a. um at fáa stórra oljutanga í oynna, ella eina skipan, har oljan verður förd út við Sildberanum, í flytbarum tangum, 6-8 tangar hvørja ferð, ið taka um 6-800 litrar. Kommunan kundi víst á øki at sett tangarnar.

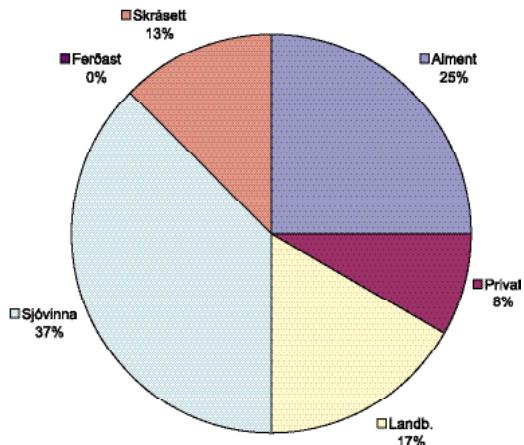
Oljufelag skal eiga goymsluna, og kundarnir gjalda sum vanligt á hitakonto. Ein í bygdini kundi havt ábyrgdina av áfylling og flyting av tangunum. Í oynni verður sagt, at Skúvoyggin, eins og hinár smáu oyggjarnar, eigur at fáa oljuna eins høgligt og utan meirkostnað, hvørki fyri kommununa ella borgararnar, eins og tað er galddandi fyri restina av landinum.

Vinnulívið

Tey, ið búgva í Skúvoy hava øll arbeiði á oynni uttan 3-4, ið eru skrásett, men hava bústað og arbeiði aðrastaðni. Í 80'um voru fleiri úr Skúvoy, ið arbeiddu á flakavirknum í Sandoy - eini 12 íalt. Av hesum voru 6-7, ið ferðaðust ímillum hvønn dag. Í dag er eingin, sum ferðast ímillum dagliga til og frá arbeiði á meginøkinum.

Í Skúvoy eru seks festibondur, og av teimum hevur bert ein neyt. Mjólkineyt eru í oynni, men bert til húsarhaldið og smávegis sølu í bygdini.

Tey almennu störvini í oynni eru: arbeiði hjá strandferðsluni, SEV, IRF, tyrluavgreiðsla, postur, vega- og viðlíkahaldsarbeiði fyrir kommununa, lærari, heimahjálp og vaskikona í skúlanum. Privata vinnan er landbúnaður, ein ortopediskur skómakari, ein handilsmaður og nakrir sjómenn. Afturat hesum eru nakrir mans, ið gera fyrifallandi arbeiði.

Umroknað til fulltíðarstörv sæst á talvuni at 37% av íbúgvunum, ið eru í starvi, fáa sína inntøku innan sjóvinnuna. Harnæst eru 25%, ið fáa inntøku sína frá almennum starvi, meðan 17% fáa inntökuna frá landbúnaðinum.

Landbúnaðurin

Tað eru fleiri, sum fáast við landbúnað, men landbúnaðurin kastar so lítið av sær, at hesir eru noyddir at hava annað arbeiði afturat, fyrir at fáa endarnar at rökka saman. Niðanfyri sæst hvat skúvoyingar fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður:	700 seyðir
Mjólkarframleiðsla:	Bert til húsbrúk og um onkur vil keypa í bygdini
Framleiðsla av neytakjöti:	10-15 oksar um árið til slakt
Onnur avgröði til sölu:	0
Flogfenaður:	0
Fuglaveiða:	Lírar og lundar (avbygdarfólk fer við vinninginum,ilt er at meta um virðið)

Landbúnaðurin í Skúvoy er seyðahald, við undantaki av einum bóna, ið hevur neytakjötsframleiðslu. Av tí at nógvir trupulleikar eru knýttir at flutningi av mjólk, valdi bónindin heldur at satsa uppá kjøtframleiðslu. Hetta er eisini í tráð við hugburðin, at mjólk hóskar betur at framleiða á meginókinum, meðan kjøt hóskaði til tær smáu oyggjarnar. Men hesin bóni hevur rent seg í so nógvar forðingar á vegnum, at tað er torfört at fáa búskap í vinnuna.

Eins og á Trøllanesi, ið greitt er frá undir Kalsoynni, verður eisini her störsti kritikkurin vendur ímóti Jarðarráðnum. Í oynni verður m.a. sagt,

“at Jarðarráðið ikki er sakligt í sínum avgerðum og ikki byggir uppendir at loysa trupulleikar, men heldur hinvegin ger trupulleikarnar störrí.”

Á oyggjafundinum í Skúvoy vildu fleiri vera við, at ótroyttir möguleikar eru í landbúnaðinum, og at okkurt munagott kundi gerast, um rætt varð fyriskipað. Her eins og aðrastaðni er trupulleikin m.a., at tey, sum eiga jørðina, antin ikki búgvá á staðnum ella ikki hava áhuga í at gera nakað munagott við landbúnaðin. Í Skúgvi varð eisini víst á tórvin á einum framleiðsluhúsi í bygdini.

”At eitt hús verður sett upp her á plássinum, soleiðis at ein kann góðska alt tilfeingið, ið henda oyggj gevur, tað veri seg seyð, neyt, fugl, fisk og annað, og at eitt frystari verður sett upp soleiðis, at tað er möguleiki at frysta stampar og tað, ið nú einaferð er brúk fyri“

Skal góður prísur fáast fyrir vöruna, so krevst høg góðska. Tí er neyðugt at hava umstöður til tess, so t.d. neytakjöt kann hanga í røttum hita, ella at onnur vøra kann pak-kast og frystattil líkindi eru at fáa hana av oynni.

Fiskivinna

Í Skúgvi var eisini boríð upp á mál tað neyðuga í at skapa umstöður fyrir at rógvu út og at gera nakað burturúr fiskivinnuni. Tann nýggja lógin viðvíkjandi ísing av fiski umborð gjördi, at bátarnir úr Skúvoy ikki vóru egnaðir til hesa vinnu meira, m.a. vóru teir ov smáir. Fiskidagaskipanin er eisini ein trupulleiki, tí fiskiskapur úr Skúvoy ikki kann byrja fyrr enn í mai, orsakað av landafrøðiligu umstöðunum og briminum um várið, og tá eru bert fáir fiskidagar eftir. Tað hevði verið kærkomið fyrir bygdina, um möguleikar aftur vórðu fyrir útróðri úr bygdini, og hetta eigur at havast í huga, tá ætlanir vera lagdar viðvíkjandi menning um útoyggjunum.

KT- vinna og aðrar vinnur

Skal nakar áhugi vera hjá ungdómi at flyta til oynna, so er neyðugt at skapa umstöður fyrir nýggjum vinnum. M.a kundu tiltök innan kunningartökni verið áhugaverd. Men tað er neyðugt at bygdin samstarvar um at fáa sett tiltök í verk. Nýtt vinnuvirksemi hevði möguliga ført til avleitt virksemi til frama fyrir alla bygdina.

Talan er um at fáa eina smoltstöð í oynna. Royndir, sum aðrar útoyggjar hava við smoltstöðum, eru sera góðar bæði fyrir búskapin og trivnaðin í oynni.

Ferðavinna

Í lötuni er lítið og einki av skipaðari ferðavinnu í Skúvoy. Í fjør (2000) kom Skúvoyar kommuna uppí samstarvið um kunningarstovuna á Sandoy. Tað eru nógvir og ótroyttir möguleikar fyrir lönandi ferðavinnu í oynni, men tað krevur eitt stórt og vælkipað arbeiði og miðvísar ílogur til ferðavinnuendamál.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Skúvoyar kommuna hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 191.796, eina skuld uppá kr. 181.618 og eina eginogn uppá kr. 1.692.318.

Í 1998 vóru 89 íbúgvær skrásettir í Skúvoyar kommunu, og uml. kr. 8.300 vórðu inngoldnar í skatti pr. íbúgva.

Eginognin var uml. kr. 19.000 pr. íbúgva og skuldin uml. kr. 2.000 pr. íbúgva í 1998.

Í mun til hinrar útoyggjarnar hevur Skúvoyar kommuna nógv lægstu skattainntökuna pr. íbúgva, eins og eginognin pr. íbúgva liggar langt undir miðal. Hinvegin liggar yvirskotið fyri 1998 beint undir miðal, og skuldin er eisini væl lægri enn miðal.

Mentan og frítíð

Talvan niðanfyri vísir skipað felagsvirksemi í Skúvoy:

	Felagsvirksemi			
	Onkl	Á staðnum	Ferðast	Ofta / Sjaldan
Býgðarmús	x			/
Sygðarfelag		x		/
Bindiklubbar		x		/
Sjónleikur	x			/
Stað til eldri at hittaest	x			/
Stað til yngri at hittaest	x			/
Sangur og tónleikur	x			/
Kvaldekkil	x			/
Samkomur / hás		x		/
Kirkja		x		/
Tróttur / slag	x			/

Sum talvan vísir, so eru ikki nógv skipað felagstiltök í oynni. Bygdarfelagið er ikki virkið í lötuni; nakrar kvinnur hava bindiklubba saman, og afturat hesum kemur tað andaliga virksemið.

Tað verður ikki fyriskipað stórvegis av tiltökum, har öll bygdin er savnað. Teir gomlu síðirnir við högtíðar- og veitsluhaldið eru allir horvnir í Skúvoy. Í fjør varð tó skipað fyri felags ruddingardegi í bygdini.

Tað sosiala og mentanarliga umhvørvið í Skúvoy er tengt at törvinum á samstarvi. Fyrr var tað soleiðis, at öll hóvdu brúk fyri hvørjum øðrum, men í dag er ikki so. Tó verður sjálvsagt brúk fyri samstarvi í ávísum fórum. Eitt virkið felagslív kundi styrkt samljóðið í bygdini og skapt trivnað. Trivnaður er ein av teimum avgerandi fyritreytunum fyri at fáa ungdóm at flyta aftur til oynna eftir lokna útbúgvning, men eisini at skapa áhuga hjá øðrum at búseta seg har.

Skúlamál

Í Skúvoy eru í lötuni 11 skúlabörn. 8. flokkur hevur í mong ár verið í Skúvoy, tá ið næmingar hava verið til tess, og tilboð er eisini um at fáa 9. flokk, um tørvur er á tí. Men foreldur kunnu velja, hvar børnini skulu ganga í framhaldsdeild. Kommunan hevur ikki bundið seg til samstarv við nakran ávísan skúla. Valið fellur tí ofta á bygdir, har børnini hava skyldfólk.

Heilsumál

Talvan niðanfyri lýsir tær heilsutænastur, ið virka í okinum:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áhætan	Bráfengis tørvur	Elnid
Jarðamóður			x	
Heilsusystur	x			
Skúlheilsusystur	x			
Kommunaleikni	x			
Skúlalækní	y			
Tannleikni				x
Skúltannleikni	x			

	Eldraðskt			
	Fest skipan	Onkur í byggðini	Bori familia	Send av plássinum
Heimahjálp	x			
Heimaeikraðsht			x	

	Umstöður hjá brekadum			
	Fest skipan	Vögerð á stæðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka			x	
Andlaga breka			x	

Sum sæst á talvuni, hevur Skúvoy fasta skipan innan fleiri heilsutænastur. Tað er eitt gott samstarv við Sandoynna, ið ger, at hesar umstöður virka eftir ætlan. M.a. hevur kommunulæknin á Sandi viðtalu í Skúvoy eina ferð um mánaðin.

Á eldraðkinum vantar tó ein heimasjúkrarøkt. Trupulleikin er, at eingin sjúkrasystir er í oynni at átaka sær hesa uppgávu, og samferðslan forðar økisheimarøktini í at skipa fyri heimasjúkrarøkt í oynni. Tey gomlu, sum ikki kunnu ansast heima, fara á ellisheim á Sandi.

Sildberin ella tyrlan rökja sjúkraflutningin í oynni. Tá ið brim er og myrkt, er eingin möguleiki at fáa flutning. Tí er bráðneyðugt við onkrari trygdarskipan, t.d. fólkum, ið eru kón í bráðfeingishjálp, og “telemedisin.

Bústaðarviðurskifti

Í Skúvoy, eins og fleiri aðrastaðni, varð borið upp á mál, at kommunan eיגur at seta krøv til eigararnar av summarhúsum og neystum í bygdini.

“Úti á bygd standa fleiri tóm hús, her verður ikki alt røkt, hetta er í summu fórum til ampa av tí at tey eru í vánaligum standi og kunnu gera skaða um veturin í ódnarveðrið, her mugu hesi fólk frá greið boð, antin at taka hesi hús niður, ella gera tey aftur. Somuleiðis eiga avbygdafolk neyst her og tað eru skúvoyingar, sum eingi neyst hava, her er ein möguleiki at selja, ella tit taka og geva kommununi hesi neyst”

Tóm hús og neyst, ið bert verða brúkt partar av árinum til frítíðarendamál, eru viður-skifti, sum ganga aftur í öllum oyggjunum..

Í Skúvoy varð sagt, at tey, sum eiga hesi hús, fegin vildu goldið eina upphædd til kommununa fyri tænastur og eftirlit, tí tá høvdu tey kent seg betur, at komið í oynna at ferðast, og samstundis kundu tey stuðlað menningini av bygdini.

Viðvíkjandi bústaði til fólk, sum ynskja at flyta til oynna, eru í lötuni ikki aðrir möguleikar enn at byggja, utan so at talan er um fólk, sum sjálvi eiga hús, ella hava kennningar, ið tey kunnu leiga frá.

Jarðarviðurskiftini

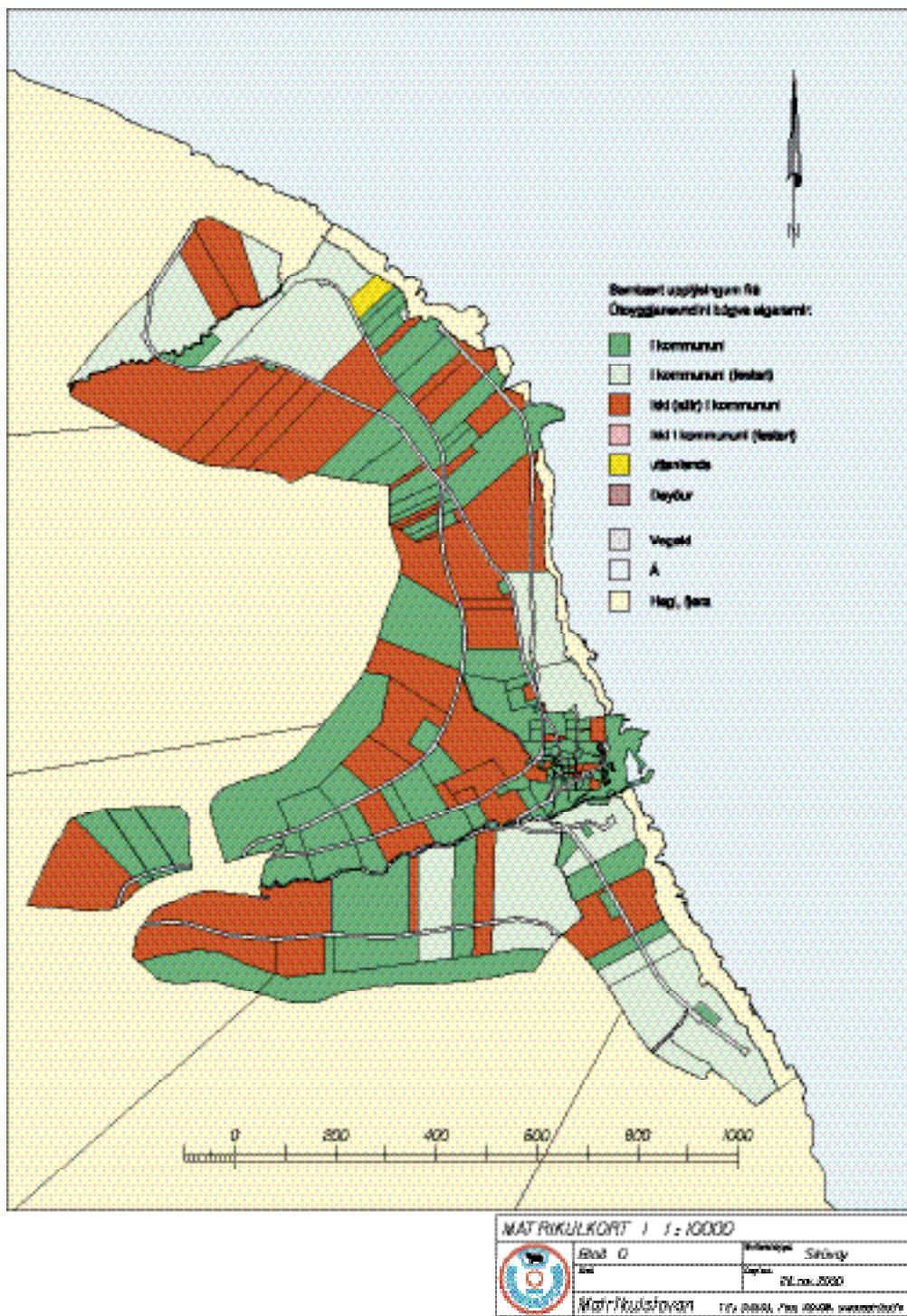
Á kortunum niðanfyri eru jarðarviðurskiftini í Skúvoy lýst.

Kortið vísir, at stórur partur av jørðini er uttanbíggjarjørð, samstundis sum hon eisini er ógvuliga sundurlutað. Tað ber ikki til at menna landbúnaðin í oynni undir hesum umstöðum.

Nógv av uttanbíggjarjørðini verður brúkt av fastbúgvandi(hoyggj og neytabeiti).

Viðmerkjast skal, at síðan kortið varð gjört, er eitt av kongsfestunum fest til ein, ið er skrásettur, men ikki býr á staðnum.

Skúvoy

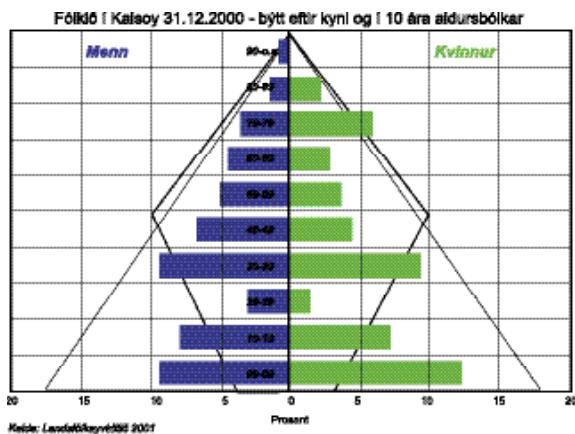

Kalsoy, Hestur og Nólsoy

Kalsoy

Stødd: 30,87 km²
 Bygdir: Trøllanes, Mikladal, Húsar, Syðradal
 Fólkatal: 139 tilsamans í oynni

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Aldursbýtið á Kalsoynni er munandi øðrvísi enn bæði á Fugloynni og Svínoynni. Størsti parturin av íbúgvunum eru börn og ungar familjur. Somuleiðis eru allir aldursbólkar umboðaðir á oynni. Men tey 20-29 ára gomlu eru ov fá. Eins og á hinum útoyggjunum skal tó ansast eftir, at íbúgvatalið ikki minkar soleiðis. Spurningurin er, um tey, sum í dag eru börn og ung venda aftur til Kalsoynna eftir lestrar-, læru- og/ella arbeiðsørindi aðrastaðni. Venda hesi ikki aftur, er tað neyðugt, at onnur taka stigið at flyta til oynna.

Á Syðradali eru bert tvey hús, har fólk býr alt árið. Tað er sera trupult og krevjandi at hava ábyrgdina av einari heilari bygd ta myrku vetrartíðina, siga tey fastbúgvandi. Tey seta stórar vónir til, at bygdin aftur gerst meira fjölment.

Undirstöðukervið

Ferðasambandið

Hóvuðstrupulleikin á Kalsoynni er og hevur leingi verið ferðasambandið. Barsskor, sum rókir hesa farleið, er alt ov gamal, lítil og ótíðarhóskandi. Barsskor er ótíðarhóskandi tænastufar at bjóða ferðafólk.

Sambært Vinnumálastýrinum (januar 1999) er Barsskor elsta skip í flotanum. Skipið lýkur öll trygdarkrøv, men er merktur av sínum høga aldrí og eiger tí skjótast gjørligt at verða skiftur út (Samferðsluætlánin s. 82) Ein kalsoyingur lýsir støðuna soleiðis:

„Tey sum dagliga skulu ferðast umborð á Barsskor - arbeiðsfólk og skúlanæmingar - skulu liva við, at kraftfóður, kunsttøð, oljutunnur, mjólkartangar, fóður til smoltstøðina, neytakassar, krov, neytafjórðingar, umframt vørudósir

og viðföri tekur mesta plássið. Skalt tú við Barsskor, so finn tann elsta og myrkasta jakkan fram, öll góð klæðir oyðileggjast av at koma í kontakt við alt góðsið, sum mann skal skora seg ímillum". Frásøgn úr Kalsoynni

Brotið lýsir bráðfeingistörvin á at endurnýggja á hesa farleið. Ferðaætlanin hjá SL er eisini fyri ábreiðslum, og í oynni varð borið uppá mál, at tað er ynskilt, at tey, sum brúka farleiðina fáa eitt orð at siga, tá ferðaætlanin verður løgd.

Vinnumálastýrið vísir í skrivi til útoyyggjanevndina á, at ætlanin er at fara undir at byggja ferjulegu á Syðradali í 2001. Ferjulegan fer at gera tað möguligt at nýta Dúgvuna til at rökja farleiðina til Kalsoynna. Sambært SL er hetta ikki nøkur haldgóð loysn, serliga tí at Dúgvan er eitt ov stórt skip at seta inn í hesa sigling og at hetta kann nerva farleiðina um Leirvíksfjørð. SL sigur, at tørvur heldur er á nýggjari flutningsmöguleikum, m.a. skjóttgangandi skipi fyri m.a. at rökka teirra málsetningi um eina trygga, skjóta, regluliga og rætta tænastu.

Bussleiðin

Bussleiðin í oynni er ikki nøktandi. Bussurin er ov lítil og vánaligur. Teir dagar, tá ið nögv fólk eru til Kalsoynna, má hann koyra fleiri ferðir, og tá noyðast fólk at bíða í ein tíma í øllum veðri á Húsum, meðan koyrt verður. Bussurin tekur bert 17 fólk, meðan Barsskor tekur 50. Sambært SL kemur eingin nýggjur bussur í oynna, fyrrenn vegirnir í tunlunum eru asfalteraðir av nýggjum.

Farmaflutningur

Viðvíkandi farmi eru umstøðurnar sera vánaligar. Kranin umborð á Barsskor kann bert lyfta og ferma avmarkaða nøgd. Tað er bráðneyðugt at loysa henda trupulleikan við farmaflutninginum, tí tørvurin hjá vinnulívinum á olju, útgerð v.m. er stórur.

Dúgvan er sett at rökja farmarutu til oynna eina ferð um vikuna, tá ið tørvur er á tí og umstøður eru til tess. Fyri tey, sum búgva í Kalsoynni, er hetta ikki nøkur góð loysn, tí sambært teimum virkar rutan sera illa. Partvist orsakað av vantandi fráboðan um, nær siglt verður, og partvís tí rutan ikki er reglulig.

Meginparturin av farminum fer tí við Barsskor. Hetta ber í sær, at ikki ber til at keypa eitt nú kraftfóður í storri nøgdum, og eisini gerst trupult, tá ið neyt skulu flytast ímillum. Fastbúgvandi í Kalsoynni lýsa støðuna soleiðis.

"Tað er ikki óvanligt at bíða í vikuvis, áðrenn tað, ið umbiðið er, kemur - um ein ikki hongur í telefonini og júkar Strandferðsluna um at fáa farmin"

"Dúgvan skal eftir ferðaætlunini sigla upp á Kalsoynna, tá ið nakað er at føra, men hettar virkar als ikki. Eingin veit nær hon kemur ella fer - hetta verður dult sum mansmorð. Í staðin fyri at hetta varð lýst í útvarpinum, so øll, sum vildu, kundu fingið gleði av hesum. Dømi eru um, at fólk hava verið tilmeldað hesa rutu í fleiri vikur, uttan at hava fingið boð, hóast Dúgvan hevur verið á Húsum í sama tíðarskeiði" (frá oyggjafundinum í Kalsoynni)

Sum frágreiðingin omanfyri lýsir, botnar ein partur at trupulleikunum í fyriskipan, men störsti trupulleikin er tó at henda farleið ikki hevur hóskandi skip og hóskandi atlögumöguleikar.

Atlögurviðurskifti

Í lötuni kemur allur farmur upp á Húsum, og haðani verður hann koyrdur til Syðradals, Mikladals og Trøllanes.

Sambært Vinnumálastýrinum og Landsverkfrøðinginum verður ferjulegan á Syðradali liðug í 2002. Av tí at eingin politisk viðgerð hevur verið av hesari íløguætlan, so skal hon takast við fyrivarni. Í lötuni arbeiðir Landsverkfrøðingurin við at fáa vegin lidnan til bryggjuna. Uppskot úr Kalsoynni

“Ein möguleiki at bött um stöðuna beinanvegin var at Barsskor broytti siglingina soleiðis, at bert var sight uppá Syðradal. Heldur sight oftari, soleiðis at farmurin ikki hópaði seg upp til fólk gerast í øðini. Tá verða teir hóast alt noyddir at gera eykatúrar.

Trupulleikin við hesum uppskoti er, at Barsskor ikki kann leggja farm upp á Syðradali orsakað av einari ljósmastur, sum samstundis er partur av rennistrongi, ið stendur miðskeiðis á bryggjuni.

Vegakervið

Vegirnir á Kalsoynni eru eins og ferðasambandið fyri stórum atfinningum. Tað hevur tikið uml. 30 ár at fáa vegirnar upp á eitt rímuligt stöði. Nú er vegurin millum Húsar og Syðradals asfalteraður, meðan vegastrekkið av Húsum til Trøllanes, tunlarnir íroknaðir, er í sera vánaligum standi í stöðum.

Um vegin av bryggjuni og niðan í bygdina á Syðradali

Vegurin niðan til bygdina í Syðradali er eisini eitt av stóru vandamálunum í Kalsoynni. Meira enn 200 undirskriftir eru savnaðar (afturat fleiri áheitanum frá kommununi og fólkí á staðnum) um at skipa so fyri, at vegur verður gjördur frá bryggjuni og niðan til húsini í bygdini. Hetta vísis seg tó at vera sera trupult.

Í staðin fyri ta loysn, sum í mong ár hevur staðið á dagsskránni, varð avgerðin brádliga broytt, og gamli vegurin millum Húsar og Syðradals skal gerast í staðin. Í Knúksdali verður vegurin bundin saman við vegnum til bryggjuna. Hetta merkir, at tað framvegis ikki verður gangandi/koyrandi úr bygdini oman á bryggjuna, men at öll ferðsla skal norður til Knúksdal fyri síðan at fara suður aftur til bryggjuna eftir vegnum fram við bakkanum.

Fyri Syðradals bygd merkir hetta, at vegurin ikki kann nýtast sum eitt högligt sambindingarlið fyri vinnu og gerandissamferðslu, men bert til rutubilasamferðslu millum bygdirnar. Hesin gamli bygdavegurin, sum nú skal breiðkast, liggar í brattlendi. Vandi er tískil fyri skriðulopum. Eitt lop var síðsta heyst, sum bar í sær, at ikki var kojrandi í rúma tíð. Eisini legst nógur kavi eftir hesum gamla vegnum.

Á Syðradali er bert ein göta frá bygdini oman á brúnna, götan er sera brött og illgongd. Skal vera talan um, at bygdin Syðradalur eisini skal eiga part í framtíðar menning av Kalsoynni, so má avgerðin um vegasambandið til bygdina broytast.

Postflutningur

Tey, sum búgva á Kalsoynni, fáa bert post tríggjar ferðir um vikuna. Grundgevingin frá postverkinum er, at bert hesar dagar siglir Barsskor soleiðis, at tað ber til at fáa postin við.

“Post fáa vit bert tríggjar ferðir um vikuna - týsdag, hósdag og fríggjadag - sjálvt um lovað varð, at vit skuldu fáa post fimm ferðir um vikuna. Tá ið leygardagurin fall burtur sum postdagur, viðfördi hetta, at vit bert fáa gamlan post, t.d. um eitt bræv fer á posthúsið í Havn hóskvöld, so kemur tað ikki til Trøllanes fyrr enn týsdag umleið kl. 16.30” (úr skrivi frá kalsoyingi)

Dömið er tikið við fyri at lýsa, at vantandi samstarv millum almennar stovnar er við til at skapa tann ójavna, sum er ímillum tey ymisku økini í Føroyum; eisini lýsir tað, at brúkarin í ov lítlan mun verður tikin við uppá ráð, tá ið ætlanir verða lagdar.

Telesamskifti

Telesamskiftið er heldur ikki nøktandi í Kalsoynni. Størsti trupulleikin er á Húsum, har eru viðurskiftini so út av lagi vánalig, at tað ikki ber til at nýta internetið, og tað er nærum ógjørligt at fáa nýggjar linjur til m.a. fax. Í Mikladali og á Trøllanesi eru viðurskiftini tó nakað betri enn á Húsum og á Syðradali. Samstundis sum telesambandið ikki er nøktandi, gongur nervar tað eisini góðskuna á sjónvarpssendingunum. GSM fjarskiftið røkkur ikki allastaðnis í oynni.

Ei og olja

Á hesum øki eru viðurskiftini góð. Kalsoyggjin er íbundin meginøkið við luftspennum um Kalsoyarfjørð, og oljubilur kemur í oynna tá Dúgvana siglir.

Samandráttur í sambandi við undirstøðukervið

Tey, sum búgva í Kalsoynni, kenna seg á mangan hátt svíkin og ikki tikan í álvara.

Nýggjasta dömið er í samband við skriðulopini, sum vóru í oynni í heyst (2000). Hóast áheitan og skriv til almenna myndugleikan, har tey gjørdu vart við misnøgd, var áheitanin ikki fylgd upp og kannað nærri, men víst aftur sum um tað einki hevði uppá seg. Hetta sama hendi í samband við misnøgdina um vegin til Syðradals, við Dúgvuna, við bussleiðina o.sfr. Tað er ein veruleiki, at fleiri av trupulleikunum botna í vánaligum fyriskipanum og manglandi samskifti. Ein stovnspolitikkur, ið byggir á virðing fyri sjónarmiðunum hjá íbúgvunum og möguleikanum hjá teimum at koma til orðanna hevði loyst nógvær knútar

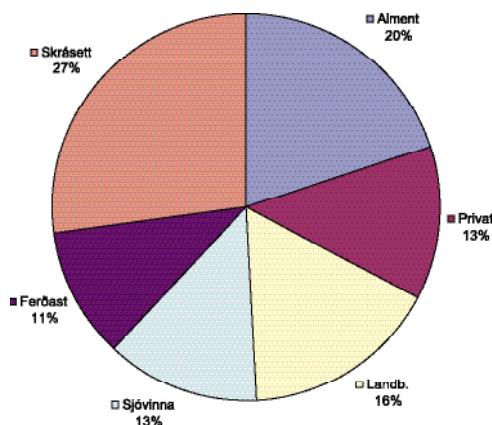
Tá ið trupulleikar hópa seg upp av hesum slagnum, ið gera gerandisdagin so truplan, er tað við til at máa stöðið undan búsetingini á oynni. Hetta gongur ikki bert út yvir tey

búfostu, men eisini út yvir umdömið hjá Kalsoynni, tað eggjar ikki fólk og vinnulívi at flyta hagar. Fleiri meta seg at hava bygt í Kalsoynni undir skeivum fortreytum. Tíðliga í 80-unum varð lovað teimum, ið búsettu seg í Kalsoynni, at ferjulega og samband við rutuna Klaksvík-Leirvík fór at gera tað eins högligt at búgva á Kalsoynni og í Klaksvík, men hesar umstöður eru ikki veruleiki enn - meira enn 18 ár seinni.

Vinnulívið

Á Trøllanesi er høvuðsvinnan landbúnaður, men tey flestu hava kortini okkurt annað parttíðararbeiði afturat, sum t.d. at bera postin út, passa vitan, smiðjuarbeiði, heimahjálp og vakt á smoltstöðini í Knúksdali.

Í Mikladali eru nakrir bendor og ognarmenn, sum partvís liva av landbúnaði, men hava okkurt annað arbeiði afturat. Tey arbeiði, sum eru í bygdini, eru frakt-, buss- og lastbilkoyring, fyrifallandi arbeiði á smoltstöðini, handil og ein lærari. Nakrir sjómenn eru og nøkur fólk arbeiða í Klaksvík. Á Húsum er seyðahald, arbeiði á smoltstöðini, í handli, vegaarbeiði hjá Landsverkfrøðinginum og nakrir eru sjómenn. Á Syðradali er nakað av seyðahaldi og arbeiði á smoltstöðini. Ein arbeiðir í Klaksvík og ferðast í millum dagliga. Niðanfyri sæst, hvussu vinnubýtið er í Mikladals- og Húsa Kommunu (töluni eru umroknað til fult tímatal)

Myndin vísir at tey flestu, heili 51%, arbeiða og/ella búgva aðrastaðni. Möguleikin at arbeiða á meginøkinum og búgva í Kalsoynni er ein av orsókunum til, at oyggin hefur eina rímiliga búseting í dag. Eitt betri ferðasamband hevði tí styrkt búsetingina, tí fólk við serligum útbúgvingum framhaldandi kundu havt sítt starv á meginøkinum, men búð í oynni. Tørvurin á at fáa fleiri vinnumöguleikar í oynna skal kortini ikki undirmetast. Tað skapar ein betur trivnað og stöðufesti í oynni, sum er neyðugt fyri at fáa tað unga fólk at koma aftur.

Smoltstöðin

Smoltstöðin í Knúksdali hefur stóran týdning fyri Kalsoynna. Hon prógvær, at tað hóast alt ber til at seta nakað á stovn á útoyggj, sum ber seg. Hetta førir eisini annað virksemi við sær og ger tað liviligari í oynni. Her er ein stutt lýsing av umstöðunum hjá smoltstöðini:

“Smoltstöðin í Knúksdali byrjaði at ala í apríl 1999, og gongdin síðani hefur víst, at tað ber væl til at reka eina smoltstöð í Kalsoynni. Ein fyrimunur við at hava virksemi her, er at tað slepst av við tað brúkta vatnið út á streymasjógv.

Men vansar eru eisini knýttir at hesum virksemi, serliga er tað farma- og ferðafólkasambandið. Hetta ger tað dýrarí at arbeiða, tí ein fær ikki brúkt last- og kranabil utan at leiga bilin fyrir eitt ávist tíðarskeið. Um vit leiga ein lastbil til eina uppgávu, og bilurin kemur at liggja veðurfastur, so mugu vit gjalda tímatakstín, til bilurin sleppur avstað aftur.

Tað er ofta neyðugt at brúka fakfólk og serfrøðingar til ymiskar uppgávur, men tað er bæði ólagaligt og dýrt, tí ferðasambandi er so út av lagið vánaligt". (Pf. Faroe Smolt)

Lýsingin av smoltstöðini vírir tørvin á tí áðurnevnda ferðasambandinum, sum í hesum fóri er altaverandi fyrir eitt stöðugt virksemi.

Landbúnaðurin

Niðanfyri sást hvat kalsoyingar fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður:	uml.1000 seyðir
Mjólkframleiðsla:	111.000 l.
Framleiðsla av neytakjøti:	40 neyt
Onnur avgrøði til sòlu:	bert smávegis
Flogfenaður:	nakrar dunnur og nakrar gæs.
Fuglaveiða:	ca. 10.000 fuglar, lundi og havhestur.

Landbúnaðarvirksemið er störst á Trøllanesi og í Mikladali. Har eru bæði mjólkineyt og sláturneyt. Vónirnar eru góðar um, at landbúnaðurin kann mennast í framtíðini, tí útlit eru fyrir böttum ferðasambandi. Men tað eru eisini aðrir trupulleikar knýttir at landbúnaðarvinnuni.

Hetta hevur JJ, bóndi á Trøllanesi, alment gjört vart við, og hevur í sama viðfangi heitt á útoyggjanevndina um at taka málið upp. Tað, sum JJ í høvuðsheitinum vírir á, er, at almenna umsitingin av landbúnaðinum kastar fótonglar fyrir hesari vinnu á smáu oyggjunum. Tað er serstakliga kritikkur av arbeiðnum hjá Jarðarráðnum, ið talan er um. Kritikkurin er í høvuðslinjunum tann, at Jarðarráðið ikki hevur greiðar linjur viðvíkjandi sínum studningspolitikki, m.a. við fyrst at játta studning til útbygging, fyrir síðani at taka játtanina aftur, tá arbeiðið er farið í gongd. Harnæst at Jarðarráðið sum stovnur, ikki hevur verið fört fyrir at meta um umstöðurnar á teimum smáu oyggjunum, og í staðin fyrir at styrkja og menna landbúnaðin, hevur tað mótarbeitt og gjört tað enn meira trupult. (Skrivið sum liggur til grund fyrir hesi lýsing, stóð í Dimmlætting mikudagin 3 mai.1999).

Umrøddu viðurskifti meta fleiri onnur eisini sum ein trupulleika. Tað verður víst á ógreiðar mannagongdir, óskiljandi avgerðir og vantandi kunning um, hví noktandi svar verða givin uppá umsóknir. Hildið verður, at almenna umsitingin ikki hevur neyðuga förlikan og viljan til at seta seg inn í lív og virki á útoyggjunum, og tí vera avgerðir

tiknar við støði í viðurskiftum á meginökinum, ið als ikki líkjast teimum á útoyggjunum.

Onnur vinnu

Tað hevur eisini stóran týdning fyrir húscarhaldini og búskapin á smáplássunum, at möguleiki er at flota bát. Tað er boríð uppá mál, at ein bátaþylur í samband við ferjuleguna á Syðradali hevði skapað möguleikar fyrir at reka várróður frá oynni.

Kalsoyggjin kann rúma nógvum vinnuligum virksemi. Hon er eisini tann största av oyggjunum í verkætlani. Talan er bæði um økt virksemi innan landbúnað og eisini innan aðrar vinnur, m.a. smáídnað, KT-vinnu, ferðavinnu, o.a. Fjarstöðan til Klaksvíkar er stutt, og tískil fara ábótur á undirstöðukervið og ein miðvís tilrættalegging á Kalsoynni at skapa gróðrarbotn fyrir menning.

Kommunal viðurskifti

íggjarstøðan

Tvær kommunur eru á Kalsoynni - Húsa kommuna og Mikladals kommuna. Húsa kommuna hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 291.325, eina skuld uppá kr. 583.323 og eina eginogn uppá kr. 2.221.413. Í 1998 vóru 62 íbúgvær skrásettir í Húsa kommunu og uml. kr. 12.400 vórðu goldnar í skatti pr. íbúgva. Eginognin var uml. kr. 35.800 pr. íbúgva og skuldin uml. kr. 9.400 pr. íbúgva í 1998.

Í mun til hinrar útoyggjakommunurnar skilir Húsa kommuna seg burturúr við at hava eitt rímiliga stórt yvirskot í 1998 og eisini skattainntøku og eginogn, ið er hægri enn miðal. Hinvegin er skuldin hjá kommununi tann hægsta, og pr. íbúgva er skuldin nærum trífalt so stór sum miðalskuldin pr. íbúgva á útoyggjunum.

Mikladals kommuna hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 105.405,- eina skuld á kr. 557.718 og eina eginogn uppá kr. 2.408.988. Í 1998 vóru 78 íbúgvær skrásettir í Mikladals kommunu og uml. kr. 11.200 vórðu goldnar í skatti pr. íbúgva. Eginognin var uml. kr. 30.900 pr. íbúgva og skuldin kr. 7.150 pr. íbúgva í 1998.

Um samanborið verður við hinrar útoyggjakommunurnar, so hevur Mikladals kommuna eina skattainntøku og eginogn pr. íbúgva, ið liggja beint undir miðal, eins og yvirskotið fyrir 1998 var væl lægri enn miðal. Skuldin er eisini hög, og er henda í stødd tvífald í mun til miðal.

Fíggjarliga líkjast kommunurnar rættiliga nógvi. Um samanborið verður við aðrar útoyggjakommunur hava báðar miðal skattainntøkur, og eginogn pr. íbúgva, og eru báðar kommunurnar sera skuldarbundnar pr. íbúgva.

Mentan og frítíð

Bygdirnar á Kalsoynni eru sera ymiskar, bæði sosialt og mentanarliga. Hóast allar liggja á somu oyggj, so er munurin ímillum norðara og sunnara part av oynni stórur. Orsókin er uttan iva tær ógvuliga ymisku náttúrufyrirtreytirnar. Norðanfyri hevur verið bratt og óhøgligt, men kortini góðir möguleikar at reka landbúnað, meðan tað hevur verið fiskivinna og tætta tilknýtið til Klaksvíkar, ið hevur havt týdning í sunnaru helvt.

Felagsvirksemi er ein gamal tåttur á Kalsoynni. Bygdarfelagið á Húsum og avhalds-felagið í Mikladali hava í mong ár verið karmur um at savna fólk á oynni til felags tiltök. Bygdarhús eru í hesum báðum bygdum.

Mikladalur er ein bygd, har rættuliga nögv lív er í. Nögv ferðast til bygdina um summarið, og fleiri savnandi tiltök eru fyri tey, ið búgvá á staðnum og fólk aðrastaðni frá. Hetta felagsvirksemið hevur í mong ár spælt ein avgerandi leiklut í sosialu menningini í oynni.

Minnisvarðin á Syðradali

Eitt av nýggjaru tiltökunum fyri at savna bygdafólk til eitt felags átak var minnisvarðin, sum var reistur síðsta summar (2000). Fólk av Syðradali tóku stig til hetta tiltak, sum í mangar mátar bleiv ein ímynd uppá, at tað ber til at samstarva og draga eina felags línu á oynni. Tað varð borið uppá mál á oyggjafundinum í Kalsoy, at sams-tarv og samanhald ikki er nakað, ið kemur uttaneftr, men er neyðugt at byggja upp innan úr felagsskapinum í oynni.

Talvan niðanfyri lýsir útboðið av skipaðum tiltökum í oynni.

	Felagsvirksemi			
	Onki	A staðnum	Ferðast	Ofta / Sjáldan
Bygdarhús		2X		/ X
Bygdarfelag		2X		/ X
Blindkubber		X		X /
Sjónleikur	X			/
Stuð til síðri at hiltust	X			/
Stað til yngri at hiltust		2X		/
Sengur og tónleikur	X			/
Kvæðiskúli		3X		/ X
Samkennur / hús		X		/
Gírkja		2X		/
Tróttur / slag	X			/

Sum sæst á talvuni, so vantar nögv í, til samsvar er ímillum tilboð á meginøkinum og á Kalsoynni. Í dag eru fleiri ungfólk, sum ferðast til Klaksvíkar, m.a. at íoka ítrótt, svimja o.til. Tá ið hugsað verður um framtíðina og umstöðurnar at koma aftur til oynna at búseta seg, hava slík viðurskifti avgerandi leiklut. Kalsoyggjin eigur tí at bøta um útboðið av frítíðartiltökum, m.a. við høll og svimjihyli, frítíðarverkstøðum o.til.

Tá ið talan er um gamla mentan og sögu, so eigur Kalsoyggjin ein hóp av sagnum og sögum, men eisini ítökiligt tilfar at byggja á, eitt nú smiðjuna í Norðnástovu o.til. Eitt uppskot kundi verið at sett smiðjuna í upprunaligan stand og nýtt hana til at sambinda nútfíðina við ta farnu tíðina eins og hon kundi verið brúkt í frálæru og í ferðavinnuhøpi. Tilíkt virksemi hevði verið til frama fyri bæði innanhýsis samstarv og samskifti við meginøkið.

Skúlamál

Í Kalsoy eru fýra bygdaskúlar. Børnini av Syðradali og Húsum – 14 í tali til samans – skiftast um at ganga eina viku í hvørjum av skúlunum.

Børnini av Trøllanesi og úr Mikladali – 12 í tali til samans – ganga í skúla í Mikladali. Á Trøllanesi eru seks skúlabørn, og komandi skúlaár verður talið 8. Foreldrini at hesum børnum vilja, at skúlin í bygdini aftur verður brúktur til endamálið. Hesum er Mikladals kommunna sinnað fyri. Partvist við teirri grundgeving, at tað er ov dýrt at reka tveir skúlar í kommununi, og partvíss tí at kommunan og skúlanevndin tað vera óheppið, at børnini ganga í tveimum skúlum; hartil kemur, ljóðar grundgevingin, at skúlin er ov lítil at hýsa 14 børnum. Á Trøllanesi meta tey tað vera ein stóran trivnaðartrupulleika fyri bygdina, at børnini hvønn dag skulu til Mikladals í skúla.

Tað hefur verið tosað um at gera *ein* skúla á oynni, men hetta eru kalsoyingar ikki samdir.. Tað letur til, at bygdarskúlin hefur eina ógvuliga positiva ávirkan á bygdar lívið og trivnaðin, og kundi tískil verið karmur um nógvir meira virksemi enn í dag.

Framhaldsdeild

Tað verður arbeitt fram í móti at finna eina loysn, ið ger at børn, ið hava áhugað fyri tí, kunnu ganga í framhaldsdeild í Kalsoynni. Nøkur foreldur halda, at børnini eru ov ung at lata av oynni og at tað er gott fyri framtíðina, at børnini eru sum longst á staðnum. Í løtuni ferðast skúlabørnini ímillum ella flyta til Klaksvíkar.

Ein stöðulýsing av umstöðunum hjá skúlanæmingum sum noyðast av oynni í framhaldsskúla er endurgivin niðanfyri.

“Tey, sum hætta sær at sigla um fjørðin til arbeiðis og í skúla, mugu, sum er, sita fryst og ofta eisini vát umborð á Barsskor. Hesi skúlabørn, sum ganga í 8.-10. flokki, mugu síðan ganga og vála í Klaksvík, ofta í fleiri tímar, tí so langt er ímillum túrarnar. Tey flestu hava onkran bústað til leigu í Klaksvík, so hetta er ikki bíligt fyri foreldrini, sum bæði skulu gjalda ferðing og leigukostnað. Studningurin røkkur ikki langt í so máta. Hetta kundi verið broytt til at framhaldsdeild kom í Kalsoynna, soleiðis at næmingarnir vóru við hús til fólkaskúlin var liðugur. Hetta hevði eisini fört við sær at teir blívu meiri heimkærir, tí sum kunnugt eru stórar brotingar í lívinum hjá 14-17 ára gomlum. Møguleiki hevði soleiðis verið fyri, at tey komu aftur í Kalsoynna at búgyva eftir lokna útbúgving - serstakliga um vit fingu gjört ferjuleguna og vegin til Syðradals liðug sum skjótast. Verður hetta ikki gjört - og tað skjött - er væntandi at barnafamiljurnar, ið ikki hava nakra jörð, ið bindur tey á staðnum, rýma, tá ið børnini fara í framhaldsdeildina í Klaksvík. Hetta hevði verið stórt spell, nú barnatalið er komið so langt upp í Mikladali og Trøllanesi, at 25 av 78 fólkum eru undir 17 ár”.

Sum frásøgnin omanfyri víssir, so eiga skúlaviðurskiftini í Kalsoynni at verða tikan í álvara. Tað er avgerandi fyri bygdirnar, at tað longu frá komandi skúlaári, verður møguligt at hava framhaldsdeild í oynni.

Eldra- og heilsumál

Talvan lýsir tær heilsutænastur, ið virka í oynni.

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áhætan	Bráfangis tævur	Einkl
Jarðamóður				X
Heilsusystur				X
Skúlaheilsusystur				
Kommunlækní			X	
Skúlalækní				X
Tannlækní				X
Skúletannlækní				X

	Eldraækt			
	Fest skipan	Onkur í byggðini	Bart familia	Send av plássinum
Heimahjálp	X			X
Heimasjúkranst				X

	Umstæður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Viðgerð á staðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka			X	
Andliga breka			X	

Sum sæst, so rökka nærum ongar heilsutænastur til Kalsoynna. Tað er altið neyðugt at fara til Klaksvíkar og gera brúk av heilsutænastunum har. Hetta er óheppið fyrir bæði barnafamiljur og eldri fólk. Ein heilur dagur fer burtur ímillum, skal ein til kommunulæknan ella barnakanning.

Kommunulækni kemur til oynna, um okkurt álvarsamt er áfatt, annars verður altið farið til Klaksvíkar í læknaørindum.

Viðvíkandi sjúkraflutningi eru umstöðurnar sera vánaligar. Barsskor verður nýttur til hetta endamálið, og tað er hann als ikki egnaður til. Fyri kortum vóru broytingar gjördar, soleiðis at børa nú kann koma undir tak.

Hvørki heimahjálpin ella heimasjúkraróktin eru nøktandi. Heimahjálpin hefur ábyrgdina av teimum gomlu, meðan hon er til arbeiðis, men í roynd og veru eisini eftir arbeiðstíð, tí serliga teimum gomlu, ið búgva einsamøll, tørvar umsorgan um kvøldi og á nátt.

Tosað um at byggja ellisheim ella sambýli í oynni, t.d. í samstarvi við røktarheimið í Klaksvík. Fleiri av búfólkunum á Norðoya Røktarheimi hava verið og eru kalsoyingar.

Jarðarviðurskiftini

Kortini eru fýra í tali - eitt fyri hvørja bygd

Trøllanes

Sum sæst á kortunum, so er ógvuliga lítið av jørðini á Trøllanesi uttanbíggjarjørð. Tey seinnu árini er nögv velt upp úr nýggjum, men av ymiskum orsókum er hetta ikki komið við á kortið.

Mikladalur

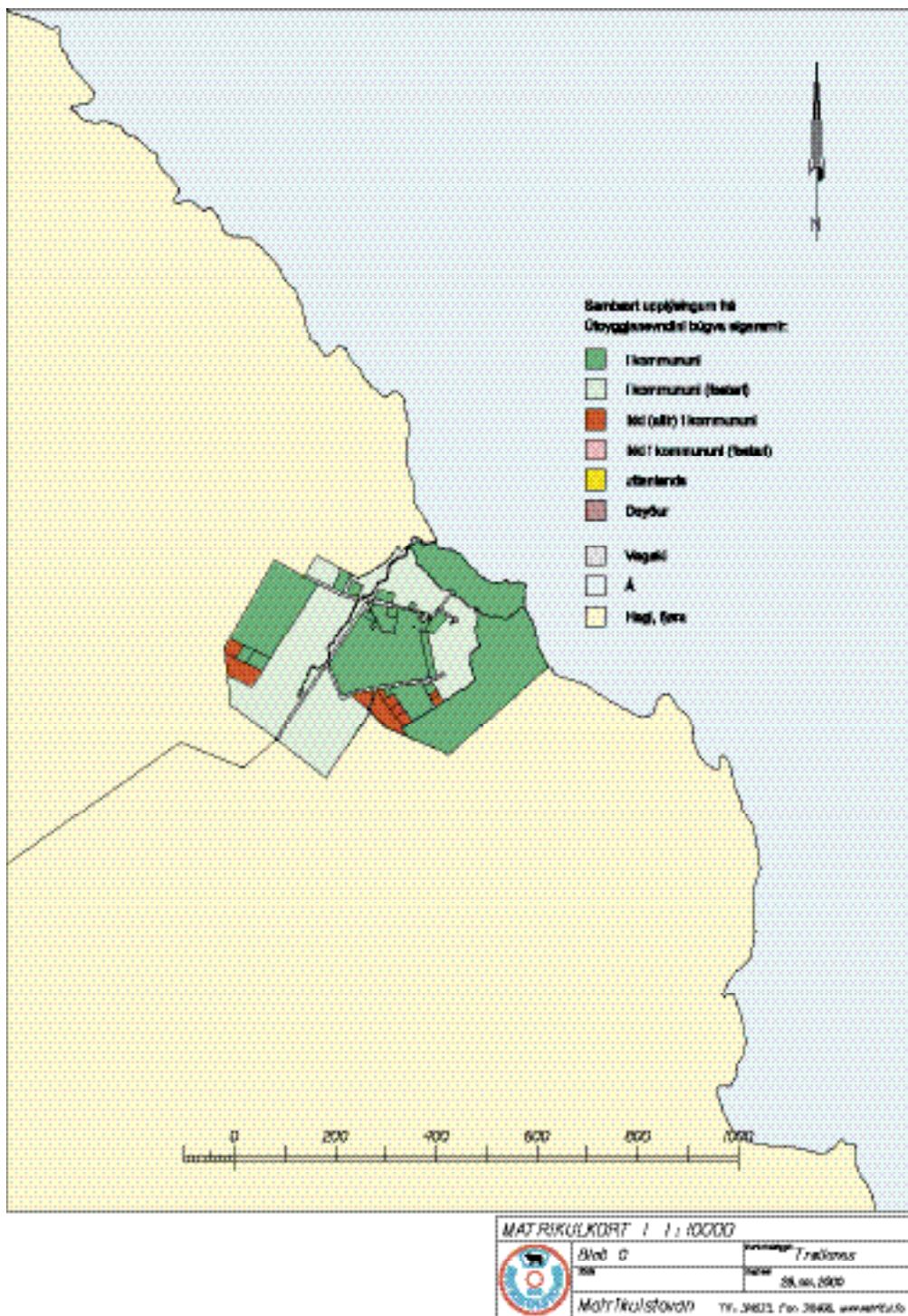
Í Mikladali er nakað av uttanbíggjarjørð, men allur bœurin verður sligin av fólk í bygdini, og tí kennist tað ikki sum ein trupulleiki. Harafturímóti er tað ein trupulleiki, at tey fastbúgvandi í Mikladali ikki hava ráð at keypa jørð, sum verður boðin út. Hon fer til hægstbjóðandi, og tann prísin hava tey ongan möguleika at bjóða. Vandi er tí fyri, at jørðin í storrri mun enn nú gerst uttanbíggjarjørð, um ongar broytingar henda á hesum øki. Viðmerkjast skal, at ein bóni, sum búði og arbeiddi í Mikladali, tá ið kortið varð gjört, nú er fluttur til Klaksvíkar, men framhaldandi er skrásettur í oynni.

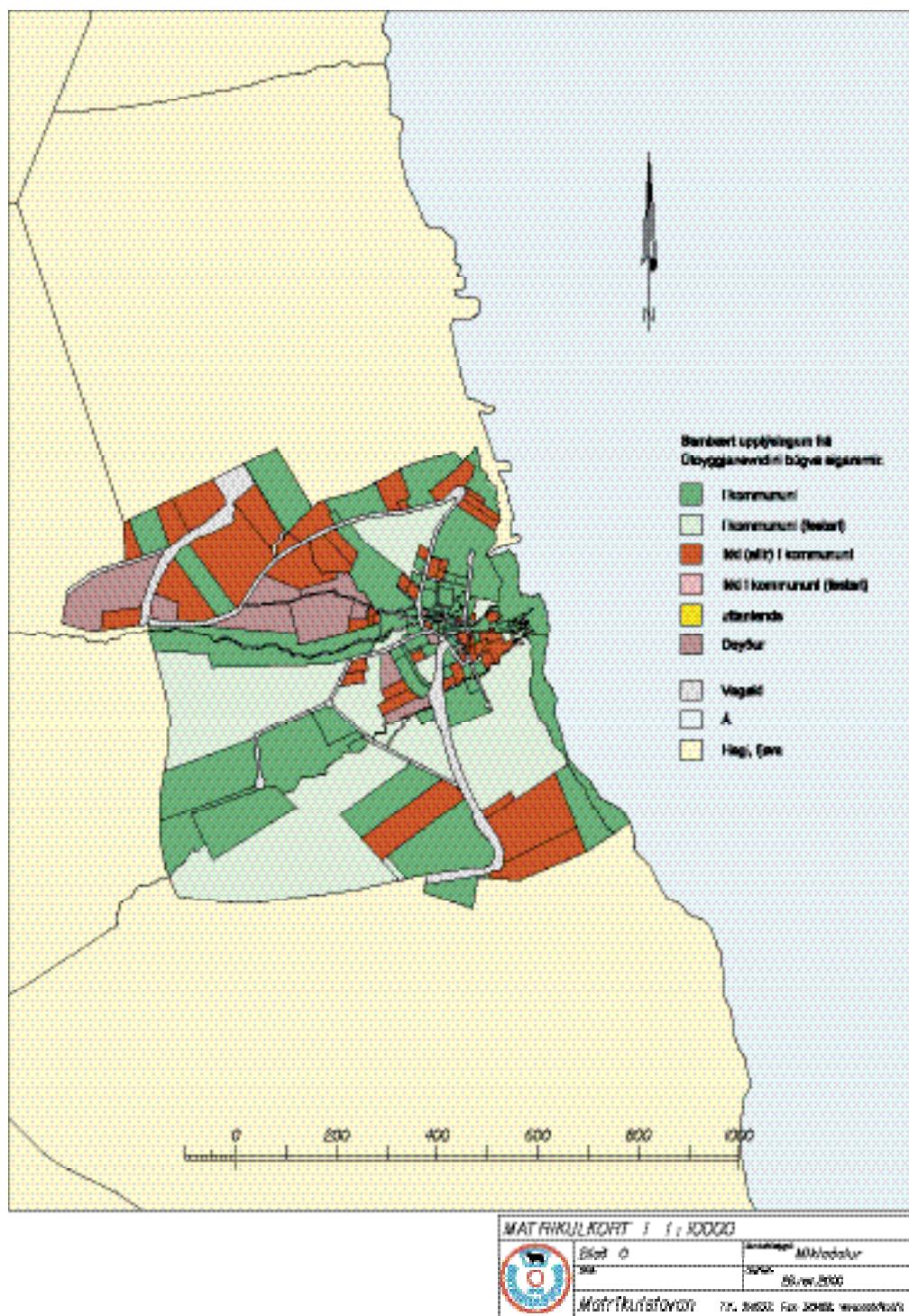
Húsar og Syðradalur

Á Húsum og á Syðradali er stóðan nærum eins. Her sæst millum annað, at tey fastbúgvandi bert hava ræði á einum lítlum parti av jørðini, sum eisini er ógvuliga sundurlutað. Jørðin á Syðradali er ikki útskift, eins og hon er í restini av oynni.

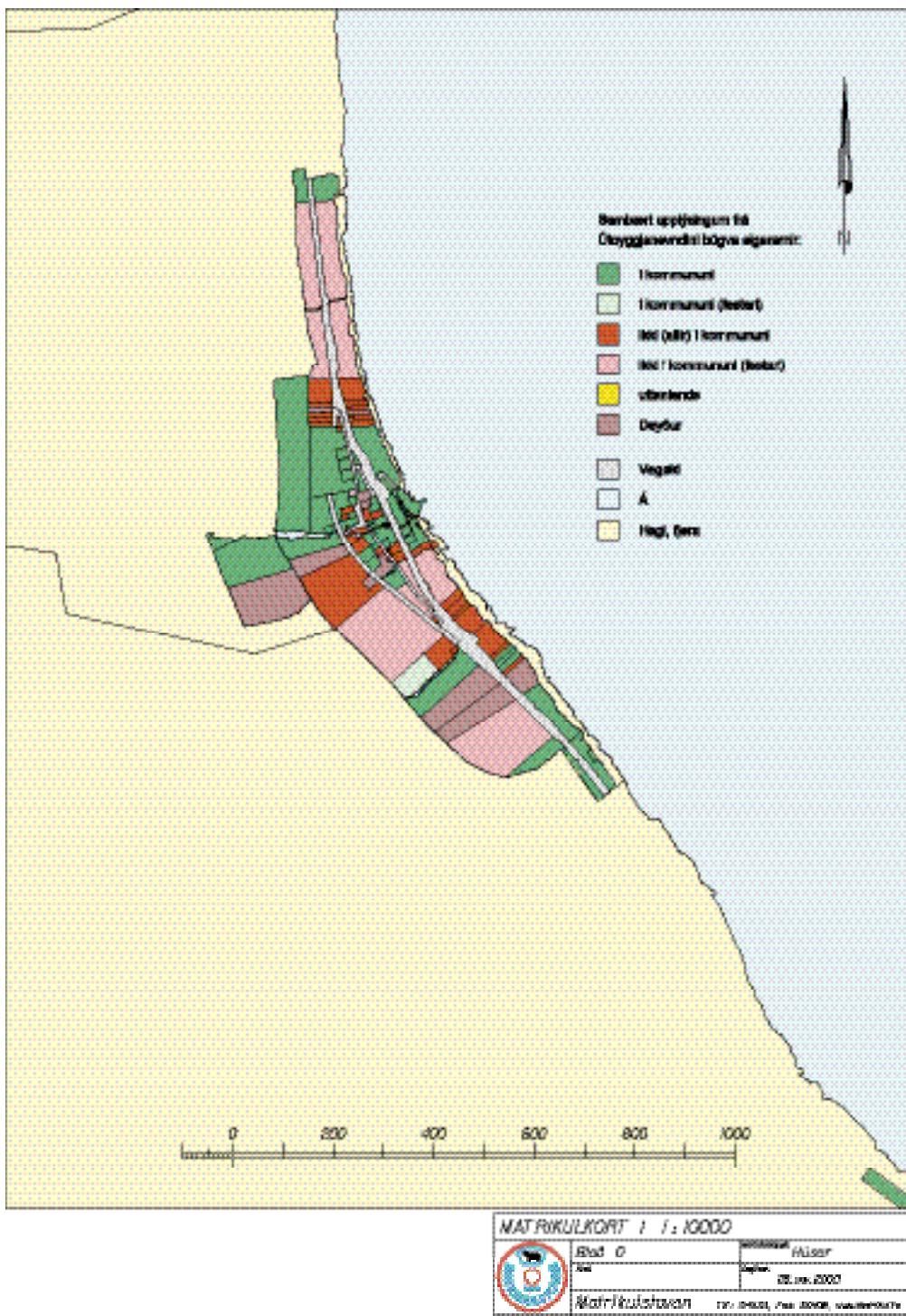
iðmerkjast skal, at á heysti 2000 flutti annar av fesitbóndunum til Húsar við familju síni. Tískil skal tann norðara festijørðin har ikki vera reyð, men grøn. (tvey kongsfesti eru á Húsum)

Trøllanes

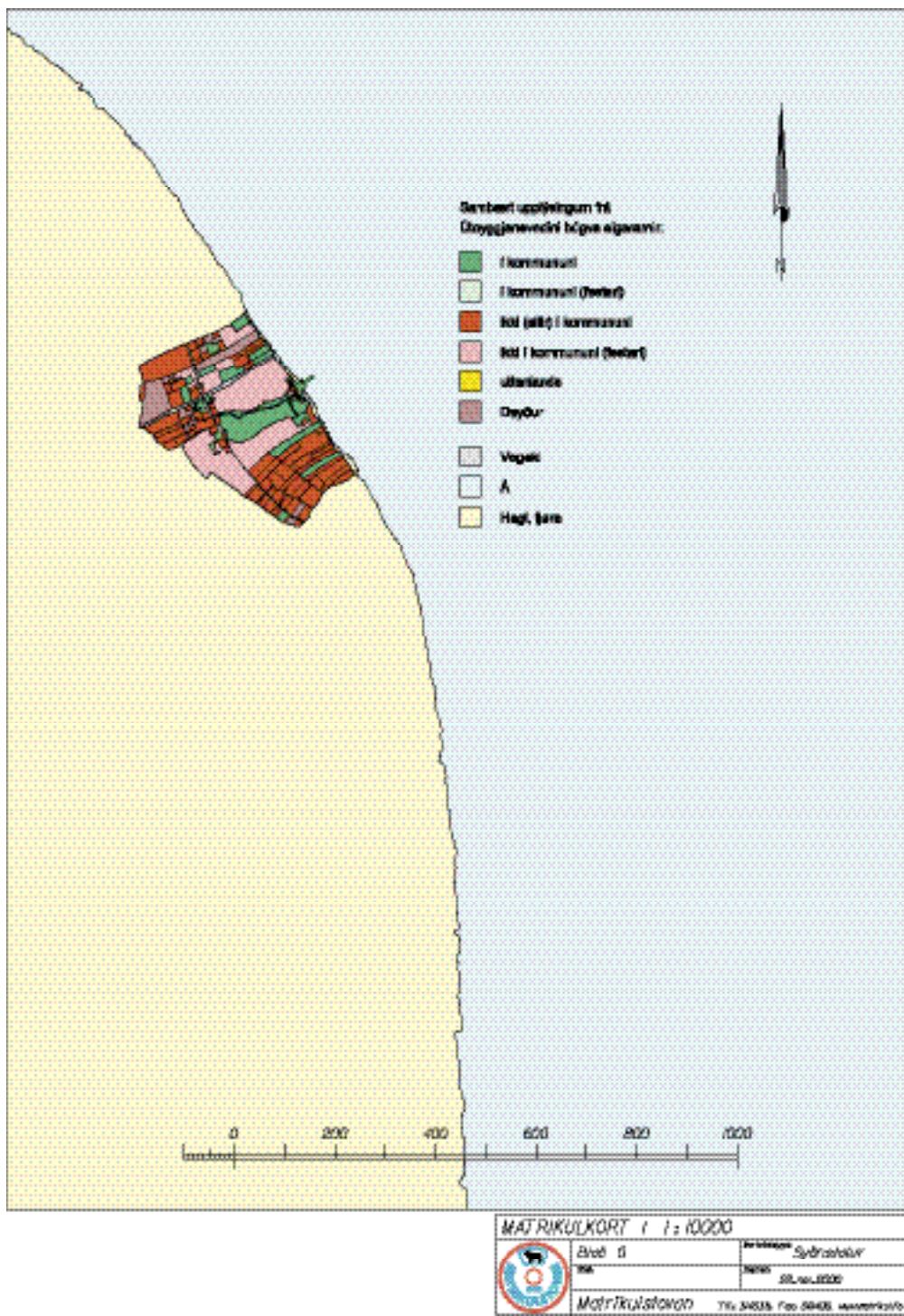

Mikladalur

Húsar

Syðradalur

U

| L

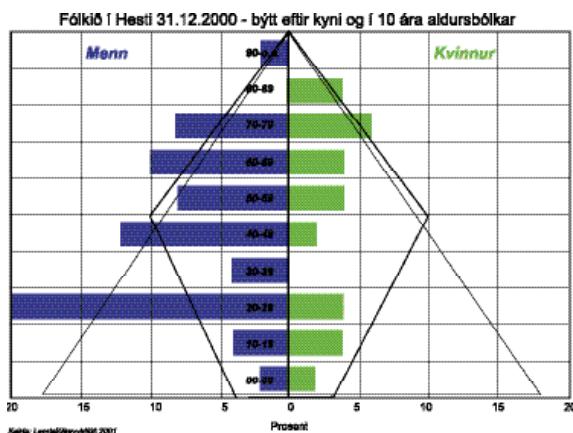
U

| L

Hestur

Stødd: 6.09 Km²
 Bygdir: Hestur
 Fólkatal: 51

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Myndin vísir, hvussu fólkatalið í Hesti er býtt eftir kyni og aldursbólkum. Myndin vísir m.a., at allir aldursbólkar eru umboðaðir í Hesti, men tað er yvirvág av mannfólki. Áldursbólkurin 30-39 ár er nærum horvin - arbeiðspláss og kvinnur mugu ókjast í tali - skal oyggjin mennast.

Undirstøðukervið

Ferðafólkaflutningur

Tað tekur bert 10-12 min. at sigla millum Gomlurætt og Heyst, og tað er Tróndur, ið rókir farleiðina. Tað tekur bert 20-25 min. at ferðast úr Hesti til Havnar. Hóaast tað er stutt inn á meginøkið, so er túratalið ógvuliga lágt. Yrkadagar eru tveir túrar til og frá oynni, eins og ein túrur um morgunin eftir áheitan. Leygardag er tveir túrar um Skopun, og sunnudag (um veturin) er neyðugt at fara til Skopunar fyri at koma til Havnar. Hetta er ikki nøktandi, verður sagt úr Hesti, serliga tá ið hugsað verður um skúlaungdómar og onnur, sum vilja halda vikuskifti í oynni. Nýtt skip kemur at rókja hesa farleið, og tá verður góðskustöðið hækkað munandi, men túratalið til oynna er ikki nøktandi, serliga tá ið hugsað verður um at økja vinnuliga virksemi, herundir virksemi í samstarvi við Havnnina, og um tilflyting. Fjarstøðan er stutt, og umstøðurnar at leggja at í Hesti eru ógvuliga góðar. Sagt verður í Hesti at umstøðurnar har eru m.a. væl betri enn í Skopun.

Fyri at bøta munandi um tænastustöðið á farleiðini Hest-Gomlurætt, verður mælt til at Teistin ger fýra beinleiðis túrar hvønn dag.

Farmaflutningur

Ein farmatúrur er út í Hest um vikuna. Farmarutan er ikki skrásett í ferðaætlanini, men eftir tógvíð stríð hava hestfólk fingið hesa farmarutu at virka. Av praktiskum forðingum kann sigast, at tað manglar ein trukkur á bryggjuni í Hesti. Ein slíkur hevði lætt nógv

um arbeiðið og hevði stytt um tíðina, ið tað tekur at avgreiða farm til og frá oynni.

Fiskaflutningur, eitt nú frá lívfiskastöðini, verður í lötuni skipaður soleiðis, at Tróndur færir ein bil at avheinta fiskin og kemur eftir honum aftur ein seinni túr, og henda skipan virkar væl.

Havnarlagið

Í Hesti er nógv orka lögð í at fáa eitt gott havnarlag og ein góðan bátahyl. Hetta er ein ílöga, ið gevur bygdini neyðugu fortreytirnar fyri at seta á stovn vinnuligt virksemi í oynni og ger samferðsluumstöðurnar góðar.

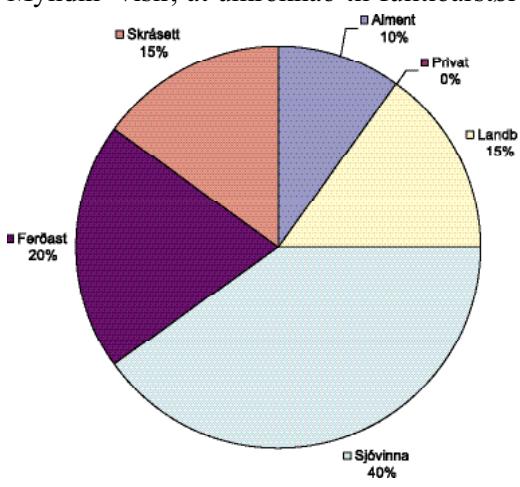
Undirstöðukervið annars

Viðvíkjandi el-orku, so er Hestoy sera væl fyri. Hestoy er íbundin meginøkið við sjókaðali. Spenningsgoðskan er góð, og nýtslan kann fleirfaldast uttan at trupulleikar verða við kapasitetinum. Postflutningurin er eins og á meginøkinum, og posturin verður borin út fimm dagar um vikuna. Oljan kemur til oynna við tangabili, so har er tænastan eisini á stöði við meginøkið.

Vinnulívið

Í Hesti eru tveir garðar, ið hava mjólki- og sláturneyt. 15 húski hava smávegis landbúnað afturat øðrum starvi. Av almennum arbeiðsplássum eru posthús, strandferðsluavgreiðsla, SEV, vitapassari og fiskaaling. Átta mans á oynni liva av at rógvu út. Fýra hava valt at arbeiða á aðrari oyggj og ferðast ímillum hvønn dag, meðan fimm eru skrásett í kommununi, men búgva og arbeiða aðrastaðni og koma til oynna, tá ið tey kunnu.

Myndin víðir, at umroknað til fulltíðarstörv fáa 40% av íbúgvunum, ið eru í starvi,

inntøku sína frá starvi innan sjóvinnuna, meðan 35% fáa inntøku sína við at starvast aðrastaðni enn á Hestoynni og ella búgva aðrastaðni.

Hestbygd liggar bert 20 minutir frá meginøkinum, og ein skuldi tí trúð, at bygdin í störru mun varð nýtt sum bústaður hjá fólk, ið arbeiða í m.a. Havn. Men so er ikki, tí bert 20 % gera nýtslu av hesum möguleika.

Eitt annað, ið er vert at liggja til merkis, er at afturat útróðrinum og landbúnaðinum, er eingin privat fyritøka í oynni. Sostatt er einki arbeiði at fáa í oynni, um onkur kundi havt áhuga í at búsett seg her, uttan so at tey, sum flyta til oynna, koma fyri at seta nýggja vinnu á stovn.

Landbúnaður

Niðanfyri sæst hvat hestfólk fær burturúr jarðarbrúkinum

Skurður:	460 seyðir
Mjólkframleiðsla:	80.000 l.
Framleiðsla av neytakjöti:	9 neyt og 11 kálvar
Onnur avgrøði til sølu:	0
Flogfenaður:	0

Sum áður nevnt, so eru bæði Mjólkframleiðsla og sláturneyt í Hesti. Seyðahaldið byggir á, at seyðurin gongur úti alt árið og fær ikki kraftfóður. Tí eru einastu útreiðslur av seyðahaldinum heilivágur og fjallløn. Gjólingar verða ikki tิกnir inn, men ganga úti alt árið ogsleppa inn á bœin um veturin.

Í Hesti verður hildið, at innflutninginum av kraftfóðri átti at verðið tálmaður við at fáa meira hoyggi til hóldar; men ikki minst eiga vit at steðga innflutninginum av hoyggi, tí hann kann fóra við sær, at vit innflyta sjúkur og smittur. Ein hoyturkari kundi verið í hvørjari bygd, tað hevðið hækkað góðskuna á hoynum og tryggjað at alt hoyggið í oynni kom til hóldar. Íløgan til ein hoyturkara hevði umfatað eina bingju og ein blásara.

Úr Hesti er komið eitt uppskot um at lækka prísin á elnýtsluni hjá fjósum og øðrum vinnuligum virksemi. Tað hevði bött um raksturin og gjört vinnuna meira lónandi.

Í lötni er stóðan tann, at bœurnir hava so lítlan vinning av landbúnaðinum, at hugsingur ikki er um at gera ílögur í nýggj vinnutól. Samstundis verður hildið, at óroyndir möguleikar eru, hvat landbúnaði viðvíkur. Seyðahald gevur ikki tað stóru inntökuna, men nýhugsan og alternativar framleiðslur eiga at fáa ein möguleika. Talan er serliga um vistfrøðiliga framleiðslu.

Umstøðurnar fyri einum munagóðum landbúnaði høvdu verið nógv böttar, um ein vegur bleiv gjørdur úr bygdini út á Hæl. Talan er um ein 2 km langan veg. Á Hæli er eitt serstakliga gott sólarpláss, ímillum trý tey bestu í landinum, og jørðin er fruktagóð. Har er gott dyrkilendi til epílir, røtur, kál og annað grønmeti. Vóru ílögur gjørdar í ein veg, og jarðarviðurskiftini skipað soleiðis at til bar at brúka ein munandi part av jørðini til eitt ávist skipað endamál, var tað eitt gott vinnuligt tiltak fyri oynna.

Eingin fuglaveiða er á landi í Hesti. Svørðurin er so leysur, at tað kann vera vandamikið at fara til bjarga. Fleiri menn eru ommandotnir á fuglaveiðu, og tað er m.a. ein orsök til at menn eru givnir við hesum.

Fiskivinna

Í Hesti hevur fiskivinnan verið grundstuðulin undir vinnulívinum í mong ár, men tá ið nýggjar skipanir vórðu settar í verk innan fiskivinnuna, m.a. fiskidagar og krøv um ísing v.m., gjørdist tað óhøgligari at reka hesa vinnu.

Afturat hesum trupulleikum vóru eisini aðrar forðingar. Vit taka hetta dømi úr Hesti fyri at vísa á, at trupulleikar ofta standast av, at røttu samskiftisleiðirnar ikki vera funnar ella eru torførar at finna:

Fiskurin úr Hesti var altíð eitt samdøgur gamal, tā ið hann kom á fiskamarknaðin. Hetta gjördi, at fiskurin fall í prísi og gjördi umdømið hjá fiskimonnunum úr Hesti vánaligt. Í uml. tvey ár varð javnan gjört vart við hesar trupulleikar, men utan úrslit. Orsókin til hesi viðurskifti var, at SL ongan trukk hevðið á bryggjuni í Hesti, ið kundi seta fiskakassarnar umborð á Trónd fyrsta túrin inn á meginlandið. Hin trupulleikin var, at cassarnir ikki høvdú ís við, men komu tómir aftur í oynna, tí var neyðugt at sigla langt eftir ísi. (úrskrivi úr oynni) Eingin trukkur er komin enn, men fiskur verður nú tikan við tann fyrsta túrin. Hetta er bert eitt av fleiri dømum um, at smáu oyggjarnar hava trupulleikar við at fáa nøktandi samskifti í lag, og at teirra áheitanir ikki vera hoyrda.

Fiskavirki

Í nøkur ár var fiskavirki í bygdini, ið gav fleiri arbeiðspláss. Men í kreppuárinum 1994 var virkið stongt. Bygningurin stendur á havnarókinum og er væl eagnaður til vinnulig endamál.

Í Hesti verður sagt, at lónandi fiskatilvirking kundi verið, um tað galt onkra heilt ávísa vørú, og framleiðslan fór fram í tøttum samstarvi við onkra handilsfyritøku, sum seldi vøruna á føroyska marknaðinum.

Fiskaaling

Royndir verða gjørdar innan fiskaaling í Hesti. Tað er p/f Fiskaaling, sum eigur og rekur alistøðina. Hetta gevur arbeiðspláss í bygdini, og vónir eru um, at hetta virksemið kemur at økjast.

Ferðavinna

Eingin skipað ferðavinna er í Hesti. Hestoyggin hevur tó verið ferðavinnumál í nógv ár, m.a. hevur nógv verið gjört av at fara túrar undir hestbjørgini. Nøkur ferðafólk koma í oynna, men tey leggja ikki nógv eftir seg, tí har er ikki nakað, ið gjaldast kann fyri. Tað eru góðir möguleikar fyri ferðavinnu, men tað krevur, at Hestsbygd fer virkin inn í hesa vinnu og fyriskipar inntökugevandi tiltøk. Svimjihylurin í oynni er eitt gott aktiv í ferðavinnuhøpi.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Hests kommunu hevði í 1998 eitt yvirskot uppá kr. 308.321, eina skuld uppá kr. 26.270 og eina eginogn uppá kr. 869.752. Í 1998 vóru 48 íbúgvær skrásettir í Hests kommunu, og uml. kr. 11.800 vórðu goldnar í skatti pr. íbúgva. Eginognin var uml. kr. 18.100 pr. íbúgva og skuldin uml. kr. 550 pr. íbúgva í 1998.

Um samanborið verður við hinár útoyggjarnar, so hevði Hests kommunu eitt yvirskot í 1998, ið lá væl hægri enn miðal. Hinvegin eru skattainntøkurnar undir miðal, og hevur kommunan lægstu eginognina, um samanborið verður við hinár kommunurnar. Viðmerkjast skal, at á sumri 2000 var øll skuldin hjá Hests kommunu goldin, og er tað

sjálvsagt ein stórur figgjarligur fyrimunur fyrir kommununa, at hon sleppur undan at gjalda rentur og avdráttir.

Mentan og frítíð

Talvan lýsir mentunar- og frítíðartilboð i Hesti:

	Felagsvirksemi			
	Onkl	Á staðnum	Ferðast	Reglulegt / óreglulegt
Bygdarhús		X		/
Bygðarfelag		X		/
Blindklubbar		X		/
Sjónleikur	X			/
Stað til eldri at hittast	X			/
Stað til yngri at hittast	X			/
Sangur og tónleikur	X			/
Kvaldakúll	X			/
Samkomur / hús	X			/
Kirkja		X		/
Ítróttur / slag	X	X		/
Svímjihylur		X		X/

Sum talvan vísir, eru fá tilboð innan mentan og frítíð, samanborið við tað, sum fólk á meginøkinum hava. Men karmar eru tó fyrir virksemi í bygdarhúsinum, og tað verður brúkt bæði til privatar og almennar veitslur og undirhald.

Hestbygd er eitt gott dömi um varveitslu av tí gamla bygðarfelagsskapinum, sum rúmaði bæði handaligt sum andaligt virksemi.

Um høgtíðir eru felags samkomur og veitslur, og nögv verður gjort burturúr. Byrjað verður á nýggjárinum, har øll bygdin í felag skipar fyrir nýggjarshaldi: bál, kyndlar, árstal við ljósnum í haganum og veitslu í bygdarhúsinum. Fastalávint verður hildin við bæði undirhaldi og veitslu. Á páskum er páskahald fyrir börnum og foreldrum, har øll í felag rulla egg. Á jólum er jólaveitsla, jólahald o.a. fyrir bygðarfólkum.

Av øðrum felagstiltökum kunnu nevnast ruddingardagur, har øll í felag rudda og fríðka um bygdina, og aftaná er veitsla har tað verður grillað o.a. Øll börnini í bygdini duga at dansa føroyskan og enskan dans - og tað væl. So hóast bygdin gerandis kann tykjast friðarlig og utan stórvegis frítíðarmöguleikar, er her eitt ríkt frítíðarlív.

Svímjihylur er í Hesti, og hann er ogn hjá bygðarfólkum. Hetta var ein verkætlan, har bygðarfólkvið var drívmegin, og við hjálp frá Mellemfolkeligt Samvirke bygdu tey svímjihylin í nøkur summur.

Svímjihylurin hevur verið stongdur eina tíð, tí tað var so tungt at figgja viðlíkahald og rakstur annars, og tað sama var galandi fyrir bygðarhúsið. Men nú virkar alt hetta aftur. Ein maður, ættaður úr Hesti, sum hevur leigað hylin og bygðarhúsið, hevur nú allan raksturin um hendi. Bæði hylur og hús verða leigað út til einstaklingar og feløg, og bygðarfólkvið hevur brúksmöguleika ímóti einum lítlum gjaldi.

Í Hesti varð skotið upp at seta í verk eitt tiltak, sum skuldi hava til endamáls at savna bygdina um at fríðka um bygdarumhvørvið og endurskapa ein part av gomlu bygdarmyndini, m.a. at umvæla gomul hús, úthús, hjallar, grótgarðar, varðar o.s.fr. Fígging skal fáast til vega frá grunnum o.ø.

Samanhaldið og samljóðið í Hesti er sera gott, og gevur hesum lítla bygdarsamfelagnum styrki. Men samstundis kann hetta vera ein orsök til, at tey eru so fáment. Tann sosiali kapitalurin, ið bygdin rúmar, skapar menniskju við hugflogi og andaligum sum handaligum førningi. Hetta ger, at tey sökja burtur frá bygdini at arbeiða og virka. Men tað kann hugsast, at hesi venda aftur eina ferð seinni í lívinum, og serliga um umstöðurnar fyrir at virka í oynni vera böttar.

Skúlamál

Í lötni ganga fýra börn í 1.-7. flokki. Tey flestu fara til Havnar at ganga í framhaldsdeild, men tað kemur eisini fyrir, at börn fara í aðra bygd í framhaldsdeild. Tað er avgerandi neyðugt, at möguleiki er fyrir framhaldsdeild í Hesti, soleiðis at børnini ikki noyðast so ung av oynni. Tað er eisini neyðugt við kvöldskúlaundirvísing, og at hon verður lagað til viðurskiftini í smáu bygdunum, eitt nú viðvíkjandi krövunum um lutakaratal. Tað kundi m.a. verið undirvist í ferðavinnu, enskum máli v.m. Somuleiðis eigur frítíðarskúli eisini at vera í oynni.

Heilsumál

Talvanniðanfyri vísir almennu heilsutænasturnar í Hest

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áheitan	Briffangis tærur	Einki
Jandamóður			X	
Heilsusystur	X			
Skúlheilsusystur	X			
Kommunatekní		X		
Sorlaskní		X		
Skúlatekní	X			
Tannatekní				X
Skúlatannatekní	X			

	Eldraarsíkt			
	Fest skipan	Onkur í bygdnini	Bert famila	Send av plássnum
Heimajálp	X			
Holmasjúkraarsíkt	X			

	Umstöður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Viðgerð á staðnum	Ferðsat	Flyta á annað stað
Likamliga breka			X	
Andlaga breka			X	

Talvan víðir, at umstöðurnar eru betri í Hesti enn í fleiri av hinum smáu oyggjunum. Tann stutta fjarstóðan til meginokið ger, at tað er lættari at fáa hendir á teimum tænastum, ið verða bodnar út.

Hests kommunu hefur gott samstarv við Havnar kommunu á fleiri økjum. M.a. hava hestfólk frítt læknaval og kunnu fara til Havnar í læknaørindum. Heimarøktin er samskipað við Havnina, eins og eitt ávist tal av plássum eru á røktar og umlættingarstovnum. Sum heild eru tey, sum búgva í Hesti nøgd við heilsutænasturnar.

Bústaðarviðurskifti

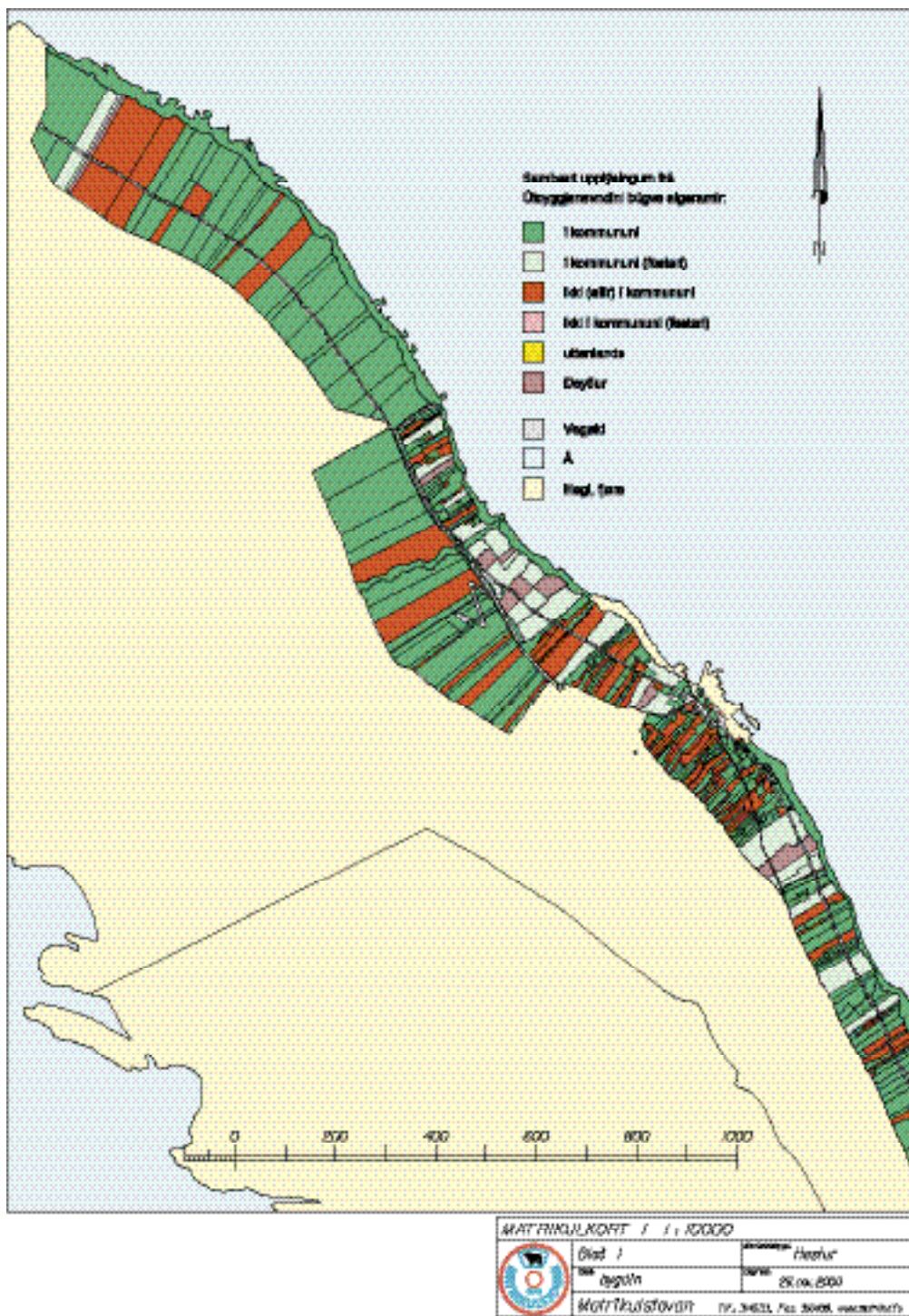
Í Hesti standa fleiri hús tóm. Nøkur verða útleigað, meðan onnur eru frítíðaríbúðir. Tað verður ikki mett sum nakar trupulleiki at fáa íbúð, um onkur ynskir at flyta til oynna, men tað er tó semja um, at tey, sum eiga frítíðaríbúðir, eiga at gjalda eitt ávist gjald til kommununa fyrir tænastur, ið bygdin veitir og möguliga fyrir eitt eftirlit við húsunum í vetrarhálvuni.

Jarðarviðurskiftini

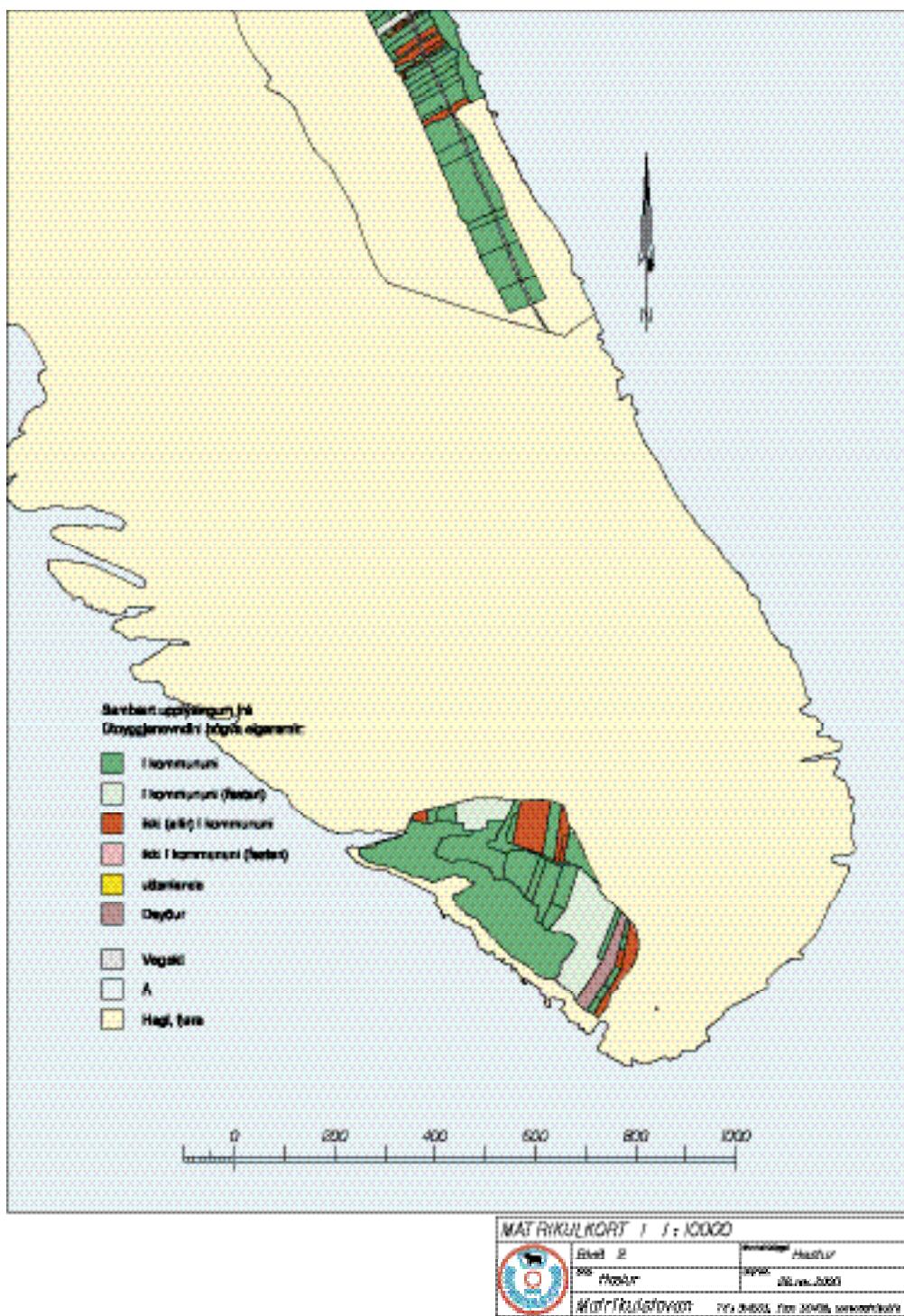
Í Hestoynni eru tveir hagapartar. Uttara helvt, ið er 9 merkur ogn, og innara helvt, sum er 7 merkur kongsjørð og 2 merkur ogn.

Sum sæst á kortinum, so er jørðin ógvuliga sundurpettað, men hinvegin er ikki so nögv uttanbíggjarjørð. Ikki alt grasið verður sligið, m.a. tí tað er so trupult at fáast við tey allar minstu jarðarpettini, og tí fara bændurnir heldur eftir teimum størru stykkjunum, sum eru arbeiðsligari.

Hestur

Hestur-framhald og Halur

≡ |

| ≡

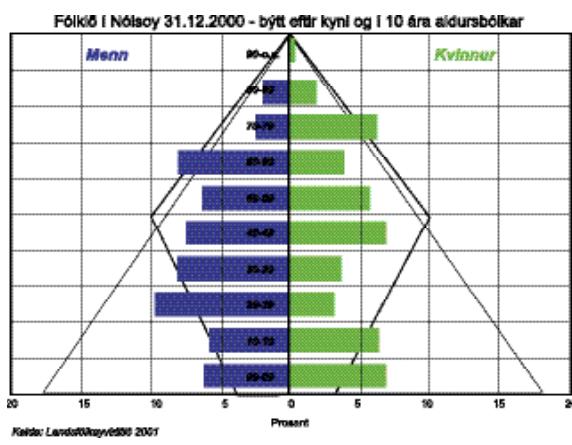
≡ |

| ≡

Nólsoy

Stødd: 10.28 Km²
 Bygdir: Nólsoy
 Fólkatal: 262

Fólkatalið býtt á kyn og aldursbólkar

Í mun til aðrar útoyggjar er fólkatalið í Nólsoynni stórt og væl býtt bæði í aldursbólkar og kyn. Í so máta kann Nólsoyggin als ikki sammetast við hinar útoyggjarnar.

Fleiri ung enn gomul eru búsitandi á oynni, og eru tað hesi ungu, ið eru grundarlagið undir framhaldandi búseting í Nólsoy. Saman um tikið er Nólsoyggin væl fyri, tá ið tað kemur til búseting. Men hóast hesa positivu stöðu, er tað ein tíðilig yvirvág av mannfólk.

Undirstöðukervið

Samferðslan

Ritan er bygd í 1971 og kann taka 75/100 ferðafolk og tveir bilar. Siglingartíðin er 20 min. millum Havnina og Nólsoyar. Í Nólsoy varð sagt, at Ritan er vorðin ótíðarhóskandi, og tørvur er á einum nýggjum skipið men sambært samferðsluætlanini hjá vinnumálastýrinum kann Ritan, eftir at ljósmotorarnir eru skiftir út, og skrokkurin sandblástur, rökja hesa farleið í nógv ár afturat. Ritan lýkur öll verandi trygdarkrøv og er av sjóbestu skipum.

Tey, sum arbeiða í Havn, nýta Rituna dagliga. Av hesum eru tað fleiri, ið kundu hugsað sær, at ferðasambandið var meira tíðum. Sagt verður, at ferðasambandið ikki er lagað til arbeiðstíðirnar hjá fólk, antin er tíðin ov knöpp ella er ov leingi at bíða til báturin fer. Tað er eisini tørvur á, at Ritan siglir ein kvöldartúr; sum nú er, so er seinasti túrur av Havnini kl. 18.

Farmaflutningur

Afturat farmarutuni hjá Rituni, ið er fýra dagar um vikuna kl. 15, siglir Tróndur eykatúr av Gomlurætt til Nólsoyar við farmi, tá ið tørvur er, og veðurlíkindini eru til vildar. Her skal avtala gerast við skiparan á Tróndi í hvørjum einstakum føri.

Tá ið Ritan lossar, fer kranin yvir høvdið á ferðafólkunum, ið stendur á bryggjuni, og hetta er sera ótrygt og eiger at verða broytt sum skjótast, varð borið fram á oyggja-fundinum í bygdini.

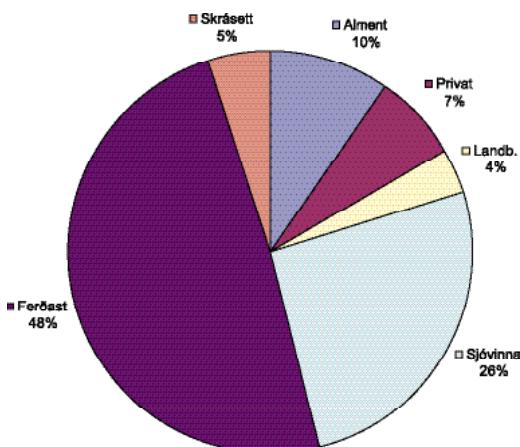
Atløguviðurskifti

Bryggjan í Nólsoy treingir til ábøtur. Fólk verða vát av brimi um veturin. Bygdarráðið hefur seinastu árini arbeitt við einari ætlan um at byggja eitt grótkast, sum hevðið gjort atløguviðurskiftini trygg, men hetta er ein íløga uppá 4 mió.kr. Tað vil siga, at talan er um ílögur í fýra ár, tí ílögukarmurin hjá Nólsoy er um ein mió. kr. um árið.

Undirstøðukervið annars

Nólsoyggin er bundin í meginøkið við sjókaðali, og tí eru streymviðurskiftini eins góð og inni á meginøkinum. Viðvíkjandi olju eru viðurskiftini eisini góð, tí oljuavgreiðsla er í oynni og oljan verður koyrd út til kundan. Í Nólsoy verður postur borin út fimm dagar um vikuna, eins og á meginøkinum. Fjarskiftið er somuleiðis vælvirkandi.

Vinnulívið

Sum myndin lýsir, eiger privat rikna virksemið uml. 37 % av samlaða vinnuvirkseminum, harav eiger sjóvinnan största partin. Sjóvinnan fevnir í hesum føri um seks sjálvstøðugar útröðrarmenn og 15 folk, ið starvast í sjóvinnuni annars. Landbúnaðurin er bert smávegis, uml. trý størv í alt. Afturat hesum er ein smolt- støð, handil, matstova, oljuumsiting og nakað av ferðavinnu.

Tey almennu størvini fevna um lærarastørv, heimahjálp, heimasjúkrasystir,

vitapassara, strandferðslu og postútbering. Sum sæst á myndini so fáa 48% sína høvuðsinntøku á meginøkinum og ferðast ímillum.

Vinnuligu umstøðurnar

Tað er partvist tann stutta farleiðin til Havnar, ið ger, at umstøðurnar eru góðar at arbeiða har, men orsøkin er eisini tað ógvuliga avmarkaða vinnuvirksemið, sum er í oynni í lötuni.

Hetta er ikki bara gott fyri oynna. Sambært oyggjafundinum í Nólsoy og øðrum frágreiðingum frá bygdarfólk, er tað sera óheppið og oyðileggjandi fyri trivnaðin, at vinnuligu umstøðurnar eru so vánaligar á staðnum, og hetta førir við sær, at bygdin í nógvar mátar er við at verða afturútsigld í mun til aðrar bygdir á somu stødd.

Landbúnaðurin

Niðanfyri sæst hvat nólsoyingar fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður:	uml. 550 seyðir
Mjólkarframleiðsla:	uml. 20.000 l um árið
Framleiðsla av neytakjøti:	lítíð og einki
Onnur avgrøði til sølu:	Grønmeti í stórframleiðsu (enn á royndarstøði)
Flogfenaður:	bert til húsbrúk
Fuglaveiða:	Nógvur lundi og nógvur náti verður veiddur. Virðið er ilt at meta um, men tað er lutfalsliga stórt.

Undan seinasta aldarskiftið hevði landbúnaðurin ein týðandi leiklut saman við fiskivinnu og handverki í Nólsoy.

Handilin við landbúnaðarvörum var týðandi fyrir oynna heilt fram til 1960'ini. Talan var bæði um korn, eplir, mjólk, kjøt og ull. Í 1960 vóru uml. 12 storri jarðarognir og nógvvar smærri.

Eftir 1960, tá ið inntókan frá fiskivinninuni var vorðin trygg og munagóð, og peningur, heldur enn vørur frá landbúnaðinum, gjördist grundarlagið undir húsarhaldinum, minkaði virksemið innan landbúnaðin nógv. Munurin ímillum inntökuna av landbúnaði og av fiskivinnu gjördist eisini alsamt storri, og tað gjördist torfört at fáa arbeiðsorku til landbúnaðin. Tað yngra ættarliðið valdi sum frá leið ikki landbúnað sum livibreyð.

Í dag er landbúnaðurin í oynni fyrir tað mesta seyðahald, men nakað av mjólkarframleiðslu er eisini. Nevnast skal tó ein áhugaverd roynd at framleiða "kinakál" í Nólsoy. Ein festari setti 8000 kinakál niður várið 2000, og hetta vísti seg at vaksa ógvuliga væl. Kinakálini vóru stór, föst og vælsmakkandi, og slapp framleiðarin av við alla framleiðsluna. Sum skilst er ætlanin at økja um framleiðsluna í ár (2001) og möguliga royna okkurt annað grønmeti eisini. Planturnar til hesa royndina koma úr Íslandi, og nú hefur viðkomandi keypt vakstrarhús, so talan er um spennandi royndir.

Fiskivinnan

Sum nevnt hefur fiskivinna í mong ár verið høvuðsvinnuvirksemið í Nólsoy. Talan hefur bæði verið um fiskiskap undir Føroyum og á fjarleiðum. Nólsoyggjin hefur í mun til fleiri av hinum smáu oyggjunum havt landafroðiligan fyrimun við tað, at umstøður hava verið fyrir havn til útróðrarbátarnar.

Flakavirkið, sum kom í oynna í 70'unum, gjördist arbeiðspláss hjá bæði kvinnum og monnum. Hesir fjølbroyttu vinnumöguleikar høvdu við sær eina støðuga búseting í mong ár. Tá ið fiskavirkið kom í kreppu og varð stongt í miðskeiðis í 1980'unum, minkaði fólkatalið við meira enn 100 fólkum. Hetta víðir tann alstóra týdningin hetta vinnuvirksemið hevði fyrir bygdina.

Eitt tíðarskeið róðu einir 10-12 bátar út úr Nólsoy, men í dag er talið bert fimm. Eitt tíðarskeið var torfört at sleppa av við fiskin í Nólsoy, og tí fóru fleiri av útróðarmonnunum at arbeiða á flakavirkinum, tá ið tað kom. Onkur vil eisini vera við, at tær broyttu fortreytirnar fyri útróðrinum, m.a. fiskidagar og onnur krøv, hava gjort tað torførari at reka útróður frá smáplássunum.

Fyri kortum var eitt virki stovnað, ið hagreiðir alifisk. Enn er ikki talan um stórt virksemi, men tað hevur stóran týdning fyri oynna, við tað at hetta skapar annað, avleitt virksemi.

Handverk

Í Nólsoy er eitt heimavirkisfelag, ið ger lutir til m.a. ferðavinnuna. Men hetta virksemið hevur tó ikki verið stöðugt tey seinnu árin.

Ferðavinna

Ein kunningarstöð virkaði í 2-3 ár, men so hendi tað, at húsini, har kunningarstöðin helt til, vóru seld, og hetta hevði við sær, at skipaða ferðavinnuarbeiðið datt niðurfyri. Fitt av ferðafólki kemur tó til oynna um summaríð, so her eru góðir möguleikar fyri inntökugevandi virksemi.

Vinna samanumtikið

Vinnumynstrið í Nólsoy er í dag týðiliga merkt av törvinum á, at hava arbeiði á meginøkinum. Hóast fólkatalið aftur er í vökstri og fleiri flyta til Nólsoyar, eitt nú undan høgu húsaprísunum í Havn, so er neyðugt at skapa umstöður fyri, at vinnan í oynni aftur kann mennast. Uttan vinnumöguleikar á staðnum er framtíðin ikki trygg; her verður mest hugsað um at ungdómurin hevur okkurt virksemi at koma aftur til eftir lokna útbúging.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstöða

Eingin roknskapur er tókur fyri 1998, men tað verður upplýst, at fíggjarstöðan hjá Nólsoyar kommunu er góð. Langtíðarlánini eru komin niður um 300.000 kr. Kommunan eigur um 1,3 mió.kr. á bók. Somuleiðis hevur kommunan eina tilsgogn frá peningastovni um lán til ætlaða grótkastið. Fíggjarætlanin hjá kommununi liggur um 3,8 mió kr. fyri 2001.

Mentan og frítíð

Í mun til hinrar smáu oyggjarnar er virksemið nögv og fjøltáttað. Talan er bæði um bygdarhús og bygdarfelig. Frítíðarvirksemi er fyri ung og tilkomin, meðan tiltök fyri eldri vanta, burtursæð frá "rekatrænum", har eldri menn hittast til prát.

	Felagsvirksemi			
	Onki	A staðnum	Ferðast	Ofta / sjáðan
Byggðarhús		X		/
Byggðarfelag		X		/
Bindiklubbar	X			/
Sjónleikur		X		/
Stuð til eidið at hittast	X			/
Stuð til yngri at hittast	X			/
Sengur og tónleikur		X		/
Kvaldskúll		X		X/
Samkomur / hús		X		X/
Kirkja		X		X/
Ítróttur / slág				/

Talvan lýsir felagsvirksemið í Nólsoy

Virksemið, ið talan er um, er m.a. sjónleikur, orkestur, harmonikulið, sangkór, fólkdansur, dansifelag, fráhaldsfelag, bjargingarfelag, vinarbýarfelag, ítróttarfelag, bordtennis, kappróður, aerobic, telduskeið og onnur kvöldskúlaundirvísing. Somuleiðis er svimjihylur í oynni.

Skúlamál

Skúlin í Nólsoy hefur í fleiri ár verið tiltikin fyrir bæði alternativar undirvísingshættir og slóðbrótandi arbeiði innan skúlagátt. Kommunan hefur stuðlað skúlanum væl, og saman um tikið man hann vera ein av best virkandi skúlum í landinum. Skúlin hefur 8. og 9. flokk.

Barnaansing

Í Nólsoy er ein dagstovnur, ið hefur rúm fyri 15-20 börnum. Hann byrjaði virksemið í 1999. Ansingin byrjaði sum ein roynd, tí fleiri foreldur arbeiddu í Havn og høvdu ógvuliga trupult við at fáa börnini ansað. Nú er henda ansingin komin í fasta legu.

Heilsumál

Sum talvan vísis, er ein fóst skipan, sum tryggjar, at heilsusystir, skúlaheilsusystir og kommunulækní koma til oynna. Skipanin við kommunulæknanum virkar sera illa, serliga um summaríð.

Eldrarøktin er í töttum samstarvi við Tórshavnarøkið. Viðvíkjandi heimsjúkrarøkt er tað ein trupulleiki, at sjúkrasystirin, sum býr í Nólsoy, arbeiðir fýra dagar í Tórshavn og ein í Nólsoy. Av tí at hon er einsamøll sjúkrasystir í oynni, verður arbeiðsbyrðan storri enn tann, hon verður lont fyri. Vóru tvær, bar til at býta ábyrgdina og at hava eina vaktarskipan.

	Heilsustænastur			
	Fest skipan	Personlig áheilan	Bréfangis tærvar	Einkl
Jarðamóður				x
Heilsusystur	x			
Skúlahelsusystur	x			
Kommunaleikni	x			
Skúlaleikni				x
Tannleikni				x
Skúletannleikni	x			

	Eldraeinkl			
	Fest skipan	Onkur í bygdini	Bart familia	Sond av plássinum
Holmahjálp	x			
Heimseigðíkranst	x			

	Umsteður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Viðgerð á staðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka		x	x	
Andlaga breka			x	

Talvan vísir almennar heilsustænastur í Nólsoy

Í sambandi við sjúkraflutning er skipanin tann, at Ritan rókir henda flutning í síni arbeiðstíð, meðan Pressarin rókir skipanina utan fyri siglingartíð hjá Rituni.

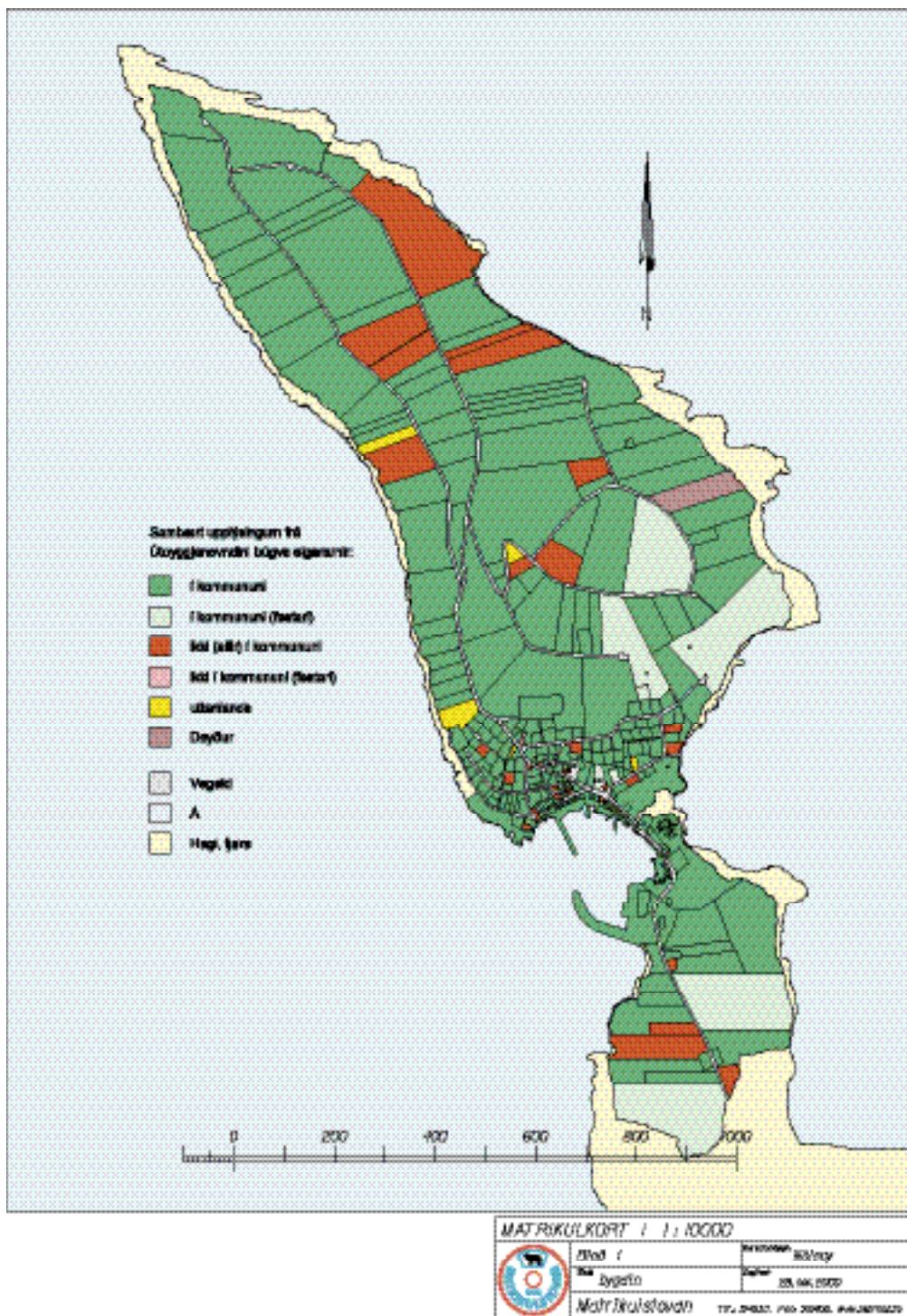
Samanumtikið eru umstöðurnar innan mentan, frítíð, skúla og heilsu betri í Nólsoy samanborið við hinrar smáu oyggjarnar. Sum heild er trivnaðurin góður í bygdini, serliga ímillum børnini og tey ungu. Trupulleikin av, at tey ungu heldur fara til Havnar at sökja sær undirhald, er ikki so stórrur, sum hugsandi kundi verið við teirri stuttu fjarstøðuni til Havnar.

Sambært bygdarfólkini hevur Nólsoyggjin ein trivnaðartrupulleika, tá talan er um tey tilkomnu. Hesin trupulleiki kemur til sjónar í einari ovurnýtslu av alkoholi. Hesin trupulleiki er ikki lættur at koma til lívs, og mett verður at hann hevur grundarlag í vinnubygnaðinum og tí vantandi innihaldinum í gerandisdegnum hjá þortum av fólkini. Ein skipaður trivnaðarpolitikkur fyri oynna kundi partvíst bött um henda trupulleikan.

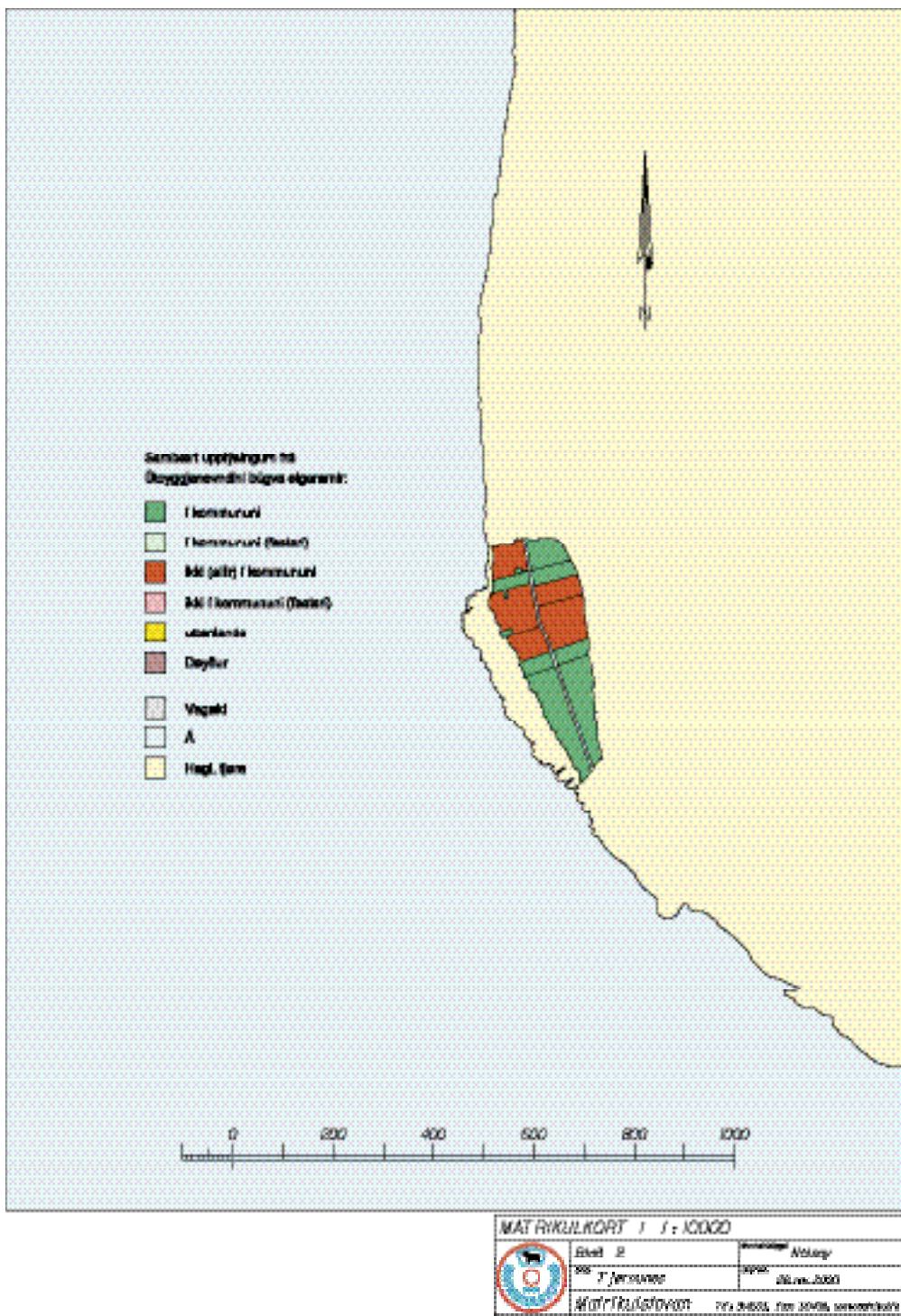
Jarðarviðurskiftini

Á kortunum aftanfyri eru jarðarviðurskiftini í Nólsoy lýst. Kortið vísir, at uttan-bíggjarjörðin ikki er so nógv, men sum alla aðrastaðni er jörðin smábýtt.

Nólsøy

Nólsoy - Tjørnunes

Stóra Dímun og Koltur

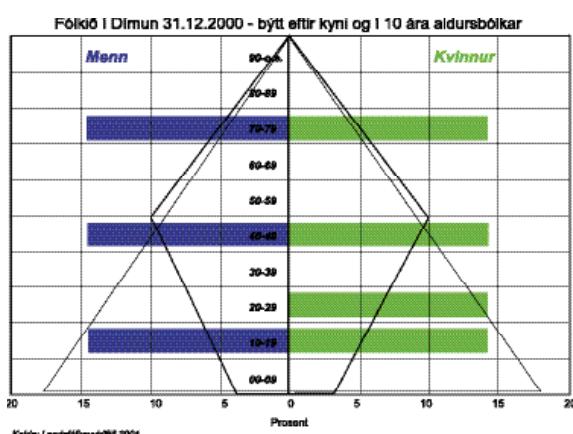
Stóra Dímun

Stødd: 2.65 Km²

Bygdir: Dímun

Fólkatal: 7

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Myndin vísir, at fólkatalið á Stóru Dímun bert telur 7 íbúgvær. Ein familia er búsitandi í oynni, og soleiðis hevur verið í nögv ár.

Undirstøðukervið

Samferðslan

Samferðslan og samskiftið eru lívæðrin hjá oynni, og tískil er tað eins og alla aðrastaðni neyðugt, at hesi viðurskiftini eru í lagi alt árið.

Tyrlan rókir alla samferðslu til oynna, bæði ferðafólka-, sjúkra- og farmaflutning. Hon flýgur tríggjar dagar um vikuna: mikudag, fríggjadag og sunnudag. Av tí at bert ein tyrla er tók, er einki samband til oynna fleiri vikur um árið, tá ið tyrlan er til eftirlit ella til umvælingar. Hesi slit í sambandinum til meginøkið skapa ikki bert ótryggleika hjá íbúgvunum, men kunnu m.a. um heystið viðföra, at úrdráttir frá slaktinum, kjöt o.a., ikki kann fara av oynni til keypara á meginøkinum.

Fyrir var möguligt at fáa tyrluna hjá sjóverjuni at flúgva, tá ið fóroyiska tyrlan ikki var tók, men hesin möguleiki er ikki til staðar longur. Búfólkini hava onga grundgeving fingið fyrir hesari broyting.

Sambært krøvum frá loftferðslumyndugleikunum skulu ábøtur gerast á tyrlupallin í Dímun. Vónandi verður farið undir hetta arbeidið í ár (2001). Tað eru eingi ljós á pallinum, og sambært avvarðandi myndugleikum er tað ikki ætlanin at seta ljós upp. Um veturnin, tá ið dagarnir eru stuttir, skapar tað ótryggleika, at eingi ljós eru.

Fjarskifti

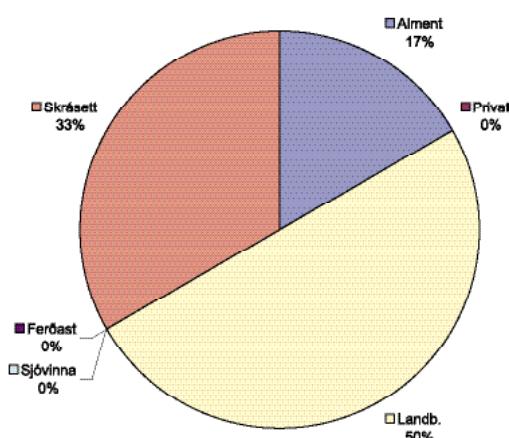
Fjarskiftissambandið við Stóru Dímun er vánaligt. Telefonsambandið er nokulunda nøktandi, men tað ber ikki til at hava internetsamband við oynna. Hetta er ógvuliga óheppið, og tað er neyðugt at bøta hesi viðurskifti alt fyri eitt.

Undirstøðukervið annars

SEV hevur eitt motororkuverk í oynni, sum bóndin sjálvur ansar eftir. SEV leggur upp til at orkuverkið bert koyrir, tá fólk er í oynni. Hjálpimotorur varð settur upp í heyst, men av tí at hann ikki startar av sær sjálvum, er tað neyðugt, at onkur altið er á oynni at starta motorin, um hann skuldið steðgað. Frystigoymslan er bundin at streymveitingini, og tí er vandi fyri at matvørurnar fara fyri skeytíð, um motorurin steðgar. Hetta ger, at tað ongantíð ber til, at øll familjan fer av oynni samstundis, tí ein má altið vera eftir at ansa motorinum. Oljan kemur til oynna í tunnum einar 2-3 ferðir um árið, og er tað festarin, ið bíleggur oljuna eftir tørvi. Somuleiðis hevur festarin ábyrgdina av, at fáa túmu tunnurnar av aftur oynni. Eins og allur annar farmur verður oljan flutt við tyrlu.

Vinnulívið

Dímun er eitt festi, ið er fulltíðarstarv hjá festaranum. Seyðurin er høvuðsgrundarlagið afturat einum ískoyti frá fuglaveiðu. Tey parttíðarstörv, ið eru í oynni, eru m.a. at passa elverkið hjá SEV og at avgreiða tyrluna.

Tær náttúruskaptu fortreytirnar avmarka vinnumöguleikarnar í Dímun, og tann, sum skal liva í Dímun, skal duga at liva av oynni – burturav!

Oyggan kann uppihalda einari familju, tá ið talan er um landbúnað. Men umstöður fyri fjararbeiði eru góðar, treytað av at fjarskiftið fæst at virka á oynni.

Jarðarbrúkið í St. Dímun gevur uml.

Skurður:	350 seyðir
Mjólkframleiðsla:	0
Framleiðsla av neytakjøti:	0
Onnur avgroði til sölu:	0
Flogfenaður:	0
Fuglaveiða:	uml. 20 - 50.000 lundar

Nakað av ferðavinnu er í Dímun. M.a. verður skipað fyrir útferðum til oynna við Norðlysínum. Nokur ferðafólk nýta høvið at vitja oynna, tá ið tyrlan flýgur Tórshavn-Dímun-Froðba, tí tá ber til at steðga í Dímun ein tíma.

Umstöðurnar fyrir ferðavinnu við stórum ferðafólkatalið eru ikki góðar. Lendingin er illa farin og er heldur ikki egsnað at taka ímóti nógum fólki. Hartil slítur tað nógv uppá oynna, tá ið nógv fólk kemur í senn. Vandin fyrir at gerast veðurfastur er stóur, tá ið mjørki legst um oyggjarnar. Skal verða talan um ferðavinnu, verður bert talan um ferðapakkar, har luttakarnir eru fáir í tali - sokallað "eksklusiv" ferðavinna.

Kommunal viðurskifti

Figgjarstøðan

Dímun og Skúvoy eru saman í Skúvoyar kommunu og ber tað í sær, at Dímun ikki hevur nakran sjálvtøðugan kommunuroknaskap. Möguleiki er tískil ikki fyrir at gera eina meting av figgjarstøðuni hjá oynni. Í Dímun eru tey nögd við tað samstarv, sum hevur verið og er við Skúvoyar kommunu. Ílögur og ábøtur í Dímun eru bundnar av figgjarstøðuni hjá Skúvoyar kommunu, og kann tað til tiðir vera avmarkað við figgjarorkuni.

Mentan og frítíð

Fyri 30-40 árum síðan búðu eini 10 fólk á oynni. Tá var bæði lærari og arbeiðsgenta asturut húsfólkinum. Trivnaðurin var góður á staðnum.

Tíðirnar eru broyttar, og tað krevst nógv meira í dag enn fyrr. Tað krevur bæði vilja og áhuga at búgvá á einari so avþrygðari oyggj. Gerandisdagurin og liviumstøðurnar er so nógv øðrvísi enn á størru oyggjunum.

Útoyggjanevndin metir, at tað hevur stóran týdning fyrir Føroyar, at Dímun, eins og hinár smáu oyggjarnar, framhaldandi verður búsettar, og tí skulu viðurskifti, ið kunnu tryggja trivnað og góðar umstøður raðfestast høgt. Eisini tiltøk innan mentan og frítíð skulu mennast.

	Felagsevirksami			
	Onki	Á staðnum	Ferðast	Ofta / Sjálvdan
Byggarhús	X			/
Bygdarfelag	X			/
Blindidubbar	X			/
Sjónleikur	X			/
Stað til eldri at hittast	X			/
Stað til yngri at hittast	X			/
Sangur og tónleikur	X			/
Kvældskúll	X			/
Samkomur / hás	X			/
Kirkja	X			/
Ítróttur / slag	X			/

Skúlamál

Í lötuni ganga tvey børn úr Stóru Dímun í framhaldsdeild í Havn. Børnini úr Dímun hava gingið í barnaskúla í oynni, og eru farin av oynni í framhaldsdeild.

Heilsumál

At búgva á smáoyggj krevur góða heilsu, og Dímun er ikki nakað undantak. Ferðasambandið er eisini einasta trygd fyri, at fólk ið kann gera nýtslu av heilsutænastunum á meginøkinum, og somuleiðis er trygdin fyri skjótari hjálp bundin at tyrluflutningi. Ein heilivágsgoymsla er í oynni, men eingin frálæra er í nýtslu av hesum heilivági, heldur ikki er nøkur skipað frálæra í 1. hjálp.

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Perónlig áheta	Bráfengis tervur	Einkl
Jarðamóður				x
Heilsusystur				x
Skúlahelsusystur				x
Kommunaleikni				x
Skílaleikni				x
Tannleikni				x
Skíletannleikni				x

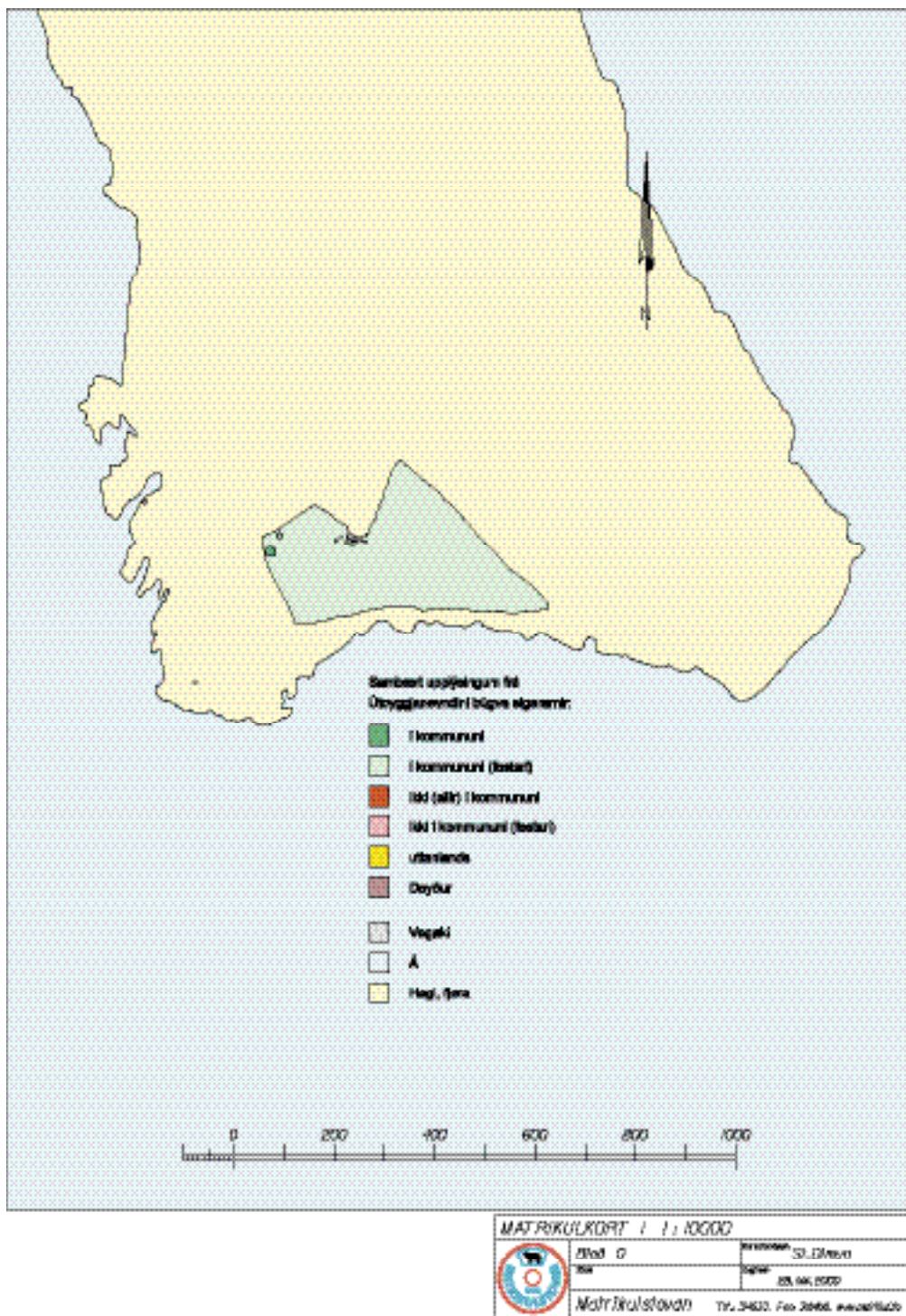
	Eldrarekt			
	Fest skipan	Onkur í byggðini	Bort familia	Send av plássinum
Helmejhálp			x	
Helmaðtikrarekt			x	

	Umstæður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vlögard á staðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka				x
Andliga breka				x

Jarðarviðurskiftini

Niðanfyri eru jarðarviðurskiftini í Stóru Dímun lýst. Grøni liturin ber boð um, at bónin í Dímun ikki noyðist at skipa sítt virksemi við atliti til ein hóp av øðrum eigarum.

St. Dímun

U

| L

U

| L

Koltur

Stødd: 2.45 Km²
 Bygdir: Koltur
 Fólkatal: 2

Undirstøðukervið

Undirstøðukevið í Kolti kann greinast í fimm: 1. Atlögubryggja við bátahyli og drátti. 2: Bygdarvegur. 3. Tyrlupallur. 4. Byggibúning við tilknýti til bygdarvegin. 5. Telesamskifti.

Tað ber ikki til at hava bát, sum umstøðurnar eru. Atkomuplássið er ikki forsvarligt hjá ferðafólki, og øll vøra, sum kemur sjóvegis, má berast niðan á bakkan. Verður hylurin reinsaður, kann bátur ligga har undir vanligum umstøðum. Ábøtur mugu gerast á dráttin, og vegur gerast, ið knýtir lendingina til bygdarvegin. Uppskot um alt hetta er at finna í "Koltursvisónini", sum er eitt álit, gjørt av Kunstakademiets Arkitektskole 1996, samstundis sum tað eisini er grundarlagið undir menning av vinnuni í oynni.

Bygdarvegurin er illa nýtiligur og má setast í stand. Eingin tyrlupallur er gjørdur í Koltri. Tyrlan lendir, sum nú er, á slættanum á Brunanum, har eitt øki er avmerkt, ein trygdarkassi er uppsettur og nú eisini ein vindposi. Einki vegasamband er til lendingarstaðið. Hendan skipan er bert fyribils góðkend. Sambært varðveitingarskipan fyri Koltur kann tyrlupallur ikki gerast á hesum staði, men í Koltursvisónini er víst til hóskandi loysn. Bygdin hevur átrokandi tørv á hølum, m.a. til útgerð. Vegna tær serstøku umstøður, ið eru av teimum antikvarisku virðunum í Koltri, eigur ikki at verða bygt innangarðs. Í "Koltursvisónini" er víst á nýtt øki, sum má gerast byggibúgvíð og knýtast í bygdavegin.

Telesambandið til oynna er als ikki nøktandi. Sambandið er loftvegis, og hetta ger tað sera avmarkað. Nú GSM-samband er komið til Føroya eigur tað at verða útbygt soleiðis, at tær smáu oyggjarnar, ið ikki hava fastnet, kunnu nýta hetta samband við fullari styrki. Hóast avmarkingar er GSM ein loysn, ið kann nýtast til telduflutning (internet). Besta loysnin til internet fyri Koltur er sama loysn, sum Svínoy hevur, í teirra føri ein trúðleysar ISDN-skipan ímillum Velbastað og Koltur.

Elverkið hjá SEV nýtir dieselolju sum orku. Ein avtala er við Shell og Tyrludeildina um at fáa oljuna í tunnum sum "sling" uml. fýra ferðir árliga. Húsarhaldið, sum í løtuni er í oynni, hevur loyvi at keypa olju til privatnýtslu frá SEV. Tær tómu tunnurnar verða sendar retur, samstundis sum nýggjar koma. Shell tekur sær av burturbeiningini av tunnunum. Oljutangin hjá SEV tekur 4000 litrar.

Almenna flutningssambandið er tyrlan. Tyrlan flygur mikudag og fríggjadag, og tá kemur posturin við. Somuleiðis flygur hon sunnudag, um fólk er. Tyrlan er góð og lagalig, siga tey á oynni, men hóast hetta er ferðasambandið ikki nøktandi. Tey kunnu ikki ferðast til Havnar og heimaftur sama dag. Tað hevði bøtt nógv um støðuna, um tyrlan kundi flogið oftari, serstakliga á sumri.

Búfólkini hava gjørt avtalu við Strandferðsluna um, at Ritan siglir við vøru og

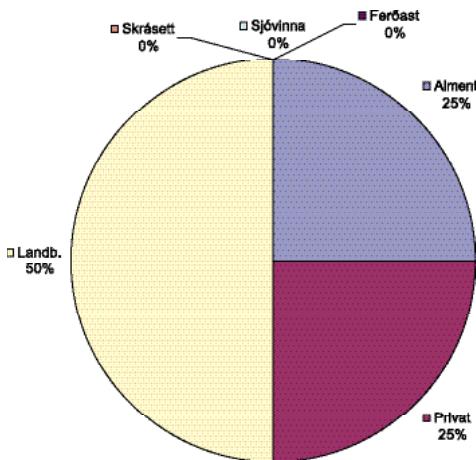
ferðafólki eftir avtalu. Somuleiðis er samband við Kirkjubø og Hest, har siglt verður av og á við vóru og ferðafólki.

Vinnulívið

Jörðin í Koltri er landsjørð. Óll oyggin varð í áttatiárnum lögð saman til ein festigarð, ið er 17 merkur. Oyggin ber 160 áseyðir umframt nokur neyt. Garðurin er illa fyrir við bygningum.

Undirstöðukervið á oynni er í ringum standi og als ikki nøktandi. Hjúnini, ið reka garðin, arbeiða bæði á garðinum, men av tí at garðurin í lötuni ikki gevur nøktandi inntøku, selja tey nakað av kunningartökni ímeðan garðurin er undir uppbygging. Hetta krevur nakað av ferðing aftur og fram til fastlandið.

Á oynni eru eisini tvey partíðarstörv. At rökja elverkið og taka ímóti tyrluni, tá ið lent verður mikudag, fríggjadag og sunnudag, og at taka ímóti "sling".

Vinnuliga útgangsstöðið er ein trýstreingjað vinna. Verandi seyðahald og betring av tí; ein formur fyrir neytahaldi (beiti og bónýtsla); og ferðavinna (serstök ætlan) og annað smávegis lönt arbeiði. Dentur varð lagdur á at reka hesar vinnugreinar í samljóði við umhvørvið og við hvørja aðra á ein hátt, ið ger Koltur til eitt áhugavert pláss at koma hjá ferðafólki.

Virksemið í landbúnaðinum er í lötuni seyðahald og sláturneytahald, men tað tekur tíð at menna hesa vinnu, og enn vanta tær neyðugu umstöðurnar.

Jarðarbrúkið gevur uml:

Skurður: uml. 120

Mjólkarframleiðsla:

Framleiðsla av neytakjöti: Eingin

Onnur avgröði til sölus: Útineyt undir uppbygging. Fyrsta slakt væntandi ár 2002

Flogfenaður:

Fuglaveiða: Sum er, bert smávegis til privata nýtslu.

Ferðavinnan virkar ikki eftir ætlan, serstakliga tí neyðugu fortreytirnar ikki eru til staðar enn.

Kolturs-fólkini eru fult greið yvir, at ein grundleggjandi uppbygging tekur tíð, men tey hava enn góðar vónir um at rökka á mál. Við tí ágrýtni, ið búfólkini sýna, eigur at

bera til at fáa lívsgrundarlag fyri nøkrum fólkum í Kolturi, um so verður, at politiski setningurin um økis- og útjaðaramenning verður náddur.

Koltursvísiónin

Hetta er ein sera umfatandi, nágreinilag og ítokkilig ætlan um eina endurreisn av oynni. Til tess at föra hesa ætlan út í lívið, krevst samstarv og nýhugsan eins og álit millum myndugleikar og íbúgvarnar. Tað er ein sannroynd og eisini ført fram á flestu oyggjafundunum á vári 2000, at tað tykist vera langt ímillum tað, sum íbúgvarnir meta tørvur er á og teirra ætlanir um loysnir og so tað, ið almennu stovnarnir á meginøkinum meta um hesi somu viðurskifti. Hetta merkja tey, ið búgva í Kolturi, eisini. Í staðin fyri at fara inn í eitt opið og gevandi samstarv leggja stovnarnir fleiri bond á herðarnar á teimum búsettu. "Koltursvísiónin" er eitt tiltak til frama fyri alt landið og ikki minst fyri komandi ættarlið. Tí er tað ein skylda hjá okkum ikki at lata hesa ætlan doyggja undir bygnaðum og óumhugsáðum skrivstovuveldi, stirvnum skipanum og reglugerðum og vantandi samstarvi ímillum ymiskar stovnar.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Koltur hoyrir til Hests kommunu, og tí er tískil er eingin serstakur roknskapur fyri Koltur. Möguleiki er tískil ikki at lýsa fíggjarstøðuna hjá Koltri.

Mentan og frítíð

Av tí at oyggín er so fáment, er ikki talan um mentanar- og frítíðarvirksemi í sama mun sum á storri oyggjum, men tað eigur at takast hædd fyri hesum umstöðunum eisini her.

	Félagsvirksemi			
	Onki	Á staðnum	Ferðast	Ofta / Sjáldan
Bypdarhús	X			/
Bygdarfelag	X			/
Blindklúbbur	X			/
Sjónleikur	X			/
Stað til ældri at höfðast	X			/
Stað til yngri at höfðast	X			/
Sengur og tónleikur	X			/
Kvæðskúli	X			/
Samkomur / hús	X			/
Kirkja	X	Bænhús í gerð		/
Trótbur / slag	X			/

Skúlamál

Eingi skúlabørn eru í lötuni í Koltri.

Heilsumál

Talvan lýsir tær heilsutænastur sum virka í ökinum:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Personlig áheitan	Braffangis þervur	Einki
Jarðamóður		X		
Heilsusystur	X			
Skúlahellausystur	X			
Kommunaleikni			X	
Skúlaleikni				X
Tannleikni				X
Skúlatannleikni			X	

	Eldraeikt			
	Fest skipan	Onkur í byggdini	Bert famila	Send av plássinum
Heimahjálp	X			
Heimasjókrarékt	X			

	Umstæður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vlögerð á staðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka				X
Andlaga breka				X

Tryggleikin í Koltri er bundin at sjálvhjálp og einum góðum flutningssambandi. Í oynni er ein heilivágsgoymsla til dýr og menniskju, men eingin børa er til fólkaflutning. Eingin vegur er til tyrlupallin og eingi ljós eru við pallin.

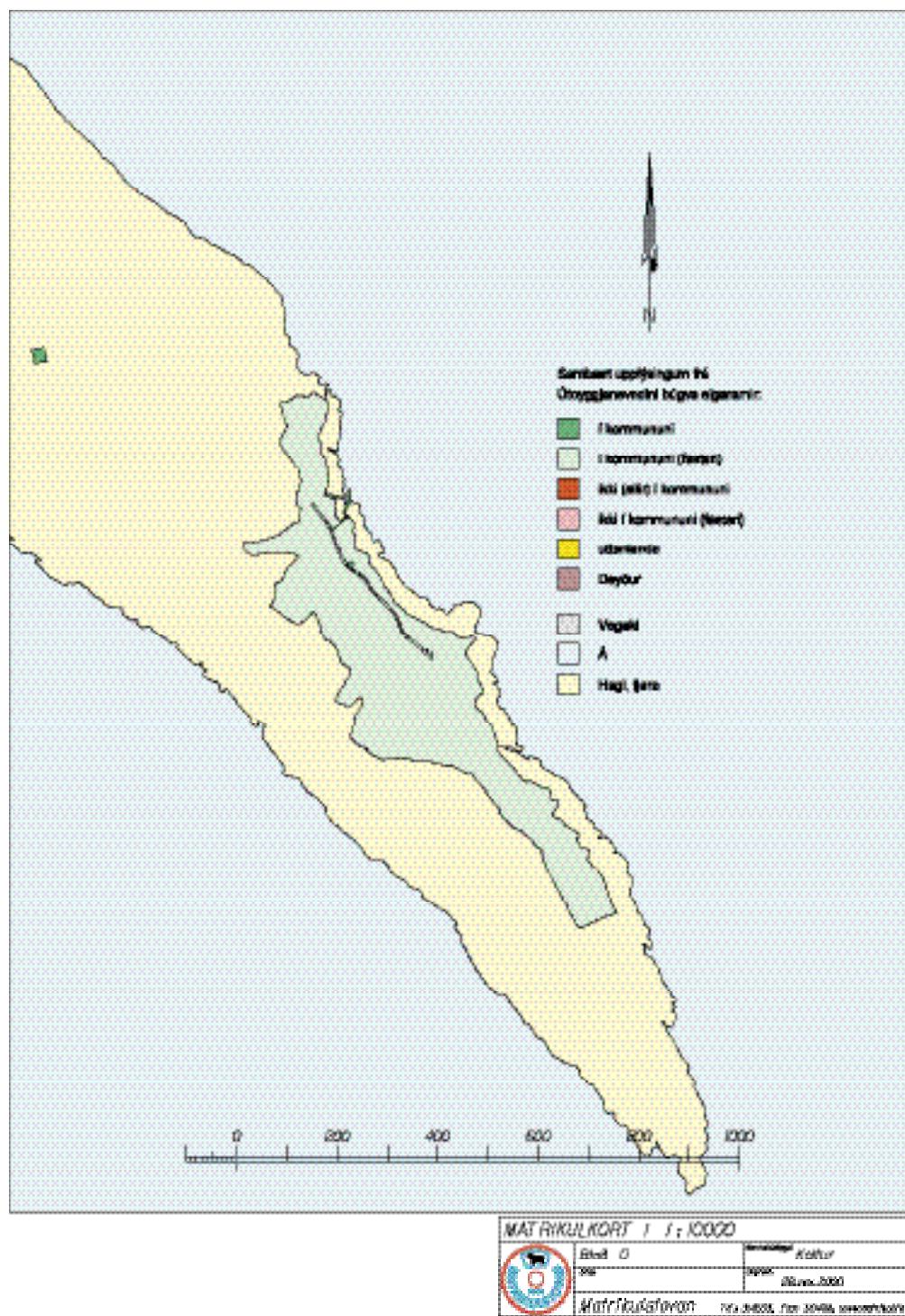
Tað er eingin frálæra í fyrstuhjálp fyri teimum sum búgyva á staðnum, heldur ikki frálæra í, hvussu heilivágurin skal brúkast o.til.

Tey, sum búgyva á staðnum, noyðast at duga fyrstuhjálp, at finna rætta heilivágin í heilivággoymsluni, geva sproytu, leggja fólk forsvarliga á børu, sum skal heysast upp í tyrluna. Tað er eingin trygd fyri, at fólk ið, ið býr á staðnum, verðuliga dugir alt hetta. Tað eru eingi skeið ella hjálparroyn dir fyri fólk, ið býr á teimum smáu oyggjunum.

Jarðarviðurskiftini

Á kortunum niðanfyri eru jarðarviðurskiftini í Koltri lýst. Í Koltri er sum kortið vísir eingin uttanbíggjarjörð.

Koltur

≡ |

| ≡

≡ |

| ≡

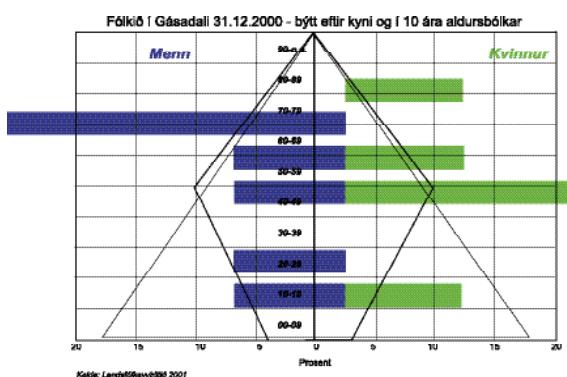
Gásadalur

Stødd:

Bygdir: Gásadalur

Fólkatal: 12

Fólkatalið býtt í kyn og aldursbólkar

Myndin vísir, at íbúgvarnir nú eru so fáir í tali, at trupult verður at endurnýggja búsetingina. Eisini er bæði kyns- og aldursbýtið sera skeiwt. Nógv tann störsti parturin av íbúgvunum eru mannfólk, eins og störsti parturin eru tilkomin og eldri. Neyðugt verður við tilflyting, um bygdin ikki skal avtoftast. Um veturin eru bert 6-8 fólk í bygdini.

Undirstöðukervið

Ferðasambandið

Tað er bert komandi við tyrlu ella til gongu til Gásadals. Tyrlan flýgur tríggjar dagar um vikuna: mikudag, fríggjadag og sunnudag. Tá ber til at koma aftur og fram sama dag. Tyrlan fær bæði ferðafólk og farm. Tyrlan er ógvuliga hent, og tyrlumannin fær rós fyrir sítt arbeiði, men fólkini kundu hugsað sær, at tey fingu fört síni sjónarmið fram, tá ferðaætlanin verður lögð. Farmaflutningurin fer sum nevnt fram við tyrluni, men SL kann eisini veita flutningstænastu tvær ferðir um árið við skipi, skuldi tað verið neyðugt at fört stóran farm. Men Gásadalsfólk hava fört farm til bygdina við at leiga bát úr Sørvági til Gásadals, tá veðurlíkindi hava verið til tað, og SL hefur í ávísum fóri játtað at goldið leiguna fyrir bátin.

Atlögumöguleikarnar eru vánaligir, og í lötuni er lendingin undir Reyða stíggji illa farin av brimi og av gróti, ið er rapað undan bergenum. Av tí at grót m.a. er rapað niður har fólkið skal ganga, er neyðugt at ganga upp um stóra urð, um komast skal oman til atlögubryggjuna. Tað er eisini vandamikið at ganga upp á bakkan, tí veggurin har trappan er, er skrædnaður.

Tað hefur ongantíð verið almennur flutningur sjóvegis til Gásadals, og tí stóð Gásadalur ikki í ferðaætlanini hjá SL, fyrr enn tyrlan fór at flúgva royndarflúgving í 1981.

At eingin sjóvegis samferðsla hefur verið, hefur m.a. borið í sær, at kostnaðurin fyrir at koma aftur og fram til Gásadals við Tyrluni hefur verið 290 kr. og fyrir tey fastbúgvandi 160 kr., meðan tað aðrastaðni hefur kostað 30 kr., t.d. millum Kalsoy og Klaksvík við

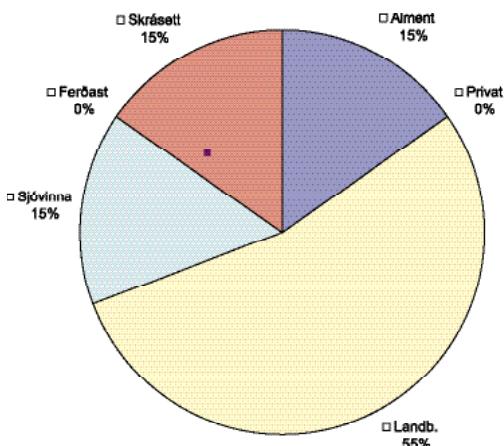
báti. Möguleiki er at ganga millum bygda, men tað eru ikki øll, ið kunnu tað; og bygdagótan hevur heldur ikki verið røkt, og er tí ikki løtt at ganga á. Tað er eingin ivi um, at henda isolátiónin av Gásadali hevur verið atvoldin til, at so fá búgvá har í dag. Nú tunnilsarbeiðið er byrjað og tunnilin, sum bíðað hevur verið eftir í 30 ár, gerst veruleiki, er tað sannlíkt, at fólkatalið fer at økjast aftur.

Undirstøðukervið annars

Postur kemur til Gásadals tríggjar ferðir um vikuna. Sjónvarp og útvarp komu til Gásadals í 1999 á Ólavssøku. Í byrjanini hoyrdist illa, men nú riggar væl. Nógv strið hevur verið av at fáa hesi viðurskifti í lag.

Ein telefonkaðal er lagdur um fjallið, og telefonin riggar, men tað ber ikki til at brúka fartelefon enn. Gásadalur er íbundin meginøkið við vanligari háspenningslinju. Oljan kemur í tunnum við tyrluni.

Vinnulívið

Í Gásadali eru trý fólk, sum arbeiða við landbúnaði burturav, meðan tvey hava landbúnað sum parttiðarstarv, tí tey ikki búgvá á staðnum. Tey almennu arbeiðsplássini eru innan postverk og tyrlutænastu.

Niðanfyrir sæst hvat gásadalsfólk fáa burturúr jarðarbrúkinum.

Skurður:	262
Mjólkframleiðsla:	bert til húsbrúk
Framleiðsla av neytakjöti:	10 slakt
Onnur avgroði til sølu:	0
Flogfenaður:	0
Fuglaveiða:	0

Tað eru uml. 10 oksar í Víkum til sláturs, men seyðahald er høvuðsvirksemið í landbúnaðinum. Tað er ógjørligt at rökja hagan og fjallgongu uttan hjálp aðrastaðni frá, og tí er eitt gott ferðasamband avgerandi fyri, at bygdini verður lív lagað. Lendið og

umhvørvið annars er upplagt til nýhugsan og menning innan landbúnað. Av øðrum vinnuvirksemi í Gásadali er ein smoltstöð í gerð, men tað arbeiðið er steðgað fyribils. Tað verður eisini möguligt at arbeiða í hinum bygdunum í oynni og framvegis búgva í Gásadali, tá tunnilin kemur.

Kommunal viðurskifti

Fíggjarstøðan

Gásadalur hoyrir til Bíggjar kommunu og tískil finst eingin serstök fíggjarstøða fyrir Gásadal.

Mentan og frítíð

Mentan- og frítíðartilboð í Gásadali:

	Félagsvirksami			
	Onki	Á staðnum	Ferðast	Ofta / Sjáldan
Byggðarhús	X			/
Syggðarfelag	X			/
Blindklúbbar	X			/
Sjónleikur	X			/
Stað til eidið at hittast	X			/
Stað til yngri at hittast	X			/
Sangur og tónleikur	X			/
Kvalidakúll	X			/
Samkomur / hás	X			/
Kirkja	X	Tækjulanum		/
Ítróttur / slág	X			/

Sum talvan víssir, eru eingi skipað tiltök innan mentan og undirhald. Úr Gásadali verður m.a. sagt:

”Vit vitja hvør annan, hjálpa hvørjum øðrum, samstarva væl, eru tó ikki altíð samd, men vit halda væl saman hóast alt”.

Hetta víssir at tað sosiala lívið er grundað á tað, ið bygðarfólk ið hevur skapt í gerandisdegi og halgu í bygdini. Tá ið tunnilin kemur, fáa Gásadalsfólk ágóða av teimum mentanar- og frítíðartilboðum, sum eru í oynni annars.

Heilsumál

Niðanfyri er ein talva, ið lýsir tey almennu heilsutilboð, ið rókka til Gásadals:

	Heilsutænastur			
	Fest skipan	Persónlig áhætan	Bráfengls tervur	Elnid
Jardamóður				x
Heilsusystur				x
Skúlaheilsusystur				x
Kommunaleikni				x
Skúlaleikni				x
Tannleikni				x
Skúletannleikni				x

	Eldraarsíkt			
	Fest skipan	Onkur í byggdini	Bert familia	Send av plássainum
Holmahjálp			x	
Helmasíktarsíkt			x	

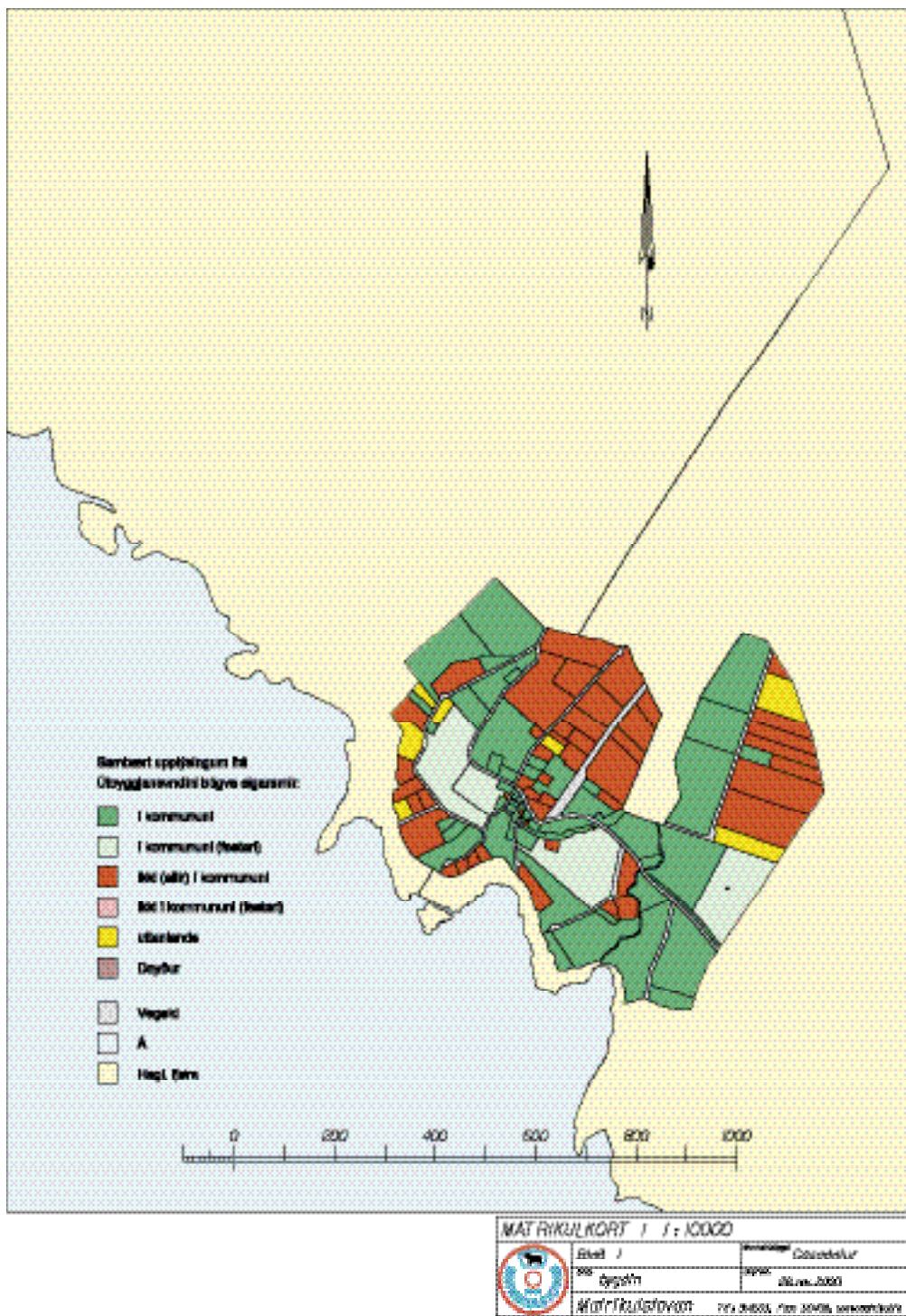
	Umstæður hjá brekaðum			
	Fest skipan	Vlögurð á staðnum	Ferðast	Flyta á annað stað
Likamliga breka				x
Andliga breka				x

Myndin vísir, at tey, sum búgva í Gásadali, einans hava havt høvi at brúka tær heilsutænastur, sum eru í oynni við sjálvi at ganga um fjallið ella fara við tyrluni mikudag ella fríggjadag. Hesar umstöður fara at broytast munandi, tá koyrandi verður millum Gásadal og Bø.

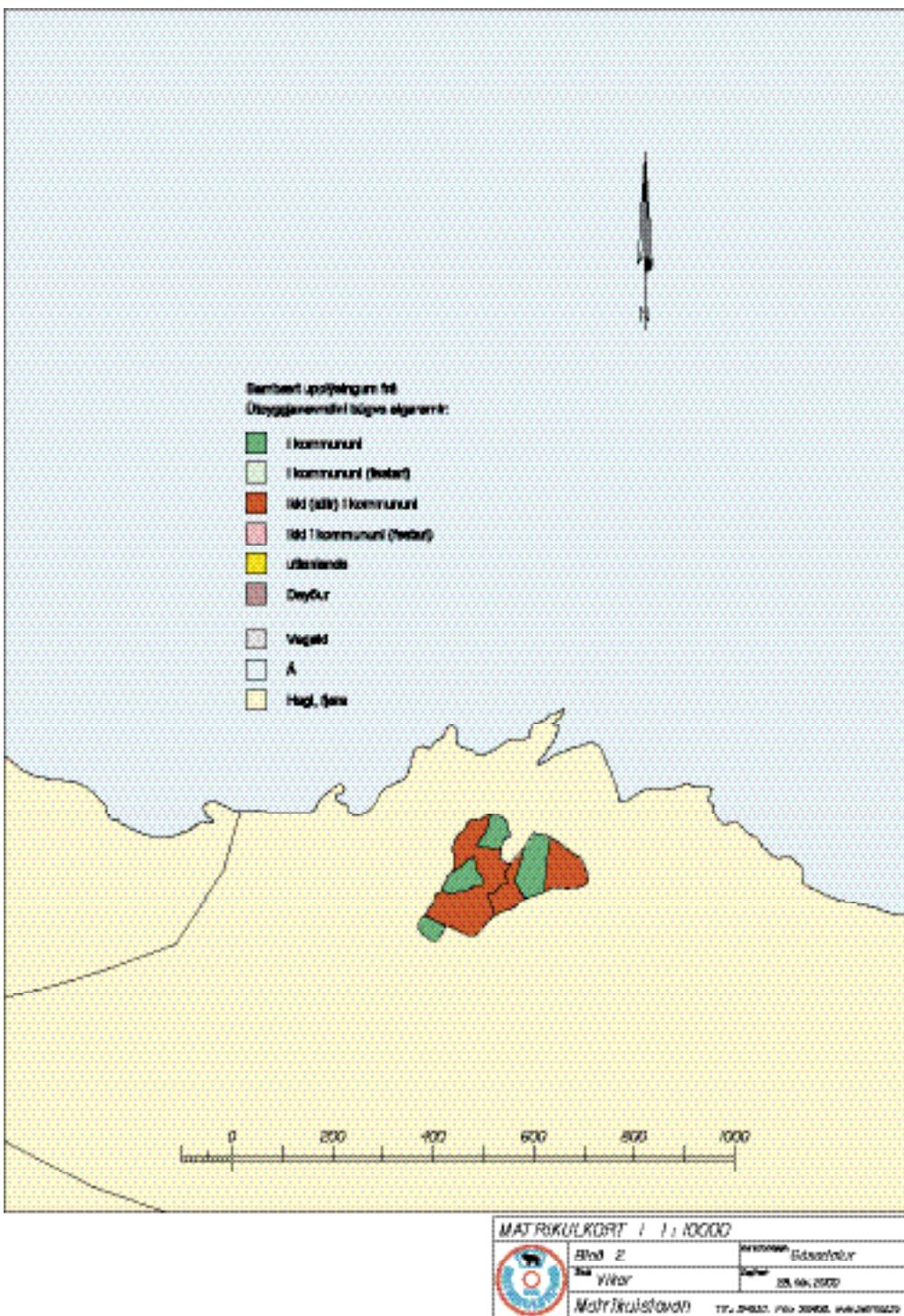
Jarðarviðurskiftini

Á kortunum, á teimum næstu síðunum, eru jarðarviðurskiftini í Gásadali lýst. Sum sæst er jørðin sundurstykjað og nógv er uttanbíggjað. Tá útskift varð fyrir nøkrum árum síðani, varð dentur lagdur á at leggja uttanbíggjarjörðina saman.

Gásadalur

Gásadalur - Víkar

3. Partur

Tænastuveitingar og vinna

Við stöði í arbeiðssetninginum hjá Útoyggjanevndini fara vit í hesum parti at greina tey felagsmál, sum mynda viðurskiftini á smáu oyggjunum í dag. Vist verður á ítökiligar loysnir á fleiri viðurskiftum, ið nomið varð við í 2. parti, eins og uppskot vera sett fram um tiltök, ið kunnu setast í verk. Lagt verður upp til eina viðgerð, ið byggir á trý sjónarhorn, býtt upp á henda hátt:

- 4.1 Búskaparliga sjónarhornið
- 4.2 Mentanarliga sjónarhornið
- 4.3 Sosiala sjónarhornið

Hesi trý sjónarhornini, eru óloysiliga knýtt at hvørjum örðum. Tað er ikki nøkur gongd leið at taka eitt øki burturúr og menna tað fram um nakað annað. Hetta var júst tað, sum hendi við m.ø. bygdamenningarpolitikkinum, ið miðvist virkaði fyri at útbyggja undirstoðukervið, samstundis sum vantandi politikkur innan m.a. jarðarviðurskiftini, skúlaviðurskiftini, vinnulívsviðurskifti o.l. hevði við sær, at fólkid flutti av oyggjunum. Tað er neyðugt at fara til verka á öllum økjum og skipa ein arbeiðshátt, sum megnar at taka fevna um öll trý sjónarhornini; hettar eisini tað, sum útoyggjanevndin m.a. hefur lagt upp til við verkætlani *Bygðin*.

Grundgevingar og uppskot byggja í stóran mun á viðurskiftini, ið lýst vórðu í 2. parti, afturat kunning og viðmerkingum frá stovnum, ið umsita hvort einstakt øki.

Búskaparliga sjónarhornið

Evni í hesum parti eru:

- Undirstoðukervið
- Vinnulívið
- Aðrar vinnuligar fortreytir

Undirstoðukervið

Undirstoðukevið, t.e. eitt væl virkandi samferðslu- og samskiftiskervi, er ein av fortreytunum fyri vinnuligum og harvið búskaparligum vökstri. Flutningur av orku, vøru, fóldi, teksti, myndum, kunning o.s.fr. er alneyðugt amboð í samvinnuni millum einstaklingar, virki, stovnar, øki og lond. Eitt tíðarhóskandi samskiftis- og samferðslukervið skal tryggja smáu oyggjunum og útjaðararnum samvinnu og harvið vakstrar-möguleikar.

Í lötuni lýkur undirstóðukervið á smáu oyggjunum ikki samtíðarkrøvini, og - sum lýst í 2. parti - so er stóur ójavni í viðurskiftunum millum tey ymisku økini og oyggjarnar í Føroyum,. Hetta skapar ójavnar fortreytir og möguleikar fyrí menning. Endamálið við viðgerðini av undirstóðukervinum er at vísa á teir veikleikar, sum gera seg galldandi, og hvussu möguligar loysnir kunnu fremjast.

Sjóvegis ferðafólka- og farmaflutningur

Í hesi viðgerð verður dentur lagdur á hesi viðurskifti:

- Verandi støða
- Leiklutin hjá Strandferðsluni
- Farmaflutningin
- Tyrlutænastuna
- Framtíðarútlit

Verandi støða

Ferðafólka- og farmaflutningurin til tær smáu oyggjarnar eru, sum dømini vísa í 3. parti, ikki nøktandi. Síggja vit burtur frá Teistanum, sum kemur at røkja farleiðina út í Hest, eru tey flestu skipini ótíðarhóskandi. Kundatænastan er ikki góð á farleiðunum, ið verða røktar av gomlum skipum, og m.a er tað kalt, vått og í aðrar mätara ikki ferðafolkavinartligt. Títtleikin á tyrluflugvíngini er ov lágor og avloysingarskipan væntar til tyrluna, tá ið hon av onkrari orsøk ikki er tøk. Títtleikin á ferðafólka- og farmaflutningi er sum heild ikki nøktandi. Sum dømi hava ávísar farleiðir bert ferðasamband tríggjar ferðir um vikuna, og á onkrari farleið ber ikki til at ferðast aftur og fram sama dag uttan við onkrum undantaki um summaríð.

Fyri vinnuliga virksemi merkir lága tænastustøðið, at flutningur av vørum, maskinum, ekspertisu og útgerð er bæði óstóðugur og tíðarkrevjandi, og kostnaðurin er lutfalsliga høgur. Tað er eisini kostnaðarmikið hjá fyritökum og stovnum at senda fólk á staðið, tí tey mugu rokna við, at tað fer ein heilur arbeiðsdagur, sjálvt um tað bert er smávegis, sum skal gerast. Skulu útoyggjafolk inn á meginøkið í ørindum, so noyðast tey í fleiri fórum at seta fleiri dagar av. Tænastan eigur at vera til frama fyrí kundan, og tí er tað ein stóur veikleiki í fyriskipanini av samferðsluni, at kundin ikki í størri mun fær høvi at ávirka ferðaætlanina, m.a. við hoyringum úti á smáplássunum. Teir trupulleikar, ið sipað verður til í hesum føri, er, at ferðaætlanin ikki er nóg væl skipað, t.d. at farleiðir ikki eru samskipaðar og at tíðirnar fyrí fráfareing og komu ikki hóska til ferðamynstri hjá m.a. skúlaungdómi. Strandferðslan ger tó vart við, at viðskiftafolk hava möguleika fyrí at gera vart við ónøgd og ynsktar broytingar, við at fara á heimasíðu felagsins www.ssl.fo

Leiklaturin hjá Strandferðsluni

Strandfaraskipum Landsins (SL) er álagt at røkja ferðafólkaflutningin til tær smáu oyggjarnar. Hetta er tó ikki ein skylda, sum við lög er áløgd SL, men heldur ein skylda,

sum hongur uppivið hesum, at peningur verður veittur SL á lögtingsfíggjarlóginu á hvørjum. Tað er eingin beinleiðis orðaður samferðslupolitíkkur, og SL hefur heldur ikki frá politisku myndugleikunum fngið álagt at halda eitt ávist tænastustöði móttvegis teimum smáu oyggjunum.

SL hefur tað stevnumið, at fyritókan skal arbeiða fram í móti at veita eins tænastustöði til flest øll fastbúgvandi og ferðandi í útjaðaranum, á útoyggjum, økjum og bygdum, at veita flutningstænastu til vinnuna, at veita ymiskar sertænastur, at tryggja skjóta, regluliga og rætta tænastu (flutningsgóðsku) o.s.fr. Hesi mál eru torfør at rökka. Sambært SL er tað at kalla ógjørligt at seta í verk eitt málrættað arbeiði fyri at menna tænasturnar, tí arbeiðið er grundað á játtanir fyri eitt ár í senn. Harafrat kemur, at SL væntar greiðar formligar karmar at virka innanfyri. Henda stöða er m.a. nágreniliga lýst í álitinum *Karmar fyri framtíðar virkseminum*, ið SL handaði Vinnumálastýrinum í februar 2000.

Í nevnda álti hjá SL eru fleiri uppskot og tilmæli um loysnir á samferðslutrupulleikunum. Hetta eru uppskot, sum skulu gera tað gjørligt hjá SL at arbeiða eftir tí málsetningi, ið stovnurin hevur, m.a. at bøta munandi um samferðslu umstöðurnar til tær smáu oyggjarnar. Útoyggjanevndin hevur valt, at endurtaka nevndu tilmæli hjá SL og leggja tey afturat teimum uppskotum, sum nevndini hevur á samferðsluókinum í 5. parti.

Farmaflutningur

Niðanfyri veður víst á viðurskifti innan farmaflutninginum, sum ikki eru nøktandi, somuleiðis við stöði í frágreiðingini í 3. parti.

- Flutningstíðin er ov long.
- Tað eru ov nógvir flóskuhálsar á leiðini, m.a. at voran verður flokkað og send í smáum eindum, at hon liggur ov leingi á avgreiðsluni.
- Manglandi flutningamboð, m.a. trukkar.
- Væntandi samskifti millum brúkara og veitara.
- Útjaðarastuðulin virkar ikki heilt sum ætlað, kunningin hevur verið ov lítil og ymiskir týðandi vörubólkar hava ikki verið fevndir av skipanini.

Tað eru Farmaleiðir hjá SL, ið skipa fyri farmaflutninginum til tær smáu oyggjarnar. Tí eru Farmaleiðir undirlagdar somu forðingar sum ferðafólkaflutningurin, t.d. at skipini eru ótiðarhóskandi, og at tað vænta karmar at virka innanfyri. Sambært SL er stórt rakstrarhall á farmahandfaring í útjaðaranum. Tænastan er dýr at umsita, og tað er torfört at náa eitt nøktandi tænastustöði. Farmurin skal handfarast ofta, og umstöðurnar at skipa upp og umborð á fleiri av skipunum eru bæði arbeiðs- og tíðarkrevjandi. Flutningurin fevnir eisini um nógvar vörubólkar, og tað setur stór krøv til hóskandi flutningsútbúnað.

Tá ið talan er um stóran farm, sum ikki kann fórást við rutubátinum, er skipanin við farmarutum ein nøktandi loysn, m.a. farmarutan til Skúvoyar, Nólsoyar og út í Hest. Men tá ið tað kemur til hinár smáu oyggjarnae, so er stórur tørvur á einari liðiligari

farmaflutningsskipan. Við atliti til vinnuvirksemi í útoyggjunum, er tað av sera stórum týdingi at fáa gjört nakað, til tess at bóta um farmaflutningin.

Tað hevur, sum fyrr víst á, stóran týdning fyri búsitandi og vinnulívið, at Farmaleiðir skjótt kunnu vísa á ítekiligar ábótur á flutningskervið. Tað ber ikki til at tosa um menning og framleiðslu á útoyggjum undir verandi umstöðum. Hava Farmaleiðir ikki umstöður til slíkar ábótur, er tað neyðugt, at politiski myndugleikin alt fyri eitt tryggjar fortreytirnar fyri ábótum. Tað er neyðugt við einum greitt orðaðum politikki og figgjarligum játtanum samsvarandi tí málsetningi, ið verður settur fyri farmaflutning.

Útreiðslur til strandferðsluna

SL hevur gjort eitt yvirlit yvir allar tær útreiðslur, sum antin beinleiðis ella óbeinleiðis vísa til útoyggjarnar. Avgreiðslurnar eru bjóðaðar út við privatum sáttmálum. Niðanfyri er eitt yvirlit yvir útreiðslur í útoyggjunum 1999, býtt á økir (1000 kr.)

Navn	Skip	Avgreiðsla
Fugloy / Svinoy	1.135	324
Kalsoy	484	281
Mykines	557	78
St. Ólafur	0	0
Hestur	750	129
Koltur	0	0
Skúvoy	913	81
Nólsoy	2017	145
Gásadalur	0	0
Tiltegnuma	5.856	1.036

Viðmerking: Útreiðslurnar til smáavgreiðslurnar eru mettar til 1,4 mió.kr. í 2000. Hetta kemst av, at tā fáa allir sáttmálarnir fullan virkning.

Talvan vísir, at samlaðu útreiðslurnar, sum í lötuni fara til at reka strandfaraskip og farmaavgreiðslu til útoyggjarnar, eru á 7 mió.kr.

Flutningsstuðulin

Sambært lögtingslög nr. 86 frá 14. desember 1998 er heimild fyri at javna ein part av meirkostnaðinum av at flyta olju og farm til fastbúgvandi á útoyggjunum og í Gásadali. Tey fastbúgvandi taka væl undir við hesi skipan. Hon bœtir um tann ójavnað, ið er millum útreiðslurnar hjá teimum, sum er búgyva á útoyggj, og teimum, sum búgva í meginøkinum.

Sambært Vinnumálastýrinum, so skal stuðulin halda fram í minsta lagi til og við ár 2002. Hóast skipanin er ein ábót, eru ávísir veikleikar. Brúkarin heitir tí á Vinnumálastýrið, um at gera eina eftirmeting, ið gevur teimum búsettu høvíð at siga sína hugsan. Vinnumálastýrið kann hereftir gera rættingar og broytingar, so skipanin er í samsvari við tørvin.

Tyrlutænastan

Fyri oyggjarnar Fugloy, Svínoy og Skúvoy hevur tyrluflúgvingin alt avgerandi týdning, og hesin valmöguleikin er tískil alneyðugur afturat sjóvvegis farleiðini. Hjá Dímun, Koltri og Gásadali er tyrluflúgvingin einasta almenna tilboðið, tá ið tað kemur til ferðasamband, og sama er galldandi fyri Mykines um veturin. Tyrlan flýgur fasta rutu eftir ferðaætlan hvønn mikudag, fríggjadag og sunnudag. Tað er lætt og skjótt at ferðast við tyrluni, men títtleikin er alt ov lágor sæð úr menningarsjónarhorni. Tað verður neyðugt at økja flúgvingina úr trimum til sjey dagar um vikuna, og tveir túrar um dagin til tær oyggjar, ið ikki hava sjóvegis ferðasamband. Túrarnir skulu vera staðfestir í einari ferðaætlan, og vera skipaðir sum tilkalling. Ein tilkallingarskipan kann hava útgangsstöðið í bygdini, soleiðis at bygdarfólk samskipar sína ferðing

Tað hevur verið borið uppá mál, at økja kapasitetin við einari storri tyrlu. Men hetta er ikki ein gongd leið, heldur skal títtleikin økjast, soleiðis at flogið verður hvønn dag. Ein stórur trupuleiki á teimum oyggjum, sum eru bundnar at tyrluflúgvingini, er, at tyrlan fer til eftirlit, uttan at onnur tyrla verður sett inn í rutuna ístaðin. Tað er lívsneyðugt, at avloysari verður funnin til tyrluna, tá ið hon ikki er tök. Tað er óforsvarligt og kann ikki góðtakast, at oyggjar sum Dínum, Koltur og Mykines verða avskornar frá umheiminum í dagar og vikur.

Kundatænastan

Tey, sum hava eitt gott tyrlusamband fyri neyðini, eru væl nøgd við tað tænastu, sum verður boðin teimum, og serliga væl dámar teimum, at manningin er fyrimyndarlig. Tey vísa samstundis á, at stórur tørvur er á einum storri títtleika, og einari tænastu, sum er betur fyriskipað, tá ið tað kemur til tað umsitingarliga, eitt nú skipanina við bílegging og avbestilling af ferðaseðlum.

Afturat vanligu rutuflúgvingini er tænastan hjá tyrluni skipað soleiðis, at um tað ikki viðrar ein rutudag, so verður flogið dagin eftir til tær oyggjar og bygdir, sum ikki hava samband við skipi. Somuleiðis flýgur tyrlan eykatúr eftir tørv, tá ið brim er á útoyggjum og skip ikki sleppur at. Viðvíkjandi ferðaætlanin er hon ikki altíð í samsvar við tann tørv, sum er, tí vildi tað verið eitt stórt framstig, um ferðaætlanin bleiv løgd í samstarvi við brúkaran

Ferðafólkatal

Tyrludeildin hevur leysliga mett, at tyrlan nøktar allan ferðafólk- og farmaflutnings-tørvin í vetrarhálvuni, t.v.s. frá november til apríl, meðan tyrlan - somuleiðis leysliga mett, nøktar umleið 30% av ferðafólkaflutningstørvinum í summarhálvuni. Bert sera lættur farmur verður fluttur við tyrlu í summarhálvuni, og einans tá ið pláss er.

Talið á teimum, sum brúka tyrluna er økt tey seinnu árini. Nevnast kann, at í ár 2000 flugu 5.834 fólk við tyrluni ímóti 4.935 í 1999, ein øking uppá 900 fólk. Tað skal gerast vart við, at ferðandi verða bert tald við eina ferð, og tað er tá tann ferðandi stígur umborð. Áðrenn 1996 vóru hagtølini skipað soleiðis, at tann ferðandi bleiv taldur við hvørja ferð tyrlan lætti. Tí ber ikki til at gera eina samanbering við töl áðrenn 1996.

Kostnaðarstøðið

Ein góð, víðkað tyrlutænasta má metast at hava økta nýtslu við sær. Hinvegin er ikki sannlíkt, at ferðafólkalaflugvingin fer at geva avkast nú ella í nærmastu framtíð. Tó styrkir tyrluflugvingin búsetingina og búskapin á smáu oyggjunum, tí umstøðurnar fyri vinnuligum virksemi batna munandi. Á henda hátt skapar tyrluflugvingin eitt búskaparligt íkast til samfeliði.

Atlantsflog fær 5 mió. kr. játtaðar á lögtingsins fíggjarlög at reka tyrluna fyri. Tá er talan um 375 tímar í luftini (airborne) árliga. Ferðaseðlakostnaðurin er ikki broyttur tey seinastu 10 árini, og hesin prísur liggar væl undir tí, sum tað veruliga kostar at ferðast við tyrluni. Atlantsflog hevur ongar ætlanir um at broyta henda ferðaseðlaprísin. Fyri brúkaran er ferðaseðlaprísurin ov høgur. Tað skal viðmerkjast, at á summum farleiðum kunnu brúkararnir ikki velja nakran bíligari flutningshátt. Ein einvegis ferðaseðil kostar millum 80 og 145 kr. Børn frá 0-6 ár ferðast ókeypis, meðan børn 7-13 ár rinda hálvan prís. Men tá prísurin í uppruna er t.d. 290 kr. aftur og fram, so er hálvur prísur framvegis nögv hjá barnafamiljum at gjalda.

Hetta er heilt klárt nakað, ið eיגur at verða broytt í framtíðini. Tað eiger ikki vera dýrari at ferðast við tyrluni, enn tað er at ferðast á farleiðunum hjá SL kring landið, og lesandi og pensjónistar eiga at fáa sama avsláttur, sum tey fáa við SL.

Vegakervið, lendingar og tunnlar

Góð atløguviðurskifti og eitt gott vegakervi í einari bygd er ein týdningarmikil partur í eini væl virkandi samferðslu, tí eru hesi viðurskifti treytað av hvørjum øðrum.

Gøtur og vegir eru gjørdar av mannahondum í flestu bygdum í Føroyum. Men tá flutningstólini gjørdist storri og tyngri, var tørvur á betri vegum. Tað sama var galldandi viðvíkjandi lendingum og havnum. Í 70'unum, tá ið tosið um bygdamenning tók seg upp, varð farið undir at gera vegir og lendingar ella ábøtur á tað, sum var frammanundan. Landsverkfæðingurin (LV) kom at standa fyri hesum arbeiðum, á smáu oyggjunum, og hevur latið amboð og serkunnleika. LV hevur lagt dent á at nýta lokala arbeiðsmegi og havt arbeiðsformenn á staðnum. Hetta hevur verið eitt kærkomið ískoyti til búskapin á teimum smáu oyggjunum. LV fekk frá byrjan góða móttøku, og arbeiðið hevur í stóran mun bygt á álit partanna millum.

Studningsvegir og lendingar

Á nærum øllum oyggjum eru vegir og lendingar partvis bygdar við studingi frá landskassanum. Fyri tær smáu kommunurnar við lítlari fíggjarorku var tað eisini ein kærkomin möguleiki, at ein studningsskipan kom at virka við endamálið at byggja undirstøðukervið út. Í dag hevur hvør einstök kommunan ábyrgdina av at viðlíkahalda og gera ábøtur á tað, ið var gjørt við stundningi í sínari tíð, m.a., sum í Mykinesi, har kommunan hevur ábyrgdina av at viðlíkahalda lendingina og vegin frá lendingini. Fyri nøkrum árum síðan fall henda studningsskipan burtur.

Tær kommunur, ið ikki hava ráð at viðlíkahalda tilíkar studningsvegir áttu, tá ið

serstakar umstöður gjördu seg galldandi, at havt möguleika fyri at sökja um studning til viðlíkahald til tess at forða fyri vanlukkum v.m.

Fíggingsgarháttur og arbeiðspláss

Tann mátin, ið verkætlunar hjá LV hava verið fíggjaðar á, hevur viðfört, at LV í fleiri ár hevur tryggjað arbeiðspláss, á nökrum av teimum smáu oyggjunum. Peningur er játtáður á fíggjarlögini frá ár til ár, upphæddirnar hava verið skiftandi, og onkur ár er onki avsett, men últíð til arbeiðið hevur verið til staðar. Sum greitt frá á oyggjafundunum kring landið, so var tað ein kærkomin möguleiki hjá monnum á smáu oyggjunum at forvinna sær nakrar krónur t.d. vóru tað fleiri, sum sögdu neytini av og ella fóru úr fiskivinnu fyri at arbeiða hjá LV. Vega- og viðlíkahaldsarbeiði hevur framvegis stóran týdning fyri fleiri av teimum, sum hava fingist við hetta í fleiri ár.

Úrsliðið av hesum fíggingsgarhátti hevur verið, at verkætlanir hava drigið út. Dömi: Gásadalstunninlin - 30 ár, Kalsoyggin - 28 ár, Fugloyggin - 25 ár, og sokallaða langtíðarvegagerðin er somuleiðis eitt úrslit av hesum.

Tað tykist, sum at fyrilitið fyri at hava arbeiði á staðnum hevur vigað tyngri, enn at gera arbeiðið skjótt og væl. Hinvegin hava teir framhaldandi ólidnu vegir, tunnlar og lendingar nervað tey, sum dagliga skulu brúka farleiðina. Størsti vansin við hesum má metast av vera, at hetta forðar øðrum virksemi at mennast.

Hetta vísir hvussu umráandi tað er, at gera árinsmetingar tá farið verður undir storri tíðaravmarkaði almen arbeið, á smáplássunum, og at tað verður fördur ein greiður útøyggjapolitikkur, ið megnar at taka hædd fyri ávirkanina á økisbúskapin, tryvnað og siðvenju.

Arbeiðsøkið hjá LV í dag

Arbeiðsøkið fevnir um ymiskar uppgávur:

- Vanligt viðlíkahald av landsvegunum og storri ábötur
- Vetrarhald (kavarudding)
- Asfaltering
- Lendingarárbeidi
- Tyrlupallar
- Byggiloyyi, planlegging og ráðgeving.

LV hevur í lötni arbeiðstól til alt vanligt arbeiði á staðnum. Tá ið storri arbeiði skulu gerast, verða maskinur tiknar út í oyggjarnar. Í Fugloynni, Svínoynni og Kalsoynni hevur LV vegamann/kontaktpersón, sum tekur sær av öllum tí vanliga í sambandi við landsvegin.

Framhaldandi arbeiði

Í dag eru fleiri av stórru arbeiðunum hjá LV um at verða liðug, Kalsoyggin tó undantíkin, tí har er enn stórarbeidi fyri framan.

Tær útbyggingar sum eru framdar, hava viðfört, at tað nógvastaðni eru góðir vegir í og ímíllum bygdir í dag. Men enn er langt á mál. Skal vegakervið, lendingar og tunlar kunna nokta törvin á øktum, útbygdum og nýmóttangjørdum ferðasambandi, er neyðugt at styrkja henda partin av undirstóðukervinum samsvarandi.

Tað eru nógvar óloystar uppgávur á teimum smáu oyggjunum, sum neyðugt verður at fara undir. Trupulleikin er, at kommunurnar hava ikki neyðugu fíggjarorkuna, og tí liggur nógva á láni. Væntandi samstarv millum tey, sum búgvá á staðnum, og LV, hevur í seinastuni elvt til stóra ónøgd í Kalsoynni. Her er talan um umrødda vegin niðan til Syðradals. Hetta er ein sera óheppin støða, av tí at arbeiðið hjá LV í stóran mun byggir á lokalt samstarv.

Fyri at taka samanum og vísa á gongdar leiðir, mælir útoyggjanevndin til, at ein miðvís ætlan verður løgd, ið leggur dent á, at vegakervið lýkur hóskandi samtíðarkrøv, at raðfestingar verða gjørdar og arbeiðið lagt til rættis við eyga fyrir best hóskandi loysnum fyrir lokalsamfelagið.

Orka

El-veitingar

Tær smáu oyggjarnar fingu el-orku (ravmagnsorku) nakað væl seinni enn tær størru oyggjarnar. Ikki fyrr enn í 70'um var möguleiki at fáa gagn av hesum hentleika á øllum plássum. Allar kommunur í Føroyum eru limir í interkommunala lutafelagnum SEV og hava á tann hátt tryggjað sær at fáa tað el-orku, sum teimum tørvar. Hóast tað er munandi meira kostnaðarmikið at framleiða og selja el-orku á útoyggjunum, verður el-orkan seld har til sama pris sum í meginøkinum.

El-veitingarkerv og spenningsgóðskan

Nólsoy og Hestur liggja høgliga fyrir. Tær eru bundnar í meginøkið við sjókaðalum og eru sostatt bundnar í einum samanhægandi linjukervið hjá SEV, ið umfatar 89 % av íbúgvunum í Føroyum. Kalsoy og Svínoy hava luftspenni um firðirnar. Tær oyggjar, sum hava eina fjarstøðu, ið er ov lang til at spenna luftleidningar yvir firðirnar, hava motorverk í oynni. Gásadalur er bundin í vanliga háspenningslinju. Av trygdarávum er motorverk í Svínoy, Nólsoy og Hestoy. Hesi eru til taks, um kaðal-/linjusambandið slitnar. Sambært SEV er veitanarorkan góð á øllum støðum, meðan spenningsgóðskan er betri á teimum oyggjum, sum eru bundnar í meginøkið. SEV hevur í lötuni ikki teir stóru trupulleikarnar av at reka el-verkini á útoyggjunum.

Framtíðin

Higartil hevur tað hepnast at hava fólk við røttu fórleikunum at taka sær av elverkunum á øllum oyggjum. Men um verandi gongd við fólkatali og samansetning heldur fram, kann tað gerast ein trupulleiki við hesum. Í dag er vanligt aðrastaði við ómannadum verkum, sum bara verða eftirhugd av og á. Hetta kundi verið ein loysn, sum SEV átti at kanna nærri.

Oljuflutningur

Tá oljuflutningsbáturin ”Stathav” sakk kom eingin oljubátur í staðin, og tá tóku trupulleikar seg upp við at fáa olju upp á land í Fugloy og í Mykinesi. Tann útgerð, sum er í Føroyum í dag, er ikki nóg góð, soleiðis sum lendingarviðurskiftini eru á nevndu støðum. SEV nýtir árliga uml. 80.000 litrar av olju í Fugloy og uml. 40.000 litrar í Mykinesi árliga fyri at hava verkinni í gongd.

Øking av el-orkuni

El-veitingarorka er ikki til hindurs fyri øktum virksemi á útoyggj. Frá SEV verður upplýst, at tey støð, sum eru bundin í meginøkið, kunnu fleirfalda nýtsluna utan trupulleikar við kapasiteti á linjum og sjókaðalum. Sum dømi verður nevnt, at ongin trupulleiki var at veita el til Nólsoyar, tá ið flakavirkið har var í rakstri. Sama var galddandi í Hesti.

Verður virksemið økt á teimum støðum, sum nú hava sjálvstøðug motorverk, so verður neydugt hjá SEV at byggja út, tí støddin á verandi motorum er lagað til tað virksemi, sum nú er. Skulu slíkar útbyggingarætlanir fremjast, sum økja munandi um el-nýtsluna, so eigur SEV at fáa boð um hetta í góðari tíð, so teir kunnu tillaga framleiðsluorkuna við at skifta motorar út og/ella byggja út. Sjókaðalsamband kann möguliga eisini koma upp á tal, um nýtslan verður nóg stór til, at hetta kann löna seg.

Tá ið talan er um ídnaðarframleiðslu, eru útreiðslurnar til el-veitingina ofta høgar, tí fjós og framleiðsluhús, sum bæði skulu frysta og køla o.s.fr., nýta nógvan streym. Skal talan verða um at skapa fyrimunir fyri vinnulívið, soleiðis at tað gerst meira attraktívtt at skapa ella flyta framleiðsluvirksemið á útoyggj, er ein lægri el-kostnaður eitt gott amboð.

Vindorka

Eitt uppskot er komið útoyggjanevndini í hendi um vindorku. Eisini varð tað skotið upp at kanna möguleikan á oyggjafundinum í Fugloy.

Uppskotið verður í stuttum borið fram her, sum tað er sent okkum

Føroyar eru eitt land, ið skuldi verið vælegnað til varandi orkumöguleikar, bæði vindorku og sólarorku. Talan er um orku, sum ikki dálkar. Hetta er lykilin til framburð á útoyggj. Í Fugloy skulu tríggjar stórar vindmylnur setast upp. Hesar skulu lata el-orku inn á eitt net, sum veitir orku til eitt nú Klaksvíkar. Endamálið við hesum er, at Fugloyggin skal selja el-orku til eitt felagsnet. Tá el-orkan nú er á útoyggj, ber til hjá fólk, sum har býr at fáa ókeypis orku. Hetta kann vekja áhugan hjá fólk at búseta seg í oynni, og vinnulívinum at flyta virksemi í oynna. Orkan, sum verður framleidd, kann so eisini nýtast á útoyggj til at fáa áhugaverdar og tíðarsvarandi vinnur á føtur. Eitt nú: At turka fisk, at turka vistfrøðilig toð, at turka tara. Eisini krevst orka til at seta upp smærri vakstrarrhús, so at fóroyingar kunnu hava sítt egsna grønmeti (og hvør veit) at flyta út, tá ið heimamarknaðurin er mettaður. Orkan kann eisini nýtast til eina klekingarstøð, ið framleiðir høsn og dunnur helst av fóroyiskum slag. Uppskotið er í fyrsta umfari at gera eina

royndarverkætlan, og sum vilja vit við hesum vísa á, at Fugloyggin er eitt gott stað at byrja. Gevur hetta góð úrslit, kunnu aðrar smáar oyggjar taka hugskotið til sín. Við tíðini kunnu fleiri oyggjar bindast í eitt felags orku og samskiftiskervi. Tað eru longu nú oyggjar, sum ganga hesa leið. Eitt nú Samsø, í Danmark, hevur sum fastan politikk at gerast umhvørvisvinarlig oyggj ella vistfrøðilig, um ein vil. Hetta er eisini í samsvari við altjóða avtalur, sum Føroyar eisini verða noyddar at halda seg til. Tað ræður um at fáa gongd á eina tilika ætlan og ikki ganga í ov smáum skóm.

Viðmerking

Útoyggjanevndin hevur valt at lata uppskotið standa í sínum upprunalíki, so onnur hava høvið at taka støðu til tað.

Nevndin hevur spurt seg fyri viðvíkjandi uppskotunum um vindorku. Okkum er upplýst fylgjandi:

- Tað er avmarkað, hvussu stórur partur av tí samlaðu el-framleiðsluni kann vera vindorka, fyri ikki at órógva veitingina annars. (Her er talan um el-netið hjá SEV)
- Vit hava so skiftandi og krevjandi veðurlag, at tað er lutfalsliga dýrt at gera tær neyðugu ílögurnar. Vindmyllurnar eru eisini dýrar at reka, tí nyttuprosentið verður so lágt og rakstrartíðin ov stutt.
- Eftir fyrispurningi hjá Energistyrelsen í DK varð okkum upplýst, at vindorka er lutfalsliga dýr, og tøkniliga er hon ikki vorðin nøktandi enn. Bert við nógum statsstuðli lñnar tað seg at framleiða el við vindmyllum.
- Eftir fyrispurningi til SEV varð greitt okkum frá, at SEV fylgir væl við á hesum øki, men metir ikki, at vindmylluloysnin enn er nøktandi.

Oljuveitingar

Tað er P/F Føroya Shell ið hevur givið útoyggjanevndini frágreiðing um teirra virksemi á útoyggjunum, og tað er henda frágreiðing, sum liggar til grund fyri tí partinum, sum lýsir virksemið hjá oljufeløgunum.

Tær oyggjar, sum ikki hava umstøður til, at oljubilur kann koma í oynna, mugu nýta oljutunnur. Loysnin við oljutunnum er bæði óhøglig og kostnaðarmikil.

Strandferðslan flytir oljutunnurnar út á oyggjarnar. Til Koltur og Dímun er tað tyrlan, ið flytur tunnurnar út. Fraktina skal brúkarin gjalda, men sum er fær hann hana afturgoldna gjøgnum studning frá landinum. Brúkarin fær fría returfrakt, og í hesum føri syrgir Føroya Shell fyri burturbeining. Hvør tunna tekur uml. 200 litrar.

Á teimum oyggjum, har Strandferðslan hevur avgreiðslu, verða tunnurnar koyrdar til kundan. Men aðrastaðni er neyðugt, at kundin sjálvur avheintar tunnuna niðri á lendingini, t.d. í Fugloy.

Tá ið talan er um hitatænastu, er eitt árligt eftirlit, sum verður gjort samstundis á allari oynni. Møguleiki er ikki fyri at hava vakt á smáplássunum. Árligt eftirlit er tó ikki

í Mykinesi, á Stóru Dímun, í Skúvoy og í Gásadali.

Føroya Shell vídir á, at tá hugsað verður um framtíðarvirksemið móttvegis útoyggjunum, so kundi ein loysn við. veitingartrygd verið, at ein storri felags tangi var í bygdini, sum øll kundu nýtt av. Hettar hevði verið tryggari, tí torført kann vera at fáa olju til smáplássini, um veðrið ikki er til vildar. Hettar hevði eisini verið betri fyri umhvørvið, tá hugsað verður um burturbeining av tunnum. Somuleiðis eru tær mongu tunnurnar, ið mangan sløðast í bygdunum, onki prýði. Tøknliga er ongin forðing fyri at tangar verða settir upp á staðnum, men oljufelögini meta, at íløgan er ov stór hjá teimum at bera einsamøll. Tey vildu ginguð við til eina loysn, um stuðul var givin til íløguna.

Oljutangar

Arbeitt hevur verið við einari loysn í Mykinesi, har kommunan hevur tikið stig til at fáa ein oljutanga. Av figgjarligum orsökum er henda ætlan ongantíð komin at virka. At oljufelögini ikki sjálvi skipaðu fyri hesi loysn, kemst av, at hetta lönar seg ikki hjá teimum .

Verður ein loysn verður funnin á íløguspurninginum, so hevur Fugloyar kommuna fingið at vita, at oljufelögini vilja lata olju í tangan. Tað er tó ein treyt, at tað er kommunan, ið skal eiga goymsluna. Hetta ber m.a. í sær, at kommunan skal leggja út fyri oljuna til øll húsarhaldini í oyndi og síðani krevja gjaldið inn. Av tí at kommunurnar eru ógvuliga veikar figgjarliga, er ein uppædd á 300.000 nógv at leggja út. (talan er tá um ein tanga á 50.000 l litrar).

Samanumtikið um tænastuna við oljuveiting

Tað er breið semja millum tey, sum búgva á smáu oyggjunum, at oljuveitingin eigur at verða eins ómakaleys og í meginøkinum. Tær skipanir, sum eru galldandi í lötuni, við oljutunnum til flestu oyggjar, hoyrir ikki heima í einum nútíðarsamfelagi. Sum víst á, eru oljutunnurnar ikki bert truplar at fáast við, tær dálka eisini umhvørvið og misprýða bygdirnar.

Á útoyggjunum er ongin ivi um, at tað eru oljufelögini, sum eiga at veita somu tænastu til allar borgarar í landinum. Kommunurnar eru sinnaðar at lata økið til oljutanga/r og at vera við til at fáa tað interna at virka. Men sagt verður, at oljufelögini skulu eiga tangarnar og innihaldið, og selja tað til kundan undir somu skipan, sum nýtt verður til onnur í landinum og til sama pris. Samstundis er tað eisini ein almenn uppgáva at veita borgarunum í landinum trygd fyri, at slík viðurskifti eru í lagi.

Renovatión

Limir í IRF

L/F Interkommunali Renovatíonsfelagsskapurin (IRF) tekur sær eisini av burturkasti á smáu oyggjunum, men tó ikki øllum. Hestur og Koltur hava onki samband við IRF. Fugloy og Svínoy hava eina avtalu, ið virkar soleiðis, at kommunan stendur fyri innsavning av burturkasti og IRF tekur sær av flutningi og viðgerð av burturkastinum.

Kostnaðurin hjá hesum kommununum svarar til tað, ið virki gjalda fyrir burturbeining. Tær oyggjar, sum eru limir í IRF eru Kalsoy, Mykines, Skúvoy (Dímun) og Gásadalur (Bíggja kommuna). Hesar kommunur gjalda 1090 kr. fyrir hvønn íbúgva fyrir burturkast, og 130 kr. fyrir hvønn íbúgva fyrir árliga töming av rottanga.

Tænastan, sum IRF veitir hesum kommunum, er at savna inn og beina burtur burturkastið á sama hátt sum á meginókinum. Bingjur eru til stórra burturkast. IRF hevur fólk á staðnum, ið starvast parttíð við innsavning og avskiping.

Endurnýtsla

Av tí at flutningurin av burturkasti er kostnaðarmikil og trupul, arbeiðir IRF við at minka um nøgdírnar, sum skulu flytast av oyggjunum. Í 1997 varð ein skipan sett í verk í Skúvoy, har lívrundið burturkast verður komposterað og blikk og glas verða tикиn frá til endurnýtslu. Restin av húscarhaldsruskinum verður pressað, so tað fyllir so lítið sum gjörligt og flutt av oynni. Í lötuni verður arbeitt við at gera eina líknandi skipan í Kalsoy.

Trupulleikar

Eitt sera dýrkandi lið í tænastuveitingunum til smáu oyggjarnar er flutningur av bingjum, sum eru stórra enn 1 m^3 . Her er serliga talan um flutning av bingjum við burturkasti og útgerð til rottangatöming í Nólsoy og Skúvoy. Higartil hevur tað latið seg gjört at leiga Trónd og Rituna til endamálið, men tað er sera dýrt. Í Mykinesi kann burturkast bert flytast av oynni, so leingi Súlan siglir í summarhálvuni. Um veturnir verður rusk og burturkast savnað í bingjur. Eingin tænasta verður veitt Gásadali og Stóru Dímun.

Samanumtikið um renovatiónina

Tað má vera aðalmálið, at IRF tekur sær av renovatiónini á öllum oyggjum og at endurnýtsluskipanir verað gjördar á hesum plássum. Serliga er tað átrokandi, at renovatiónin er í lagi, tá ið farið verður undir framleiðslu og ídnað av ymiskum slag. Tí eigur tað at vera aðalmálið hjá öllum teimum smáu kommununum at gerast limir í IRF. Sum skilst av tí, ið her er greitt frá, so er tað ein trupulleiki hjá IRF, at flutningsviðurskiftini ikki eru nøktandi til allar oyggjarnar.

Samskifti og kunning

Fjarskiftið

Eitt gott fjarskiftissamband er ein umráðandi fortreyt fyri framtíðar vinnulívi og framburði á smáu oyggjunum. Gott fjarskiftissamband í hesum føri merkir eitt, ið er eins væl útbygt, sum tað á meginøkinum, og nøktar tann tørv, sum samtíðin krevur. Í flestu av smáu oyggjunum er fjarskiftið nøktandi til tann tørvin, sum er í lötuni, men skjótt verður tørvur á nýggjum og meira framkomnum útbúnaði, eins og á meginøkinum. Í Koltri og Dímun eru fjarskiftisviðurskiftini út av lagi vánalig og tey tørva bráðfangis ábøtur.

Fjarskiftisveitarin

Tað er Føroya Tele (FT), sum hevur loyvi at reka fjarskifti í Føroyum. Í hesum loyvi eru ásett rættindi og skyldur, ið stovnurin hevur á fjarskiftisøkinum. Loyvið hjá FT fevnir um tænastur, ið røkka frá vanligum telefonlinjum til fylgisveinatænstur, útvarp og sjónvarp, NMT, GSM, ISDN, sjómobilar tænastur v.m.

Veitanarskyldan hjá FT fevnir um eitt slag av lámarkstænastu. Henda tænasta skal veitast, utan mun til hvar felagin er búsitandi og í móti einum rímuligum gjaldi. Tænastan inniheldur í stuttum, at felagin hevur rætt til eina telefonlinju við tilhoyrandi tænastum. At hann kann móttaka og senda fax og hava uppringt internetsamband. Möguleiki verður eisini at biðja um ISDN tænastur, men tó bert, um í minsta lagi 10 hava biðið um tænastuna í ávisari bygd innan fyri seks mánaðir.

Framtíðar krøv

Tey krøv, ið verða sett til tænasturnar í framtíðini, eru m.a. at allar oyggjar, eisini tær smáu, hava góða og skjóta tøkni (t.d. ljósleiðarakáðal), so tær kunnu javnsetast við meginøkið, og at tær kunnu nýta GSM fjarskiftistænastuna o.l. Fyri at náa hesum støði er neyðugt, at ílögur verða gjørðar í útgerð til so at siga allar tær smáu oyggjarnar. Tøkniliga eru ongar forðingar, men kostnaðurin er lutfalsliga høgur í mun til fólkatalið.

Koltur og Dímun

Støðan hjá Koltri og Dímun er ikki nøktandi. Telefonsambandið er ikki gott, og interneitið virkar illa. Skulu hesi viðurskifti fáast í rætt lag, verður talan um ílögur á 300-600 túmund kr.

Kappingin á marknaðinum.

Tøkniliga menningin á fjarskiftisøkinum er skjót og broytist alla tíðina, hvat viðvíkir góðsku og útgerð. Tað er tískil sera kostnaðarmikið at vera við í hesari kapping. Tað er frí kapping á fjarskiftisøkinum, og í lötuni eru tvær fyritøkur umfram FT, ið bjóða fjarskiftistænastur út. Kappingin kann bera í sær, at tey fólkaríku økini Tórshavn, Runavík og Klaksvík eru mest áhugaverd sum kundagrundarlag og fáa í boðið bæði bíligari og betri tænastur enn restin av landinum.

Veitanarskyldan hjá FT ger, at teir sita eftir við kundunum í útjaðaranum og smáu oyggjunum, ið eru nógv færri, og har landafröðiligu umstöðurnar gera tað meira kostnaðarmikið at servisera. Samstundis, sum FT noyðist at halda prísinum niðri fyri at vera kappingarført, er neyðugt, at prísurin eru eins fyri alt landið, soleiðis sum veitanarskyldan krevur. Henda stóða kann innibera, at áhugin hjá FT at gera neyðugar ilögur ikki er so stórur, tí tørvur er á at taka fyrilit fyri, at fyritókan ber seg fíggjarliga.

Tykissamfelagið Svínoy

Tiltakið Tykissamfelagið Svínoy, er ein pilot-verkætlan, sum Vinnumálastýrið hevur sett í verk saman við Svínoyarkommunu; síðani er eisini Fugloyar kommuna komin uppí. Longu nú er áhugin sera stórur hjá hinum smáu oyggjunum at gerast partur av hesum tiltaki. Hetta krevur góðar tøknilarumstöður, m.a. at allir íbúgvarnir eru bundnir saman í einum tráðleysum innanhýsis netverki, og at rættiliga stórur kapasitetur er av oynni út í heim.

Postflutningur

Mong minnast enn, hvussu tað var, tá Postbáturin kom til oynna. Tá fór hvørt mansbarn oman á støðna at taka ímóti. Tað var dagur í viku! Tíðirnar eru nógv broyttar, serliga tá hugsað verður um skjótleikan í tíðindaflutninginum. KT-tøknin ger, at brøv, bløð og onnur kunning, flytur millum sendara og mótkara uppá fá sekund. Men hetta merkir ikki, at tann vanligi postflutningurin hevur mist sín týdning.

At fáa postin bornan til dyrnar ella lagdan í postkassan hvønn yrkadag, eru tey flestu í Føroyum von við. Fyri fáum árum síðani var eisini vanligt at fáa postin leygardag. Men flest merkir ikki øll. Á teimum smáu oyggjunum verður postur bert borin út 2–5 ferðir um vikuna, alt eftir hvør oyggin er.

Tá veðurlíkindi forða strandfarskipunum at sigla, kunnu tað ganga upp til 14 dagar við ongum posti, hóast tyrlan flygur til nakrar av oyggjunum í hesum tíðarskeiði. Tey, sum búgvá í oyggjum, har postur bert verður borin út fáar dagar um vikuna, fáa lítlan og ongan ágóða av tíðindaflutningi í dagbløðunum. Bløðini eru sum oftast gomul og óaktuell, og tað sama er við fundarinnkallingum og øðrum, ið innihalda tíðarfreistir. Útberingin av bløðum leygardag, sum privat feløg hava staðið fyri, er nú niðurløgd í teimum smáu oyggjunum. Grundgevingin er, at kostnaðurin er ov høgur í mun til haldaratalið.

Postverk Føroya

Postverk Føroya (PF) tekur sær av almennu postútberingini. Tænastan er skipað við lógin og reglum fyri tænastuvirksemi, og stovninum eru álagdar ávíasar skyldutænastur. PF hevur einkarætt at savna, flyta og bera út afturlatnar sendingar og kort, ið kunnu sendast sum postur v.m. Aðrar skyldutænastur eru avgreiðsla av pakkum, bløðum, tíðarritum og giro. Sambært millumlanda sáttmálum skal Postverk Føroya átaka sær avgreiðslu av brøvum í fyrsta vektarflokk (upp til 20 g) um alt landið til ávis einsháttar gjøld.

Í samstarvsavtalu við Post Danmark hevur PF bundið seg til at bera postin út innan eitt ávist tíðarbil, frá tí at brævið er postað. Men avtalan fevnir ikki um tær smáu oyggjarnar í Føroyum (Hestur og Nólsoy undantiknar). Sum útgangsstøði hava tær smáu oyggjarnar krav uppá postligar tænastur við somu dygd og prísum sum á meginøkinum. Men kravið umfatar ikki, hvussu ofta og nær postur verður útborin. Skyldutænastan hjá PF, viðvíkjandi útbering av pakkum til smáu oyggjarnar er eisini avmarkað til eina mest loydva vekt uppá 30 kg.

Støði á tænastuni

Postflutningurin hjá PF fer fram við bátum hjá SL ella við tyrluni; í einum fóri verður gindið millum bygdir (Bœur-Gásadalur). Tað er ongin avtala millum SL og Tyrludeildina um, at tyrlan flytur postin, tá ið SL berst frá vegna veður. Títtleikin á postútberingini er nær tengdur at samferðsluni. Í fleiri fórum passar ferðaætlanin hjá SL ikki við arbeiðsgongdina hjá PF. Sum dömi kann nevnast postflutningurin til Kalsoynna. Tann fyrsti túrurin er úr Klaksvíkini kl. 6.15, men tá er posturin ikki komin til hóldar á posthúsinum í Klaksvík. Posturin fer tí ikki til Kalsoynna fyrrenn kl. 12.50. Men hesin túrurin verður ikki sigldur mánadag og mikudag, og tí ber ikki til at fáa post hesar dagar.

PF metir ikki at tænastustøðið er nøktandi á smáu oyggjunum. Talan er ikki bert um títtleikan av postútberingini; útgerðin hjá postverkinum er eisini avmarkað og ikki tíðarhóskandi. M.a mangla teldur á ”posthúsunum”, ið halda til í leigaðum hólum hjá privatum fólk. Í Kalsoynni verður posturin fluttur við leigaðum bili, ið ikki er besta loysnin fyrir starfsfólk. PF sigur, at smábygdírnar hava verið við skerdan lut í nógv ár, tá ið talan er um tænastustøði, tí fíggjarkarmarnir hava verið ov trongir, og raðfestingin av ílögum hevur raðfest meginøkið framum. Postverkið hevur rakstrarútreiðslur uppá uml. 1.millión krónur árliga til posttænastuna á útoyggjunum.

Hugsjónir og ætlanir hjá PF

PF hevur sum aðalmál at nøkta samfelagsliga tørvin á landsumfatandi samskiftis-, flutnings- og peningatænastum. Somuleiðis er aðalmálið at veita tænastur á einum høgum tænastu- og góðskustøði, ið er lagað til veitingarkostnaðin. Men samstundis, sum PF skal tryggja, at stovnurin verður ríkin á jøvnum føti við privat virki, skal hann eisini rökja tær samfelagsskyldur, ið eru álagdar honum, m.a at hava virkin posthús, skipað við økisposthúsum og tilhoyrandi smærri posthúsum, sum kunnu verða ríkin av postverkinum ella saman við øðrum virksemi.

Verður postverkið gjört til alment partafelag, verður neyðugt hjá PF at vinna pening inn aðrastaðni í landinum fyrir tað hall, ið raksturin fer at geva á teimum smærru plássunum. Fyri at tær smáu oyggjarnar ikki enn einaferð skulu verða við skerdan lut, tá ið broytingar verða framdar, er tað ógvuliga umráðandi, at landsins myndugleikar seta greiðar málsetningar fyrir tænastustøðið í útjaðaranum.

Karmar og nýggir möguleikar

Sum umtöðurnar eru í lötuni, metir PF, at teir ikki hava teir neyðugu karmarnar at virka undir, og tað er orsókin til, at tænastustöðið ikki er nøktandi á smáu oyggjunum. Talan er bæði um fysiskar og figgjarligar karmar. Fyri at bøta um hesi viðurskifti skjýtur PF m.a. upp, at teir fysisku karmarnar kunnnu skipast saman við øðrum almennum stovnum á hvørjari av smáu oyggjunum, soleiðis at PF eins og aðrir við tørví á umsiting og goymslu av amboðum kundu leiga seg inn. Hetta hugskotið tekur útoygjanevndin undir við, og vísi í hesum sambandi til verkætlana *Heildarsamfelagið Bygdin*. PF metir, at tá ið karmarnir gerast betri, verður möguligt at hækka tænastustöðið munandi, uttan at lönarútreiðslurnar hækka tilsvarandi nóg. Hetta kann m.a. gerast við at umskipa og rationalisera virksemið. Málið skal vera, at øll fáa postin, dagblöð o.a. 5-6 dagar um vikuna.

Tað skal ikki vera úтиhýst, at lokalsamfelagið sjálvt kann skipa fyri, at allur postur, blöð og annað verður borið út dagliga, antin í töttum samstarvi við postverkið ella á annan skipaðan hátt (dömi um tilíkar skipanir eru í Noreg).

Útbering av dagblöðum

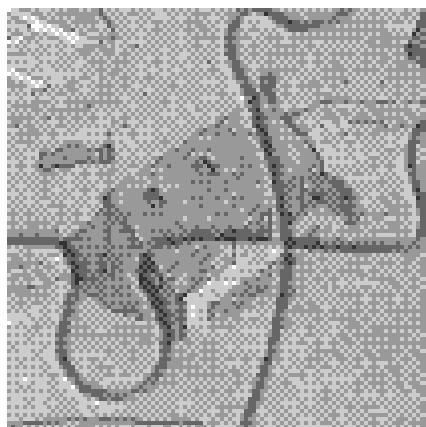
PF hevur fingið kapping frá privatum útberarum, ið bera dagblöð, reklamur o.a. út. Grundgevingin fyri alternativu útberingini er, at PF ikki kann bjóða kappingarførar prísir og ikki kann bera út leygardag. M.a hava Dimmalætting og Sosialurin tikið seg saman um blaðútbering við p/f Prentmiðstöðina. Prentmiðstöðin hevur nýliga kunn gjört, at hon ikki kann bera blöðini út á smáu oyggjunum longur, og grundgevingin er, at tað loysir seg ikki figgjarliga. Prentmiðstöðin er eitt privat rikið virkið, og hevur tí ikki skyldu at bera blöðini út til tey sokallaðu "dýru" stöðini. Tað sama er galdandi fyri onnur, ið velja at lata onnur enn PF bera tíðindi, reklamur o.a. út fyri seg. Í hesum eins og øðrum fórum eru tað tey, sum búgva í útjaðaranum, ið verða við skerdan lut. Hetta eru viðurskifti, sum nóg hevur verið kjakast um á smáu oyggjunum eins og almenna leiklутin í hesum.

Politiski leikluturin í sambandi við tíðindaflutningin eigur at byggja á stöðutakan til týdningin av tíðindaflutningi til øll í landinum. Verður tað m.a. ein politisk avgerð at fara inn at stuðla útbering av dagblöðum, er grundgevingin uttan iva tann, at dagblöðini hava ein kunnandi-, kjakandi- og kannandi leiklut í samfelagnum. Men hetta treystar, at talan er um sama möguleika fyri øll blöð at verða útborðin, og at blöðini verða borðin út í öllum landinum, eisini í teimum smáu oyggjunum, fyri sama kostnað.

Útvarp og Sjónvarp

Tað er ein partur av framtíðarmenningini, at kunning og tíðindaflutningur í nóg storri mun enn í dag viðvíkir tí, sum fer fram í teimum smáu samfelögunum kring landið. Tað er borið fram í kjakinum um framtíðarmenning, at kunning frá smáu oyggjunum til meginokið er eins týðandi og kunningin til smáu oyggjarnar. Hetta kann m.a. gerast við, at øki ella oyggjar eiga fastan tát í almennu fjölmölnum, tvs. at nakrar minuttr um dagin/vikuna eru settir av til tíðindi o.a.

Gongdin á fjöldamörkum er hon, at útvarpsstöðir og möguligar sjónvarpsstöðir fara at vaksa í tali. Tí er tað avgerðandi neyðugt, at politisk stöða verður tikan stöða til, í hvönn mun loyvi til tilíkar stöðir skulu innihalda krøv um, at m.a. útjaðarin og smáu oyggjarnar eisini skulu fáa ágóða av hesum tiltökum.

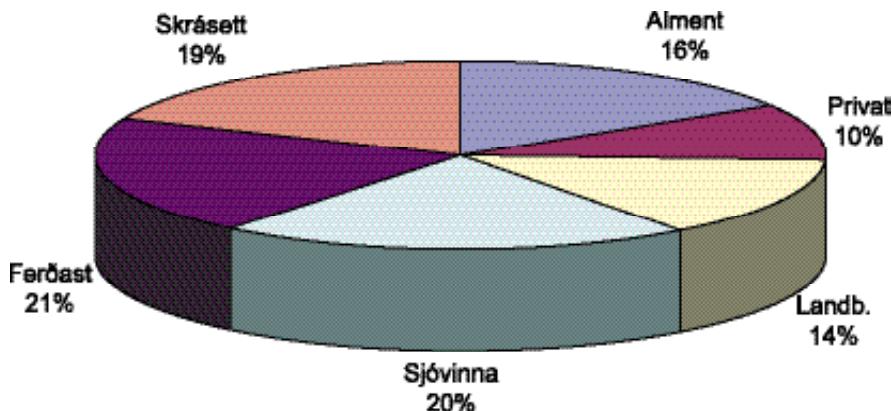
Ein tænastudepil kann gerast karmur um virksemi hjá fleiri almennum stovnum

Vinna

Á oyggjafundunum kring landið var burðardygg vinna eitt av evnum, ið tey flestu umrøddu, og stórar dentur varð lagdur á at skapa arbeiðspláss, ið geva meingsfult arbeiði og eina inntoku, ið tað ber til at liva av, eisini hjá teimum, sum hava áhuga í at flyta til hesar oyggjar at búseta seg. Nakrar av treytunum fyrir yvirhövur at hugsa um eina berandi vinnu, eru longu nevndar undir viðgerðini av undirstöðukervinum, men ein burðardygg vinna krevur arbeiðsorku, fólk í arbeiðsfórum aldri við rættari útbúgving og fórleika, fíggung v.m. Óll vinnulig uppskot eru savnað og talmerkt í 5. parti.

Vinnumynstur

Vinnumynstrið á oyggunum og í Gásadali varð umrøtt í 2. parti. Á myndini niðanfyri er starvsmynstrið fyrir allar smáoyggjarnar samlað í eina lýsing.

Skrásett og búsett

Á myndini síggja vit, at 40% av arbeiðsmegini fær sína inntoku utanfyri oynna. Uml. 19% ferðast hvønn dag til arbeiðis aðrastaðni, meðan 21 % hava valt at búgva, har tey arbeiða, og koma bert til sín skrásetta bústað, tá ið høvíð býðst. Í Nólsoynni, Hesti og Kalsoynni eru umstöðurnar at ferðast dagliga hjá arbeiðsmegini bestar. Hinar smáu oyggjarnar hava ikki henda möguleika. Hjá skúvoyingum er möguleikin til staðar, men veðurlíkindini gera tað trupult um veturin Fleiri av teimum, sum eru "skrásett", kundu heldur hugsað sær at verið "búsett", men kunnu ikki, tí lónandi arbeiði vantar. Fleiri av teimum, sum ferðast dagliga, kundu somuleiðis hugsað sær at fingið arbeiði á staðnum. Tað, sum eyðkennir hesar báðar bólkar, er, at fleiri av fólkunum hava útbúgving og arbeiða innan fak sítt í meginókinum. Serliga eru tað mammur við børnum, ið siga, at tað er óheppið, at tær noyðast av oynni hvønn dag til arbeiðis.

Vinnugreinar

Sjóvinnan

Ein fittur partur av vinnuføru monnunum hava sítt yrki á sjónum. Nólsoy, Hestur og Skúvoy eiga munin í hesu vinnugrein, tó at fiskivinnan er í afturgongd á øllum hesum stöðum í mun til tað, hon var fyri nøkrum árum síðani. Teir trupulleikar, ið verða nevndir í sambandi við fiskivinnuna, eru m.a. tengdir at nýggju skipanini við fiskidögum, ið er ein forðing fyri m.a. skúvoyingar. Fiskimálastýrið eigur alt fyri eitt at gera eina gjøllari kanning av, hvat skal gerast fyri at skapa umstöður fyri útróðri úr smáu oyggjunum, og um tað er möguligt at gera alternativar skipanir fyri hesar oyggjar.

Landbúnaðurin

Vit siggja á myndini, at einans 14 % av vinnuliga virkseminum er tengt at landbúnaðinum. Eisini er tað sera avmarkað, hvussu stórur partur av tilfeinginum fer til matvøruidnað. Talan er um familjufyritøkur, oftast hjún, ið fáast við landbúnaðin. Tey flestu hava okkurt arbeiði afturat fyri at fáa endarnar at rökka saman. Hóast landbúnadur ikki er ein munandi vinnugrein, fyllir jarðarbrúkið nógvi í gerandislívinum á útøyggj. Alt hetta verður viðgjört nærri í brotinum “Landbúnaður” seinni í hesum parti.

Almenna virksemið

Vavið av almennum virksemi er nærum eins á øllum plássum. Talan er um tær funktíonir, ið skulu vera til staðar í einum nútíðar samfélög. Nøkur fá av hesum störvum eru fulla tíð, nøkur eru hálva tíð, men tey flestu geva einans nakrar fáar tímar um vikuna. Tað er tí ikki óvanligt, at sami persónur hevur fleiri almen störv afturat einum sindri av landbúnaði. Tá ið talan er um arbeiði hjá Landsverkfröðinginum, er tað mesta árstíðarbundið arbeiði, og sum fyrr víst á, hevur arbeiðið eisini verið bundið at játtanum á lögtingsfiggarlögini frá ári til árs. Sum frá líður áttu fleiri almenn arbeiðspláss at komið út á smáu oyggjarnar. Her verður serliga hugsað um störv innan almanna- og heilsuverkið, tí tað er avgerandi fyri trivnaðin og harvið menningina, at fleiri störv vera til kvinnur.

Árstíðarbundið arbeiði

Árstíðarbundið arbeiði skal kunna samantvinnast við annað arbeiði á staðnum, tí tað er neyðugt at hava arbeiði alt árið. Umstöðurnar eru soleiðis, at um árstíðararbeiðið svíkir, m.a. tá ið ein vegagerð er liðug e.l., er arbeiðsloysið á gáttini. Arbeiðsloysisstuðul er tó ikki ein gongd leið hjá smáu oyggjunum. Lóginar fyri ALS siga, at ein skal vera tókur á føroyska arbeiðsmarknaðinum, og tí er neyðugt at flyta hagar arbeiðið er – bert í fåum føri ber til at ferðast ímillum dagliga! Tey flestu eiga, nakað av jørð og hava tí eina Binntøku. Neyðugt er at selja jørðina, áðrenn stuðul kann veitast sambært lógunum um arbeiðsloysisstuðul, og tað er ikki heppið, tí jørðin gevur eitt gott ískoyti til dagliga húsarhaldið við eplum, rótum og kjøti v.m.

Onnur vinnulig tiltök

Tað er ógvuliga avmarkað, hvat er av öðrum vinnuligum virksemi. Virkini á smærru oyggjunum kunnu nærum teljast á aðrari hondini: Smoltstöðirnar í Svínoy og Kalsoy, alivirknið í Nólsoy og fiskaalingin í Hesti, gistingarhúsið í Mykinesi og matstovan í Nólsoy umframt skómakaran í Skúvoy. At enda skal nevnast, at handil er í nøkrum bygdum. Tær oyggjar, ið hava eitt virki, vísa á tann avgjörda fyrimunin við at kunna hava eina burðardygga vinnu í oynni, og at fleiri kunnu hava sína úrtøku av hesum. Tá spurningurin, hví ikki meiri var gjört við ferðavinnuna var uppi á oyggjafundunum, vóru öll á einum máli um, at tey ikki høvdu tíð til at taka sær av ferðafólki. Tað er tíðarkrevjandi og kastar einki av sær.

Nakrar fáar royndir eru gjördar at framleiða vóru á útoyggjum. Í Svínoy var eitt tíðarskeið framleiðsla av brúks- og prýðislutum úr horni, og í flestu bygdum hava tey eisini havt nakað av heimavirksemi. Tað mesta av hesum hefur verið sambært avtalu við heimavirkini ella ferðavinnutiltök inni á meginøkinum.

Á Húsum eru fleiri royndir gjördar fyri at fáa virki í bygdina. Nógvur peningur var settur í hesar royndir, sum allar fóru fyri skeyti. Nú er so smoltstöðin sett á stovn, og hon ber seg. Í Fugloynni og aðrastaðni eru somuleiðis gjördar royndir at seta á stovn vinnulig tiltök, tó uttan úrslit.

Fiskaíðnaður hefur verið har, ið náttúrumstöðurnar hava verið lagaligar, m.a. í Nólsoy og Hesti. Men heldur ikki hetta virksemið hefur meynað at ment seg. Sambært vinnukønum fólk er tað torfört at seta á stovn ídnað og aðra vinnu á hesum smáu plássum. Tað eru ov nógy dýrkandi lið á vegnum. Flutningurin av rávøru og lidnaðari vóru er ikki bara kostnaðarmikil, men í flestu fórum eisini sera trupul. Vánliga ferðasambandið er ein forðing fyri flutningi av tænastum, eykalutum v.m. Av öðrum forðingum er m.a. væntandi vinnulig og figgjarlig ráðgeving, figging og tilgongd av arbeiðsorku við neyðugum fakligum fórleika. Til seinast og ikki minst er tað tann sálarliga forðingin, sum m.a. kemur til sjóndar við, at tey búsettu ikki orka og torna at fara undir verkætlanir, tí tey frammanundan stúra fyri øllum forðingunum.

Hvat kann gerast

Betur gagnnýðsla

Bera vit okkum skilagott at og gagnnýta tað tilfeingið, sum liggar í okkara náttúru og umhvørvi, og eru vit í forhond, tá ið ræður um at kenna tann tørv, ið vitanarsamfelagið kemur at hava, so eru nógvir ótroyttir búskaparligir fyrimunir á smáu oyggjunum.

Möguleikar eru m.a. fyri at gagnnýta og menna jarðartilfeingið á útoyggjunum í nógv storri mun enn í dag. Somuleiðis er möguleiki fyri at gagnnýta áir, vøtn og firðir til eitt nú alivirksemi. Serstøku umstöðurnar hjá útoyggjunum skapa möguleikar fyri nýhugsan innan gagnnýðslu av tilfeingi. At nýta útoyggjarnar til royndarverkætlanir, granskingarumhvørvi o.a. er tískil eisini ein upplagdur möguleiki.

Menning av ferðavinnuni

Möguleikar fyri at skapa stórri inntókur til landið og útoyggjarnar við menning av ferðing, gisting, matsólu, souvenierssólu v.m. eru góðir. Sum alt annað, krevur hetta góðar fyriskipanir við samstarvi millum íbúgvær og kommunu og ferðavinnuna í meginøkinum. Her kann eitt útoyggjafelag koma at hava serliga stóran týdning. Eitt samstarv millum tær smáu oyggjarnar kann m.a. skipast soleiðis, at tær allar hava somu hentleikar at bjóða ferðafólki. Tað kann gerast við, at tær samskipa marknaðarföringina, og ikki minst, at tær smáu oyggjarnar föra ein felags ferðavinnupolitik í mun til tær stóru ferðavinnufyrítokurnar í meginøkinum. Vit kunnu her vísa á eitt dömi úr Hesti, sum lýsir hetta. Í mong ár eru útferðir gjördar undir Hestbjørgini, og talan hevur í seinastuni verið um at víðka hesi tiltök, m.a. við spennandi verkætlanum. Men Hestbygd fær organ ágóða av “rávøruni”, sum Hestbjørgini eru. Í staðin fer ágóðin til fyrítokur í meginøkinum. Kommunan í Hesti átti í staðin at kunna bjóðað Hestbjørgini út fyrir eitt ávist gjald. Skal talan vera um eina lönandi ferðavinnu, er tað fyrst og fremst neyðugt, at tað eru möguleikar at gista, at fáa eina máltíð, men ikki minst, at tiltök verða fyriskipað, ið geva inntóku.

Menning av fjararbeiði

Tey, ið búgva á útoyggj, kunnu t.d. royna at skunda undir, at at arbeiðspláss í meginøkinum flyta partar av virkseminum út á útoyggj sum fjararbeiði. Hetta kann m.a. gerast sum royndarverkætlanir at byrja við. Her kann tað hugsast, at tað almenna gongur á odda. Arbeiðspláss kunnu flyta partar av arbeiðinum út á smáplássini soleiðis, at starvsfólkið tríggjar dagar um vikuna starvast við telduna heima við hús, og tveir dagar um vikuna eru á virkinum í meginøkinum. Royndir í útlondunum hava víst, at hetta skapar eina betri nögda og meira effektiva arbeiðsmegi. Í Føroyum kann tað somuleiðis skapa útoyggjamenning, og búskaparliga fórir hetta m.a. við sær, at arbeiðsúrtókan hjá arbeiðsgevaranum og samfelagnum sum heild kann gerast stórra.

Handil í hvørja bygd

Handil skal vera í hvørjari bygd/oyggj. Tá talan er um handilsvirkesemi, skal tað sjálvandi vera á vinnuligum støði, men ein handil hevur stóran týdning fyrir trivnaðin og umstøðurnar at búleikast í oyggjunum. Sum viðurskiftini eru í lötuni, er torfört at fáa handilsvirkesemi at bera seg, tí flutningskostnaðurin er stórus og útvalið av vørum lítið. Tað verður tí neyðugt hjá teimum smáu oyggjunum í felag, og í samstarvi við stórra fyrítoku í meginøkinum, at fáa í lag eina handilsavtalu. Tað kann hugsast, at ein handil kann samskipast við eina bíleggingarskipan. Aðalmálið skal vera, at útoyggjarnar fáa eitt stórra vøruúrval fyrir somu prisir sum á meginøkinum.

Góðsking og merking av vørðu

Krøvini til matvørur og matvøruframleiðslu, matarstøð o.l. til ídnað og ferðavinnu eru og verða alsamt strangari. Tað hevur m.a. verið ein trupulleiki at fáa matarstøð á útoyggj góðkend til ferðafólk, tí matarstøðini, sum oftast, eru vanlig heim. Hesi viðurskifti hevur

HS tikið til eftirtektar, og krövini eru nú lagað til tey serligu viðurskiftini. HS víssir á, at tey eru fús at veita vegleiðing og ráðgeving, tá ið farið verður undir tiltök, vinnu og ídnað, og hava bjóðað seg fram at leggja til rættis eitt evt. framleiðsluhús, soleiðis at tað í allar mátar lýkur heilsufrøðilig krøv.

Tað er ein upplagdur möguleiki fyri smáu oyggjarnar, at tær í felag fara undir at framleiða og menna eitt breitt vørutíðboð av góðum og góðskaðum vørum. Í hesum sambandi er tað eyðsæð, at skipað verður ein vørumerking, har vøran verður góðskumett og merkt, sum góðkend og góð vøra frá útoyggjum. Tað arbeiðið kundi Heilsufrøðiliga Starvstovan ella líknandi stovnur átikið sær. Í hesum tíðum, tá ið nógvar innfluttar matvørur eru dálkaðar av alskins útílatingarevnum, kundi tað verið kærkomíð hjá føroyska matvørumarknaðinum at fingið eitt útboð av vørum úr reinari rávøru merkt: "framleitt á útoyggj".

Landbúnaður

Sum greitt er frá frammanundan, er landbúnaðurin ikki ein vinnugrein, ið gevur nakra munagóða úrtøku á útoyggjum. Hóast tað, so eru tey flestu á ein ella annan hátt knýtt at landbúnaðinum.

Aðalmálið við hesi viðgerð er at lýsa orsókirnar til, at úrtøkan frá landbúnaði er so lítil, og at vísa, at landbúnaður kann gerast ein burðardygg vinna, sum fleiri kunnu fáa lut í. Fyri at hetta skal gerast veruleiki, er fyrsta fortreytin broytingar á öllum økjum, ið hava við hesi viðurskifti at gera. Tað verður neyðugt við einari jarðarlóggávu, ið fevnir um alla jørð, og einari landbúnaðarlóggávu ið kann gera tað möguligt at føra ein skilagóðan landbúnaðarpolitikk.

Viðgerin av landbúnaðinum er fyriskipað soleiðis:

- Verandi støða
- Vinnuligar fortreytir
- Framtíðar landbúnaður

Verandi støða

Bert 14 % av vinnuføru fólkunum á útoyggj eina inntøku frá landbúanðinum. Av hesum eru fá, kanska eingin, ið hava alla sína inntøku frá hesi vinnu. Ein góð mjólkarkvota er besta boð uppá eina rímuliga inntøku. Niðanfyri er ein mynd av tí, sum fæst burturúr landbúnaðinum í løtuni. Tølini eru fingin til vega frá fólk í hvørjari einstakari bygd. Tølini eru partvíst nágreninlig og partvíst metingar, m.a. er vinningurin av fuglaveiðuni torførur at gera upp, tí meginparturin fer uttanbíggja. Prísurin er grundaður á eitt miðal virði í 2000. Tølini skulu tí takast við einum ávísum fyrivarni. Myndin er ætlað at geva eina ábending um, hvønn búskaparligan leiklut landbúnaðurin hevur fyri tær smáu oyggjarnar í dag.

Landbúnaður í smáu oyggjunum er býttur sundur soleiðis:

Skurður:	uml. 5.845 seyðir (mett virði: 4.676.000 kr.)
Mjólkframleiðsla:	252.600 litrar (á 5.90 kr.pr.l. – virði: 1.490.340 kr.)
Kjøtframleiðsla:	91 kálvar, neyt og oksar (uml: 450.000 kr.)
Onnur avgröði:	bert smávegis er við sølu fyrir eyga (uml: 20.000 kr.)
Flogfenaður:	uml. 50 gæs og dunnur (uml: 10.000 kr.)
Fuglaveiða:	uml. 65.000 stk. – Lundar, havestar/náti og súlur. (uml: 1.900.000 kr.)

Mjólka- og kjøtframleiðslan er inntøka hjá teimum fastbúgvandi, meðan úrtókan av seyði og fugli skal býtast millum fastbúgvandi og uttanbýggjafólk. Lutfallið verður alt eftir, hvussu stórur partur av jørðini er uttanbíggjajörð.

Samlaða virðið av verandi tilfeingi er uml. 8.546.340 kr. Av hesum má metast, at uml. ein helvt liggur eftir á smáu oyggjunum. Her verður ikki komið inn á framleiðslukostnað og studning, men útreiðslurnar til innflutning av kraftfóðri bæði til neyt og seyð og innflutningur av hoyggi, bygging av seyðahúsum v.m. eru vaksandi.

Gagnnýtslan av jørðini

Sambært tölunum omanfyri, er största framleiðslan seyða- og neytakjöt og bert smávegis er onnur avgröði. Framleiðsla av aðrarri avgröði og flogfenaði er nærum ongin. Landbúnaðurin er ógvuliga traditiónsbundin, og bert fáar royndir vera gjördar at ganga nýggjar leiðir í hesari vinnu. Millum tey fáu döminni um royndir við nýggjum framleiðslum eru útineytini í Koltri og kinakálið í Nólsoy.

Samanborið víddina av teirri jørð, sum er/kann veltast, so má metast, at talan bert er um eina ógvuliga lítlá gagnnýtslu av tilfeinginum. Tað er ein sannroynd, at góðskan av jørðini og veðurlagið spæla ein stóran leiklut viðvíkjandi framleiðslumöguleikum. Kortini eru ongar kapasitetskanningar gjördar, ella kanningar av hvat jørðin á hvørjari einstakari oyggj kann bera.

Avmarkað úrtøka

Vanliga hugsanin millum manna er, at landbúnaður ikki kann gerast lönandi vinna. Hesin hugburður stavar uttan iva frá teimum skerdu möguleikunum, ið tann sundurbýtta jørðin og uttanbýggja jørðini skapar.

Fleiri vilja vera við, at almennu stovnarnir, ið virka innan landbúnað, ikki í nóg stóran mun virka fyrir menning, og at ráðgevingin er alt ov lítil. Fíggjarligar umstöður spæla eisini ein stóra leiklut, tí peningur ikki er til endurnýggjan og rationaliseringar. Teir skerdu möguleikarnir fyrir flutningi og samstarvi við meginokið, tá ið talan er um umvælingar, avsetning av vörum o.s.fr., eru eisini ein forðing.

Vinnuligar fortreytir og skipanir

Kongsjørðin

Hyggja vit fyrst at umstøðunum hjá festibóndunum eru hesar fortreytir galdandi:

- Stöddin av festinum er fastløgd fyri langari tíð síðani, og harvið fastlagdir karmar at virka innanfyri, t.v.s. eitt fastlagt markatal og givnar lendisumstöður.
- Festibóndin skal framleiða mest möguligt, sæð í mun til marknaðarviðurskiftini
- Festarin hevur skyldu at búgva har, ið festið er.

Her er tó ikki staðfest, hvat fíggjarligt grundarlag talan er um. Kann festið t.d. breyðföða eini familju, ella er úrtókan er so lítil, at tað er neyðugt við aðrari inntøku afturat? Hetta er nakað, ið festarin sjálvur má avgera ella fáa staðfest við royndum.

Hóast tað er ein treyt at framleiða mest möguligt sæð í mun til marknaðarviðurskiftini, er ongastaðni staðfest, hvat “mest möguligt” merkir, og heldur ikki hvat liggur í “marknaðarviðurskiftum”, sum skifta frá tíð til aðra alt eftir tørvi, marknaðarföring o.ø. Veikleikin í festiskipanini er, at teir bóndur, sum veruliga vilja menna sítt virksemi og økja kapasitetin, vera forðaðir av m.ø. einum fastløgdum markatali, meðan aðrir, sum ikki hava áhuga í at hava stórvegis framleiðslu, kunnu lata stórar jarðarteigar ligga óbrúktir.

Óðalsjørðin

Viðvíkjandi óðalsjørðini, sum er uml. helvtin av jørðini í Føroyum, eru heilt onnur viðurskifti galdandi. Óðalsjørðin er privat ogn, og ongar skyldur eru knýttar at hesari jørð hvørki bústaðar- ella framleiðsluskylda. Tey, sum eiga óalsjørð, hava tó rættindi til hagapartar og lunnindi eftir ásettari skipan. Í summu bygdum er øll jørðin óðalsjørð, meðan í øðrum bygdum er meginparturin kongsjørð. Sostatt eru umstøðurnar fyri landbúnaði sera ymiskar frá bygd til bygd. Óðalsjørðin kann ikki roknast sum sjálvsagt tilfeingi, tí jørðin er heilt og fult í ræði hjá eiganum, og eiganin avgerð sjálvur, hvat jørðin skal brúkast til. Ognarjørð kann arvast og seljast, og tað ber í sær, at hon er og verður framhaldandi sundurbýtt. Hetta viðførir, at góð landbúnaðarjørð verður arvað og sold av smáu oyggjunum.

Tað er sjáldan, at tey fastbúgvandi á smáplássunum hava ráð at keypa jørð, um hon verður boðin til sølu. Býarfólk, sum bjóða ímóti, skrúva prísin upp um tað, ið bygdafólkid er ført fyri at gjalda. Prískappingin er ójøvn, av tí at tann fastbúgvandi skal gjalda kostnaðin við tí, ið jørðin kastar av sær, meðan býarbúgvín keypir fyri uppsparing av einari góðari, fastari lön á meginøkinum

Hettar at tey fastbúgvandi ikki hava ráð at keypa jørðina er ein trupulleiki, ið neyðugt er at gera nakað við, skal aðalmálið vera, at jørðin skal aftur í oynna, ikki minst um áhugin fyri at eiga jørð fellur og fleiri uttanbýggjafólk fara at selja samstundis. Tí verður tað neyðugt við einari skipan, sum kann lofta hesari jørðini. Möguliga kundi

landið keypt upp jørðina og so selt hana víðari til teirra, sum vilja gera jarðarbrúk til eitt livibreyð.

Føroya Jarðarráð

Fyri festubóndur er Føroya Jarðarráð (FJ) stovnurin, ið umsitur tær lógin og tær láns- og stuðulsskipanir, ið eru knýttar at festijørðini. Óðalsbónadurnir hava har aftur ímóti ikki sama tilknýtið til Jarðarráðið, tá ið sæð verður burtur frá teimum fíggjarligu bindingunum, ið hava við lán og studningi at gera. Tað eru bónadur (jfr. 2. part), ið vilja vera við, at FJ ikki í nóg stóran mun tekur hædd fyri, at umstøðurnar hjá bónadum á útoyggj eru ørvísi enn í meginøkinum, og tí ikki hevur stuðlað undir vøkstri í framleiðsluni, t.d. hevur FJ givið noktandi svar uppá umsóknir um stuðul til út og umbyggingar, uppdyrkingarveg o.l. FJ gevur bónadunum partvíst rætt í hesum, men leggur tó dent á, at tað ofta botnar í, at tað í alt ov lítlan mun hevur verið vegleitt og kunnað í tilíkum spurningum.

FJ sigur, at teir eru samdir í sjónarmiðunum hjá Útoyggjanevndini um, at tað er neydugt við víttfevnandi broytingum á fleiri økjum og serstakliga innan jarðarviðurskiftini, skal framgongd verða í landbúnaðinum á smáu oyggjunum. Í 1999 voru stórar broytingar framdar í bygnaðinum á FJ, og lunnar voru lagdir undir einari nýggjari skipan, har storri dentur verður lagdur á fakliga fórleikan hjá stovninum. Á smáu oyggjunum verður roknað við, at FJ fer at taka tey uppá ráð, tá ið broytingar og nýskipanir verða framdar á landbúnaðarøkinum. Sum viðurskiftini hava verið, meta tey búsitandi á smáu oyggjunum, at teirra sjónarmið als ikki eru hoyrd.

Meginfelag Búnaðarmanna

Meginfelag Búnaðarmanna (MB) er ikki svartskygt viðvíkjandi framtíðar landbúnaðinum í Føroyum, heldur ikki tá ið talan er um landbúnaðin á teimum smáu oyggjunum. Fáa vit ein greiðan landbúnaðarpolitik, ið leggur upp til, at vit skulu vera sjálvbjargin við landbúnaðarvørum. MBM metir, at tað er mest sannlíkt, at smáu oyggjarnar fáa fyrsta rætt til kjøt, egg og eplaframleiðslu, meðan mjólkarframleiðsla bert verður í bygnum, har mjólkarbilur kann koma til fjósið. Hetta kemst av framtíðar krøvunum til góðskuna á mjólkini.

Sambært MBM hevur framleiðslustýring ein avgerandi leiklut í framtíðar landbúnaði. Hetta krevur samstundis eina umfordeiling í landbúnaðarstudninginum, men fyrist og fremst krevur tað politiskan vilja. Afturat hesum krevur ein nýggi skipan innan landbúnaðin, at oyggjarnar skipa seg innanhysis og samstarva sínamillum, um hvat og hvussu nögv skal framleiðast á hvørjum stað. Samstarv innan landbúnaðin kann fevna heilt frá maskin- og útgerðarsamstarvi til samstarv í sølu og marknaðarføring. Tað verður seinni komið inn á eitt uppskot um framleiðsluhús í hvørjari oyggj, ið kann gerast karmurin um eitt slíkt samstarv. Framleiðslur, sum talan kann vera um er: seyða-, oksa- og grísakjøt, ymisk slög av grønmeti, flogfenaður sum dunnur og gæs, kalkunir o.a.

Tíðarinnar rák

Tá tað kemur til fíggings og stuðul, er stuðul til íverksetting, nýggj vinnutól, gósking o.l. í grundini betur enn m.a. kilostudningur.

Tiltök og broytingar, sum eru nevnd omanfyri, krevja, at granskingarstovnurin innan landbúnað í Føroyum, Búnaðardepilin, í storri mun kemur inn í myndina. Neyðugt verður at tilluta honum storri orku til endamálið, eitt nú til at góðskumeta og kanna jørðina á øllum oyggjunum, gera royndir og ikki minst at veita kunning og ráðgeving til landbúnaðin kring landið.

Framtíðar landbúnaður

Málið, ið skal røkkast, er at hava ein burðardygga landbúnað í Føroyum. Útgangsstöðið fyrir málsetninginum er, at einki er til hindurs fyri, at vit í Føroyum kunnu framleiða alla okkara landbúnaðarvørur sjálvi. Hetta eiga tær smáu oyggjarnar at taka til eftirtektar og leggja seg eftir at eiga ein góðan part av hesari framleiðslu. Tá hugsað verður um verandi viðurskifti í landbúnaðinum, kann hetta mál tykjest langt burtur, men við at rætta upp teir skeivleikar, sum í lötuni skerja möguleikarnar fyri vökstri og nýhugsan, fer grundarlagið at gerast munandi betri.

Vinnumálastýrið kom í apríl 2000 við eini frágreiðing um framtíðar landbúnað. Har verður m.a. greitt frá, at tað er ilt at meta um góðskuna av jarðarfyrisingini, tí lítið og onki er av kanningum og taltlfari um landbúnaðin í Føroyum. Eftir ætlan Vinnumálastýrisins skal byggjast upp ein fyrising, sum umframtaat vera væl samskipað, skal gera greiðar og væl lýstar mannagongdir, og skal virka á høgum tænastu- og veitingarstöði. Hetta merkir, at tað í fyrstu atløgu ikki er ætlanin at broyta verandi lógarkefni. Hinvegin verður sagt, at hetta bert er gallandi til annað verður sett í staðin, t.v.s. tá ítökilið landbúnaðarpolitikkurin - við harvið fylgjandi uppskoti til broytingar í gallandi lóggávu - er orðaður.

Tað er óvguliga avgerandi, at ætlaninar hjá Vinnumálastýrinum verða gjøgnumfördar, og at ein ítökilið landbúnaðarpolitikkur verður orðaður ein aðaltátturin í einum komandi landbúnaðarpolitikki má verða ein broyting av jarðarviðurskiftunum, tí tey eru meginorsókin til, at tað ikki er gjørligt at skapa ein burðardygga landbúnað á smáu oyggjunum.

Jarðarviðurskiftini

Jjarðarviðurskifti er eitt "eymt" ella "heitt" evni at viðgera. Tað vekir øsing, og tað vekir sterkar kenslur, tá boríð verður uppá mál at gera broytingar. Tær royndir, ið gjørdar eru at reisa málið á tingi, hava ongantíð fingið nakra undirtøku. Tey áhugamál, sum eru tengd at jørðini, hava nógvar streingir at spæla á. Talan er um elligamlar, siðabundnar skipanir og mentan, men ikki minst kenslur, ið knýttar eru til fortíð og familjubond.

So mikið má kortini vera púra greitt: megna vit ikki at broyta hesi viðurskifti, standa fleiri av smáu oyggjum okkara á einum vegamóti, soleiðis at fortíðin kann koma at forða fyri, at hesar oyggjar eiga eina framtíð. Hesi ríku náttúruláss verða niðursjóvað

til frama fyrir áhugamál, ið ikki eru til staðar í gerandisdegnum, men í staðin gerast frítíðarítriv hjá fólk, sum hevur sítt livibreyð í meginøkinum.

Mótstøðan móti at gera broytingar í jarðarviðurskiftunum er í høvuðsheitinum frá teimum, sum eiga jørð aðrastaðni, enn har tey búgva. Hetta er jørð, ið antin er arvað ella keypt. At tað er kærkomið at eiga nakrar gylli av jørð er sjálvsagt orsakað av teimum rættindum, ið fylgja við hesum ognarrætti. Og tey eru, rætturin at hava seyð í haganum og lunnindi, sum geva ánaranum rætt at veiða fugl. Men utan um alt hetta er mentanin. Tann gamla bónadamentanin, sum í Føroyum er væl varðveitt – ein mentan, ið fiskivinnan ikki hevur megnað at broytt.

Tað er ein sannroyd, at tað eru nógvar traditiónir knýttar at seyðahaldi. Og tað er ein “lívsstílur” og eitt “sunt frítíðarítriv” at eiga jørð á útoyggi ella øðrum smáplássi. Og slík frammihjárættindi letur ein ikki sjálvkravdur av hondum. Søguliga liggur ein av orsøkunum til verandi støðu áðurnevnda jarðarfelagsskapinum. Fyri at greina hetta nærrí, verður víst á eitt lítið søguligt brot:

Í mong hundrað ár, var jarðarbrúkið lagað til umstøðurnar og möguleikarnar í gamla bónadasamfelagnum. Endamálið við teimum skipanum, sum við tíðini voru evnaðar til, var:

- at kunna breyðföða tær fáu familjurnar í oyndi, av tí ið oyggin kundi bera.
 - at tryggja, at abeiðsorka var til tær neyðugu uppgávurnar í bjørgum og haga og
 - at laga arbeidi til tær avmarkingar, ið tær ymisku árstíðirnar bóru við sær.
- Søgunar gongd skapti skylnaðin, ið vit í dag kenna, millum kongs- og óðalsjørðina. Men jarðarfelagsskapurin sameinti góðar ognarformar við rættindum í haga og í lunnindum. Alt gjort fyri til fulnar at kunna gagnnýta avmarkaðar möguleikar í einum avmarkaðum heimi.

Men afturat neyvari skipan av jarðar- og bygdafelagsskapinum, var eisini neyðugt at leggja bond á fólk ið. við bátsbandi, forðing fyri giftarmáli, avmarkingum í barnatali og innngiftum. Hetta fyri at tryggja arbeiðsorkuna og at forða fyri, at jørðin bleiv ov nóg sundurlutað.

Sum sögan vísir, so varð jarðarfelagsskapurin skipaður við tí endamáli at gera tað möguligt at lívbjarga teimum, sum búðu í oyndi* (at hann eisini var við til at tryggja eina maktskipan, er ein onnur söga). Men broytingin til fiskivinnusamfelagið hevði við sær, at jarðarfelagsskapurin misti sítt upprunaliga endamál, og fór frá at tryggja teimum fastbúgvandi livibreyð, til at tryggja teimum fráfluttu framhaldandi möguleika at gangnýta tilfeingið í oyndi. Øll tey bond, ið lógu á bygdafelagsskapinum, sum skuldu tryggja, at jørðin ikki bleiv ov nóg sundurlutað, hvurvu, og tá fráflytingin tók dik á seg, bleiv jørðin ikki bert framhaldandi sundurlutað, hon fór av oyggjunum saman við teimum, sum fluttu. Forfedrarnir hava ikki verið so framskygdir, at teir lögdu treytir við jarðarfelagsskapin, m.a. at hann bert var ætlaður teimum, sum voru fastbúgvandi í oyndi.

Fyri at lýsa tvístøðuna og tær fatanir, ið uttanbýggjajørð fórir við sær, verða hesar tríggjar smáu sogurnar, sum sagdar eru útoygjanevndini, endurgivnar:

Søga 1.

”Tað lítla livigrundarlagið, sum hevur verið í bygdini, er orsók til, at tað er so nógv uttanbíggjarjörð. Vit høvdu ikki ráð at keypa jørðina, tá ið hon varð boðin til sølu. Í staðin keyptu múgvandi menn í storru bygdunum jørðina. Tað var kærkomið hjá okkum at sleppa at vera uppisitarar fyri hesar uttanbíggjarmenn, og á tann hátt fáa tað neyðuga stráfóðurið til neytini og okkurt lambið afturat. Um heystið skipaðu vit fyri, at seyðurin kom í kjallararnar hjá teimum, sum áttu. Soleiðis hava vit verið bílig arbeiðskraft hjá uttanbíggjarmonnum í mong ár, alt meðan okkara eigna livigrundarlag hvarv, og bygdin er um at doygja út!”

Søga 2.

”Tað er ein tung lagna at hugsa sær, at onnur skulu velta og hoyggja stykkið hjá pápa. Hann velti upp úr nýggjum og legði nógv arbeiði í jørðina. Hann er nú undir grønutorvu og mamma við. Eftir sita vit systkini við jørðini har úti. Vit hava ikki tið ella hug at gera nakað stórvegis við hana, men tað er ógvuliga svárt at vita sær, at onnur skulu fara at gera nýtslu av henni. Hvæt um onkur av okkum ein dag fær hug at velta nakrar røtur ella eplir á einum av jarðarteigunum? Tað kunnu vit ikki, um jørðin skal leigast út, ella verður uppisitin av øðrum!”

Søga 3.

”Vit, sum búgva her úti og dagliga taka okkum av at rökta bø og haga, halda tað vera bæði órættvist og strævið eisini at skula ansa seyðin hjá øðrum. Tað er júst tað, vit gera fyri uttanbíggjarmennin: ’hevur ærin lemt?’, ’hevur tú sæð svörtu?’, ’hygg mær eftir veðrinum’ o.s.fr. Og so eru stikini, børurin o.a. nógv betur hildið hjá uttanbíggjarmonnum enn hjá okkum. Teir hava ráð at passa og pleyga, og at bøta um, meðan vit, sum búgva her, skulu taka tað tunga lessið, uttan at hava so frægt av úrtøku, at vit hava ráð til ílögur. Tá farast skal á fjall, so skal ringjast runt. Onkur kann ikki koma tann dagin, og so vit at fáa onkran fyri hann. Og tá ið teir koma, eru tað teir, sum seta dagsskráanna, tá skal alt gerast beinanvegin, tí teir skulu av aftur oyndi. Tað kann kann ósa okkum, og vit tosa um tað her, men vit siga einki við teir”.

Hesar smáu sögurnar, eru bert tríggjar av mongum. Tað er ymiskt frá bygd til bygd, hvussu stórus trupulleikin er. Felags fyri allar bygdirnar er, at tað verður lítið tosað um hetta evnið, meðan uttanbýggjafólki er til staðar. Partvist kemst tað av teimum familjubondum, ið gera seg gallandi, men eisini tí at bygdini tørvar arbeiðsorkuna hjá uttanbýggjafólki.

Hvat kann gerast

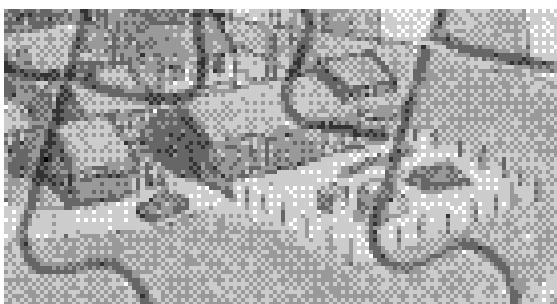
Útoyggjanevndin mælir til, at tað alt fyri eitt vera gjörd munagóð tiltøk fyri at bøta um verandi jarðarviðurskifti, bæði at savna allar jarðarteigarnar í storri eindir, at skipa alla landbúnaðarjörð, óansæð um tað er óðals ella kongs, undir somu landbúnaðarlóggávu, og at gera broytingar í viðurskiftunum við uttanbíggjarjörðini. Hvussu hesi tiltøk kunnu fremjast, verður latið til serkøn at greina, men endamálið má vera, at öll jørðin á útoyggi

verður gagnnýtt av teimum, sum búgva á staðnum, og framleiðsluskylda verður lögð á alla jørð, ið er egnað til landbúnað. Vist verður til tey tilmæli, útoyggjanevndin hefur hesum viðvíkjandi í 5. parti.

Viðvíkjandi lunnindum er skipanin, at tey sum eiga jørðina, eisini hava rættin til lunnindi, og harvið rættin at veiða fugl í oynni. Fyri at lýsa, hvat henda skipan kann elva til, verður ein frágreiðing úr Mykinesi endurgivin her:

”Lundaveiðan er væl fyriskipað. Og nóg eru tey avbygdarfólk, ið koma í oynna at fleyga lunda. Veiðutíðin byrjar 2. juli. Tað fyrstu vikuna bert í seks tímar, frá kl. 6 á morgni til á middegi. Tær komandi vikurnar verður tíðin longd, og tær seinastu vikurnar er loyvi er at fleyga frá kl. 9 á morgni til kl. 9 á kvöldi. Hetta er gjört fyri at tryggja, at bjørgini ikki verða ruddað fyri lunda. Avbygdarfólkíð tekur akkurát so nóg sum tey vilja av fugli. Tað, sum tey taka við sær av oynni, er ikki bert til sín sjálvan og familjuna, men ríkilegt til at selja eisini. Skal metast um mongdina fara einir 6000 lundar til bygdina, meðan 20.000 fara av oynni”

Ein máti til at broyta hesi viðurskifti er, at loysa lunnindini frá jarðarskipanini, og lata hesi rættindi til tey fastbúgvandi. Fyri at varðveita gamlar fuglaveiðu- og röktingarhættir, og fyri at tað skal vera gjörligt, at bera henda lærðom víðari til yngra ættarligið, verður neyðugt at gera brotingar í galldandi fuglaveiðulóggávu. Útoyggjanevndin leggur dent á, at hetta hefur stóran týðning fyri tær smáu oyggjarnar, serliga teimum, har fuglaveiða hefur verið ein týðandi tåttur í bygdarlívinum. Útoyggjanevnin mælir tí til, at rætturin at fara í bjørgini at veiða og rökta, eins og rætturin at taka hellufugl, verður givin bygdini eftir ásettari skipan. Í lötni skal sökjast um loyvi í hvørjum einstökum föri. Fyri at verja fuglastovnar, átti eitt ásett ökið runt hvørja oyggj verið friðað fyri fuglaveiðu frá báti. Í lötni er tað soleiðis, at skjóttgangandi bátar koma heilt inn undir bjørgini at veiða fuglin, sum bygdarfólkíð ikki hefur rætt at taka. Har arbeiðsorka ikki er í oynni til at fara í bjørgini, kann hugsast at avbygdarfólk bjóða seg fram at lutta í bjargaferðum. Eina slíka avbjóðing eru tað ivaleyst fleiri, ið vilja gjalda fyri. Í sambandi við landbúnaðin eru fleiri áhugaverd uppskot, m.a. er eitt væl útgreinað uppskot um at seta á stovn eitt framleiðsluhús í hvørjari oyggj. Húsið skal vera útgjört at kunna framleiða, pakka, merkja, kóla og frysta alla rávöru, sum fæst í oyggjunum, harumframt eru fleiri uppskot um framleiðslur.

Eitt framleiðsluhús kann gerast karmur um matvøru-ídnað á útoyggjunum.

Aðrar vinnuligar fortreytir

Fígging

Dentur skal leggjast á, at öll vinna er burðardygg, t.e., at hon er kappingarfør og lívfør utan stuðul. Men tað er tørvur á, at tað í landinum finnast fíggjarstovnar, ið vilja fíggja virksemi úti í smáu oyggjunum. Í lötuni eru tað peningastovnarnir, ið veita neyðugu fíggingina, alt eftir hvat uppleggið og persónarnir eru aftanfyri tiltakið. Tað er ymiskt hvørja vælvild tey, sum eru búsett á útoyggj fáa, tá ið tað kemur til fígging, men longu í útgangsstøðuni stendur umsókjarnir sera veikur. Tað er lítið ”kredit”-virði í einum, sum ikki býr og arbeiðir í meginókinum, og krövni til eginpening eru strong. Tað váanaliga undirstoðukervið hevur verið og ein av grundgevingunum fyri, at tað ikki loysir seg at fara undir vinnulig tiltök. Tað lítla vinnuliga virksemið á hesum oyggjum talar eisini fyri seg.

Tað eru eingir fíggjarstovnar ella grunnar, ið hava sum endamál at stuðla undir virksemi í útjaðaranum. Tað eru heldur ikki aðrar vinnufremjandi skipanir, ið stuðla undir, at virksemið kemur í gongd, og at ískoptyið verður veitt til m.a. vinnutól, soleiðis at raksturin ikki verður tyngdur ov nógv av láns- og rentubyrðum. Innan landbúnaðin eru tó fíggingarmöguleikar, sum Føroya Jarðarráð umsitar. Í Føroyum eru grunnar til vinnufremjandi endamál, men hesir leggja seg í høvuðsheitinum eftir at stuðla útflutningsrættaðum vinnuvirksemi og tað skerst ikki burtur, at talan bert er um vinnufyrítokur í meginókinum.

Tey, sum fääst við fíggjarvirksemi, siga, at tað sjáldan koma áheitanir frá smáu oyggjunum um fígging til vinnurtiltök. Tað, at slíkar umsóknir sjáldan fää játtandi svar, kann í sjálvum sær at hava við sær, at folk heldur seg aftur frá at royna.

Tað eru tey, sum hava sett fitt av peningi í vinnuligt virksemi (og summi hava mist alt). Sum heild eru útoyggjafólk ikki mügvandi, og tað er ein sjálvsøgd orsøk til, at umstøðurnar til íverksetting eru avmarkaðar. Vandin í kapitalfátækum virksemi er, at peningastovnarnir krevja storrri trygd og persónliga borgan fyri lánveiting. Virkisförið og möguleikin fyri at seta sær høg mál verða skerd. Endin er altið tann, at fyrítokurnar vera stýrdar av tryggleika heldur enn vökstri og avkasti, ella at virksemið ongantíð kemur í gongd, tí fólkvið heldur seg aftur frá váganum.

Hesi viðurskifti vísa greitt, at tørvur er á einum stovni, ið kann veita fígging eftir øðrum reglum enn verandi peningastovnar. Tí verður lagt upp til at seta á stovn ein grunn, sum m.a. hevur sum høvuðsuppgávu at veita ráðgeving, stuðul og lán v.m. til vinnuvirksemi í útjaðaranum. Møguliga kann ein tilíkur stovnur eisini átaka sær at skipa fíggingina av smáu kommununum, sambært hugskotunum um fyriskipan kommununar (lýst nærri seinni)

Ráðgeving og kunning

Ráðgeving og kunning eru ein týðandi tåttur, tá ið talan er um at seta á stovn vinnuligt virksemi á útoyggj. Tað eiga at vera stovnar og fyrítokur, sum utan kostnað veita ráðgeving og kunning til teirra, sum hava hugskot og ætlanir um vinnulig tiltök. Frá

almennari síðu eigur at verða skipað fyri, at ráðgeving verður veitt úti í ökinum. Innan landbúnaðin er somuleiðis stórur tørvur á hollari ráðgeving og kunning um viðurskifti, ið kunnu föra til økta úrtøku og betur skipaða framleiðslu. Her eigur Búnaðardepilin ein stóran leiklut saman við teimum stovnum, sum hava landbúnaðin um hendi. Skeið og frálæruvirksemi skal veitast áhugaðum úti í oyggjunum. Høvuðsendamálið við allari ráðgeving og kunning er at gera tað stytri frá hugskoti til veruleika.

Skattaviðurskifti

Tað er borið fram aðrastaðni í álitinum, at tey, sum búgva á smáu oyggjunum ikki eru áhugaði í, at serligar skattligar skipanir verða settar í verk til tess at fáa tey at stöðast í oyggjunum. Tað er tó ein sannroynd, at skattur kann vera eitt amboð, ið er vælegnað at stýra við. Av tí at umstøðurnar á smáu oyggjunum fyrí vinnuligum virksemi og ídnaði annars hava verið serstakliga vánaligar øll tey árin, onnur øki í Føroyum hava blómað, er tað vert at umhugsa skattafyrimunir, sum eitt stýringsamboð í hesum føri fyri at fáa vinnuligt virksemi at mennast í oyggjunum. Útoyggjanevndin leggur upp til, at skattligir fyrimunir kundu gjört tað möguligt hjá lokalum vinnulívi og ídnaði at fingið fótin fyri seg, og ikki minst gjört tað áhugavert hjá fyritökum í meginøkinum at lagt vinnuna ella partar av vinnuni út á oyggjarnar. Tílikar royndir eru gjørdar aðrastaðni, m.a. í Noregi og Írlandi. Meginreglan við hesum tiltökum er, at skipaninar skulu vera tíðaravmarkaðar og so einfaldar sum gjørligt.

Eitt annað øki, har skattur eisini kann nýtast sum amboð, er viðvíkjadi teimum dómu húsunum, ið standa í øllum bygdunum. Tað eru komin fleiri uppskot um, at tey, sum eiga slík hús, skulu fáa álagt ein "summarhússkatt". Hetta er peningur, sum kommunurnar skulu hava ágóðan av, m.a. til at gjalda tær tænastur, ið verða veittar øllum borgarum, ið hava hús í bygdini. Fyrimunurin við einari tílikari skipan hevði fyrst og fremst verið fyri tey, sum eiga hesi húsini. Tey høvdu kent seg meira sum part av bygdasamfelagnum, av tí at tey veittu eitt ískoyti til bygdina.

Útbúgving og Gransking

Menning er ikki minst tengd at vitan og kunning, sum verður savnað úti í heimi og her hjá okkum. Slík vitan kann geva fyrimunir og skapa nýggjar hugsunarháttir og nýggjar möguleikar. Gransking, sum grundarlag undir vitan, kann elva til, at fokus verður sett á vanahugsan og viðurskifti, sum altið hava verið galldandi, men sum ikki júst eru til gagns fyri nútíðarvirksemið. Tíðirnar og grundarlagið undir vinnulívinum broytast skjótt, og tí er brúk fyri at ganga nýggjar leiðir og vera opin fyri broytingum.

Vinnan í dag gerst alt meira vitanarkrevjandi, og hon krevur útbúgving og spesialisering. Ein stórur bági er, at vitanin er spjødd á ymiskum stovnum og hjá ymiskum persónum, og ógvuliga sjáldan verður hon borin út um meginøkið. Her er neyðugt at leggja á annan bógv og í nógv størri mun draga tey, sum eru búsett á smáu oyggjunum við í eitt kunnleikaumhvørvi, ið kann fáa innivist í bygdeskúlanum og lokala umhvørvinum. Tað verður neyðugt at brúka nógv størri orku enn higartil at granska,

kunna og útbúgva. Førleiki innan kunningartökni og annað vinnuligt virksemi, men eisini førleiki innan skapandi og handaligum virksemi, eru partar í einum ríkum umhvørvi við góðum trivnaði.

Entreprenørskapur

Í okkara grannalondum verður sokallaður entreprenørskapur alt meiri ein táttur í økis-menningararbeiði. *Entreprenørskapur* sipar í hesum samabandi til hettar ‘at síggja möguleikar, at taka stig til og duga at samskipa’, men av tí at einki beinrakið fóroyskt orð er tøkt, velja vit at brúka útlendska orðið. Útoyggjanevndin heldur, at tað kundi verið vert at umhugsa eina slíka strategi, tá ið málrættað menning av økjum og oyggjum í Føroyum verður sett á dagsskránná. Vist verður á, at verkætlánin *Bygdin* lutvíst er í trá við nevndu entreprenørskaps-hugsanina. Niðanfyri er ein stutt lýsing, av hvat entreprenørskapur er: “At skapa vinnuliga menning við at byggja upp nýggjar samstarvs- og virkisháttir”. Hetta kann m.a. gerast á 5 ymiskar háttir:

1. menna nýggjar vørur, ella geva vøru nýggja góðsku.
2. menna nýggjar framleiðsluháttir
3. fara inn á nýggjar marknaðir
4. gagnnýta nýggjar rávørur ella hávframleiðslur/halvvirkað
5. umskipa framleiðslur

Entreprenørskapur kann eisini tulkast sum at gera nakað nýtt, ella at gera nakað, sum hevur verið vanligt, øðrvísi. Entreprenørskapur merkir í grundini menning av nýggjum virksemi. Entreprenørur: *er ein persónur, ið setur í verk nýggjar ætlanir*. Krøvini til ein góðan entreprenør eru, at hann evnar at gróðurseta virksemi í bygdarfelagsskapinum og skapa positiv sambond millum bygdafólk og virksemi.

Entreprenørskapur skal síggjast úr einum mennandi sjónarhorni og í tí sannroynd, at vinnulívið ikki er støðugt, men broytist alla tíðina. Vinna verður skapt, ikki samtykt. Uttan initiativ frá einstaklingum ella fólk í felag, ið taka seg saman og seta vinnu ella ídnað í verk, hendir einki. Í entreprenørskapi vera verkætlamir mettar við støði í fleiri ymiskum viðurskiftum. Endamálið er at seta verkætlana inn í fleiri ymiskar samanhangir, og tað er júst henda mannagongdini, ið ger, at entreprønskapur er ein góð strategi. Henda strategi miðar móti at finna ta mest sentralu drívmegina í búskaparligu menningini og stevnir móti úrslitum við støði í hesum. At verkætlánir og tiltøk verða burðardygg er framvegis aðalmálið við tilrættaleggingini.

Tá hugt verður at tí lokala tilfeinginum á smáu oyggjunum er hetta ógvulig avmarkað, men tað er júst her í entreprenørskapurin kann gera tann stóra munin. Tí hugsjónin er nevnliga, at tað ikki er neyðugt, at teilfeingið er á staðnum, men at tilfeingið er at finna í øllum økinum ella landinum sum heild. At arbeiðast skal tvörtur um bygda og økismørk.

Tað er sjónarmiðið, at vinnan í botn og grund kann vera ”markleys”. KT-tøknin ger tað gjørligt at samskifta um firðir, sund og tvörtur um landafrøðilig mørk.

Netverksskipanir og tilrættalegging av virksemi er alt avgerandi í framtíðarinnar vinnulívi. Men at vera ”markleys” merkir ikki, at tað skal vera leyst frá lokalum umhvørvi. Tann samvera, sum er millum menniskju, er framhaldandi ein ógvuliga týðandi partur av einum mennandi umhvørvi. Menniskju ávirkast, evnast og leika í lokala umhvørvinum, og entreprenørskapur virkar best í einum slíkum livandi umhvørvi.

Her koma vit aftur inn á tórvin á karmunum í lokala umhvørvinum, bæði viðvíkjandi undirstóðukervinum, men eisini í sosiala og mentanarliga umhvørvinum, ið er avgerandi fyri trivnaðin í økinum. Afturat viðurskiftunum í lokala umhvørvinum, er menningin ikki minni tengd at granskning – og kunnleika umhvørvinum og figgjarligum skipanum, ið fakliga og hugsjónarliga tora at fara inn í nýggjar ætlanir, har eitt trygdarnet ikki altið er til staðar.

U

| L

U

| L

Mentanarliga sjónarhornið

Mentan og frítíð

Skal mentan málast við talinum av mentanarligum tiltökum og tali av möguleikum fyrir at íðka ítrótt, ganga til konsertir, listaframsýningar, sjónleik, fyrilestrar o.l., so vil onkur siga, at mentanarlívið á smáu oyggjunum er steindeytt. Men heilt so einfalt er tað ikki. Mentan kann í stuttum greinast, at vera sambond menniskjunar við náttúru og umhvørvi annars, og tað samspæl, ið einstaklingurin hevur við tey, hann livir saman við í familjuni og í bygdini. Í hesum parti verður í stuttum nomið við nøkur viðurskifti, sum kunnu undirbyggja tey uppskot og tilmæli, sum útoyggjanevdin ber fram.

Bygdarmentan/stórbýarmentan

Tey, sum eru uppvaksin og/ella altið hava búð á útoyggj ella á smáplássi, hava mentanarlga og sosialt tikið við tí mentan, ið er borin teimum frá ættarliðunum undan teimum. Hjá teimum er ein javnvág millum tað, tey gera í gerandisdegnum, og tað teirra hugur stendur til í frítíðini. Nøgdsemið verður mál í mun til tryggleikan og tilknýtið til staðið. Samstundis eru tey tilvitað um, at teirra gerandisdagur og frítíð als ikki kunnu samanberast vit tað, ið tey búsettu í meginøkinum meta sum eitt gott lív. Tá tosað verður um ungdómin og framtíðina hjá teimum í oyndi, er vert at leggja til merkis, at tá er mátið fyrir ”tí góða lívinum” nógv meira í samsvari viðmátini í meginøkinum. Hesi brotini úr samrøðum á smáu oyggjunum lýsa hesa stöðuna sera væl:

” Her keðir ein seg ongantíð. Tað er altið okkurt at trúva í, og samanhaldið í bygdini er gott”, ”Her er gott at vera, tað er ongantíð keðiligt, vit hava altið okkurt at trúva í” (onnur á fundinum tóku undir við hesum, nikkaðu ella sögdu seg at vera samd)

”Hvussu skulu vit fáa tey ungu at ”tíma” at koma aftur higar. Her er onki at bjóða teimum”, ”Skulu vit rokna vit, at tey ungu tíma at koma aftur eftir lokna útbúgving, er neydugt at gera okkurt, soleiðis at tey trúvast”, ”Tey ungu ríma, her er onki at vera til, her hendir ov lítið”.

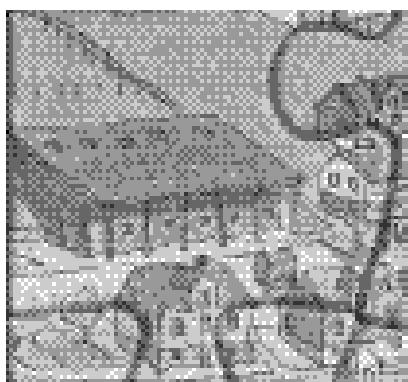
Sum seinna frásøgnin vísir, eru tey eldrum greið yvir, at tað skal meira til enn tað, tey sjálvi eru nøgd við, fyrir at tey ungu skulu tíma at vera í bygdini at at koma aftur til hana. Hetta vísir, at eitt storri útboð av mentannartilboðum og möguleikum fyrir at skapa undirhald og avbjóðingar eru umráðandi tættir í einum útoyggjapolitikki.

Ítróttur

Ein høll, ið kann húsa m.ø. flogbólti, kurvabólti og líknandi ítróttum er ein sera góð fløga á útoyggjunum. Tað er ikki at undirmeta, at hon umframta at vera nýtt til skúlabrúks og vitjandi um summaríð, eisini kann nýtast til mong onnur tiltök. Talan kann bæði vera

um tiltök, sum oyggin sjálv skipar fyri, men eisini slíkt, ið Norðurlandahúsið og onnur senda kring landið.

Taka vit svimjihöllina í Hesti sum dömi, voru tey mong, ið hildu, at hetta var eitt ov stórt tiltak hjá einari so lítlari bygd. Men svimjihylurin hevur verið eitt sera gott tiltak, ikki bert fyri einstaklingin, men eisini fyri samanhaldið og menninga av bygdini yvirhøvir. Tað eru mong, sum í gjøgnum árini hava leitað sær út í Hest og notið gott av hylinum, bæði skúlaborn og ferðafolk. Sostatt kunnu vit staðfesta, at sjálvt ein lítil høll kann gerast karmur um eitt meira fjøltáttað mentanar- og frítíðarlív á útoyggj.

Ein lítil høll í hvørjari oyggj - er ein íløga í framtíðina.

Veristøð

Í bygdum, ið hava bygdarhús, eru nögy fleiri felagstiltök, enn í teimum bygdum har ongin veristøð eru. Í Hesti, Mikladali, á Húsum og í Nólsoy eru bygdahús, og eru tey karmur um ymisk tiltök, frá veitslum og fyrilestrum til veristøð hjá ungdómi við dansi, bingo v.m. Í Mikladali verður m.a. sagt, at var onki bygdarhús, var samanhaldið og virksemið als ikki á tí støði, tað er á í dag. Eins og í Hesti hevur bygdarhúsið eisini havt við sær, at talið av vitjandi er stórt, og tað skapar lív og íblástur til gerandisdagin í bygdini. Tí er tað umráðandi, at eitt bygdarhús verður sett á listan yvir tiltök, ið skulu fremjast fyri at skapa framgongd og øktan trivnað. Möguleiki er at samskipa eitt bygdarhús við eina lítla ítróttarhøll.

Barna og ungdómsarbeiði

Í smáu bygdunum, har bert fá börn eru, kann vera trupult at ímynda sær barna- og ungdómsarbeiði, ið er skipað eins og í býarumhvørvi. Í fleiri oyggjum er góð m.a. sundagsskúli, og í Kalsoynni er skipað skótavirksemi. Tað kundi hugsast, at hetta og annað barna- og ungdómsvirksemi varð skipað í öllum oyggjunum í samstarvi við felög inni á meginøkinum og/ella í samstarvi millum börn og ung, ið búgvá í teimum smáu oyggjunum í landinum.

Í Norðanlondum er ein felagsskapur nevndur “4 H”. Hetta er ein barna- og ungdómsfelagsskapur, ið er ætlaður teimum, sum búgvá í útjaðaranum og smápláss-

unum í Noreg, Svøríki, Finnlandi og í Danmark. Aðalmálið við felagsskapinum er at styrkja tilknýtið við náttúru og bygdina, ein veksur upp í, og við stöði í hesum fáa íblástur, kunnleika og royndir frá øðrum børnum og ungum, sum liva undir somu umstøðum í landinum og utanlands. Náttúran er grundarlagið undir virkseminum, og ungdómarnir læra at liva av tí, ið náttúran kann bjóða, við at læra um náttúruna, velling, matgerð, djórahald, veiðu o.sfr. Tað tykist upplagt at seta hetta ungdómsarbeiði á stovn á smáu oyggjunum í Føroyum. Men sjálvsagt kann eitt slikt tiltak bert setast í verk av áhuga hjá íbúgvunum og teimum ungu sjálvum.

Siðsøga

Tað er umráðandi at varðeita lerdóm og vitan, sum forfedrarnir við drúgvum royndum hava borið komandi ættarliðum, serliga innan hagreiðing og varðveitslu av tí tilfeingi, sum er í okkara smáu oyggjum. Tað varð nevnt á oyggjafundunum m.a. í Skúgvi og Fugloy, at fuglaveiðulóggávan, sum er sett í verk fyri at varðeita fuglastovnar, samsundis elvir til, at siðvenja og lerdómur viðvíkjandi røkt av bjørgunum ikki verður borin víðari til komandi ættarlið. Ein tók soleiðis til í Skúgvi at: "Tey ungu vita ikki ein gang, hvat ein hellufuglur er fyri nakað!".

Tað er av alstórum týdningi, at fólk á Føroya Náttúrugripasavni og umboð úr smáu oyggjunum koma á samt um haldgóðar loysnir, ið kunnu tryggja, at mentan og siðsøga ikki fara fyri bakka. Avvarðandi myndugleikar eiga at virka fyri, at fuglaveiða kann fara fram í smáu oyggjunum undir skipaðum viðurskiftum. Tað er í tokum tíma, tá ið hugsað verður um ta stóru óskipaðu ránsveiðuna eftir fugli, sum fer fram við skjóttgangandi bátum frá meginøkinum heilt inn á klettarnar í smáu oyggjunum, meðan teir, sum búvva í oyynni ikki kunnu røkja oyenna eftir góðum og royndum skipanum.

Í fleiri oyggjum var stórur áhugi fyri at fáa gamalt handverk og framleiðsluhættir fram astur í ljósið. M.a. var uppskot úr Hesti og Fugloy um at skipa fyri upplæring av ungum innan tilvirkan av lutum úr træi, eins og føroyskt bátasmíð átti at verið skipað sum vinna og frálæra. Grótlaðing er somuleiðis eitt gamalt handverk, sum miðvistátti at verið tikið uppaftur. Slikt arbeiði kann lærast við at arbeiða við upprunatilfarinum við at seta bygningar í stand, bæði teir, sum hava söguligt virði og aðrar í gagnshøpi, t.d. at laða gomul gróthús og úthús uppaftur. Við tiltökum sum hesum verður umhvørvið vakrari á útoyggjunum. Útoyggjanevdin hevur tikið hendan áhuga til viðgerðar, og hevur við stöði í hesum sett uppskot fram um ein skúla fyri mentan- og handverk, ið bæði skal rúma frálæru og endurreising fornminnum í tí gamla bygdaumhvørvinum á smáu oyggjunum (sí uppskot undir evninum Skúlin)

Mentan og siðaarvur

Á hvørjari av útoyggjunum verður eitt umboð valt at standa fyri einari verkætlan, sum fyrst skrásetur, hvat oyggin hevur havt av serligum eyðkennum innan handverk, framleiðslu og hagreiðing av matvørum. Siðani skulu karmar byggjast upp um hetta. Teir kunnu vera t.d. bygdasavn, framsýningar og bøkur við skrásettu framleiðsluháttunum og tilfari. Men hugskotið umfatar eisini eitt livandi savn, har framleiðsla og handverk

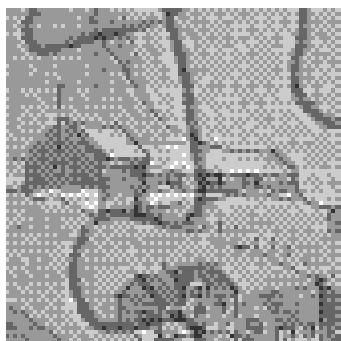
verða brúkt sum undirvísing og framsýning. Hetta kann savna bygdarfólk ið um eitt felagstiltak, har mentan og söga teirra verða tики fram og sett í ein nútíðar høpi til almenna kunning og uppliving. Peningur til hesa verkætlan kann fáast frá føroyskum stovnum og føroyskum/norðurlendskum grunnum, og oljuvinnan kann möguliga eisini koma uppá tal sum fíggjarligur stuðul. (Uppskotið er undir Skúlin)

Stuðulsmöguleikar til barna- og ungdómsarbeiði

Mentamálastýrið kann umvegis sp/f Ítróttarvedding veita stuðul til tiltök, sum eru til gagns fyri børn og ung. Mentamálastýrið kunnar um hesar möguleikar og sendir umsóknarblöð til tey áhugaðu. Søkjast kann um stuðul til hesar verkætlanir:

- a) listarligt virksemi, t.d. innan myndlist, sang, tónleik, sjónleik, skaldskap og bókmentir, filmslist, videolist
- b) søgulig og siðsøgulig tiltök, umframtiltök, ið sum heild økja um kunnleikan hjá børnum og ungum til landið og fólk ið, nærumhvørvið og lokalsamfelagið sum heild
- c) virksemi, ið stimbrar og mennir listarlig, skapandi, mennandi og útinnandi evni hjá børnum og ungum, eisini innan KT-økið
- d) ráðstevnur, skeið og seminar
- e) samstarv millum skúlar og ungdómsfelagsskapir o.l.

Hettar er bert nakrir fáir av teimum möguleikunum, sum eru fyrir stuðli, so möguleikarnir eru til staðar at fáa gongd á virksemið. Tá ið tað kemur til stuðul frá Mentamálastýrinum til hallir, vøllir o.l., er tað ein sannroynd, at nærum allur peningurin, sum verður játtaður á fíggjarlógin fer til íløgur á meginøkinum. Tí er tað neyðugt, at ein partur av hesum peningi verður oyramerkur til útjaðaran. Tað er sera umráðandi, at Mentamálastýrið og bygdarráðini kunna um, hvørjir möguleikar eru og á tann hátt eggjar útoyggjafólk at fara undir mentannartiltök. ”Eldsálar” finnast eisini í smáu oyggjunum, og tí er hetta eins nógv ein áheitan til teirra um at fara til verka.

Í bygдум, ið hava bygdarhús, eru nógv fleiri felagstiltök, enn í teimum bygdunum har eingi veriðstøð eru.

Skúlin

Í triðja parti varð í stuttum nomið við tey lokalu skúlaviðurskiftini. Her verður tikið saman um og lagt upp til loynir í framtíðarhöpi. Viðgerðin er grundað á tað kjak, ið hevur verið um hetta evnið á smáu oyggjunum, og á áheitanir frá bygdafólki. Tørvurin á skúlatiltökum er í lötumi ógvuliga ymiskur, t.d. hava summar bygdir als eingi skúlabörn. Á vaksnamannaøkinum eru nøkur fá skúlatilboð, men av tí at henda verkætlán leggur upp til menning av einum framkomnum vinnulívið, eigur Mentamálastýrið at fyrireika seg til ein øktan tørv á útbúgvingarøkinum.

Fleiri útlendskar kanningar hava staðfest, at skúlin hevur alstóran týdning fyri trivnaðin og menningarmöguleikarnar í einum lokaløki. Her skal í stuttum verða grundgivið fyri tørvinum á einum greiðum skúlapolitikki, ið raðfestir bygdaskúlan høgt. Her er talan um skúlan fyri lívið, t.v.s. ein skúla, ið er tilgagns fyri bæði børn og bygd.

Frágreiðingin hefur hettar innihald:

- Fólkaskúlin
- Samstarv millum skúlar
- Kvøld- og Frítíðarskúlin
- Eftirskúli
- Skúli fyri mentan og hondverk
- Samandráttur

Fólkaskúlin

Á vári 2000, tá ið útoyggjanevndin leitaði út á smáu bygdirnar til oyggjafundirnar, varð hon nögvastaðni bjóðað inn í bygdarskúlan at viðgera framtíðarstøðuna hjá oynni. Skúlnir voru allir smáir. Fleiri høvdú innbúgv frá teirri tíð, tá ið ”blekkdósin” varð feld niður í borðið. Í teimum skúlunum, har daglig skúlagongd er, voru harafturímóti nýggjari innbúgv og teldur.

Viðgerðin av skúlamálum bar dám av nøgdsemi viðvíkjandi teimum smáu flokkunum. Vist varð á, at tað í onkrum fóri er trupult at fåa lærara at støðast á oyggjunum, sum eru óhøgligast, um teir ikki hava okkurt tilknýti til staðið. Tað var mett sum neydugt, at lærarar á útoyggj skulu vera fastløntir fyri fult tímatal og hava góðar umstøður at arbeiða undir. Sambært semju millum Føroya Landsstýrið og Føroya Lærarafelag er ásett, at serlig tænastumannastørv verða skipað í útoyggjum. Avtalan fatar um Fugloy, Svínøy, Hest, Dímun, Mykines og Gásadal. Lærarar kunnu setast í fast starv, hóast næmingagrundarlagið er skiftandi, fyri at tryggja, at tað ber til at fåa lærara. Skúli, ið hevur ímillum 1 og 14 næmingar, hevur vanliga ein lærara, men fer næmingatalið upp um hetta, skal trygd veitast fyri, at ein lærari verður settur afturat. Tað er ikki nøktandi, hvørki fyri børn ella lærara, at hann er einsmallur, tá ið næmingatalið er hægri enn 14.

Viðvíkjandi framhaldsdeildini voru ikki øll á einum máli. Øðrumegin bar orðaskiftið brá av ivanum um fakligu góðskuna við bert einum lærara, og hinumegin av

ótryggleikanum við at senda börnini av oyndi. Semja var kortini um, at tað skal standa öllum í boði at fáa 8. og 9. floks skúlagongd í oyndi, og at faklıga breiddin skal tryggjast við m.ø. nýggjari tóknari og nýggjum undirvísingsháttum. Eisini var semja um, at tað skal vera tryggari at senda börnini av oyndi í skúla í meginókinum. Fyri at greina nærrri, hvat kjakið um skúlan bygdi á vera evnini flokka í trý:

- trygd fyri 8. og 9. skúlaári í öllum oyggjum.
- trygd fyri faklıgar breidd
- trygd hjá teimum, sum velja at fara í framhaldsdeild í aðrari kommunu.

8. og 9. skúlaár í oyndi

Fyri at lýsa verandi karmar fyri möguleikanum at hava framhaldsdeild í skúlanum, verður víst á fólkaskúlalóginu, sum m.a. sigur:

Bort úr Fólkaskúlalóginni § 26, stk 1:Skúlamyndugleikin á staðnum hefur somuleiðis skyldu at skipa so fyri, at børnum og ungfolki undir 18 ár, sum búgvu í øki skúlamyndugleikans, verður tryggjaður undirvísingsmöguleikar í 8., 9. og 10. flokki..

Stk 3: Avgerð um undirvísing av næmingum í 8., 9. og 10. skúlaári tekur landsstýrismaðurin í hvørjum einstökum föri.

§ 27, stk.5: Bert í serstökum föri kann verða víst børnum í undirvísingskyldugum aldrum, sum búgvu á plássum, har skúli er, tá ið henda lög kemur í gildi, á undirvísing í øðrum skúlaumdömi, um tað ber við sær, at tey verða noydd at flyta heimanífrá.

Fólkaskúlalógin leggur skúlagongd sum heild í fasta karmar, eisini á smáu oyggjunum, tó er möguleikin fyri framhaldsdeild undantíkin hesum, tí har skal landstýrismaðurin í undirvísingsmálum játta í hvørjum einstökum föri. Næmingar kunnu í "serstökum" föri víast til annan skúla. Fyri tær smáu oyggjarnar er tað ein veikleiki, at rætturin til framhaldsdeild ikki er betri tryggjaður í lóginu. Í prinsippinum er tað stóðan hjá tí (til einhvörja tíð) sitandi landsstýrismanninum í mentamálum, ið avgerð lagnuna hjá børnunum á smáu oyggjunum eftir 7. skúlaár. Hóast börnini bert í serstökum fórum kunnu vera víst á undirvísing í øðrum skúladömi, so kann tað serstaka vera sum í hesum döminum úr Kalsoynni, at Barsskor siglir til Klaksvíkar bæði á morgni og kvöldi, og tískil kann 8. flokkur ikki vera í Kalsoynni.

Foreldrini flyta við

Ein av stóru trupulleikunum, ið standast av at börnini noyðast av oyndi í skúla á so ungum árum, er, at foreldrini flyta við. Í nögvum fórum kenna foreldrini seg noydd til flyta inn til stórplássið, har börnini skulu ganga í framhaldsdeild. Millum grundgevingarnar eru, at ættarbondini í meginókinum ikki eru so töft, at börnini kunnu búgvu hjá familju, og at foreldrini ikki meta tað vera rætt at lata börnini til onnur at hava ábyrgdina av. Fleiri kenna seg eisini ótrygg við at lata börnini fara einsamöll í meginókið at búgvu.

Børnini eru júst í byrjanini av kynsbúningaraldrinum og hava tí serligan tørv á góðum stuðli.

Børn, sum skulu ferðast við báti millum skúla og heim, vera eisini sett í eina ringa støðu. T.d. skal eitt barn úr Mikladali við rutuni uml. kl. 6.30 um morgunin, og kemur ikki aftur fyrr enn kl. 18, t.e. næstan 12 tímar seinni! Hetta eru sera vánaligar umstøður at bjóða børnum og foreldrum teirra, hóast onkur av teimum hava næstringar at dúva uppá í Klaksvík. Hesi viðurskifti elva eisini í mongum fórum til, at foreldur kenna seg noydd at flyta av oynni.

Tilknýtið til bygdina

Foreldur og ungfolk á bygd vístu útoyggjanevndini á, hvørja ávirkan tað hevur fyri tilknýtið til bygdina, at børnini flyta í so ungum aldri. Tey eru júst vorin so gomul, at tey kunnu taka lut sum tilkomin í arbeiðinum, og tann lærðomur, ið liggur í at taka lut er ómetaligur, tí kunnleiki og hegni eru neyðugar barlastir, skal oyggin rökjast til fulnar. Tað tilknýtið, sum tey ungu fáa av einari longdari skúlagongd, kann virka til, at tey hava lættari við at venda aftur til heimstaðið sum tilkomin. Tað er umráðandi, at politiski myndugleikin tekur hesi viðurskifti við í tilrættalegging av framtíðar skúlaskapi.

Trygd fyri fakligari breidd

Tað vandamálið, ið stendst av at kenna seg avskornan frá umheiminum, kann skapa ótryggleika og geva eina kenslu av, at "alt er annaleiðis aðrastaðni". Men við at eftirkanna fakliga fórleikan hjá børnunum, sum koma av bygd, eru flest allar lærarar samdir um, at tey er væl fyri.

Tá ið tað kemur til undirvísing í framhaldsdeild, kann tað vera ein vansi, um skúlin bert hevur ein lærara. Valfakini gerast náttúrliga avmarkað, eins og fórleiki lærarans at undirvísa í öllum fakum kann vera skerdur, hetta tí at læraraútbúgvíngin byggir á linjegreinar, sum eru tríggjar í tali. Sostatt kann ein lærari ikki hava sama fórleika í öllum lærugreinunum. Lærarar hava tó høvi til at nema sær eftirútbúgving á nógum økjum. Fyri at styrkja möguleikan at fáa góðar lærarakreftir út á smáplássini, kundi tað verið ein loysn at givið læraraskúlanæmingum høvið at sökt um legat ella stuðul, til at útbúgva seg til at undirvísa á útoyggjaskúla. Henda útbúgving kundi so verið eitt sindur breiðari og möguliga eitt sindur øðrvísi samansett enn vanliga læraraútbúgvíngin. Treytin fyri einum tilíkum legati kundi verið, at lærarin bant seg í eitt ávist áramál at undirvísa á útoyggj.

Í nútíðar tykissamfelagnum skulu hesi viðurskifti ikki longur kunna skerja möguleikan fyri einari fjøltáttaðari og góðari undirvísing. Tilrættalegging og samskipan í og millum skúlar er nýggjasta loysnin, ið bygdaskúlarnir í alt størri mun gerast partar av. Tykissamfelagið Svínøy-Fugloy er dømi um nýggja samskiftishættin millum skúlar á útoyggj og meginøkið.

Samfelagsfrøängurin Gestur Hovgaard greiðir í greinini *At lesa seg av bygdini* (s.262) frá leiklutinum hjá skúlanum í nútíðarsamfelagnum. Í greinini vísir hann eisini á tann stóra týdning bygdaskúlin hevur fyri økismenningina. Hann skrivar m.a.:

Formliga vitanin hefur sjálvsagt enn stóran týdning, men samstundis sum at samfelagið alla tíðina broytist, so broytist eisini alla tíðina tann mátin, vit skilja veruleikan. Tí verða krövini eisini alt meiri rættað inn ímóti at læra næmingin sjálvan at hugsa um veruleikan og at samskifta. Tað er m.a. í hesum atliti, vit skulu síggja eina vending móti t.d. arbeiði við verkætlانum. Hetta merkir samstundis, at skúlin ikki bara endurgevur mentan, men skapar eina mentan. Millum mangar aðrar so fær skúlin eisini ein týdning, sum ger tað möguligt at knýta saman formligan lerdóm við tann lerdómin, sum liggur í økissamfelagnum. Skúlin kann meiri enn nakrantíð sameina fortíð, nútíð og økissamfelag, eins og økissamfelag og umheimin.

Við hesum verður sagt, at skúlin er meira enn bert ein stovnur, har einans faklig innlæring fer fram, men heldur er hann staðið, ið mennir ungdómin til at liva og klára seg í nútíðarsamfelagnum. Tilknytið til staðið og økið, har skúlalívið er, gerst partur í tilvitanini og menningini. Skúlans leiklutur sum fakligur pallur og sambindingarlið millum tað unga og eldra aettaliðið er eisini ein av teimum faktorum, sum skulu viga nógv, tá ið talan er um at styrkja bygdarskúlan. Talan kann m.a. vera um frítíðarundirvísing, kvøldskúla, skeiðsvirksemi o.l., har tey yngru kunnu læra tey eldri og øvugt (G.H. s. 265)

“Leiklutur skúlans skal samanumtikið síggjast sum sameinandi og týðandi partur av einum fjøltáttaðum bygdarsamfelagi, ið ætlar at fåa ungfolk – børn og foreldur teirra – at trúvast”

Á meginøkið í framhaldsdeild

Summi av foreldrúnunum á útoyygg mettu, at hóast möguleikin og tilboið um at hava framhaldsdeild í hvørjari oyggj skuldi raðfestast fremst, var tað í ávísum föri neyðugt at senda børn inn á meginøkið í skúla. Talan var um umstøður, har kanska bara eitt barn er í skúlanum; ella har sernámsfrøðilig undirvísing er neyðug, ella at onnur viðurskifti tala fyrir tí. Fyri at skapa tryggjar karmar um skúlagongdina hjá hesum børnum, soleiðis at foreldur teirra ikki kenna seg noyddan at flyta við inn á meginøkið, skal tað standa hesum børnum í boði at koma á skúla við skúlaheimi. Hetta skal vera eitt heim, har tilkomin fólk veita neyðugu umsorganina og stuðulin til børnini í góðum samstarvi við foreldrini.

Samstarv millum skúlar

Skipanin av framtíðar skúlanum eיגur í stóran mun at byggja á samstarv millum skúlar. Fyri skúlan á smáu oyggjunum merkir hetta, at tað verður latið upp fyrir felags undirvísing við flokkar á storri skúlum. Dentur skal leggjast bæði á tað fakliga og tað sosiala samstarvið. Talan kundi verið um fastar samstarvsavtalur millum ávísar skúlar, á sama hátt sum eitt nú ”vinarbýarsamstarv” er skipað.

Á fakliga økinum kunnu felags verkætlánir fyriskipast, eitt nú í samfelags- og náttúrukunnleika, eins og í tøkniligum verkætlánum, har tørvur er á serútbúnaði og

royndarstovu. Endamálið við hesum undirvísingaráttí er, at børn frá ymiskum økjum í Føroyum, ið hava ymiskar fortreytir at liva undir í gerandisdegnum, fáa kunnleika til livihátt, mentan og umhvørvi hjá hvør øðrum. Ikki bert í samstarvi á teldu og interneti, men eisini við at vitja hvønnannan. Tær smáu oyggjarnar gerast á henda hátt ein meiri samfeldur partur av føroyska samfelagnum, og fjarstøðan millum økini hevði helst eisini minkað í hugaheiminum hjá tí yngra ættarliðinum.

Kvøld- og frítíðarskúli

Tað eru bý- og bygdaráðini, ið hava heimild at seta á stovn almenna frítíðarundirvísing. Bygdarráðið metir eisini um, hvat er hóskandi eftir viðurskiftunum í kommununi. Frítíðarundirvísing skal tryggja íbúgvunum eitt fjølbroytt undirvísingartilboð, bæði handaliga og fakliga. Mentamálastýrið veitir kommununum studning til frítíðarundirvísing eftir ásettum reglum og í mun til íbúgvatralið.

Játtanin til frítíðarundirvísing lækkaði niður í eina helvt í kreppuárnum, so stuðuls-möguleikarnir eru munandi skerdir. Einki er til hindurs fyri, at skipa fyri øðrum undirvísingartilboðum enn teimum, sum stuðul verður veittur til, men tað verður sjáldan gjört. Kvøld- og frítíðarundirvísingen fer oftast fram í skúlunum og bygdahúsunum kring á smáu oyggjunum. Tað kann, sambært reglugerð um kvøldskúlaundirvísing, víkjast frá kravinum um ávist luttkaratal, men trupulleikin er ofta, at tað er torført at fáa fólk, t.d. læraran, at undirvísa á hesum skeiðum. Mentamálastýrið hevur seinni árini skumpað undir at fáa útoyggjar og útjaðaraøkini at fara í holt við frítíðarundirvísing, og hevur veitt studning til tess at fáa hetta í lag. Men sum nevnt er trot á undirvísarum. Ein orsøk til, at tað er torført at fáa lærara, er m.a. at lønin er ov lítil og ikki minst tað ovurhonds stóra og fløkjasliga pappírveldið, sum er bygt uttanum tann fyriskipanarliga partin av hesi undirvísing.

Mentamálastýrið vísir á, at fjarundirvísing á internetinum kundi bøtt um støðuna við skikkaðum lærarum. Hetta kundi verið samskipað soleiðis, at lærari partvist undirvísti á staðnum, meðan restin varð vgleitt á netinum. Skeið á henda hátt eru hent amboð at veita fólk íblástur, kunning og vgleiðing, tá ið farið verður undir vinnulig tiltøk. Allar tilíkar skipanir krevja, at fólk fær umstøður at leggja arbeiði til rættis. Í hesum samanhangi, skal Tykissamfelagstiltakið í Svínoy og Fugloy nevnast. Vónandi verður tað sett á stovn í øllum teimum smáu oyggjunum. Við hesum vera dyrnar latnar upp fyri higartil ókendum möguleikum. Heildarsamfelagið Bygdin skal ætlandi hava undirvísing og kunning sum eitt av tiltøkunum til m.a. at fremja menning av vinnulívinum.

Eftirkúli

Tað hevur í mong ár verið tosa um at seta eftirkúla á stovn í Føroyum. Skotið er upp, at hesin ella ein av hesum skal vera á útoyggj. Ein eftirkúli á útoyggj kann vera eitt alternativ til tey skúlatroyttu ella tey, sum tørva aðrar avbjóðingar. Í okkara grannalondum eru eftirkúlar við alskyns innihaldi og endamálum. Hesin skúlaháttur gevur næmingum í 8., 9. og 10 skúlaárið möguleika at nema sær kunnleika á ein annan hátt enn tann, ið fólkaskúlin bjóðar. Möguleikarnir eru nógvir, her eru bert nokur dømi: handverk, t.d.

bátasmíð, náttúrukunnleiki, landbúnaður, og avbjóðingar skipaðar í verkætlanir við evnum.

Eftirskúli og onnur slík skúlatiltök kunnu virka fyri at latið verður upp fyri sambandinum millum tær smáu oyggjarnar, umframt at oyggjarnar og meginokið nærkaðust eisni fingu meiri samband.

Skúli fyri mentan og hondverk

Í samband við menningartiltök og skipanini av Heildarsamfelagnum Bygdin verður nomið við hugtakið Mentan og handverk. Hetta er eitt hugskot, ið byggir á eina sameining av farnari og nýggjari tíð, har roynt verður endurreisa gamlar hondwerkstradisjónir innan træ, jarn, grót og ull v.m. Talan er bæði um búnyttir og brúkslist, framleiðslu av amboðum og øðrum handverki, m.a. í samband við húsabygging, bátabygging v.m.

Tann endurreisn, sum liggur í hesum er ikki heilt einföld. Nógvir av hesum arbeiðs- og framleiðsluháttum eru bert kendir úr bókmentum og frásøgnum frá eldri fólk, ella frá gomlum lutum á fornminnasøvnum og leivdum í bygdaløgunum. Tað er her, ið skúli- og undirvísing koma inn. Verður farið undir verkætlanir við omanfyri nevnda endamálið, kunnu tær byggjast upp sum eitt slag av skúla. Lærarar vera sögufrøðingar, fornførðingar, fólkalívsfrøðingar og jarn- og træsmiðjulærarar, arkitektar, bátabyggjarar, gróthøggjarar o.s.fr.

Næmingarnir kunnu vera lærlingar innan handverkaravinnuna í Føroyum, næmingar frá teknisku skúlunum, frá framhaldsdeild fólkaskúlans, frítíðarskúlanum og øll tey, ið hava áhuga í at nema sær innlit í fornt føroyskt handverk. Skúlaumhvørvið er arbeiðsplássið, og alt eftir, hvat evnið er, so kann talan verða um náttúruna, í smiðjuna, neystið o.l. Kommunan víssir á høli, ið kunnu nýtast til fyri lestrar o.l., sum hóskandi kundi verið skúlin, bygdarhúsið o.l.

Hvør einstök bygd/oyggj skipar fyri, at teir praktisku karmarnir eru í lagi, og fólk úr oynni verða sett at samskipa og standa fyri tí praktiska. Ein tilík alternativ mentanar- og handverksætlan kann vera sloðbrótandi fyri at fáa endurreist nakað av Føroya sögu, sum liggur um alt landið og ongan góðan hevur. Tað kann skapa sambinding millum gamalt handverk og nýggja tøkni, og ikki minst kann tað gerast ein góð söluvøra hjá ferðavinnuni á smáu oyggjunum.

Nógv av tí føroyska handverkinum, hevur sín uppruna í handverki í Norðurlondum. Tí er tað eisini eyðsæð, at hesi londini verða partur av hesi verkætlanini, bæði hvat lærarum, tøkni og pengum viðvíkur. Framtíðarútlitini við hesari ætlan kunnu vera, at nøkur av tiltökunum gerast varandi, og framhaldandi kunnu brúkast til undirvísing og kunning, og verða eitt slag av livandi søvnum. Onnur gerast ferðavinnu tiltök burturav, meðan uppaftur onnur gerast fornminnir, sum koma at standa sum varðar í bygdarløgunum.

Sosiala sjónarhornið

Ein av hornarsteinunum í vælferðarsamfelagnum og mágistokkurin fyrir eitt “gott lív” er sosialur tryggleiki. Her er talan um tryggleika á heilsuókinum og tryggleika fyrir sosialum samskifti við onnur. Flestu menniskju hava sosiala samveru fyrir neyðini, tað veri seg í familjuni, saman við vinum, í arbeiðsfelagsskapi ella í frítiðarfelagsskapi, har ein hittir fólk við somu áhugamálum, sum ein sjálvur, bæði andaliga og handaliga. Ein av orsókunum til stöðugu fráflytingina frá smáu oyggjunum hefur verið og er, at umstöðurnar og tryggleikin er so nóg betur í meginókinum. Børn og barnakonur, sum gerast sjúkar, kunnu fáa viðgerð alt fyrir eitt, og eldri fólk, sum gerast óhjálpin, fáa heimarøkt. Sum víst á í frágreiðingini undir hvørjari einstakari oyggj, verður fleiri ferðir borið uppá mál, at ein skal hava “góða heilsu” fyrir at búgyva utanfyri tað sosiala trygdarnetið í Føroyum, og ”vit á útoyggjunum eru uttan fyrir sivilisatónina”, tá ið sosial trygd verður umrødd. Tað er altið neyðugt hjá útoyggjafólk at leita inn á meginokið til samrøður, kanningar og viðgerð. Tað er bert í fáum fórum, og bara tá okkurt álvarsamt er á vási, at lækni kemur til sjúklingin á útoyggj. Tað er grundleggjandi tørvur á at fáa fastar skipanir at virka á heilsuókinum, sum eru lagaligar fyrir tey útoyggjafók, m.a. at pinkubørn og gomul kunnu vaksinerast í oynni, at heilsusystur og lækni koma til oynna eftir einari fastari skipan, og at skipanir vera gjørdar fyrir skúlalækna og tannlækna á sama hátt.

Støðan sær frá Almanna- og Heilsumálastýrinum

Almanna- og Heilsumálastýrið hefur eftir umbøn frá útoyggjanevndini lýst viðurskiftini frá sínum sjónarhorni:

“Generelt kunnu vit siga, at tænastustøðið er lægri á útoyggjunum enn aðra staðni í landinum, og kemst hetta av, at torfört er í mongum fórum at koma til tær smáu oyggjarnar, og fólk við útbúgving, sum í flestu fórum er neyðugt innanfyri okkara økið, støðast ikki á hesum plássum. Skal tænastustøðið vera á somu hædd, sum í teimum stóru oyggjunum, er neyðugt við fleiri ressoursum á flestu økjum. Verður hugsað um heimarøktina, sigur Heimarøktin, at tørvur er á einari skipan á teimum ymsiku tænastunum til útoyggjarnar, og ætlanin er at hetta arbeiðið skal fara í gongd, so at vit tryggja javnt og gott tænastustøði, bæði hvat viðvíkir heimarøkt og tænastu frá heilsusystraskipanini. Viðvíkjandi kommunulæknaskipanum og viðtaluvirkseminum á útoyggjum skal vera sagt frá, at hesin spurningur hefur verið viðgjørdur í nógv ár, men tað hefur verið torfört at fáa kommunulæknar út til smáu oyggjarnar Grundgevingin hefur verið, at teir ikki hava havt hóskandi viðtaluhøli at koma í, og tí hava mett at tænastan hefur verið á einum nógv lægri støði, enn tá sjúklingur kom inn til tær stóru oyggjarnar, har kommunulæknarir halda til í dagligdegnum.. Viðvíkjandi sjúkraflutninginum, sum Landssjúkrahúsíð og Klaksvíkar Sjúkrahús í flestu fórum taka sær av, sær tað út til, at tær skipanir, sum eru í dag, eru á einum nokunlunda støði” (úr skrivi frá AHS 29.09.2000)

Skrivið frá AHS vísir, at tey ikki meta, at tænastustøðið er nøktandi, og at stýrið er sinnað at fara undir brotingar á økinum, men sum víst verður á, so er talan um vantandi ressoursir. Tað kemur tí at vera ein politiskur spurningur at fáa rættað teir skeivleikar, sum eru á økinum. Í framhaldandi viðgerini fara vit at lýsa hvort økið innan heilsu og trivnað neyvari, og vísa á loysnir, sum eru til frama fyri tey, sum eru búsett og fyri framhaldandi og øktari búseting.

Heilsutænastur og trygd

Kommunulæknaskipanin

Tey, sum búgva á smáu oyggjunum, halda tað vera ein sjálvsagdan lut, at lækni kemur til oynna at hava viðtalu eftir einari fastari skipan. Tað er nögv lættari at flyta ein frískan lækna úr á oyggjarnar enn at flyta fleiri sjúk fólk inn á meginøkið.

Sjúklingar himprast við at venda sær til lækna, um tað nú skuldi hent, at tað ikki hevði nakað uppá seg, ella liggja leingi sjúk og vóna, at tað ikki verður neyðugt at vera fluttur inn á meginøkið. Tí verður bíðað sum longst við at gera vart við, at tey eru sjúk, við tí úrsliti, at sjúkralegan gerst longri og verri enn neyðugt. Afturat tí beinleiðis tørvinum á sjúkuviðgerð og sjúkustaðfesting kemur so tørvurin hjá teimum, sum eiga smá børn, hjá barnakonum og hjá gomlum fyri kanningum og vaksinatiónum. Har tað skal vera ein sjálvsagdur lutur, at tænastan er á staðnum, tá ið fast vegasamband ikki er til kommunulæknaviðtaluna.

Ráðið fyri kommunulæknaskipanina (Rfk), er ikki av somu fatan. Ráðið sigur stutt og greitt:

”Sagt skal vera frá, at viðtaluhøli framvegis er á onkrari útoyggj, men at gongdin er tann, at farið verður meira og meira frá viðtaluvirksemi í útoyggjunum og yvir til sjúkravitjanir. Tí kann ikki væntast, at fleiri av hesum viðtaluhølum verða sett á stovn, heldur tvørturímóti. Tað er hinvegin altaverandi fyri at rökja kommunulæknavirksemi mótvægis útoyggjunum, at ferðasambandið er gott, bæði tá ræður um sjúkravitjanir eins og sjúkraflutning. Í hesum sambandi er tað serliga tyrlutænastan, sum hevur alstóran týdning” (úr skrivi frá ráðnum fyri kommunulæknaskipanina 1.09.00)

Útoyggjanevndin er samd við Rfk., at ábøtur á feðasambandið eru avgerðandi neyðugar, skal trygdin økjast. Hinvegin eru vit ikki samd við Rfk., at eitt bøtt ferðasamband fer at loysa allar trupulleikarnar. Tað er framvegis stórur tørvur á, at heilsutænastan røkkur út á staðið, og ikki bert tá ið støðan er so akutt, at neyðugt er við sjúkravitjan. Heilsurøktin í Føroyum byggir í stóran mun á aðalmálið “fyribyrging”, og hetta aðalmálið má vera galddandi á smáu oyggjunum eins væl og á teimum størru.

Útoyggjanevndin metir, at í stóran mun er hettar ein spurningur um hugburð, og at tað er neyðugt við nýhugsan. Útgangsstøðið eigur at vera, at allir borgarar í landinum fáa somu tænastu. Eitt læknaviðtaluhøli í hvørjari oyggj skal vera karmur um eina góða

tænastu. Viðtaluhølið skal vera væl útgjört, og rúma öllum neyðugum tænastuvirksemi hjá heilsuverkinum. Möguleiki skal eisini vera fyrir tannlæknaviðgerð og øðrum serviðgerðum, sum til dømis fysioterapi o.l., skúlatannlækna- og barnakanning.

Fyri ikki at tyngja eina kommunulæknaskipan, ið frammanundan hevur stórar arbeiðsbyrðar í meginøkinum, leggur úttoyggjanevndin upp til, at settur verður ein økislækni fyrir tær smáu oyggjarnar. Hesin lækni hevur einans eina uppgávu, og tað er at ferðast eftir fastari skipan út til oyggjarnar. Kommunulæknaskipanin kann tá framhaldandi hava bráfongis tænastuna um hendi.

Økissjúkrasystir

Fyri at hava eina vælvirkandi heilsuskipan er neyðugt við einum viðtaluhøli til lækna og annað heilsuvirksemi, men ikki minst er tað avgerandi, at eitt fólk verður sett burtur av í hvørjari oyggj at umsita heilsuøkið. Eitt slíkt virksemi kann sameinast í einum sokallaðum heilsudepli.

Ein økissjúkrasystur verður sett at umsita heilsudepilin, helst saman við einum hjálparfólk, tó velst tað um fólkatalið í oyndi. Uppgávan hjá økissjúkrasysturini kann m.a. vera at rökja heimasjúkrarøkt, vanliga sjúkrarøkt og ráðgeving innan heilsu og almannamál. Mest upplagt hevði verið, at ein slík sjúkrasystur verður serútbúgvinn, soleiðis at hon fær heimild at taka sjúkuavgerð (diagnosera). Hetta uppskotið (ið annars hevur djúpar, aldagamlar røtur í føroysku heilsuskipanini) byggir á royndir, sum eru gjørðar í Nova Scotia í Kanada. Tá okkurt er áfatt, skal fyrsta áheitanin vera til sjúkrasysturina, sum síðani setur seg í samband við læknan á meginlandinum. Ein tilík mannagongd skapar fyrst og fremst tann tryggleika, at tann sjúki kemur undir kønar hendur alt fyri eitt, og at læknin á meginlandinum fær betur grundarlag fyri at gera av, hvørja viðgerð sjúklingurin skal hava, hvussu evt. sjúkraflutningur skal fara fram, ella um hann má koma á staðið alt fyri eitt.

Sum eitt eyka amboð, og sum partur av útgerðini á einum heilsudepli, skal vera teldusamband beinleiðis inn á meginlæknaøkið, soleiðis at m.a. journalisering kann fara fram via internetið. Eisini gerst tað möguligt at nýta telemedisin sum eitt amboð. Málsetningurin við einari slíkari skipan er at økja tryggleikan og trivnaðin í oyndi, og samstundis verður skapt eitt ella fleiri dygdargóð og áhugaverd arbeiðspláss, mest sannlíkt til til kvinnur.

Heimarøktin

Trupulleikin hjá heimarøktini er, sum tey sjálvi greiða frá, ikki so stórur millum úttoyggjar og meginøkið, tá onkur er í oyndi at átaka sær hesa uppgávu; í bygdum har fólkatalið er lítið og fá eru í arbeiðsfórum aldri, kann tað tó vera trupult. Viðvíkjandi heimasjúkrarøktini kann vera uppaftur verri at fáa skipanina at virka:

”Tá uppgávan er at veita heimasjúkrarøkt er týðuligur munur á tænastuni. Oftast er tað soleiðis, at heimasjúkrasysturin hevur fastar vitjunardagar á úttoyggjum, og um tað er möguligt verða heimahjálparar upplærdir til sjúkrarøktaruppgávur,

ið krevja dagliga røkt. Brúkarar av heimskjúkrarøkt á útoyggjum hava ikki sama möguleika fyrir vitjan eftir tørvi og mugu í storri mun flyta heimanífrá at fáa tað neyðugu tænastuna.

Heimarøktin metir, at tørvur er á einari samskipan av teimum ymisku tænastunum, ti útoyggjar fyrir at tryggja eitt javnt og gott tænastustöði, og vil fegin vera við í einum tilíkum arbeiði” (úr skrivi frá Heimarøktini 21.09.00)

Hetta vísir tørvin á einari skipan, har heimarøktin saman við øðrum heilsutænastum kann skipa seg við góðum arbeiðsumstöðum í hvørjari oyggj. Hetta fer óivað at føra við sær, at lættari verður at fáa kvalifiseraða arbeiðsorku út á oyggjarnar. Ferðasambandið hevur verið og er ein stór forðing fyrir, at heimarøktin kann fáa sjúkrasýstrar at ferðast frá meginókinum út til smáu oyggjarnar. Verður ein föst skipan á staðnum, kann eitt gott ferðasamband í staðin tryggja eina góða avloysaraskipan.

Heilsusystrarnar eru skipaðar undir heimarøktarskipanini. Tí liggur nær at halda, at heimavitjanir og tær tænastur, sum heilsusysturin veitir, eisini áttu at verið uppgávur hjá einari sjúkrasystur í ökinum.

Bráðfeingis sjúkraviðgerð og flutningur

Sjúkraflutningur

Sum lýst í 2. parti vóru viðurskiftini viðvíkjandi sjúkraflutningi sera ymisk. Tað valdast, hvat flutningstól verður nýtt til sjúkraflutning. Skal ein børa við Barsskor, Másanum ella upp í tyrluna hjá Atlantsflog, kann tað vera trupult og als ikki sjúklingavinarligt. Frá Landssjúkrahúsinum, sum hevur um hendi sjúkraflutning av oyggjunum sunnanfyri, og frá Klaksvíkar sjúkrahúsi, sum hava Norðoya økið um hendi, verður sagt, at sjúkraflutningur frá smáu oyggjunum ikki verður mettur sum nakar trupulleiki. Möguleikar eru at nýta verandi skip, leiga privatrar bátar ella at nýta tyrlurnar hjá antin Atlantsflogi ella Sjóverjuni. Av Klaksvíkar sjúkrahúsi verður sagt, at viðurskiftini ikki eru so góð, sum ein kundi hugsað sær, serliga tí at Barsskor og Másin eru ótíðarhóskandi, men ikki minst tí at sjúkrahúsið í hvørjum einstökum föri skal útvega sær skip og manning, tá ið Strandfaraskipini ikki sigla. Tað er ongin föst avtala við nakran ávísan um at flyta sjúklingar, men tað hevur kortini ongantíð verið nakar trupulleiki at fáa bát til endamálið.

Um veturin, tá ið dagarnir erustattir, og tað er uppgangur, soleiðis at báтур ikki kann koma til oynna, er tað í lötuni ongin hjálp at heinta, utan danska sjóverjan, um hon skuldi verið í nánd júst tá. Tyrlan hjá Atlantsflog kann ikki flúgva, tá ið tað er vorðið myrkt. Men um so er at sjóverjutyrlan skuldi komið, so eru ongi ljós á tyrlupallinum. Tað er komið fyri, at tyrlan er komin í myrkri eftir sjúklingi, og tá var neyðugt at nýta lummalýktir og líknandi fyrir at vísa tyrluni, hvar hon skuldi seta seg.

Útoyggjanevndin vantar, at nú nýggj tyrla kemur at røkja bjarging og eftirlit, fer hon eisini at røkja sjúkraflutning til tær smáu oyggjarnar og Gásadal um náttina. Viðvíkjandi ljósunum er okkum upplýst, at samferðslustýrið ikki metir tað vera neyðugt at seta slík ljós upp.

Bráðfeingis sjúkraviðgerð

Sum áður nevnt, so er ongin skipan við útbúgving ella upplaering í fyrstuhjálp á smáu oyggjunum. Her verður hugsað um tær smáu oyggjarnar, ið tað er óhøgligt at koma til, og har eingin sjúkrasystur er á staðnum: Mykines, Dímun, Koltur, Skúvoy, Svínoy og Gásadal. Nógv ferðafólk vitja hesi stöð, og skjótt er, at óhapp kunnu henda.

Heilivágsgoymslur eru á öllum hesum stöðum, men tað er lítil hjálp at heinta, um ongin dugur at geva henda heiliváginn, geva sproytu, ella at leggja eitt fólk forsvarliga á eina bør, sum skal heysast umborð á t.d. tyrluna á náttartíð.

Fyri at bøta um hesi viðurskifti eigur Heilsumálastýrið við ávísum millumbilum at skipa fyri intensivum skeið fyrir teimum smæstu oyggjunum í fyrstuhjálp (möguliga útbygt við lækna- og brunaráðgeving). Hesi skeið eiga at verða fyriskipað, hóast skipanin við sjúkrasystur verður á hvørjari oyggj. Skjót hjálp er góð hjálp, og tá ið sjúkrabilur ikki kann koma á staðið alt fyrir eitt, er tað hent, at tey búsettu kunnu bera seg rætt at, meðan bíðað verður eftir flutningi.

Dagtilhald og eldrasambýli

Hóast ein býr í einari lítlari bygd, kann einsemi gott gerast ein trupulleiki hjá eldri fólki. Tey klára kanska so dánt at húsast einsamøll, men dagurin fellur teimum langur. At hava eitt tilhald, har hesi eldri kunnu vera saman um dagin, fáa eina máltíð og sita og gera handarbeiði og líknandi, var borið upp á mál í nærum öllum bygdunum. Hetta er nakað, ið neyðturviliga ikki krevur stórar ílögur og eigur at vera sett á stovn í hvørjari oyggj. Aðalmálið er at skapa trivnað og trygd hjá teimum gomlu og ikki minst trivnað hjá teimum ungu, sum trygt kunnu taka sær av øðrum arbeiði, uttan at hava ampa av teimum, sum sita einsamøll.

Í lötuni fara tey flestu gomlu av oynni, tá ið tey gerast so óhjálpin, at teirra nærmastu ikki megna at taka sær av teimum longur. Tey gomlu, sum vóru mótt á oyggjafundunum, sögdu, at teirra största ynski var at vera sum longst í oynni. Tær flestu av smáu oyggjunum hava samstarvsavtalum við rökterheim og ellisheim á størru oyggjunum og í meginókinum. Tey hava eitt ávist tal av plássum til fólk úr oynni. Plásstrot viðførir, at tað ofta er bíðitíð til eitt tilíkt pláss. Hóast hetta, so var semja var um, at skipanin við slíkum samstarvi sum heild var gott.

Í Svínoy eru tey farin undir at fyrireika bygging av einum røktar- og eldrasambýli. Hetta er ein ætlan, sum er komin væl áleiðis. Ætlanin er at samskipa onnur tiltök, ið eru eagnaði til at vera undir sama taki, við heimið. Ætlanin er góð fyrir Svínoynna, tí hon skapar arbeiðspláss fyrir kvinnur, og ger, at útbúgvið fólk innan heilsutænastuna kemur í oynna. Í Kalsoynni varð eisini borið upp á mál at seta á stovn eitt eldrasambýlið, sum möguliga kundi samstarva við Røktarheimið í Klaksvík. Eitt slíkt sundurbýti av uppgávum innan heilsuverkið er ikki bert gagnligt fyrir tey gomlu, sum kunnu njóta gott av tænastunum, men hevur eisini við sær, at serliga kvinnur við fakligari útbúgving kunnu starvast í oynni.

Fyrimunir í útbúgving

Heilsiverkið vísir á, at tað kann vera trupult at fáa fólk við útbúgving at sökja störvini á smáu oyggjunum. Í Noregi og í Svøríki eru m.a. skipanir, sum geva teimum, ið sökja slík störv, nakrar fyrimunir. Antin kunnu hesir fyrimunir skipast longu í sambandi við útbúgvingina, so at ein fær ein figgjarligan fyrimun undir lestrinum, við teirri treyt at arbeiða nökur ár innan heilsuverkið á smáu oyggjunum. Ella at ein, sum átekur sær eitt starv innan heilsurøkt á smáu oyggjunum, fær frí við lón t.d. 5. hvørt ár. Ella at fyrimunir verða veittir á annan hátt. Hetta kann vera gongda leiðin at vekja áhugan hjá útbúnnum fólk i innan heilsuverkið at flyta út á smáu oyggjarnar við familju.

Ein heilsudepil í oynni kann sameina allar tænastur innan heilsuverkið

4. Partur

Kommunal viðurskifti

Útoyggjakommunurnar hava - sum staðfest í 3. parti – ein veikan og viðbreknan búskap. Skattainntökurnar er lágar og eginognin er lítil. Harafturímóti er skuldin hjá flestu útoyggjakommununum lítil og eingin. Tann veiki búskapurin hjá útoyggjakommununum ger, at peningur ikki er til stórvegis ílögur. Eginognini er so lítil, at hon lættliga hevði verðið brúkt, um okkurt óhapp skuldi verið bygdini fyri, og ábøtur gerast. Tí verður neyðugt, at fáa til vega pening aðrastaðni til ílögur í m.a. útbygging av undirstöðukervi, og til at skapa vinnu- og trivnaðarfortreytir í útoyggjunum.

Í Framtíðini verður eisini neyðugt við samstarvi á fleiri økjum, bæði innanhýsis, millum borgarar og bygdarráð, millum bygdarráð og aðrar kommunur, almen stýrið og stovnarnar v.fl. Niðanfyri verða nevnd nokkur neyðug samstarvsøkið.

Útoyggjafelag

Skipa útoyggjarnar seg í eitt felag, kann tað fáa avgerandi týdning fyri tann framburð, ið hetta áltið leggur upp til. Tað standa nógvar og stórar avbjóðingar fyri framman.

Aðalmálið við einum útoyggjafelag verður, at styrkja sambandið í millum tær smáu oyggjarnar og styrkja teirra stöðu í krövnum um bött viðurskifti. At samstarva við felög og stovnar á meginøkinum, m.a. innan ferðavinnu, samferðslu, mentanartiltök, vinnutiltök, handil og útbreiðslu av vörum o.ö. Og ikki minst, at skipa eina áhaldandi kunning, ið kann skapa positivan áhuga fyri útoyggjunum og eggja til tilflyting. Somuleiðis skal felagið ígjönum útoyggjaumboðið, sum er lýst niðanfyri, gera sína ávirkan galddandi móttengis politisku mynduleikunum, fyri at tryggja at menningin av smáplássunum ikki dettur niðurfyri.

Útoyggjaskrivstova og umboð

Ein útoyggjaskrivstova eigur at verða sett á stovn, av útoyggjafagnum og landsmyndugleikunum í felag, og eitt fólk setast í starv sum útoyggjaumboð. Útoyggjaumboðið skal verða leiðari av Útoyggjaskrivstovuni og umboða útoyggjarnar og samskipa tiltök, ið stuðla undir útoyggjamenning, vinnuliga, mentanarliga og sosialt. Eisini skal umboðið virka fyri, at politiskir málsetningar til frama fyri menning av smáu oyggjunum verða útintir í verki. Útoyggjaumboðið skal eisini hava sum uppgávu, at eggja íbúgvunum til at taka egin initiativ, og koma við nýggjum hugskotum, eins og tryggja at kunnandi tiltök og vitan røkkur út til allar tær smáu oyggjanar. Eitt útoyggjaumboð kann sostatt gerast sambindingarlið ímillum útoyggjarnar og almennar og privatar stovnar, og til felög á meginøkinum, í samstarvi við nevndina í Útoyggjafagnum, ið nevnt er omanfyri.

Felagsskrivari

Nakrar av útoyggjakommununum hava víst á, at hóast tær eru smáar, so drukna tær í pappírsarbeiði. Hvørja ferð val hevur verið, og nýggj fólk eru vald inn í bygdarráði, skal byrjast á berum botni:

“tað nýggja bygdarráði fær eina pappdós við ringbindum og pappírum, og so er ikki annað til at taka, enn at seta seg inn í alt hetta pappírsarbeiði, lítil tíð er til at gera veruligt bygdarráðsarbeiði” (brot út samrøðu við bygdarráð í útoyggj)

Av tí at bygdarráðini ikki hava skrivara, ið er í fóstum starvi, gerst pappírsarbeiðið ein byrða. Uppskot verður tí sett fram um, at útoyggjakommunurnar í felag (ella Kommunusamskipan Føroya) seta ein skrivara/roknskaparkønan at taka sær av samskiftinum, roknskapunum og at ráðgeva bygdaráðini. Sum støðan er, halda fólk seg aftur at bjóða seg fram til. Útoyggjaskrivstovan kundi verið karmurin um eitt slíkt samstarv.

Íbúðarviðurskifti

Fyri at skapa tilflyting til útoyggjakommunurnar, eru nógvi viðurskifti, ið skulu vera í lagi í kommununi. Eitt av teimum er möguleikin at fáa ein bústað. Hóast eina mongd av tóumum húsum í hvørjari bygd, er trupult at fáa innivist. Bæði hjá teimum, sum ætla at búseta seg í longri tíð, og hjá teimum, sum skulu arbeiða ella vera í oynni eitt avmarkað tíðarskeið. Tað er ikki so lætt at fáa hús til leigu, tí tey tómu húsini virka sum feriuþúðir hjá eigarunum. Ein möguleiki er, at tilflytarar byggja sær hús, men hetta er kostnaðarmikið og í ávísum føri ein ótrygg loysn. Hesi viðurskifti viðföra, at kommunurnar noyðast at fáa til vega leiguþúðir, antin við at byggja ella at keypa upp gomul hús, og leiga tey út, skulu fólk kunna flyta til bygdina.

Kommunurnar hava möguleika at fara undir íbúðarbygging við stuðuli frá Íbúðargrunninum. Endamálið hjá Íbúðargrunninum er at stuðla undir alternativa sethúsa-bygging. Skipanin við Íbúðargrunninum er tann, at hon saman við kommunum/felagsskapum kann fíggja sethúsabygging, partvíst fíggja av Húsalánsgrunninum, Íbúðargrunninum og einum felag, sum verður stovnsett í hvørjum einstökum föri at umsita íbúðirnar. Felagið skal síðani umsita og viðlíkahalda íbúðirnar og tryggja, at leigumálini gjalda rentur, avdráttir og neyðugar felagsútreiðslur. (Íbúðirnar kunnu skipast sum leiguþúðir ella parteigaraþúðir). Íbúðargrunnur stuðlar eisini undir, at kommunan fer inn og keypir gomul hús í bygdini saman við Íbúðargrunninum, og einum felag stovnað til endamálið. Húsini verða sett í stand og leiga út á sama hátt, sum við íbúðarbyggingini nevnt er um frammanundan.

Summarhús

Sum nevnt standa nógvi tóm hús í hvørji bygd. Tey eru ogn hjá uttanbíggjarfólk. Fleiri vera nýtt sum summarhús hjá eigarunum, ella vera leigað út til ferðafólk. Í 2. parti var víst á, hvussu tær ymisku bygdirnar uppliva hesi viðurskifti. Har fá tóm hús eru, er ikki

nakar trupuleiki, men har fráflytingin hevur verið stór, er tað bæði ein figgjarlig og praktisk byrða fyri kommununa.

Í flestu bygdum var semja um, at okkurt skuldi gerast við húsaviðurskiftini. M.a. eיגur ein summarhússkattur at vera lagdur á húsini, ið kann geva kommununi inntøku fyri tær tænastur, ið kommunan veitur summarhúsaigarunum. Hesar eru m.a. at viðlíkahalda vegir og lendingar, vatnveiting, kloak, renovation og annað, sum húsaegarnir njóta gott av í bygdini, og sum tey fastbúgvandi gjalda yvir skattin. Nógv av teimum, sum eiga hús á bygd, hava gjört vart við, at tey fegin vilja gjalda fyri nevndu tænastur. Oftast er grundgeving, at “tey hóvdu følt seg betur”.

Ein slík skipan við summarhússkatti hevði hugsandi gjört huglagið ímillum uttanbíggjarfólk og bygdarfólk ið nógv betur.

”Vit vildu fegin goldið fyri summarhúsið fyri at onkur í bygdini hugdi okkum eftir húsinum um veturin”

Hetta sigur ein familja, sum eiger hús í Svínoy. Tað kundi verið ein hjáinntøka hjá einum í bygdini at havt eftirlit við öllum teim tómu húsunum um veturin.

Hetta við tóumum húsum og uttanbíggjarfólk er meira og annað enn bert eini tóm hús, tí týdningurin av at uttanbýggjafólk ið og ferðafólk koma til oynna um summaríð, og möguliga aðrar tíðir av árinum, hevur alstóran týdning fyri trivnaðin í bygdini. Niðanfyri verður nakað av hesum spurninginum nærrí greinað.

Í rørslu lív - í stilli deyði

Sum víst á, er fjölbroytni ein styrki í samfelagnum. Fyri at hetta fjölbroytni skal koma til sín rætt, er neyðugt við rørslu í samfelagnum. Rørsla er í roynd og veru lívæðrin í okkara lítla oyggjasamfelag. Tað hevur altið havt týdning, at fólk hevur ferðast millum oyggjarnar, t.d. vóru fyrr í tíðini skipaðar ferðir ávívarsar tíðir av árinum til onnur øki, m.a. fyri at dansa og stuttleika sær, ella fyri at taka hond í við arbeiði. Í dag skapar tað rørslu, at familja og kenningar koma til oynna, tí tey eiga jörð ella hús har. Fólk kemur á fjall, at viðlíkahalda ognir, at fleyga fugl o.sfr. Tað kemur lív í tær annars fámentu bygdirnar á sumri og tá ið heystfjöllini verða gingin. Eitt dömi um, at útoyggjafólk viðurkenna tórvín á hesari rørslu í teirra nærumhvørvi, er, at fólk ið á smá oyggjunum eru misnögd við, at gjaldið fyri ferðaseðlar hjá vitjandi eru hægri enn hjá teimum fastbúgvandi:

”Familjan er stór - fyrr komu tey at ferðast við börnum - nú hava tey ikki ráð at koma”. Ein ferðaseðil, til eitt nú Gásadals, kostar 80 kr. fyri fastbúgvandi og 145 kr. fyri onnur. (frá oyggjafundi í Gásadali).

Har dyr vera latnar aftur

Eitt annað dömi um, at útoyggjafólk halda tað vera ynskiligt við rørslu, er, at fólk ið á smáoyggjunum eru bangin fyri at skapa ósemju og ófrið við m.a. at stuðla broytingum í jarðarviðurskiftunum, eins og hetta dömi vísir:

”Familjubondini eru sterk, og tað eru ættfolk og kenningar, sum eiga jørðina og húsini í bygdini. Taka vit hetta frá teimum verður tömligt í bygdini, og vit vilja fyrir alt í verðini ikki skapa klandur við familjuna, so tey ikki koma aftur her.”(frá oyggjafundi).

Fleiri ferðir sagt, at tey voru bangin fyrir at broytingar í jarðarviðurskiftunum fóru at viðföra ”isolatión”. Her mœta vit andsøgnini ímillum at verða bangin fyrir ”isolatión” og tørvinum á at kunna gagnnýta tilfeingið á oynni. Tey, ið búgva í meginókinum, hava eisini tørv á, at koma út á smáu oyggjarnar. Hetta kann m.a. manningin á Másanum, sum siglir millum Hvannasund, Svínoy og Fugloy, vátta, tí meginparturin av teim ferðandi, ið teir fórdu seinasta summar, voru fóroyingar, sum fóru at ferðast:

“Og móttir man einum fugloyingi í Klaksvík, ja, so verður onki annað prát enn um bygdina hann er úr” (Frá útoyggjafundi í Hattarvík)

Havast skal í huga, at har sum dyr verða lætnar aftur, skulu aðrar latast upp. Familja og kenningar skulu ikki skerjast frá möguleikanum at koma til oynna at ferðast, tá ið broytingar verða framdar. Meginókið fær eisini ágóða av, at fólkid, ið har býr, kann leita sær út á smáoyggjarnar av og á, og er hetta ein av grundgevingunum fyrir at styrkja smáoyggjasamfelagið. Tí skulu tað skipast tiltök, ið fremja ferðing millum oyggjarnar.

Ferðavinnudepil

Fyri at ganga tørvinum á rørslu í móti og skapa góðar umstøður hjá øllum teimum, sum hava áhuga í at leita sær til tær smáu oyggjarnar, setir útoyggjanevndin hugskotið um ein ferðavinnudepil í hvørjari oyggisett fram til umhugsunnar. Ein ferðavinudepil er settur saman av nýbygdum smáttum ella íbúðum og einum felagshúsi, ið hevur teir hentleikar, ið ferðandi hava tørv á (matarstað, bókasavn, AV-rúm, vaksirúm, o.sfr.); er bygdarhús frammanundan, kann tað vera (partur av) felaghúsinum, ið tann mun tað hevur hentleikar til tess.

Umfamt ferðandi í vanligar merking, so verður eisini möguligt hjá stovnum, felögum, skúlum o.ø. at gera nýtslu av ferðavinnudeplinum. Bygdin kann fáa stóran ágóða av einum slíkum tiltakið, og ikki minst av teimum hentleikum, sum vera gjördir til endamálið. Tær inntókur, sum hetta virksemi kann bera í sær, kann eisini vera eitt gott ískoyti til búskapin í bygdini.

Ein ferðavinnudepil gevur teimum sum hava hug at leita sær til tær smáu oyggjarnar, góðar umstøður

Onnur tiltök til frama fyrir búseting og trivnað

Traðarskipan

Tá nýggj jarðarlóggáva er komin í gildi, verður tað óiva soleiðis, at landbúnaðarjørð verður skipað til framleiðslu hjá nøkrum bónum í bygdini. Á útoyggj verður tað mett at hava búskaparligan og trivnaðarligan týdning at hava möguleika at hava so frægt av jørð, at tilfeingi er til húsbrúk. Tí skjýtur útoyggjanevndin upp, at tey, har hvort húski í bygdini skal hava rætt til eitt ávist stykki av frugtagóðari jørð, so tey (framhaldandi) kunna hava hönir, velta eplir og o.l. Støddin og staðseting verður ein uppgáva hjá land og kommunu at greina nærri.

At seta í gongd

Tað er umráðandi, at tey tiltök, sum verða framd, hava stöði í viljanum og áhuganum hjá teimum fastbúgvandi á útoyggjum. Tað gevur onga meining, at fyriskipa tiltök á meginøkinum og síðani ”servera” tey til tey, sum búgva í oyndi. Fyrsta stigið má takast á útoyggj, og utan eitt gott samstarvi ímillum tey búsettu, og við góðari undirtøku á staðnum, verður einki burturur nakrari útoyggjamennings.

Tað hava verið og eru fleiri ”eldsálar” á útoyggj, men tær eru við at mœðast, tí so fá ítokilig úrslit eru at hóma og røddir teirra vera ikki hoyrdar. Bygdar’felagsskapurin’ sjálvur kann eisini hava við sær, at tað er torfört, at seta nakað nýtt í verk, eitt nú kann hugburður sum t.d. ”soleiðis hava vit altið gjørt” vera ein forðing, ella at tey sum royna at seta okkurt nýtt í verk fáa ikki undirtøku og tí noyðast at gevast (’jantelógin’).

Fyri at styrkja bygdafelagsskapin og skapa áhuga fyrir at seta tiltök í verk, leggur útoyggjanevndin upp til, at tiltök verða fyriskipaði við hesum endamálum:

- at styrkja bygdafelagsskapin og fáa öll í bygdini at gerast virkin í menning av økinum
- at geva öllum möguleika eftir eignum áhuga og á egnan hátt at luttaka í menningarverkætlánum.

Útoyggjanevndin mælir til, at hetta verður ein av fyrstu uppgávunum hjá einum settum Útoyggjasamskipara/umboðsmanni eins og eitt útoyggjafelag nátúrliga fær ein týðandi leiklut í eini slíkari ætlan.

Tær fyrstu uppgávurnar hjá einum slíkum ”ígongdsetaratiltaki” verður at styrkja kunnleikaumhvørvið og at veita vegleiðing um, hvussu tiltök kunnu setast í gond, stutt sagt, frá hugskot til veruleika.

Samanumtikið

Ein stór uppgáva hjá útoyggjakommununum er at skapa karmar fyrir tey börn og ungu, sum vaksa upp í kommununi, og á tann hátt skapa gróðrarbotn fyrir, at tey möguliga leita aftur til heimstaðið eftir lokna útbúgving. Tað áliggur ikki minni kommununum at vera virknar, tá ræður um karmar til borgarnar sum heild, so ”staðið” gerst áhugavert

sum bústaður. Tað er umráðandi, at at kommunurnar arbeiða miðvist til frama fyri at fáa kvinnur at búseta seg í bygdini. Hetta gerst best við at hava áhugaverd arbeiðspláss til teirra. Men stórrsta avbjóðingin hjá útoyyggjakommununum er at tora at ganga nýggjar leiðir, at vera opnar fyri nýhugsan og ótraditionellum loysnum, og at geva rúm fyri einum neyvum samstarvi við og ímillum tey búsettu.

5. Partur

Uppskot til útoyggjapolitikk

Á fólkafundinum, úti í Fugloy 17.juli 1999, ið var startskotið til útoyggjaverkætlana, segði Jenny Lydersen í fyrilestri sínum millum annað:

“Neyðugt er, at vit taka støðu til útoyggjarsprungin sum folk ella tjóð, tí tað fer at kosta at væla um, byggja upp og seta í gongd, um nakað ítökiligt skal spryrjast burturúr, og spurningurin er, um føroyingar eru sinnaðir at gjalda kostnaðin fyri at fáa útoyggjarnar á føtur aftur og í hvørjum líki hetta skal fremjast. Eitt hugskot her, og eitt annað har er lítil dugur í uttan at fortreytirnar eru fyri at tiltakið kann bera seg. Tað skal ein gjøllig ætlan leggjast, hvussu farið verður til verka, og hvørji mál vit hava fyri stavn”

Nú ein nærrí greining av viðurskiftunum hjá smáu oyggjunum verður løgd fram, er sum nevnt omanfyri, eftir at taka støðu til hvat ið gerast skal. Eru vit sinnaði at fáa tær smáu oyggjarnar á føtur aftur? Eru vit sinnaði at gjalda fyri eina menning? Hava vit ráð at lata vera?

Framhaldandi búseting er fyrst og fremst treytað av, at vit viðurkenna, at smáoyggjarnar eru ein ómissandi partur av føroysku tjóðini: búskaparliga, mentunnarliga og sosialt. Hetta krevur ein virknan økispolitikk, sum megnar at sambinda øll neyðug lið í føroyska samfelagnum, og harafturat hevur serlig atlít til smáu oyggjarnar og fortreytir teirra. Hesin parturin av álitinum er av somu orsök býttur í tvey: 1) Fyrst ein partur, har vit kaga runt sjónarringin og hyggja eftir økispolitikki og tí neyðuga í einum virknum økispolitikki, m.a. við hugsjónum og dømum frá okkara grannalondum. 2) Síðani verður eitt ítökilig uppskot um ein føroyskan út-/smáoyggjapolitikk lagt fram, ið kann virka sum grundarlag fyri einum áhaldandi átaki, ið hevur sum endamál at fáa útoyggjarnar aftur á føtur.

Økispolitikkur í okkara grannalondum

Økispolitikkur hevur gjøgnum mong ár verið eitt væl kent fyribrigdi í okkara grannalondum. Hesin politikkur hevur verið nær tengdur at teimum grundleggjandi meginreglunum í Norðurlendsku vælferðarskipanini. Hendan skipan hevur bygt á eina meginreglu um javnbjóðis rættindi og javnbjóðis skyldur, uttan mun til sosialan og geografiskan status. Tann geografiska (territoriella) meginreglan byggir á grundleggjandi viðurkenningina av, at allir landslutir hava verið við til at leggja lunnar undir framgongdina í samfelagnum yvirhovur, og tí eisini eiga javnbjóðis lut í ágóðunum. Hetta grundsjónarmið hevur altíð verið galddandi, men miðlarnir at røkka endamálinum hava verið skiftandi, og eisini hevur hepnað misjavnt.

Økispolitikkur varð fyrstu eftirkrígsárin einamest rættaður móti útbyggingini av sokallaða ”harða” undirstöðukervinum: vegum, havnum, tunnum, kraftverkum o.t. Hildið varð, at ójavna menningin av serliga útjaðaranum varð grundað á mismunir í möguleikum, og tí vóru útbyggingar av undirstöðukervi oftast fylgdar upp við serligum tiltökum móttvegis útjaðaranum til at skapa javnbjóðis viðurskifti í útjaðaranum og harvið tryggja honum framhaldandi búseting og búskaparlíga menning. Tey serligu tiltökini vóru ofta vend móti ídnaðarmenningini av primeru vinnunum (fiskur og landbúnaður).

Økispolitikkur var í 1960’unum at meta sum búskaparlígur vakstrarpolitíkkur, har ongin andsøgn var millum politísku hugsjónirnar um útjavning og búskaparlígan vökkstur. Frá seinast í 60’unum og serliga í byrjanini av 1970’unum broyttist økispolitíkkurin, m.a. tí at tað ikki hevdi eydnast at steðga fráflytingin frá útjaðaranum, heldur tvörturímóti. Eisini kom ein mótrørla móti tí strangt ervastýrda politíkinum, sum økismenningarpolitíkkurin var.

Ein avgerandi liður í hesum mótráki var framvöksturin av einum sterkum økissamleika, ið kom til sjóndar sum krøv um eitt nú lokala ávirkan, sjálvsavgerðarrætt og ábyrgd fyri náttúruni. Í hesum breiða økismenningarpolitíkki var varðveiting av búsetingarmynstrinum avgerandi lyklaorðið. Vöksturin í almenna tænastuókinum (skúla-, heilsu- og sosialókið) var ein týdningarmikil liður í hesum breiða økispolitíkki, og munirnir millum sentrum og útjaðara var útjavnaður gjøgnum 70’ini.

Men í 1970’unum henu eisini tær samfelagligu broytingarnar, sum komu at gera økispolitíkkin nögv truplari í 1980’unum og 1990’unum. Oljukreppan í 1973 var byrjanin til eitt langt búskaparlígt bakkast, har stórar strukturbroytingar henu innan ídnaðarframleiðslu. Büskaparvöksturin, sum vesturheimurin tók nærum sum givnan, steðgaði brádliga upp, og av somu orsök bleiv tað almenna alt meiri tyngt. Stór sparitiltök máttu setast í verk, samstundis sum nýggjar leiðir til búskaparlíga menning máttu finnast.

Fyritreytnar fyri økismenning blíva tí aftur nakrar heilt aðrar, og samstundis vóru tað ikki longur bara ”útjaðaraókini”, sum ikki kláraðu at fylgja við. Heldur vóru tað bygdir og økir við einvíðari ídnaðarframleiðslu, ið blíva hart raktar. Enntá stórbýaróki, sum t.d. Keypmannahavnarókið, hava havt ringt við at fóta sær undir tí nýggja veruleikanum, sum hesar samfelagsligu broytingar fördu við sær.

Í 1980’unum vendi økispolitíkkurin sær aftur móti at stimbra búskaparlígum vökkstri, hetta við at stuðla undir strukturellar broytingar í búskapinum. Ístaðin fyri at stuðla tí harða undirstöðukervin (bygningar v.m.), so verður heldur dentur lagdur á sonevndar ”menningarpakkar”, har ein fleirfaldað ílöga verður løgd til grund fyri, at skapa nýggja menning. Hetta kunnu eitt nú vera serlig arbeiðsmarknaðarpolitísk átök, granskingsarverkætlanir, stuðul til at stovna nýtt virksemi, v.m.

Tað mest nýkenda við økispolitíkkinum í 1980’unum, og sum serliga hevur sligjö ígjøgnum í níti-árunum, er teknologiska menningin, smávinnur, skúlaskapur og granskings. Førleikamenning tykist tí vera vorið nýggja lyklaorðið í miðvísari økismenning. Ein týdningarmikil liður í hesi førleikamenning eru tey viðurskiftini í økissamfelagnum sjálvum, og tí hevur mentan á staðnum og aðrar lokalar fyritreytir fingið alt storri týdning. Tann miðspjáðing av almenna økinum, sum byrjaði í 1970’unum, hevur hildið fram og harvið broytt viðurskiftini millum stat og kommunur almikið.

Nýggjari broytingarnar í økismenningarpolitikkinum hava í høvuðsheitinum við sær, at staturin, sum fyrr hevur verið beinleiðis virkin í menningini, nú leggur størri dent á at vera ”tilrættaleggjari”, t.d. við at bjóða út ”menningarpakkar”. Í øðrum lagi hava lokal serviðurskifti (kommunan, netverk v.m.) og ”bleytii” virðini (mentan) fngið alt størri týdning fyrir økismenningina. Og í triðja lagi ber til at siga, at kapping er vorði ein triði avgerandi partur, ið hevur samband við altjóða liberaliseringini.

Hesi trý ’nýggju’ grundviðurskifti fyrir økismenning hava fyrimunir eins og vansar við sær, sum vit ikki skulu greina nærri her. Avgerandi spurningurin er, hvønn týdning tey hava fyrir føroyska veruleikan, og í serligan mun, hvat hetta hevur at týða fyrir útoyggjarnar.

Bygdamenningarpolitikkurin

Økismenningarpolitikkurin, ið vit kenna her á landi, er bygdamenningarpolitikkurin. Hugtakið bygdamenning vinnur frama í 1970'unum, har ein støðug fráflyting av bygd gjørdist alt meira sjónlig. Áðrenn hetta var dentur lagdur á útbygging av undirstøðukervinum, og harvið var ein breiðari arbeiðsmarknaður skaptur, serliga innan tað almenna. Men arbeiði við vegum, havnum og byrgingum var heldur ikki nóg mikið til tess at byrgja upp fyrir eini fráflyting av bygd. Hetta var samstundis ein arbeiðsmarknaður mest fyrir mannfólk, og tí vóru tað serliga kvinnurnar, ið fluttu. Ikki fyrenn flakavirkini komu í 1970'unum - og um sama mundið útbyggingin av tænastuøkinum (bankum, skúlum v.m.) kring landi - fæst ein breiðari arbeiðsmarknaður, eisini fyrir kvinnurnar. Í 1970'unum og 1980'unum vóru tað ikki bert Havnin og størri fiskivinnubygdirnar, sum vuksu, men eisini nógvar smærri bygdir upplivdu vøkstur í fólkatalinum. Øll øki í Føroyum fingu gagn av meginregluni um, at útbyggingar skuldu fremjast allastaðni. At hava skúla í nærum hvorjari bygd er fasthildið, sosiala trygdarnetið úbygt, umframt nýmótans hentleikar sum el- og telefon røkkur um alt landið.

Metingin av virðinum í bygdamenningarpolitikkinum er misjøvn, og tað er heldur ikki partur av setninginum hjá nevndini at gera eina slíka. Varðveiting av einum spjaddum búsetingarmynstri var tó greitt ein týdningarmikil liður í føroyskum økispolitikki í tíðarskeiðnum frá mitt í sjeyti-árunum og fram til byrjanina af níti-árunum. Eins greitt er tað kortini, sum ávíst í 2. parti, at bygdamenningarpolitikkurin ikki í sama mun rakk út til smáoyggjarnar og smápláss sum Gásadal. Orsøkin til hettar er, at búskaparliga grundarlagið undir hesum politikki, nevniliga flakavirkini og trolrarar, kravdu aðrar sosialar og fysiskar strukturar enn teir sum smáoyggjarnar kundu bjóða. Tað skerst tó ikki burtur, at ein onnur orsøk var, at bygdamenningarpolitikkurin ongantíð var grundaður á greiðar politiskar málsetningar, og tí oftast varð útintur sum ”sak-til-sak”- avgerðir, har útoyggjarnar duttu burturímillum. Til dømis er ein orsøk til munin á tænastustøðinum á meginøkjum og útoyggj, at tað hevur verið upp til hvønn einstakan stovn at avgera hetta út frá teimum fíggjarkarmum, ið teir hava hævt at virka undir.

Eisini kann sigast, at smáoyggjarnar longu fra 1950'unum hava upplivað tað, sum er vorðin ein grundleggjandi fyritreyt fyrir øllum samfelagslívi í dag, nevniliga, at uppvøksturin hjá tí einstaka ikki longur er tengdur at tí staðnum, ein er uppvaksin, men í langt størri mun at ávirkanum og möguleikum, sum liggja uttanfyri heimstaðin.

Tørvurin á økisrættaðum politikki

Ásannanin av týdninginum av eini virknari økismenning er alsamt vaksandi í londunum rundanum okkum, og hettar sæst aftur í tí týdningi, sum bæði gransking og politiskar fyriskipanir hava fingið. Tað víssir seg at vera ein fyrimunur fyrir búskapin og virkisföri í landinum, at gagnnýta teir ymisku möguleikarnar, ið liggja í teim ymisku økjunum. Miðsavnanin av sterkum búskaparligum økjum er ikki samfelagsliga gagnligt, og tí verður m.a. í ES løgd stór orka og nógvur peningur í, at varðveita eina spjadda búseting og spjatt búskaparligt virksemi. (smbr. Powerty 3 programmið hjá ES).

Ein "góð" økismenning leggur dent á spjaðing og viðurkenning av ymiskleikan í økjunum, soleiðis at landið fær eina ymiska menning, tóttan at hon gerst ójövn. Í hesum liggur eisini tørvurin á, at økismenning verður fata sum ein heild.

Í løtuni arbeiðir norska stjórnin við einum uppleggi til økispolitikk, ið skal til politiska viðgerð á vári 2001. Kommunal- og økisráðharrin Sylvia Brustad hevur ferðast í útjaðaraøkjunum og tosað við fólk á staðnum um framtíðina, um möguleikar og menning. Vist verður serliga á tørvin fyrir at fáa kvinnur at seta búgv í útjaðaranum, harnaest at fáa ungdómin at "tíma" at koma aftur eftir lokna útbúgving. Tann traditiónsbundna vinnan ber seg ikki, og tí er neyðugt, at framtíðar vinna verður grundað á eina samanrenning av tilfeingi í økinum og landafröðililigar fyrimunir ørumegin, og nýhugsan, nýggja vitan og nýggja tókni hinumegin. Dentur skal leggjast á kunningartøkni og samskifti. Økini skulu á ongan hátt kennast avbyrgd. Stórur dentur skal leggjast á tann innara bygnaðin í lokalsamfelagnum, samstundis sum dyrnar verða latnar upp til útheimin.

Aðalmálið við útoyggjapolitikkinum

Høvuðsmálið við einum útoyggja- og økispolitikki eיגur at verða at varðveita megin-táttin í búsetingarmynstrinum í Føroyum, og at skapa sterkar búskaparligar- og ment-anarligar eindir kring alt landið. Ein útoyggjapolitikkur skal staðfesta týdningin av at hava búsettar útoyggjar, og skal tískil eisini staðfesta tað neyðuga í at skapa teir nøkt-andi karmar, so at oyggjarnar ikki bert eru búsettar, men eisini hava sama tænastu-støðið sum landið annars og hartil hava vakstrarmöguleikar.

Fyri at røkka høvuðsmálinum er neyðugt at bera so í bandi, at venda gongdini á teimum smáu oyggjunum og økja fólkatalið. Útoyggjapolitikkurin skal tí virka fyri at minka um ójavnan í vinnu- og búskaparligu möguleikunum hjá teimum ymisku oyggjunum í Føroyum, og at skapa karmar fyri einari miðvísari menning, ið viðurkennir og gagnnýtir ymiskeikan í hvørjum øki. Neyðugt verður

- at skapa karmar fyri øktum og fjølbroyttum vinnuvirksemi
- at samtykkja lóggávu, ið tryggjar teimum, sum búgva á smáplássunum, rætt til at gagnnýta jarðar- og náttúrutilfeingið á staðnum.
- at styrkja undirstøðuskipanina.
- at hækka almenna tænastustøðið soleiðis, at tey búsettu fáa atgongd til somu tænastur, ið bjóða verður borgarunum í restina av landinum, so sosialu og mentanarligu umstøðurnar á smáplássunum verða styrktar.

Hvussu kunnu hesi mál røkkast

Hesi mál verða ikki rokkin eftir einum degi, tifleiri aðalstýri, stovnar og feløg skulu samvirka. Okkurt krevur nýtt lógarasmíð, annað lógarbroytingar, broytingar av manna-gongdum og líknandi. Útoyggjanevndin hevur valt at sett uppskotini fram við grundgevingum, soleiðis sum tey eru innkomin, uttan í øllum føri, at taka støðu til ella ávísa hvør myndugleiki skal seta uppskotið í verk.

Uppskot og tilmæli

1 Fyriskipan

Útoyggjanevndin mælir til, at settar verða í verk fyriskipanir, ið tryggja at útoyggja-menning framhaldandi verður á dagsskránni:

- 1.1. Løgmaður ella ein av landsstýrismonnunum samskipar útoyggja- og økismenning og situr fyri hesum málsøki.
- 1.2.. Sett verður á stovn eitt starv sum útoyggjaumboð. Uppgávan hjá umboðnum verður at virka fyri, at politiskir málsetningar um útoyggjamenning verða útintir í verki.

1.3. Umsitingini eigur at eygleiða og meta um árin og ávirkan, ið nýggjar ella broyttar lógin kunnu hava á menningina av útoyggjunum.

1.4. Uppskot um útoyggjaskrivstovu

Ein Útoyggjaskrivstova verður sett á stovn, og settur verður eitt útoyggjaumboð, hvørs uppgáva verður at virka fyri, at politisku málsetningarnir um útoyggjamenning verða útintir í verki. Útoyggjaskrivstovan skal virka eftir eini reglugerð, sum hevur áleið hesi endamál:

- Virka sum millumgongupersónur og hjálpa við praktiskum fyrireikingum til tiltök, sum stuðla undir útoyggjamenningina, vinnuliga, mentunnarliga og sosialt.
- Eggja íbúgvunum at taka egin initiativ og koma við nýggjum hugskotum.
- Skipa fyri kunnandi tiltökum og leggja fram upplýsandi tilfar um viðurskifti av týdningi fyri útoyggjamenningina.
- Virka fyri øktum sambandi millum útoyggjarnar, umframt millum útoyggjarnar og aðrar partar av føroyska samfelagnum.
- Samvirka við ein samskipanarbólk (nevndin í Útoyggjafelagnum) við umboðum vald av útoyggjunum, sum virkar sum eitt slag av stýri fyri Útoyggjastovuna.

1.5. Fíggjarligt ískoyti til kommunurnar

Fíggjarligu karmarnir hjá smáu kommununum eru sera trongir, og loyva bert fáum flögum. Samstundis er tørvur á nögvum og fjøltáttaðum tiltökum, skal økið gerast áhugavert sum bústaður og sum vinnuøki. Mælt verður tí til, at landið fíggjar størsta partin av teimum átökum, ið skulu tryggja, at tær mest grundleggjandi fortreytirnar fyri eini menning eru til staðar (undirstoðukervi og almennar tænastur).

1.6. Ígongdsetaratiltak

Fyri at styrkja bygdafelagsskapin og at skapa áhuga fyri ítökiligum átökum, leggur útoyggjanevndin upp til, at tiltök verða fyriskipaði, sum hava hesi endamál:

- at styrkja bygdafelagsskapin og fáa øll í bygdini at gerast virkin í menning av økinum
- at geva øllum möguleika eftir egnum áhuga og á egnan hátt at taka lut í menningarverkætlanum.
- Veita trygd fyri, at tiltök ikki vera sett í verk ímóti viljanum hjá bygdarfólknum.

Hetta kann gerast við stuðuli m.a. frá einum útoyggjafelag, útoyggjasamskipara/umboðsmanni ella aðrari íverksetaraskipan. Dentur skal leggjast á, at bygdafelagsskapurin, t.e. eru øll fastbúgvandi í bygdini, verða kunnað um teir möguleikar, sum eru, og eisini fáa høvi til at gera sína hugsan galddandi.

2. Samferðsla

Útoyggjanevndin skal gera vart við, at hon tekur fult undir við teimum tilmælum, ið SL hevur viðvíkjandi ferðafólka- og farmaflutningi í álitinum “Karmar fyri framtíðarvirkseminum” frá sept. 2000 og í skrivi til útoyggjanevndina. Uppskotini, ið SL hevur borið fram, eru merkt við (SL)

- Gerast má eitt lógarfyrireikandi arbeiði innan samferðsluokið, herundir definerast ein samferðslupolitikkur. Tað hevði eisini verið eitt málrættað arbeiði at sett upp ein útjaðarapolitik (SL)
- Eitt minstamark fyri tænastustøðið á ferðafólka- og farmaflutningi eigur at verða staðfestast við lög.
- Óll tey gomlu og ótíðarhóskandi strandfaraskipini eiga skjótast gjörligt at skiftast úr (SL)
- Havnaanleggini eiga eisini á ávísun farleiðum at tillagast og útbyggjast, soleiðis at strandfaraskipini kunnu hækka tænastuna (SL)

Omanfyristandandi tiltök eru neyðugir karmar fyri uppá longri sigt at menna tænasturnar til útjaðaran og samferðsluna annars.

- Skipað verður eitt óheft fakligt ráð innan samferðslu, við umboðum frá teimum störri samferðslustovnunum í Føroyum og eisini teimum, sum brúka samferðsluna til dagligt (ella umboða brúkaran). Ráðið kundi havt sum høvuðsleiklут at ráðgivið politisku myndugleikunum. Hetta hugskot er sera nærliggjandi tá hugsað verður um, hvussu sera stóran týdning samferðsla júst hevur fyri Føroyar sum eitt oyggjasamfelag.(SL)
- Politisku myndugleikarnir gera nakrar greiðar karmar fyri avvarandi stovnar at virka innanfyri á samferðsluokinum. Á hendan hátt kann gerast eitt málrættað arbeiði at menna tænasturnar. Í lötuni verður samferðsluokið eina mest viðgjort umvegis fíggjarlóbina einaferð um árið (SL)
- Tað er neyðugt at partarnir sum varða av ymsu økjunum samstarva meira við hvønn annan (SL)
- Dentur skal leggjast á at ganga nýggjar leiðir innan ferðafólkaflutning. Nýggj tøkni og nýggj vitan eigur at hava høgan prioritét, tá útskiftingar verða framdar av skipunum á farleiðunum til úttoyggjarnar.
- Á ferðafólkaøkinum skal dentur leggjast á skjótleika, titteleika eins og góða ferðafólkatænastu.

2.1. Farmaflutningur

Útoyggjanevndin mælir til, at grundleggjandi broytingar verða framdar á farmaflutningsøkinum.

- Umstøðurnar at flyta farm eiga at vera nútíðargjørdir. Flutningurin skal ikki verða skerdur av ótíðarhóskandi flutningstólum. Allur farmur skal kunna koma

til útoyggjarnar hvørja viku.

- Fíggjarkarmarnir eiga at vera samsvarandi krøvunum um tænastustöðið.
- Kundar, sum hava serligan tørv, skulu kunna fáa hann nøktaðan skjótt, væl og bíligt.

2.2. Uppskot um eina alternativa loysn á farmaflutninginum:

Tað verður bygt/keypt eitt farmaskip, sum er serliga væl útgjört, og egnað at sigla millum oyggjarnar. Farmaskipið skal sigla til allar tær smáu oyggjarnar, í minsta lagi tvær ferðir um vikuna. Skipið skal ferma í Suðuroy, Tórshavn, Runavík, Klaksvík og sigla í fastlagdari rutu.

Henda skipan loysir farmaflutning frá ferðafólkaflutninginum. Tað økir um möguleikan at gera skræddaraseymaðar loysnir á báðum økjum. Tað verður minni slit og lægri viðlíkahaldskostnaður á ferðafólkaskipunum.

Ílögutørvurin til slíkt farmaskip er uml. 10 mió og raksturin vil kosta uml. 6 mió. um ári. Farmaflutningurin til útoyggjarnar, í dag, svarar til 1 mió. um ári, men skipið kan loysa nógvar aðrar uppgávur so raksturin javnvigar betri.

2.3. Lokalar loysnir

- Ferjulega og ferja til Svínoynna skal raðfestast högt.
- Fugloyarleiðin skal umleggjast, soleiðis at sight verður eftir sjóvarfalli, tá tað er neyðugt, uttan at vera skerd av einari ferðaætlan.
- Kalsoyggjin eigur skjótast gjörligt at fáa kunning um hvørja loysnir liggja fyri framman viðvíkjandi Kalsoyarleiðini. Sjøtul skal setast á, alt fyri eitt, um loysnin verður nýggj ferja.
- Nýtt skip skal setast inn á Mykinesleiðini. Ferðafólkahentleikin skal raðfestast högt.
- Skipa ferðafólkasigling skal vera til Koltur í summarhálvuni.

2.4. Tyrluflúgvíng

- Títtleikin á tyrluflúgvíngini skal økjast, úr trimum dögum um vikuna til 7 dagar um vikuna. Túrarnir skulu vera staðfestir í einari ferðaætlan, og skal verða skipað sum tilkalling.
- Mælt verður ikki til at økja kapasitetin við eini storri tyrlu, men at økja títtleikan, soleiðis at flogið verður hvønn dag.
- Skipast skal so fyri, at avloysari verður til tyrluna, tá hon ikki er tøk. Tað skal ikki góðtakast, at oyggjar sum Díumum, Koltur og Mykines verða avskornar frá umheiminum.
- Ferðaseðlakostnaðurin skal lækkast munandi. Tað skal ikki vera dýrari at ferðast við tyrluni, enn á farleiðunum hjá SL kring landið.
- Lesandi og pensjónistar eiga at fáa sama avsláttur, sum SL veitir kundunum.
- Ferðaætlanin skal leggjast í samstarvi við brúkaran

Tey sum búgva á smáu oyggjunum vilja fegin gera vart við, at tey ikki krevja, at skip og tyrlur ferðast aftur og fram utan ferðafólk fleiri ferðir um dagin. Flutningurin skal hinvegin lagast til törvin, og fyriskipast við smidleika.

3. Vegakervi, lendingar og tunlar

Mælt verður til, at ábøtur verða framdar á undirstöðukervið, í hesum fóri, vegakervið, tunlar og lendingarviðurskifti. Somuleiðis verður mælt til, at:

- Vinnumálastýrið skipar so fyrir, at LV samsvarandi sínum tekniska fórleika og lokalvitan fær litið upp í hendur at leggja til rættis eina útbygging av undirstöðukervinum á smáu oyggjunum í neyvum samstarvi við hvørja einstaka kommunu.
- Ein skráseting verður framd, ið kann skapa eina heildarmynd av umstøðunum, eins og ein kostnaðaráetlan verður gjörd. Talan er m.a. um vegir, götur, bygningar/ábøtur, vatnveiting, brandpostar, bygdaskipanir og byggisamtyktir, atlögumstøður, fríðkan v.m.
- Mælt verður til, at tað arbeiðið, sum er sett í gongd, verður gjört liðugt innan ásettan tíðarkarm. Tey lokaløkið, ið hetta fevnir um, eiga at fáa nágreniliga kunning um, nær tiltökini kunnu væntast at vera liðug.

3.1. Lokalar loysnir

- Arbeiðið uppá vegin millum Syðradal og Knúksdal verður steðgað alt fyrir eitt. Í staðin verður vegur gjördur frá lendingini í Syðradali niðan í bygdini, sum ætlanin hefur verið í mong ár.
- Kommunan í Mykinesi fær fíggjarliga hjálp til at umvæla vegin niðan frá lendingini.
- Peningur verður játtaður til at reinsa hylin í Koltri, gera ábøtur á dráttin og gera vegin, sum er knýttur til lendingina til bygdavegin, so tað gerst atkomuligt frá sjónum; hettar arbeiði er í tráð við "Koltursvisiónina".
- Fyrireikningar verða gjördar til at fara undir tunnilsgerð og ferjulegu í Svínoynni.
- Skundað verður undir ferjulegarbeiðið á Syðradali.
- Trygd verður veitt fyrir at tunnilsarbeiðið til Gásadal ikki steðgar upp aftur.

4. Uppskot og tilmæli á el-veitingarøkinum

- Skipan verður sett í verk, har el-prísurin verður lægri til fjós og annað framleiðsluvirksemi.
- SEV og Vinnumálastýri eiga at hava eitt vakið eyga við alternativum orkumöguleikum, at nýta á smáu oyggjunum. Talan kann vera um royndarverkætlanir, í fyrstu syfti í samband við vinnuligt virksemi, m.a. turking av rávøru.

5. Oljuveitingarøki

Útoyggjanevndin mælir til, at landsmynugleikarnir taka stig til at finna eina loysn á oljuspurninginum. Aðalmálið má vera, at húsarhaldini og vinnan á smáu oyggjunum fáa neyðugu nøgdirnar av olju úr stórum, fóstumtangum, ella úr storrri flytbarum tangum; kommunurnar skulu ikki eiga innihaldið í tangunum.

6. Renovátion

Útoyggjanevndin vístir á, at renovatiónsviðurskiftini eiga at hava eina høga raðfesting. Skipanir við endurnýtslu, eins og hon í Skúvoy, eiga at vera settar í verk á öllum teim smáu oyggjunum. Hetta kann vera ein stórur fyrimunur, tá ið nøgdirnar frá lívrunnum tilfarið økjast, m.a. í samband við økta framleiðslu og góðsking av vøru. Tað er neyðugt at skapa betri umstøður fyrir flutningi av bingjum og aðrar útgerð, við m.a. tíðarhóskandi flutningssambandi.

7. Samskifti og kunning

7.1. Fjarskifti

Hugsjónin aftanfyri tilmælini er, at øll í Føroyum, uttan mun til hvar ein býr, skulu hava somu möguleikar til ásettar samfelagsveittar tænastur.

- Útoyggjanevndin mælir til, at Vinnumálastýrið ger greiðari ásetingar um, at eins tænastustøði innan fjarskiftisøkið skal bjóðast smáu oyggjunum sum teimum størru.
- Somuleiðis verður mælt til, at alt telefonkervið, og alt tað sum har til hoyrir, t.v.s. sendarar, káplar, radiostøðir v.m., verður umsitið av einum almennum partafelag. Hetta felag umsitir og útbyggir í tráð við menningina á fjarskiftisøkinum. Tænastur skulu síðani kunna keypast til marknaðarprís, t.v.s., at hægsbjóðandi feløgini fáa loyvi at nýta kervið, og harvið eisini rættin at bjóða tænastur til kundar. Á henda hátt verður tryggjað, at brúkarin fær ein bíligan prís, samstundis sum tryggjað verður, at netið verður útbygt javnbjóðis til allar borgarar í landinum. Dentur verður lagdur á, at almenna felagið, ið umstítur kervið, fylgir altjóða gongdini á økinum og útbyggir kervið samsvarandi. Í samband við útbygging av einum kervi verður mælt til, at tilíkt arbeiði verður boðið út alment.
- Mælt verður til, at tiltakið tykissamfelagið verður víðkað til at umfata allar tær smáu oyggjarnar.

7.2. Tilmæli innan postflutning og almenna kunning

- Allir stovnar og allar fyritøkur, har tað almenna áleggur veitanarskyldur og/ ella rindar, skal tænastan vera eins fyrir alt landið.
- Er tað eitt ynski frá politiska myndugleikanum, at bløð, lýsingar o.a. verður borið út, aðrar dagar enn tað, sum er álagt postverkinum, skal høvi verða hjá

øllum at senda tilfar út og taka ímóti útborna postinum, hesar tíðir, utan mun til hvar ein býr í landinum, og fyrí sama prís. Arbeiði eiger at verða boðið út í fríari kapping, (PF fær við hesum høví at bjóða blað og postúbering leygardag)

- Lagt verður upp til, at útvarp og sjónvarp bjóða smáu oyggjunum senditíð til lokalt tilfar eftir nærrí avtalu við avvarðandi stovnar.

8. Vinnuðkið

Partur av framtíðar vinnupolitíkk eiger at leggja dent á at menna kappingarførar vinnur á útoyggjunum, partvís við at styrkja og menna tað virksemi, sum er í lötuni, og partvís við at birta undir stovnan av nýggjum vinnugreinum. Eisini eiga skipanir at vera gjördar, sum eggja etableraðum vinnufyrítökum at flyta partar av virkseminum í útoyggj.

Talan kann vera um tiltök innan hesar vinnugreinar:

- Alment virksemi
- Ídnaður av ymiskum slag
- Alivinna
- KT-vinna
- Ferðavinna
- Landbúnaður

Í álitinum, "Vinnupolitíkkur – Uppskot", sum Vinnumálastýrið lat úr hondum í 1999, verður víst á leiklутin hjá tí almenna, karmar, netverk og hagtalsgreiningar. Málsetningurin er sambært Vinnumálastýrinum at fáa gongd á eina fjøltáttan av feroysku vinnuni við at menna verandi vinnur, og eggja til nýtt virksemi. Útoyggjanevndin tekur undir við tilmælunum í nevnda álti, men leggur dent á, at tað eiger at vera gjörd ein serstók menningarætlan fyri smáu oyggjarnar orsakað av teimum serligu umstøðunum, ið gera seg galddandi. Útoyggjanevndin heitir tí á Vinnumálastýrið at taka til eftirtektar tey uppskot, sum verða nevnd í hesum álti.

8.1. Fíggjargrunnur

Tað er neyðugt, at tað alt fyrí eitt verður farið undir at fyrireika eitt forum, ið fíggjarliga kann stuðla undir, at vinnuligt virksemi verður sett á stovn á smáu oyggjunum. Tað verður ikki farið niður í smálutir her, men í stuttum lýst, hvat endamálið við einum slíkum grunni skal verða.

- Settur verður á stovn ein grunnur, ið hevur sum endamál at stuðla undir og fíggja vinnuligt virksemi í útjaðaranum, herundir útoyggjunum.
- Endamálið skal verða at stuðla eitt virkis- og samfelagsbúskaparligt lønandi vinnulív í smáu oyggjunum.
- Grunnur skal virka fyri, at útbyggja, nýmótansgera og skapa eitt vinnulív úti í smáu oyggjunum, sum ber í sær eitt varandi og lønandi vinnulív.

- Grunnurin skal kunna veita stuðul, lán, og keypa partabrøv í virksemi (ískoyti til eiginpening).
- Grunnurin skal leggja dent á at stuðla nýskapan og kreativum ætlanum.
- Grunnurin skal veita kunning og professionella ráðgeving til öll, sum hava hugskot og ætlanir.
- Grunnurin skal skipa sítt virksemi á tann hátt, at fólk kemur út til oyggjanar at veita ráðgeving.

Grunnurin skal spesialisera seg í at meta um og vegleiða í virksemi, sum er egað til smáu oyggjarnar og útjaðaran; Ein slíkur grunnur skal ikki gerast ein figgjarstovnur, ið loftar vánaligum verkætlanum úr fíggjarheiminum annars. Grunnurin skal bert fíggja vinnulig tiltök, ið mugu væntast at verða burðardygg. Avgerandi er, at hann er skipaður so, at hann kann taka uppá seg tann váðan, ið fíggjarstovnarnir ikki taka uppá seg orsakað av ov lágari fastognartrygd.

8.2. Skattaviðurskifti

Eitt av amboðunum, ið útoyggjanevndin metur verða væl egað til at skunda undir vinnu í smáu oyggjunum, er at skapa nakrar fyrimunir, ið kunnu stimbra vinnuligum virksemi á útoyggi:

- at hægri avskrivingarsatsir verða fyri rakstraramboð og bygningar, ið slík virkir hava
- at reglur verða settar í verk, ið geva slíkum virkjum víðari rætt til at draga rakstraramboð (smáamboð) beinleiðis frá, enn loyvt er eftir verandi reglum. Hetta í eitt ásett áramál.
- karmarnir fyri frádráttir eftir § 32 í skattalógini verða víðkaðir, soleiðis at tað gerst ein veruligur fyrimunur at seta á stovn vinnu í útoyggi.
- Fyrítókur, sum flyta partar av virksemi út á smáu oyggjanar, og harvið hava ein part av sínum virksemi sum fjararbeiði, skulu eftir nærrí reglum njóta partvist skattafrælsi í eitt ásett áramál.
- Lagt verður upp til, at summarhús vera skattaði, og at inntókan fellur til kommununa.

8.3. Útbúgving og granskning

Útoyggjanevndin mælir til, at tað almenna birtir undir hugskotsmenning, granskning og útbúgving til frama fyri tey búsettu á útoyggj.

- Skal törvinum á nýhugsan og alternativum virksemi kunna fylgjast upp, er neyðugt við granskning og einum hægri vitanarstöði.
- Samspælið ímillum vinnu og granskning skal styrkjast.
- Tað er neyðugt, at økisgranskning og kunnleiki um vinnu og umhvørvið kemur

út í økini, heilt út á tær smæstu oyggjarnar, heldur enn at verða goymt á stovnum á meginøkinum.

8.4. Uppskot um granskning og ráðgeving innan landbúnaðin

Tað skal miðast ímóti, at tey sum hava landbúna sum vinnuveg, fáa holla ráðgeving og kunning um viðurskifti, ið kunnu föra til økta úrtøku og betur skipaða framleiðslu.

- Búnaðardeplin eigur at seta sær sum mál, at hann innan eitt ávist áramál skal hava gjört kapasitetskanninagar og góðskumetingar av jørðini í øllum teimum smáu oyggjunum.
- Búnaðardeplin eigur miðvist at fara undir at gera vakstraroyndir og aðrar royndir úti í oyggjunum, sum kunnu styrkja grundarlagið undir einari burðardyggari framleiðslu.
- Búnaðardeplin eigur at fáa litið upp í hendi at veita kunning til tey, sum hava landbúnað ella jarðarbrúk sum vinnuveg. Skeið og frálæruvirksemi skal veitast áhugaðum úti í oyggjunum. Serstakar royndir og kunnleiki um jarðarbrúk eiga at vera savnað, soleiðis at henda vitan kann koma fleiri til góða.

Ein góð kunning kann geva storri trygd fyri, at tær røttu avgerðirnar verða tiknar, enn tá hvør í sínum lagið noyðist at læra av eignum royndum.

8.5. Entreprenørskapur

Útoyggjanevndin tilmælir, at tiltök sum m.a. entreprenørskap, verða kannaði nærri, og tики við, sum ein möguleiki í tilrættalegging av vinnumenning í smáu oyggjunum

9. Landbúnaður

9.1. Nýggj jarðarlóggáva

Mælt verður til, at nýggj jarðar- og landbúnaðarlóggáva verður gjörd. Henda lóggáva skal leggja dent á:

- At öll jørð (kongs og óðalsjørð) verður mett og flokkað.
- Öll jørð sum verður flokkað sum landbúnaðarjørð fær álagt treytir.
- Öll sum umsita landbúnaðarjørð, skulu vera fastbúgvandi, har ið jørðin er.
- Öll sum umsita landbúnaðarjørð, hava skyldu at framleiða eftir ásettari skipan.

Málfestningurin er, at tey sum hava áhuga fyri jarðarbrúki, fáa umstøður at gagnnýta tað tilfeingi, sum er á staðnum, so landbúnaðurin kann gerast meira fjøltáttaður og nýggjar framleiðslur og framleiðsluháttir kunnu fremjast øllum samfelagnum at frama.

9.2. Lunnindi

Mælt verður til, at skipanin við lunnindum verður lögð um, so hon virkar sum upprunaligt, t.v.s. gevur eitt livigrundarlag og eitt ískopty til húsarhaldið hjá teimum, sum eru fastbúgvandi á smáplássunum. Eftir hesum skulu tey, sum eiga jörð, men ikki búgva á staðnum har jörðin er, lata rættin til lunnindi til tey fastbúgvandi.

9.3. Traðir

Mælt verður til, at ein nýggj traðarskipan verður sett í verk á útoyggjum. Fyri at styrkja húsarhaldi og gera tað hugaligt at búgva á hesum smáplássum, hóast ein ikki er bóndi, eigur hvort húski at fáa nýtslurætt til ein gróðrargóðan jarðarteig at velta eplir, rötur o.l. á (traðarhugsjónin).

9.4. Framleiðslustöddir

Mælt verður til, at staðfest verður hvussu garðarnir/framleiðslustöddirnar skulu verða., og at hetta verður gjört út frá neyvum metingum og kanningum av lendi framleiðslugóðsku. Ein möguleiki er at brúka ein “mynsturgarð” sum mágistokk fyri hóskandi garðarstödd og framleiðslu. Dentur skal leggjast á, at talan er um ein mynsturgarð á útoyggj. Ein mynsturgarður kann gerast metingargrundarlag fyri framleiðsluna á øðrum gørðum. Hetta kann gera, at tey sum fáast við landbúnað hava trygd fyri, at tey kunnu liva av garðinum, heilt ella partvíst, og talið av gørðum í oynni kann lagast eftir hesum metingum.

9.5. Uppskot um sölum á jörð (uppskot sent nevndini)

Miðað verður eftir at geva teimum, sum eiga jörð á øðrum stað, enn har tey hava bústað, eitt skotbrá at selja jörðina.

- Jörð, sum verður mett sum landbúnaðarjörð og verður sold, kann bert seljast til keypara, sum er fastbúgvandi, har jörðin er.
- Um ongin keypari er til jörð, ið verður lýst til sölum, keypir tað almenna jörðina fyri eina framanundan givna upphædd fyri hvørja gyllin.
- Um ognari innan eitt ávist áramál, t.d., 5 ár ikki hevur selt jörðina og ikki býr á staðnum har jörðin er, ognartekur tað almenna jörðina eftir galldandi reglum

Málsetningurin er at tryggja, at öll jörð kemur aftur til oynna/bygdina eftir eitt ásett áramál, soleiðis at tað skal bera til at fara undir fyrireikingar til framtíðar landbúnað á staðnum.

9.6. Uppskot um uppistitaraskipan (uppskot sent nevndini)

Miðað verður eftir, at jörð, sum ikki er ogn hjá fastbúgvandi, verður latin fastbúgvandi at uppisita eftir fastari skipan. Treytir, ið kunnu liggja í einari tilíkari skipan, kunnu síggja soleiðis út:

- Ognarum, sum ikki hava fastan bústað í oyndi/bygdini, skal áleggjast at hava uppsitara við fóstum búðstaði á oyndi.
- Ein uppsitari skal ikki hava meira enn 5 merkur í hondum tilsamans, tá egin og annara jörð er tald við.
- Sáttmáli verður gjørdur millum eigara og uppsitara, og leigumálið skal hava eina longd uppá (minst 12 ár). Kostnaður fyrir leigu pr. gyllin verður ásett árliga ella fimta hvort ár.(dömi 315,-kr pr.ár) Gjaldast kann eisini við tilsvarandi í kjöti, ella á annan hátt, sum eigari og uppsitari semjast um
- Uppsitarin átekur sær allar skyldur eigarans, so sum røkt av bø, haga, bjørgum, fugli, og fær ágóðan av tí hetta gevur
- Framleiðslukylda verður áløgd uppsitarum, sum t.d. ikki skal verða minni enn 1 lamb pr. gyllin, (um ikki felli er av einum ella öðrum slag), og 7 neyt til sláturs pr. ár. Hertil kemur so onnur avgröði og fuglur eftir umstöðunum.
- Jarðarskattur verður álagdur öllum ognarum við áseting hvort ella fimta hvort ár.(dömi) Hesin peningarárliga, verður settur í ein grunn, sum er ”oyramerkur” til oyndna. Peningur úr hesum grunni skal bert brúkast sum studningur til vinnufremjandi tiltök og eftir umsókn frá íbúgvum í oyndi.

Endamálið við uppskotinum er, at tey sum eiga jörðá útoyggj, skulu hava eitt alternativ til at selja jörðina, tá lógin um bústaðar- og framleiðsluskyldu kemur at galda fyrir alla landbúnðarjörð. (innkomið uppskot)

9.7. Felagsfjós (uppskot sent nevndini)

Uppskot er innkomið um, at bóndir í eini oyggj byggja eitt felags fjós við køsti, súrhoyggjabrunnum o.s.v., sum kann rúma minst 60 neytum til sláturs árliga. Uppskotið byggir á, at tað almenna ger ílöguna til fjósið og at bóndirnir síðani leiga tað frá landinum.

Somuleiðis verður eitt sláthús til seyð bygt. Hettar sláthús kundi so verið nýtt til onnur endamál ta tiðina, húsið ikki verður brúkt til sláturs, so sum tilvirking av fuglaúrdrátti, ferðavinnuendamál o.s.v.

9.8. Felags innkeyp av maskinum og útbúnaði

Uppskot er um at bóndur í felag keypa inn nýmótans útgerð til jarðarbrúk, og eftir fastari skipan gera nýtslu av hesum.

9.10. Framleiðsluhús

Útoyggjnevndin mælir til, at Heislufrøðiliga Starvstovan saman við Vinnumálastýrinum átekur sær ein fyriskipandi leiklut í stovnsetanini av framleiðsluhúsi í hvørjari av teimum smáu oyggjunum, treytað av, at slíkt ynski verður sett fram av bygdarfelagsskapinum. Ílögurnar eiga at vera fíggjaðar av landi og kommunu, meðan raksturin av húsinum verður fíggjaður av brúkarunum

av húsinum. Dentur skal leggjast á, at talan er um burðardygga vinnu. Framleiðslan fevnir um alla rávøru, ið er tok á útoyggj.

9.11. Greina uppskot um framleiðsluhús

Fyrirtreytir

Vinnurekandi fólk á smáu oyggjunum liva fyri ein stóran part av árstíðarávirkaðum framleiðslum. Tann vinnurekandi er oftast einsamallur saman við hjúnarfelaga umt alla framleiðsluna. Ávísar árstíðir eru harafturat fólk við tilknýti til húskið og hjálpa til. Ofta eru fleiri slíkar familjufyrítokur á somu oyggj. Vanliga eru tær ikki kapitalsterkar, og tær hava torfört við at fáa arbeiðsmegi, uttan tá ið frítíðin er ella í vikuskiftunum. Flutningurin til marknaðin er ofta trupul við báti ella tyrlu.

Stóðan í dag

Í lötuni eru eingi krøv til umstøður, t.d. har flett verður, men hetta bert spurningur um tíð, nær tað verður. Oftast verður selt beinleiðis til brúkaran, og í heilum eindum, t.d. krov. Tí er trupulleikin ikki so sjónligur enn. Eftirspurningurin eftir óviðgjördum avroðum o.tl. er nógv minkaður, og nógv av avroðunum fer tískil burtur. Tað sum verður selt, verður oftast selt beinleiðis og óviðgjört, tí sjáldan möguleiki at goyma til víðari viðgerð.

Drápsneyt kunnu í flestu fórum flytast til sláturvirknið hjá MBM, men uttan iva hevði verið skilabetri at kunna avlívað og grovparterað neytini á útoyggjunum, haðani ringt er at flyta tey livandi. Við seyðinum er stóðan øðrvísi, tí sláturvirknið er ikki útgjört til at taka nevnivert av seyði. Tá ið tosað verður um seyð, so er neyvan nakar ivi um, at besta loysnin var, at hvør útoyggj hevði góðkend hølir at fletta í.

Nógv meir kann fáast burtur úr avroðum og kjøtinum, um umstøður vóru at goymt rávøruna til stundir vórðu at taka tey upp til víðari viðgerðar. Tað snýr seg bæði um avroð av neyti og seyði, og uttan iva kundi somuleiðis meir fingist burtur úr t.d. seyðinum, um flett var fyrr á árinum at viðgerða og selja sum feskt kjøt.

Tørvur

Uppskotið við einum framleiðslu- og viðgerðarhúsi á hvørjari útoyggj er m.a. grundað á tey krøv, sum matvørulógin fer at seta øllum, ið framleiða matvørur. Tað verða fá á útoyggj, ið figgjarliga og verkliga fara at klára at lúka hesi krøv, og tá kemur spurningurin, um ikki betri er at flyta fyrítokuna nærrí meginøkinum! Um so er, at myndugleikin vil gera nakað fyri at halda framleiðslu á útoyggjum og gera tað liviligari, er eitt hugskot at hjálpa til at fáa eina skipan, sum á ein hvønn hátt ger tað möguligt at byggja eitt slíkt framleiðsluhús á hvørjari útoyggj.

Tørvurin á køling, frysting og útgerð er ymiskur, alt eftir hvussu nógv vinnurekandi eru og hvørjar nøgdir og framleiðslur talan er um. Eitt slíkt hús eigur sjálvsagt at hava möguleikar at byggja út eftir tørvi og má kunna økja og minka um køli-og frystikapasitetin. Möguleiki var at samskipa endurnýtsluskipan (renovation) saman við slíkum húsi. Hetta er IRF eisini til reiðar at fara undir, tá ið tørvur er á tí.

Uppskot til skipan

Tað er greitt, at ein föst skipan má fylgja við, har fleiri skulu virka, og har matvøruframleiðsla skal fara fram. Sjálvsognarstovnur ella lutafelag høvdu helst verið hóskandi felagsformar, hvørs leiðsla ásetti fíggjarligu og verkligu treytirnar fyrir nýtslu av húsinum.

Eitt slíkt hús skal hvíla í sær sjálvum fíggjarliga, men almennur stuðul kundi verðið latin til byggingina. Eitt framleiðsluhús skal verða bygt til endamálið og lúka öll heilsufröðiligræð krøv, og hendan nýskapanin átti at verið bjóðað út sum hugskotskapping millum avvarðandi fakbólkar.

Dømir um framleiðslur

HEIMAÚTRÓÐUR:

- Framleiðsluhættir, ræst og feskt
- Viðgerð av feskum fiski
- Viðgerð av røstum fiski
- Pakking og merking
- Egning

Vanliga avreiða bátar til flakavirkir, og er hetta uttan iva besta loysnin, sjálvt um tað kanska mangan er langt frá heimbygdini. Hinvegin kundu t.d. ræstur fiskur, knettir, frikadellir o.tl. verðið viðgjört og pakka á útoyggj.

FUGLAVEIÐA OG FLOGFENAÐUR:

Framleiðsluhættir fekst

- Royting
- Skálding
- Kvisting, reinsing og reingerð
- Pakking og merking
- Frysting

Innsent uppskot úr Mykinesi: Úr havhesti kunnu gerast 4 rættir - havhestafrikadellur, knettir, skrædlaður havhestur og royttur havhestur. Afturat havestinum er súla og lundi, egg v.m.

Fuglaveiðan er gott íkast til útoyggjabúskapin. Ein trupulleiki er at arbeiða undan, tí veiðitíðin er stutt og skal arbeiðsmegi keypast til at taka undan, verður avlopið hareftir. Kølimöguleikar høvdu gjort tað möguligt at lagt arbeiði betri til rættis, spart nýtsluna av fremmandari arbeiðsmegi og givið betri avkast. Roknast kann við, at slík vøra - viðgjørd undir góðendum umstøðum, grýtu klár og pakkað og merkt eftir matvørulógin, - fer at geva betri pris enn í dag.

SEYÐAHALD:

- Fletting
- Skinn
- Ull
- Reingerðing av avroðum
- Framleiðsluhættir, feskt og ræst
- Feskt kjøt, skering og pakking
- Ræst og turt kjøt, skering og pakking
- Tilgjört kjøt og pylsur, skering marmorering og pakking

Matvørulógin er lýst og ásetur, at kjøt sum verður selt, skal verða flett undir góð-kendum umstøðum. Fyrrverðandi stjórin á HS segði, at tað fer neyvan at lata seg gera, at gera stórvegis við seyðahaldið, utan at góðkenna støðini, har flett verður. Hetta fer helst at verða sera torfør uppgáva hjá myndugleikanun, og tað fer helst at verða sera kostnaðarmikið, skal hvør einasti, sum flettir, útvega sær góðkend hølir.

Umframt hetta, er tað ein trupulleiki, at tey sum fletta, sjáldan hava kølimöguleikar. Um so var, hevði tað skapt möguleika at goymt avroð og útdráttir soleiðis, at hetta kundi verið virkað, tá ið flettingin var fingin frá hondini. Eftirspurningurin eftir avroðum er so at siga eingin, men kundu avroðini verið tilgjörd og pakkaði í grytu klárar pakkar við merking eftir matvørulógin, kundu tey helst verðið sold fyri ein sámiligan pris.

NEYTAHALD:

- Móttøka
- Drápsrúm við talju
- Flettingarrúm við skinnarum
- Húðir
- Reingerðing avroð
- Framleiðsluhættir, feskt
- Feskt kjøt hanga í kølirúmi
- Feskt, skering og pakking
- Tilgjört kjøt og pylsur, skering, marmorering og pakking

MBM-Kjøt tekur móti neytum, og siga seg bert fáa helvtina av neytunum til sláturs, so eingin trupulleiki er hjá teimum at taka øll neytini í Føroyum. Men á útoyggjunum er trupult at flyta neytini livandi sum er, tó at tað ber til í sumnum støðum. Landsdjóralæknin og umboð fyri MBM hava víst á möguleikan at avlíva neytini á staðnum og grovparterað tey har, áðrenn tey verða flutt til sláturnvirkið. Slík skipan er ikki gjørd enn, og hetta er avgjørt ein táttur, sum eigur at takast upp í hesum sambandi.

Tað eru viðurskiftir, sum tala fyri, at skilagott hevði verið, at havt køli- og pakkingarmöguleikar til neyt, tí MBM-Kjøt hevur sagt, at teir neyvan kunnu veita ein munandi meirprís fyri sláturneyt, enn tann hægra prísin teir veita fyri drápsneyt frá mjólkarframleiðsluni. Hetta hevði borið í sær, at framleiðarin sjálvur kundi selt kjøtið

beinleiðis til brúkaran, um t.d. ein slaktari frá MBM hevði verið á staðnum og dripið, skorið og pakkað saman við eigaranum.

AÐRAR FRAMLEIÐSLUR:

- Skinn
- Ull
- Pakking og merking av smáídnaðarvørum

HÚSATØRVUR:

- Móttøkuhølir til seyð og neyt
- Framleiðsluhølir (fletting, dráp, framleiðsla og pakking)
- Goymslu og reingerðarhølir
- Kølirúm
- Frystirúm (ísur)
- Køstur (endurnýtsluskipan fyrir bygdina)
- Góðkend vektar og merkiskipan
- Vakumpakkari
- Roytimaskina

Helst kann eitt slíkt hús samskipast við mong onnur áhugamál í oyndni (bygdini), og helst finnast hús, sum kunnu brúkast til endamálið, og bert bíða eftir rakstrarskipan.

Summar kommunur hava boðað frá, at tær ikki vilja luttaka í ídnaðarvirksemi, men eitt slíkt "hús" hevði bert verið karmurin til at skapa möguleikar fyrir smáídnað.

Slíkur smáídnaður hevði í fleiri fórum gjört tað möguligt hjá fólk á staðnum at fingið tað eyka inntøku, sum skal til fyrir at klára seg, og uttan iva hevði eitt slíkt hús gjört tað möguligt at farið í gongd við ymiskum smáídnaði.

9.12. Grísahald (uppskot sent nevndini)

MBM metir, at grísahald kann gerast uttan stórvegis kostnað. grísahald sum stórdrift er helst ikki aktuelt, men "frílandsrøkt" av grísum til uppfiting er ein hugsandi möguleiki, sum hevði hóskað á útoyggj. Tað eru nóg seyðahús, sum standa tóm part av árinum, hesi kunnu brúkast til nakrar gríssar, sum høvdu givið nakað av eykainntøku. Við tí ráki, sum er millum brúkarar, skuldu möguleikar verið fyrir vistfrøðiligum svínahaldi.

9.13. Grísahald og onnur uppskot úr Mykinesi (uppskot sent nevndini)

Úr Mykinesi er eitt ítökiligt uppskot til 2 ársverk, um Føroya Jarðarráð og Vinnumálastýrið eru positivt innstillað. Her hava tveir ungir menn tikið stig til at fara undir framleiðslu av gríssakjøti og hava, við hjálp frá Royndarmiðstøðini, sent umsókn inn, við yviliti um rakstur og kostnað. Hesin rakstur verður tó ikki burðardygger uttan stuðul.

9.14. Aling av kálvum (uppskot sent nevndini)

Í Føroyum eru umleið 1100 mjólkneyt. Hesi neyt kálva áleið ein kálv um árið hvort, og áleið annar hvør er tarvkálvur. Kvígukálvarnir verða settir við, meðan stórur partur av tarvkálvunum verða fyribeindir, beint eftir kálvingina.

Tilfeingið

Íalt verða sostatt umleið 600 tarvkálvar kálvaðir um árið. Siga vit, at 25% ella 150 verða settir við til slakt; tá vera 450 sum ikki koma til sættis. Eru vit varin, kunnu vit siga, at talið er 400 tarvkálvar um árið, sum vit kunnu rokna við.

Nøkur hagtøl	Íalt kr.	Íalt kg.
Virðið á kálvunum sum verða fyribeindir $400 * 300$	120.000	
Virðið tá kálvarnir eru slaktiklárir (slaktivekt 200 kg.)	2.000.000	80.000
Um útoyggjastudningur verður goldin	2.000.000	
Samlað søluvirðið íroknað studning	4.000.000	
MBM-Kjøt tekur í dag ímóti ca. 300 neytem til slakt		80.000
Øking í móttøku hjá MBM-Kjøt 100%		
Vit innflyta árliga av neytakjøti	850.000	

Orsøkin til at hesir tarvkálvar ikki verða settir við og koma til slakt, er at tað ikki loysur seg fíggjarliga at gera íløgur í slaktneytafjós. Útrokningar vísa, at tað bara stendur upp og niður fíggjarliga, tá ein slíkur kálvur er slaktiklárur eftir marknaðarprísinum. Ein kundi sagt at, so leingi at tað gevur positivt skiftisavlop, átti tað at verði gjört. Men tá mjólkarframleiðararnir oftast hava trøngligt við plássi og ikki meir enn nóg mikið av stráfóðuri enn til mjólkneytini, er skilligt at tarvkálvarnir ikki koma til høldar sum möguleiki annars hevði verið til.

Möguleiki

Ein afturvendantri trupulleiki hjá smáoyggjunum er flutningurin. Tí verður ikki talan um framleiðslur á útoyggj, ið seta stór krøv til titteikan av flutninginum til marknaðin, sum eitt nú mjólk. Vit vita eisini at flestu smáoyggjar okkara eru sera gróðrarríkar, og nógva staðni liggar partur av bønum ónýttur. Skal tað fíggjarliga bera til við oksahaldi, er ein fortreyt at ríkiligt av egnum grovfóðuri er til taks. Möguleikin fyri oksahaldi er, men tann fíggjarligi váðin í sambandi við íløgur í fjós er ov stórur.

Tørvur

Útoyggjarnar høvdu verið væl egnaðar til oksahald og ein upplagdur möguleiki at skapt nøkur arbeiðspláss.

Fyrityretirnar fyri oksahaldi eru:

- atgongd til ríkiligt av stráfóðuri

- trygd fyrir minstaprísi
- ílögstuðul
- ein flutningsskipan (flutningur av kálvum/kjøti og fóðuri)

Fyrimunir

Fingu vit sett nøkur slík fjós á stovn á smáoyggjunum, hevði tað givið nøkrum familjum livigrundarlag. Vit høvdur kunnað fingið virðisøking úr einum tilfeingi, sum í dag verður burturbaint. Størri partur av stráfóðurtilfeinginum hevði komið til hóldar. Vit høvdur spart innflutning av neytakjøti, sum aftur hevði bøtt um landsbúskapin. Eisini hevði hetta skapt meir aktivitet á flutningsøkinum, eins og tað hevði givið MBM-Kjøt betri rakstrargrundarlag, og at enda brúkaranum í storri mun, möguleika at fáa til keyps fóroyskt kjøt.

Líknandi oksahald er í Skúgvi, og hetta eiger sjálvsgagt at fáa tilboðið somu sømdir.

Bóndafelagið vil fegin eftir fórimuni veita eina hjálpandi hond til teirra, sum vilja viðgera hetta meira nágreiniliga.

10. Onnur innkomin vinnuuppskot (uppskot send nevndini)

- Balla gras at selja
 - Turka hoyggj at selja
 - Dyrka kál og annað grønmeti
 - Turka tara
 - Turka tøð
 - Ala flogfenað, gæs, dunnur, hønur, kalkunir o.a.
 - Vistfrøðilig framleiðsla
 - Framleiða stearinljós
 - Smáidnaður, serfóroyskt handverk og prýðislutir
 - Framleiða og góðska matvørur (sí uppskot um framleiðsluhús).
 - Ein oyggj kann taka ímóti öllum rabarbum, og hava eitt lítið virkið til tað.
- Ein onnur kann hava alla ullina, og tann ídnað, ið tað gevur (eigur at verða lógarfest, at ongin ull skal burturbeinast).
- Ein kann hava hønur – egg og nøkta tørvin á eggum og høsnarungum.
- Ein kann framleiða allar tær kakur, sum vit nú innflyta.
- Ein kann framleiða eplir og røtur, og hava tann ídnaðin, ið stendst av hesum.
- Men – leggið eina við, bert ein oyggj skal hava eitt av hesum.

10.1. Uppskot um garvarí (uppskot sent nevndini)

Vinnumøguleikar eru fyri einum tilíkum virki her á landi. Framleiðslan er væl egsnað til at liggja á einum av smáoyggjunum, og serliga har onki fiskaarbeiði er. Arbeiðast kann við skinnnum um veturin og út á várið. Ársframleiðslan hevur okkurt árið verið umleið 8000 skinnn. Um framleiðslukostnaðurin verður settur til 150,- kr/stk., vildi hettar givið eitt gott íkast til útoyggjarnar. Arbeiðið er egsnað til upplagstar sjómenn, sum við síðuna

av kundu røkt jørðina, og útróður um summarið og heystið. Á smáplássunum eru konurnar ofta dugnaligar til hendurnar, hesar hendur kundu seymað ymiskt burtur úr einum parti av hesum skinnum. Teir seymaðu lutirnir eru væl dámdir, bæði av føroyingum og ferðafólki. Tað hevur altíð verið mangul uppá seymaðir lutir til heysti, út móti jólum og um summarið. Maskinurnar kundu staðið heima hjá fólk, so hettar fall lættari í bygdalívinum.

10.2. Handil í hvørja oyggj

Handil skal vera í hvørjari oyggj, og samstarv skipast millum handilsfyritøku á meginøkinum og allar bygdírnar. Vøran skal hava sama pris, og vøruúrvalið vera gott og fjølbroytt, samskipað við bíleggingarskipan.

11. Mentan og frítíð

Aðalmálið við uppskotum og tilmælum innan mentana og frítíð er at skapa eitt áhugavert og virkið mentan- og frítíðarlív á smáu oyggjunum. Tað er ein sannroynd, at trivnaður og áhugin fyri at flyta til smáu oyggjarnar í stóran mun er tengt at hesum partinum av tilveruni.

- Stuðla eigur at verða undir, at skapa karmar fyri mentan- og frítíðarvirksemi í hvørjari av smáu oyggjunum, , m.a. bygdarhús og lítla ítróttarhøll o.l.
- Tað eigur miðvist at verða arbeitt fram ímóti einari endurreisn av gomlum siðaarvi, framleiðsluháttum, handverki og varðveisning av gomlum bygningum.
- Undantök eiga at verða gjørd í friðingarlógin, soleiðis, at útoyggjamenn kunnu røkja bjørgini og varveita ta siðvenju og teir arbeiðsháttir, ið eru mentir á hesum øki í gjøgnum fleiri ættarlið.

11.1. Skúlin

- Mælt verður til, at útoyggjaskúlunum verður tryggjað bestu karmar. Fjarundirvísing og samstarv við meginskúla skal standa øllum útoyggjaskúlum í boði.
- Fólkaskúlalógin eigur at tryggja næmingum í smáu oyggjunum, ið ynskja at ganga í 8.,9. og 10 flokk í oynni, rætt til hetta. Sjálvt um tað dagliga er sjóvegis flutningssamband millum oynna og meginøkið, so skal tað ikki verða grundarlag fyri at nokta framhaldsdeild í oynni.
- Mentamálastýrið skal saman við skúlamyndugleikunum í smáu oyggjunum og útvaldum skúlum á meginøkinum leggja til rættis eina skipan um samstarv millum skúlarnar. Talan kann vera um samstarv úr 5. til 10. flokk. Mentamálastýrið tryggjar, at neyðugi útbúnaðurin, m.a. teldur, eru tøkar til endamálið, og peningur verður játtáður til tær meirútreiðslur, ið standast av einum slíkum samstarvið.
- Kvold- og frítíðarskúlin á smáu oyggjunum skal styrkjast munandi, og peningur játtast til endamálið. Mentamálastýrið skal skapa möguleikar fyri, at

fjarundirvísing kann fara fram í millum smáu oyggjarnar og undirvísara á meginøkinum. Her er talan um undirvísing fyrir tilkomin.

- Útoyggjanevndin mælir til, at farið verður undir miðvísa fyrireiking av at seta á stovn eftirskúla fyri 14-17 ára gomul. Somuleiðis verður mælt til, at skipað verður fyrir einari alternativari undirvísingar- og arbeiðsverkætlan, hvors endamál er at endurreisa søguligar handverks- og framleiðsluháttir í Føroyum. Verkætlanin skal byggja á tað serstaka og søguliga í hvørjari oyggj. Peningur skal fáast til vega frá landinum og úr føroyskum og útlendskum grunnum.

12. Sosiala økið

Sosial trygd og trivnaður eru nær tengd at bústaðarhuganum hjá fólk. Skulu tær smáu oyggjarnar mennast, er tað ein fyritreyt, at ein vælvirkandi heilsuskipan er í økinum. Tí mælir útoyggjanevndin til m.a. hesi tiltøk:

- Ein heilsudepil verður skipað í hvørjari oyggj. Læknaviðtaluhølið skal vera væl útgjört, og og depilin skal rúma öllum neyðugum tænastuvirksemi hjá heilsuverkinum, m.a. tannlækna- og skúlabarnatannviðgerð, fysioterapi, barnakanning, barnakonukanning o.s fr. Heilsudepulin skal hava telduútgerð, sum ger tað möguligt at samskifta við læknar á meginøkinum, journalisera og veita telemedicin um neyðugt.
- Økislækni eigur at verða settur at rökja læknaviðtalum á smáu oyggjunum í fastari skipan. Kommunulæknar rökja framhaldandi bráðfeingis læknaviðgerð.
- Sjúkrasystir verður sett í hvørjari oyggj. Hon skal hava serútbúgvini í sjúkuavgerð. Sjúkrasysturin átekur sær uppgávur sum heilsusystur til børnini og heimasjúkrarøkt.
- Smáu oyggjunum verður veitt betri trygd fyri sjúkraflutningi, og síggjast skal til, at nýggja tyrlan, sum skal rökja bjarging og eftirlit, eisini verður tøk til sjúkraflutning av smáu oyggjunum.
- Dagtilhald eigur at vera sett á stovn í hvørjari oyggj, har tey gomlu kunnu hittast til ítriv og undirhald.
- Tað almenna eigur at kanna möguleikan fyri, at leggja ein umsorganarstovn fyri børn og ung t.d. í Mykinesi ella aðrari útoyggj. Somuleiðis eigur möguleikin fyri at leggja eitt heim fyri fólk, ið skulu koma fyri seg eftir sjúku, misnýtslu o.l. á útoyggj.
- Heilsuverkið skal fyriskipa fyrstahjálparskeið fyri teimum búsettu á smáu oyggjunum, eins og frálæra í heilivágnýtslu.

12.1. Eftirviðgerarstovnur (uppskot sent nevdini)

Tað verður nógvar peningur brúktur til viðgerð móti rúsdrekka og annars rúsmisnýtslu. Um landið vildi goldið fyrir eina eftirviðgerð, so er eitt stað sum Mykines væl hóskandi í tíðarskeiðinum september til maj, tá ongi ferðafólk

eru. Í eftirviðgerðini kunnu viðskiftafólki hjálpa til við at laða garðar, hjallar, og onnur forminnir upp. Grivið veitir, so tað hevði blivi meira hugnaligt hjá teimum fáu har búgva.

Kommunuhúsini standa tóm, Símunsa hús við, ímillum liggur so Kristianshús, sum væl kundi matgjört. Har kundi tvey fólk arbeitt, kommunan hevði fingið húsaleigu fyri kommunuhúsið.

Loyvi mær at halda, at náttúran hevði hjálpt slíkum fólkum í eftirviðgerðini at komið fyri seg, sjálvandi um tey røttu viðgerðarstarvsfólkini eru við har úti. Tað vera nógvar krónur brúktar til slíkt arbeidi, so um útoyggjarnar kunnu fáa nyttu av slíkum tiltaki, hevði tað munað hjá teimum. Um lækni ella sjúkrasystir uppá skift skuldi havt eftirlit við hesum fólkum í eftirviðgerðini, tá kundi bygdafólki fingið nyttu av lækna/sjúkrasystir, og sloppið frá, at ferðast inn á meginlandið.

12.2. Umsorganarstovnur/barnaheim (uppskot sent nevndini)

Úr Mykinesi er komið eitt uppskot um at seta á stovn ein umsorganarstovn til börn og ung, ið tørva tryggleika og frið. Eitt stað har tey kunnu búgva eitt ásett tíðarskeið.

13. Bústaðarviðurskifti

- Mælt verður útoyggjakommununum til at fara undir miðvísa tilrættalegging av at byggja leiguibúdir í oynni, og at gera hetta í samstarvi við íbúðargrunnin, eftir mettum tørvi. Hetta kundi eggja fleiri at flutt til oynna, og ikki minst vildu abeiðsgevarar heldur ikki verið so trekir at sett nakað á stovn á útoyggj.
- Mælt verður somuleiðis til, at farið verður undir tilrættalegging og bygging av ferðavinnufasilitetum, m.a. smáttir, íbúðir, felagshús o.l.

14. Onnur innkomin uppskot

- Tey, sum hava ábyrgdina í kommununi, syrgja fyri, at tey sum hava landsjørð, yvirhalda tær treytir, sum jarðarráðið ásetur, fult út.
- At royndir innan jarðarbrúk, alivinnu og aðra lívfrögiliga vinnu, verða gjørdar á útoyggjunum.
- Fyri at verja fiskastovnarnar verða økið friðað nærhendis útoyggjunum, soleiðis at bert smábátar frá útoyggj kunnu fiska har.
- Tað almenna gongur undan og skipar so fyri, at til ber at nýta KT í arbeidi fyri almennar stovnar og almenn partafelög, so fólk kann sita á útoyggj og arbeiða um fjarskiftið.
- At skúlaflokkar á miðnámsskúlunum, sum gera spennandi hugskot um tiltök í útoyggjum, skulu fáa høvi at royna tey í veruleikanum, dømi: fiskivinnuskúlin í Vestmanna, Handilsskúlin í Kambsdali o.l., og at m.a. tað almenna stuðlar slíkum verkætlanum.

- Fuglaveiða, sum ikki er loyvd í dag, skal loyvast undir skipaðum viðurskiftum.
- Gransking og royndarverkætlanir viðvíkjandi vistfrøðiligarí framleiðslu og aling av upprunagenetiskum kríatúrum. Styrkja og økja um upprunaliga fóroyska tilfeingið. Miðast skal eftir at útflyta upprunaligt fóroyskt tilfar.
- Lógin um ‘Ung í arbeidi’ skal broytast til eisini at fevna um tær minstu bygdirnar.
- Vallógin verður broytt soleiðis, at bert tey, sum eru búsett sambært skattareglunum, kunnu stilla upp til bygdarráðið.

15. Tilmæli um framhald

Útoyggjanevndin mælir til at „verkætlanin bygdin“ verður nýtt sum grundarlag undir framhaldandi arbeiðinum at menna tær smáu oyggjarnar. Uppskotið er nærri greina á komandi blaðsíðum.

“Heildarsamfelagið bygdin”

”Heildarsamfelagið bygdin” er bæði eitt uppskot um eina ítökiliga verkætlan og ein samandráttur av tí, sum skal tryggja bygdunum á útoyggjunum eina framtíð.

Í grundgevingini fyri búsettum útoyggjum verður víst á, at bygdin ikki bara er ein “leivd”, ið skal pyntast, men nakað, ið ber veruligar möguleikar við sær. Megna vit at fáa tað, siðabundna og tað sum er nýmótans at ganga hond í hond, soleiðis at styrkin frá báðum kann brúkast sum undirstöði til at klára tær avbjóðingar, ið nýggjar tíðir seta, kunnu útoyggjarnar aftur gerast eitt áhugavert stað at búseta seg.

Styrkin og tann “innari bygnaðurin” í hesum samfelögum má tillagast teimum fortreytum, ið fólkvið setir til eina nýmótans tilveru. Tað skal bera til at liva eitt nýmótans lív, m.a. hava eitt spennandi arbeiði og möguleikar fyri fakligari og persónligari menning, samstundis sum spennandi og siðabundnir möguleikar eru beint við hondina, m.a. at fara á fjall, í bjørgini, til útróðrar, velta eplir o.s.fr.

Ein bygd kann gerast eitt friðskjól hjá fólkum, sum eru troytt av meldrinum í býnum ella hjá teimum sum njóta at liva nær náttúruni. Við nýggju tóknini og einum væl mentum undirstöðukervi kemur fjarstóðan ímillum býarlívið og bygdarlívið ikki at vera ein fjarstóða ímillum “gamalt og keðiligt” og “nýtt og spennandi”, men heldur eitt samspæl ímillum bæði. Tær flestu atfinningar hjá útoyggjafólkvi eru tilíkar, ið forða tí “góða lívinum”, t.d ferðasamband, samskifti, oljutunnur, vantandi sosialar tænastur, ov fáar inntókur o.til. Vóru hesi viðurskifti í lagi, var lættari at verða búgvandi á útoyggj ella at taka stigið at flyta hagar.

At fáa eina oyggj at virka sum eitt heilt samfelag krevur eina heildarskipan og eina eindurreisn av bygdarfelagsskapinum, har lívið í bygdini verður sameint. Neyðugt er, at alt tað, sum skal til fyri at fáa samfelagið at virka verður samskipað, og at øll fáa sín leiklut í felagsskapinum, tí brúk er fyri teimum. Talan er samstundis um eitt framkomið bygdarsamfelag, ið eigur allar nýmótans möguleikar fyri menning. Tað er eitt opið samfelag, ið hevur gott samskifti við aðrar bygdir, býir og útheimin.

Verkætlanin ”heildarsamfelagið bygdin” skal skipanarliga og verkliga leggja lunnar undir eina virkna og spennandi bygd (oyggj). Hetta endamál kann rókkast við miðvist at arbeiða við teimum uppskotum, ið eru í hesum álti og útoyggjarnar gerast aftur smá HEILDARSAMFELØG.

Tilrættalegging

Kjarnin í verkætlanini ”Bygdin” er:

- at fórdur verður ein útoyggjapolitikkur við stöði í hugsjónini um at teim smáu oyggjunum í Føroyum verður tryggjað vakstrarmöguleikar og í tænastustöði verða javnsettar við landið sum heild.
- stöðugir karmar verða tryggjaðir almennu stovnunum, ið veita tænastur til útoyggjarnar.
- at skapa karmar, har vinnan megnar at mennast, er nýskapandi og hevur dagførda vitan.

Politiskt skal dentur leggjast á, at ein sett kós verður hildin yvir eitt langt áramál. Hetta krevur semju, stöðufast og gott samstarv partanna millum. Eftirmetingar og dagföring av verkætlanum skulu tryggja, at bestu loysnir vera valdar.

Íverksetning og tíðarætlan

Verkætlanin verður latin útoyggjaumboðsmanninum saman við útoyggjafelagnum at seta í verk. Raðfestingar verða nær tengdar at tíðarkarmunum fyri, nær mál eru klár at fremja. Tey mál, ið kreyja lógarbroytingar hava eina aðra tíðarfesting enn tey, ið kunnu fremjast innan verandi skipanir.

Fyri hvört av evnunum omanfyri er eitt litað frámerkið.

Hesi merkja:

Reytt: eigur at setast í verk alt fyri eitt

Grönt: eigur at setast í verk skjótast gjørligt

Blátt: krevur longri tíðarkarm

Sum áður nevnt tekur verkætlanin stöði í uppskotum og tilmælum í hesum álti. Myndin niðanfyri lýsir tey öki, talan er um:

Leikluturin hjá teimum búsitandi í „bygdini“

-
- ★ Samstarv í bygdini, samstarv í bygðarfelagi og samstarv í útoyggjafelagi
 - ★ Umboðan í útoyggjafelagi, jarðarráði, bónadafelagi, samferðsluráði, vinnuráði og o.til.
 - ★ Felagsarbeiði, barna og ungdomsarbeiði, mentanarárbeidi, vinnusamstarv, "entreprenørskap" og mobilisering.
-

Almenni leikluturin

-
- ★ Fyriskipanarligur leiklutur og íverkestan
 - ★ Figgjarlig fyriskipan og játtanir
 - ★ Lögaramið
 - ★ Virkni frá almennu stýrunum
 - ★ Virkni frá almennu stövnum
-

Deplar

* Hellsudepli:	* Tænastudepli:	* Framielðsludepli:
* Lækni, sjúkrasystir. * Umsiting og vegleiðing innan almanna- og heilsumál. * Heimarøktin * Fyrstahálp – heilvágsgoymala * Sjúkraflutningur * Samþýlið-veristað hjá eldri o.til.	Postur, banki (postsmogur) Toll- og skatt (oyðublað, kunning) Strandferðslan Tyruavgreiðslan SEV, oljufelag Landsverkfrøðingurin Amboð og útgerðargoymsla	Hagreiðing Göðsking Keling Frysting Pakking og merking Marknaðarfering Sela
* Ítróttar og fritíðardepli:	* Fritíðardepli:	Skúladepli:
Hondbóltur, borðtennis, flugbóltur o.s. Kondirúm við amboðum Veitsluháli og stærri tiltek Bygdarhús og kókur	Smáttir at leiga og/ella keypa part í. Felagshús og hentileikar: Bókasavn, teldustova Matarstað/kaffibar Sauna og sól, vaskirúm v.m	* 1-9. flokk * Samstarv við megin-skúla * Kvældeskúli og skeiðvirkskúli * Eftiskúli, néttúruskúli, skúli fyrir mentan og handverk og onnur mögulig skúlatiltök

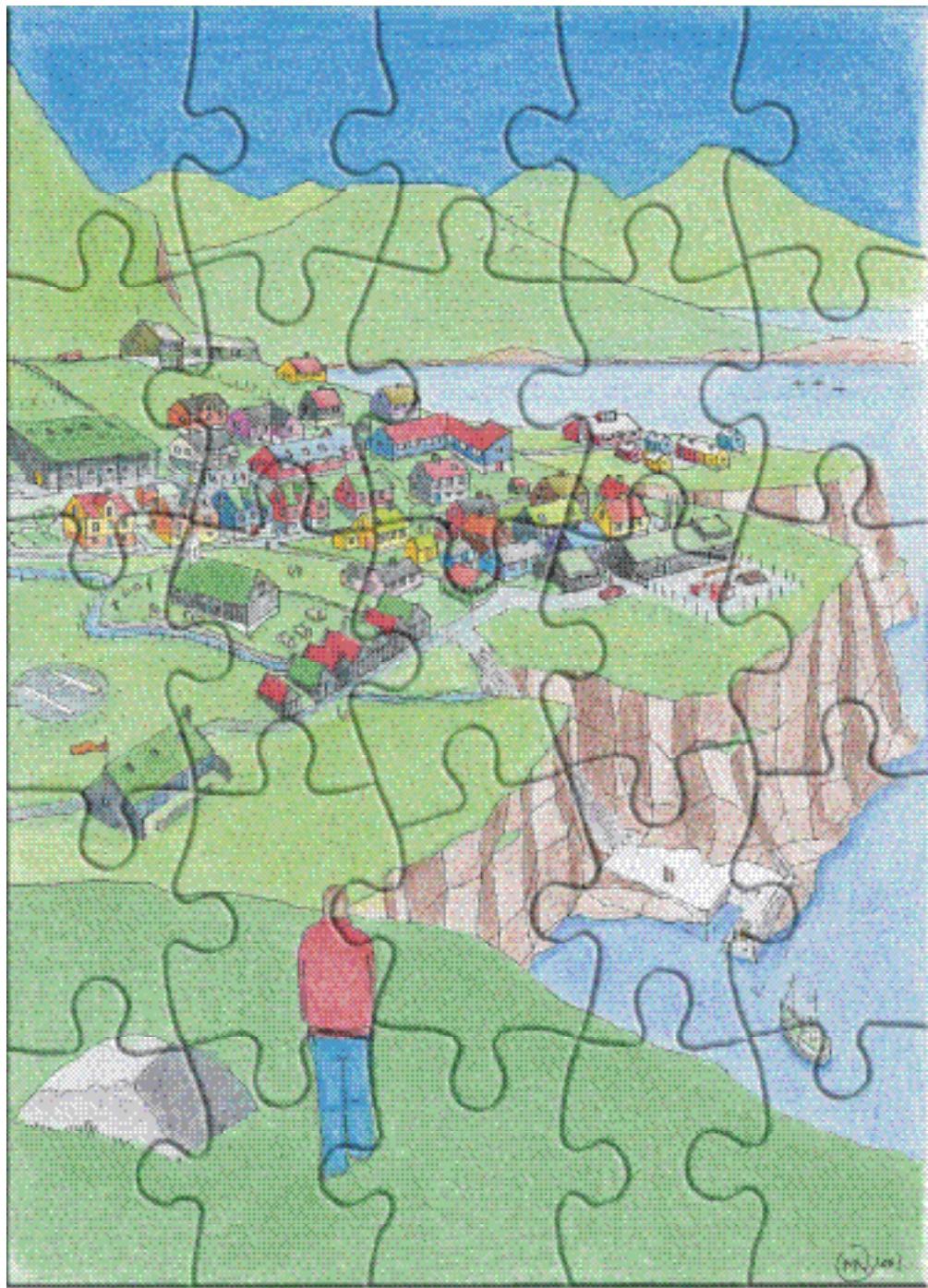
Vinna

* Landbúnaður	* Ídnaður	* KT-vinna	* Allng og lívfræðiligar royndir	* Onnur vinna
v/nýggjari jarðarlög og nýggjari landbúnaðarlög. Vinnusamstarv. Vistfreðilag framl. Gagnnýtsla av ellum tilfeindi. Felags setulið, MBM, FK, Mikagarður ella tann, sum bjóðar besta prísin.	Handverk, smáldnaður. Part-framleiðsla fyrir fyrtítekur á meginékinum.	Fjararbeiði, alment og privat virksemi Nýggj KT-starvsáki. Samstarv við virki á meginékinum	Smoltstaðir Røyndarverkæstanir við nýggjum fiskasiegum Aðrar lívfræðiligar royndir	Ferðavinna. Samstarv i útoyggjafelag og við ferðavinnu á meginékinum. Útbygdir fasilitetir til ferðafólk Málbólkur: Færoringar og málraettaðir útiendingar. Útbodid: Sergjardir ferðapakkar

Neyðugir partar í verkætlani:

Almennu stýrini, Atlantsflog, Bankar og Sparikassar, Bygdarráðini, Felög og aðrir stovnar, Ferðaráð Føroya, Landsstýriskaðurin i útoyggja- og økismálum, Landsverkfrøðingurin, Menningarstovan, Oljufelagini, Postverkið, SEV, Strandferðslan, Toll- og Skattstovan, Útoyggjafelag, Útoyggjaumboð

Heildarsamfelagið BYGDIN

6. Partur

Kelduávísingar og heimildarfólk

**Bókmentir,
rit o.a.**

- Maria Eide Petersen: Snøklar, H.N.J Bókahandil, 1982.
 Nanna Hermansson: Nólsoy - en Færøisk bygd i omvandling,
 Etnl.inst.Lund 1976
 Simon Michael Zachariassen: Ein yrkjari á útoyggj, Klaksvík 1972
 Dennis Gaffen: In Place, Amazone 1998
 Føroya Lærarafelag 1888 - 1998: Føroya Lærarafelag 1998
 Klaksvíkar kommuna 1908-1989: Klaksvíkar kommuna 1990
 Palle Dyreborg, Poul Jensen, Kunstakademiets Arkitektskole april
 1996: Proces, Kongsbondesamfundet på Koltur –Færørne før, nu
 og i fremtiden,
 Niels Arvid Sletterød: Teoretisk og metodisk perspektiv på mobili
 sering, NTF-rapport 1997-4
 Vinnupolitikkur –Uppskot, Vinnumálastýrið 1999
 Vinnumálastýrið mars 1999: Samferðsluætlanin –Frágreiðing um
 framtíðar samferðslukervið í Føroyum
 Strandfaraskip Landsins februar 2000: Karmar fyrir framtíðar
 virkseminum.
 Føroya Løgting § 19 nevndin 2000: Frágreiðingin um 80'árin.
 Albatross Consulting, STEPgruppen, Technopolis, sept.2000:
 Evaluering af SND:, 1993-1999.(NR)
 Statens forvaltningstjenest mars, 1997: Om distrikts- og
 regionalpolitikken i Norge, ODIN, (NR)
 Landdistriktsudvalget, Indenrigsministeriet, 1997: Landdistrikts
 ernes udviklingsmuligheder, Rapport.(DK)
 Regeringens redegørelse til Folketinget, 2000: Regionalpolitisk re
 degørelse. (DK)
 Eygað: Grein Mykines í andaleypni, nr.9.september 1973, 3 árg,
 Maifinn Norðoy: Teknað myndina „Heildarsamfelagið Bygdin“

Útoygjafundir:	Í Mikladali:	2. mai 2000
	Á Húsum:	2. mai 2000
	Á Kirkju:	3. mai 2000
	Í Hattarvík:	3. mai 2000
	Í Mykinesi:	5. mai 2000
	Í Gásadali:	5. mai 2000
	Á Stóru Dímun:	10. mai 2000
	Í Koltri:	10. mai 2000
	Í Hesti:	11. mai 2000
	Í Nólsoy:	11. mai 2000
	Í Skúvoy:	12. mai 2000
	Fundirnir voru almennir og fyriskipaðir av Olgu Biskopstø	

Fundir við stovnar:

Heilslufrøðiliga Starvstovan, Bárður Enni mai 2000
Matrikulstovan, Bjarni Hansen, juli 2000
Postverk Føroya, Bergur í Garði, sept. 2000
Búnaðardepilin, Kollafjørður, Peter Haar, sept. 2000
MBM, Kollafjørður, Eirikur Thorvaldsson, sept. 2000
Føroya Jarðarráð, Jóannes Dalsgarð, sept. 2000
Landsverkfrøðingurin, Oyvindur Brimnes, oktober 2000
Menningarstovan, Kjartan Kristiansen, oktober 2000

Fundir við bygdarráð og áhugað:

Mikladals og Húsa kommuna 4. september 2000
Skúvoyar Kommuna 13. september 2000
Mykines kommuna 15. september 2000
Hests kommuna 20. september 2000

≡ |

| ≡

≡ |

| ≡

U

| L

U

| L

U

| L

U

| L

U

| L

U

| L

≡ |

| ≡

≡ |

| ≡

U

| L

U

| L

U

| L

U

| L